

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

مقامات للحريري

CONSESSUS HARRII

QUARTUS, QUINTUS & SEXTUS.

E

CODICE MANUSCRIPTO

LATINE CONVERSI AC
NOTIS ILLUSTRATI.

ACCEDUNT

MONUMENTA
VETUSTIORA ARABIÆ.

CURAVIT & EDIDIT

ALBERTUS SCHULTENS.

LUGDUNI BATAVORUM,
Apud JOHANNEM LUZAC,
M D C C X L.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

1918

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
CHICAGO, ILL.
JANUARY 1, 1918

DEAR SIR:

I have the honor to acknowledge the receipt of your letter of the 28th inst. and in reply to inform you that the same has been forwarded to the proper authorities for their consideration.

Very respectfully,
J. H. HARRIS

CHIEF OF BUREAU

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
CHICAGO, ILL.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
CHICAGO, ILL.
JANUARY 1, 1918

Yours truly,

J. H. HARRIS
CHIEF OF BUREAU
THE UNIVERSITY OF CHICAGO
CHICAGO, ILL.

PRÆFATIO.

QUANTUM in Eloquentia *Arabum* gradum occupet *Haririus*, ante Editionem trium priorum *Confessuum* insinuatum. Præcipua ei admiratio inde conciliata, quod ut nihil copiosius & uberius, ita limatius castigatiusque nihil ab ullo humano ingenio proficisci posse videatur.

Ejus Quinquaginta *Confessus* totidem limpidos fundunt rivos, qui vernantia prata, & viridaria amoenissima, prælabantur, atque rigent.

Nempe Scriptor ille semper novus, semper recens, ea polluit Vena, quæ usque & usque inter manandum crescat, seque ipsa ditior jugiter, uberiorque, evadat.

Nihil propterea legisse, nihil intelligere inter Eruditiores *Arabes* censetur, qui *Haririum* non contriverit, ac velut in succum & sanguinem converterit.

Si *Musæ* benigno oculo seculum nostrum respexerint, omnesque illos *Confessus* in

P R Æ F A T I O.

lucem tulerint, habebunt quod sibi gratulentur Literæ Orientales, in primisque *Hebraeæ Linguae* interior cura, ac cultura; cujus eminentiam, dignitatem, gravitatem, vetustissimumque genium Scriptor hicce admirabiliter exprimit, atque repræsentat.

Omniū *Confessuum* versionem jam a longo paravi.

Evulgationem ut moratur frigus, quo præcedentis seculi ardor per *Erpenium*, *Goliūque* nostros, commotus, atque a principibus *Theologicæ & Philologicæ* scientiæ viris fatus, infeliciter elanguit; ita resuscitatus vigor poterit maturare.

EXCERPTUM

EX

IBN CHALIKAN

DE

VIRIS ILLUSTRIBUS:

QUO OCCASIO OPERIS ENARRATUR.

محمد القاسم بن علي بن محمد
ابن عثمان الحريزي البصري الحرامي
صاحب المقامات كان اوجده
ايمة عصره ورتق الحظوة التامة في عمل
المقامات واشتملت علي شي كثير من
كلام العرب ولغاتهما وامثالها ورموز اسرار
كلامها ومن عرفها حق معرفتها
استدل بها علي فضل هذا الرجل وكثرة
اطلاعه وغزارة مادته * وكان سبب وضعه
لها ما حكاه ولده عبد الله قال كان
ابي جالسا في مسجد بني حرام فدخل
شيخ ذو طمرين عليه اهبة السفر مرث
الحال فصيح الكلام حسن العبارة فسأله
الجماعة من اين الشيخ فقال من سروج
فاستخبرته عن كنيته فقال ابو يزيد

فعل

P R A E F A T I O .

فعمل أبي المقامة المعروفة بالحرامبة
وهي الثامنة والاربعون وعزها الي أبي نريد
المذكور فاشتهرت وبلغ خبرها الوزير
شرف الدين ابونصر انوشروان بن خلد بن
محمد القاشاني وزير الامام المسترشد
بالله فلما وقف عليها اعجبته واشام
علي والدي ان يضم اليها غيرها فاتمها
خمس مقامة *

والي الوزير المذكور اشار الحريري
في خطبة المقامات بقوله فاشام من
اشارته حكم وطاعته علم الي ان انتشي
مقامات اتلى فيها تلى البديع وان لم
يسرك الظالع شاي الضلوع * * *

Abu Muhammed Elkasim Ibn-Ali, Ibn Muhammed, Ibn Otsman, Hariri, Basrensis Haramius, Auctor Confessuum, fuit unicus Antistitum sui seculi; cumulatissima auctus felicitate in componendis Confessibus. Hi complectuntur insignem partem Linguae Arabum, cum formulis, & proverbiis eorum, intimisque arcanis eorundem sermonis. Hos confessus qui condigne emucleaverit, indicium inde capere poterit Excellentiae viri hujus, vastaeque Eruditionis, ac copiosissimae venae. Causam compositionis banc narravit Filius ejus Abdalla. Pater meus, inquit, sedebat in Templo Haramidarum; quum illuc ingressus senex tritis tellus pannis, habitu iter facientis; lacer conditionis; facundus sermonis, pulcher Elocutionis. Eum interrogavit coetus, undenam senex? Ille, Serusjo: explorarunt dein, quid cognomenti? Ille; Abu Zey-

P R Æ F A T I O.

Zeydus. Tum composuit Pater meus Confessum qui appellatur Haramiensis, octavum & quadragesimum ordine; eumque retulit ad prædictum Abu Zeydum. Quum celebraretur illa scriptio, & fama ejus pervenisset ad Vezirium Sjerpboddinum Abu Natfir Anusjirvan ibn Chalid, ibn Mubammed, Kasjanensem, primarium Ministrum Chalyphæ Mostarsjid Billa; isque eam legisset, admirationem ei commovit; atque Auctor fuit Parenti meo, ut alios ei confessus adjungeret. Itaque ad quinquaginta usque confessus complexit.

Ad hunc Vezirium respexit Hariri in Præfatione confessum, quum ait; Et Auctor mihi fuit, cujus autus imperium, & obsequium præda, ut componerem confessus, in quibus vestigia premerem Ejus, qui Scriptionis bocce genus excogitavit: quamvis sane claudicans metam non contingat firmo latere valentis &c. &c. &c.

Alia ibidem attexta, sepono. Sed curiosius, quam ut supprimatur, hocce.

ورأيت في بعض المجاميع ان الحريري
لما عمل المقامات كان قد عملها
اربعةين مقامة وحملها من البصرة الي
بغداد وادعاه فلم يصدقه في ذلك جماعة
من ادباء بغداد وقالوا انها ليست من
تصنيفه بل هي لرجل مغربي من اهل
البلاغة مات بالبصرة ووقع اوراقه اليه
فادعاه فاستدعاه الوزير الي الديوان
وساله عن صناعته فقال انا رجل منشي
فاقرع

P R Æ F A T I O.

واقترح عليه انشاء رسالة في واقعة
حبسها فانفرد في ناحية من الديوان واخذ
الدواة والورقة ومكث زمانا طويلا فلم
يفتح الله سبحانه عليه بشي في ذلك
فقام وهو خجلان * وفي جملة من انكر
دمواه في عملها ابو القاسم علي بن افلاج
الشاعر فلما لم يعمل الحريري الرسالة
التي اقترحها الوزير انشد ابن افلاج

شبخ لنا من ربعة الفرس
ينتف عثنونه من الهوس *
انطقه الله بالمشان كما
رماه وسط الديوان في الخرس *

*Vidi in quibusdam voluminibus, Haririum quum
confessus componeret, quadraginta primum confecisse;
eosque Basora detulisse Bagdadum: quorum quum sese
Auctorem ferret, fidem ei negasse plurimos ex Erudi-
tis Bagdadi, dixisseque: neutiquam ejus esse hoc opus;
sed viri cujusdam Africani, cujus nobilitata erat fa-
cundia. Hunc Basoræ decessisse, bujusque Chartas
ad eum pervenisse, quas ille sibimet arrogaret. Tunc
illum evocatum a Vezirio ad Diwanum, interroga-
tumque, quid artis profiteretur? Respondisse, se
ab Epistolis esse. Injunxisse eitur Vezirium, ut Epi-
stolam exararet ex tempore. Illum secessisse in angu-
lum Diwani, sumtisque atramentario ac charta lon-
giorem moram traxisse; sed Deum O. M. nihil ei
scriptionis istiusmodi aperuisse: confusumque tandem
fuit*

P R Æ F A T I O.

surrexisse. Inter eos qui Haririo fidem denegabant fuit Abulkasim Ali Ibn Aphlagi Poëta, qui quum Epistolam ex tempore conficere nequiret, cecinit.

Senex nobis ex Rabia Elpbars

*Qui vellit extremitatem barbæ præ vecordia.
Eloquentem eum fecit Deus in Masjan,
Prout percussit eum in Diwan silentio.*

Ad verficulos hosce habeatur: *Haririum* nostrum sibi vindicasse originem ex nobilissima gente *Arabum*, quæ *Rabia Elpbars* vocitata: vicum autem *Basora*, ubi habitabat, *Masjan* dictum: eique in more fuisse, ut dum aliquid commentaretur, barbam vellicaret.

Exitus hicce; quod domum redux, reliquos *confessus* decem eodem stylo, quin erectiore adhuc, & animosiore quodammodo, pertexuerit; atque ita invidos, & obtrectatores vicissim confuderit.

En aliud adhuc non injucundum. يحكي انه كان دميما قبيل المنظر فجاءه شخص غريب يزوره وياخذ عنه شبا فلما راه استنزي شككه ففهم الحرييري ذلك منه فلما التمس منه ان يملئ عليه شبا قال له اكتب

ما انت اول ساري غره قمر
ورايد اعجبته خضرة الدمن *
فاختار لنفسك عبيري اني رجل
مثل المعبدى فاسمع بي ولا ترني *

**

Nari

P R Æ F A T I O.

Narratur Eum fuisse brevioris stature, & deformem vultu. Ad Eum autem accessit aliquando peregrinus quidam, visitaturus, atque aliquid scriptio- nis ab eo ablaturus; qui conspecto homine, ejus figu- ram contempsit. Id HARIRIUS intellexit: quum itaque ab eo peteret, ut aliquid sibi dictaret, dixit ei, scribe:

*Non tu primus noctivagus, quem decepit Luna;
Et pabulator, cui placuit viror fimetorum.
Ergo elige tibi alium; namque Vir sum
Moaidiji ad instar; proin audi me, non vide.
Tum vero confusus ille discessit.*

Allusum ab *Haririo* ad Historiam *Moaidiji* alicujus, ortumque inde proverbium *تسمع بالمعدي لا يتركه* *Audias Moaidijum, non autem videas il- lum.* Is a *Noomano Hirensium Rege* contemtum ex- ceptus, quod brevior esset statura, dixisse fertur *المري باصغريه قلبه ولسانه* *Vir duobus mi- nimis ejus censendus, Corde & Lingua.*

ABI MUHAMMED ELKASIM
BASRENSIS
VULGO DICTI
HARRI
DISSERTATIONES

E
MANUSCRIPTO
BIBLIOTHECÆ ACADEMIÆ
LUGDUNENSIS

EDITÆ
ET NOTIS
ILLUSTRATÆ.

الْمَقَامَةُ الرَّابِعَةُ

الْمَهْبَاطُ

أَخْبَرَ ۖ أَلْحَرْتُ بَنَ هَمَامٍ قَالَ ۖ طَعَنْتُ إِلَى
 دَهْبَاطٍ عَامٍ ۖ هِبَاطٍ وَمِهْبَاطٍ فَأَنَا يَوْمَئِذٍ
 مَرْمُوقٌ الرَّخَاءِ مَوْمُوقٌ الْإِخَاءِ أَشْحَبُ ۖ مَطَارِفُ
 الشَّرَاءِ

NOTÆ IN CONSESSUM QUARTUM.

1 دَهْبَاطٌ, *Dimjat*, *Damiata*, unde *Damiatensi* confes-
 sui nomen, est nobilissima *Ægypti* urbs. De ea consulendus
Index Geograph. ad vitam Salad.

2 طَعَنْتُ *iter feci*. Radix
 طعن quæ secundum *Teblebium*
 infert ضد الإقامة *contrarium*
standi, vel *manendi* in sede
 sua, conferri debet cum طعن
 loco moveri. Nempe ex *Diale-*
cto ط in ظ mutari amat; ut in
Clavi exemplis complusculis ad-
 struatum. *Origo* latet.

3 عَامٌ هِبَاطٍ وَمِهْبَاطٍ

anno impulsione & repulsionis,
proprie. Id saltem prætul-
 rim ex variis expositionibus,
 quas *Teblebius* offert. هِبَاطٌ
 جلبة وصباح مِهْبَاطٌ
 دفاع وقيل الهِبَاطُ
 الاقبال والمِهْبَاطُ الادبار
 وقيل الهِبَاطُ الاجتماع
 للصالح بينمن القوم
 والمِهْبَاطُ التفريق
 وقيل هِبَاطُ اشد السوق
 الي الورد ومِهْبَاطُ اشد
 السوق الي الصدى
Hijât est clamor, & vociferatio.
Alii volunt, Hijât esse accessum
 في

CONSESSUS QUARTUS.

DAMIATENSIS.

Etulit Harith Ibn Hemmam, Damiatam, inquit, commigravi, anno confusionis & tumultus pleno. Ego vero id temporis a lætiore fortuna respiciebar; atque ab Amicis unice diligebam: trahēbamque vestimenta

& Mijāt recessum. Iterum aliis Hijāt est conciliatio pacis in populo; & Mijāt, dissipatio ejus. Denique aliis Hijāt est vehementissima impulsio ad aquationem, & Mijāt vehementissima inde repulsio. In eo pedem figo. Aliquid proverbiale nempe subest huic formulæ a pastoribus, gregumve ductoribus, ductæ. Inter hos sæpe rixæ, & turbæ, ad aquatoria existunt, dum alii citius ad aquam impellunt camelos, quam par: alii tardius inde eosdem depellunt; aliisque locum facere negant. Pulchra imago, ad tumultus bellicos, & seditiones, pingendas. Sunt infinitivi 3. conj. **هَاطَ** ab **هَاطَ** Med. se strepere, tumultuari, & **مَاطَ** **مَاطَ** declinare. Inde etiam proverbialiter in 6. conj. **تَهايطوا** **تَهايطوا** inter se ultro citroque impulerunt, & repulerunt, pro discordiis fuerunt agitati.

4 Venusta formula, **مَرموق** **مَرموق** **الرَّخاء** Fortuna commodioris ad-

spectu bonoratus. Nempe **مَرموق** est vibravit oculum, levio-
re intuitu strinxit aliquem. Id fa-
voris signum, si potentior inopem
leni oculo stringere dignetur.

رَخَاءٌ Laxitas, opulencia, ergo
hic inducitur ut Domina potens,
quæ quem adspicere dignetur,
ditet simul. Adjectum non sine
acumine, Dilectus fratrum.
Nempe florentes amicorum tur-
ba circumsedet; circa pauperes
ingens solitudo est.

5 Granditer dictum, Trabe-
bam **مَطارفُ الثَّراءِ** vestes opu-

lencia. Est plus. fr. **مَطارفُ**
vestis striata, & marginum or-
natu insignis. Ducta significa-
tio a **مَطارفُ** ora, extremitas.

Alterum **ثَرَاءٌ** proprie signat
madorem; a **ثَرِيٌّ** maduit. Inde
ثَرَاءُ أَلْمَالِ mador opulencia, in

الْتَرَاءُ ٥ وَأَجْتَلِي مَعَارِفَ السَّرَاءِ ٦ فَرَأَقْتُ صَحْبًا قَدْ
شَقُوا عَصَا الشِّقَاقِ ٧ وَلَمْ تَضَعُوا أَكْفَاقَ الْوَفَاقِ حَتَّى
لَا حَوْلَ ١٥

Flamasa. Designatur opulentia, ut sic dicam, *irrigua*; non *avare* habita.

٥ Pari granditate enunciatur, أَجْتَلِي مَعَارِفَ السَّرَاءِ

remoto velo contuebar vultus la-
sioris fortuna. Forma سَرَاءٍ
est *comparativa*, in *femin.* ab
سَرٍ *Latior*: a *rad.* سَرٍ *leta-*
tus est. Ea absolute venire a-
mat pro *Vita* *lautiore*, & *bea-*
tiore. Ejus contrarium ضَرَاءٍ

vita calamitosior; ab أَضَرَّ, cu-
jus *Radix* ضَرَّ لا رَّ prestat an-
gustis. Ajunt quidem *Lexico-*
graphi, esse *femininum* sine *mas-*

culino; sed hoc nihil: & أَضَرَّ
certissime est *comparat. mascul.*
magis *angustans*; cujus *femin.*
pro *fortuna adflictione* invaluit.

Sequens مَعَارِفَ est *plur. fr.* a
مَعْرِفٍ *facies*, speciatim *frons*

& *nasus*, quod inde يَعْرِفُ
dignoscatur *hominis indoles.*

اجتلي est *1. sing. fut.*: 8. a
جَلِي ١٦ five ١٧ *revelavit.*

Inde *Octava* signat, *relectam &*
nitentem adspexit sponsam. Supra
ad *Conf.* 3. illustratus hic usus.
Admirabilis hinc figura emer-
git, qua *fortuna lautior* ut *Spon-*
sa inducitur, quæ ad *Tbalamum*
suum, & *oscula*, admittit *bea-*
tiores.

7 Verbum رَأَقْتُ *socium me*
feci itineris, est, *1. prat. 3. conj.* a

رَقَفَ *Bemignus fuit. juvit. comers*

fuit. Hinc رَأَقَ *comitem se*
dedit alteri, præsertim ad *iter*;
unde رَقَّةٌ *comitatus: caterva iter*
facientium. Primaria potestas
Radici est, *quidam niti, fulcire.*
Inde in 8. اِرْتَقَقَ *innixus fuit*

cubito, qui مَرَقَقَ *dicatur,*
quod *se inter reclinandum nos-*
met

*stimenta cultissima opulentiae; & lautæ vitæ nitentem faciem ad-
spiciebam. Assumsi autem itineris comites, qui baculum dis-
sensionis confregerant; & consensionis haustus lacteos suxerant,*
eo

met fulciamus. Hinc lux in
Cant. 8: 5. מתרפקת על דודיה.

Sequens. صَحْبًا secundum A-
rabes est plur. fr. a صاحبٌ

socius. Sed sciatur pluralia ista
fracta esse ferme nomina sub-
stantiva, collectivæ sumta. Sic

صَحْبٌ in Origine est societas.
Inde societas mea pro socii mei.
Id genus mirifice Grammaticam
Arabum implicuit: facile expli-
candum ab iis, qui iudicio Cri-
tico pollent.

شَقُّوا عَصَا الشَّقَاقِ 8

fregit baculum dissidii. عَصَا

pro عَصِي & عَصَى, لَوِيَّة,

quod in לִי lignum contraxere

Hebraei. Radix عَصِي durus

fuit. شَقَاقٌ, dissensio in infin.

3. proprie est mutua d ffractio, a

شَقٌ fregit, unde شَقَّ fre-

git erga alium. Non figurate
tantum, sed & proverbialiter e-
latum, frangere baculum diffra-
ctionis five dissidii. Nempe so-

lemne Adagium inter Arabes

شَقَّ فُلَانٌ الْعَصَا

إذا تركه baculum

الطاعة وخرج مباينا

quum obedientiam missam facit,

& erumpit in dissidium. pulchre

Schol. قال ابو عبيدة العصا

تضرب مثلا للاجتماع

وانشقاقها يضرب مثل

للافتراق وقال ايضا معني

قولهم شَقَّ فُلَانٌ عَصَا

المسلمين اي فرق جماعتهم

Abu Obeida auctor est Baculum

proverbiali usu adhiberi in socie-

tate, ejusque fractionem in dissi-

patione. Eo sensu dictum adfir-

mat, Rupit ille Baculum Moste-

niorum, i. e. communionem eo-

rum deseruit. In Hama fareperio

شَقَّ عَصَا الدين

fregit baculum religionis, pro eam

deseruit. Hinc jam venusta tra-

lacione Haririus, frangere ba-
culum dissidii, pro dissidia fu-
gitare.

و اِنْ تَصْعَوْا سUXERANT. Est prae.

8. a رَضَعَ item suxit, lactens

A 3 fuit.

١٠ لَأَحُوا كَأَسْنَانَ الْمَشْطِ فِي الْأَسْنَوَاءِ وَكَأَلْتَفْسِ
 ١١ فِي النَّبَامِ الْأَهْوَاءِ وَكُنَّا ١٢ مَعَ ذَلِكَ
 نَسْبِرُ النَّجَاءَ وَلَا تَرْحَلُ إِلَّا كُلُّ هَوَجَاءٍ وَإِذَا نَزَلْنَا
 ١٣ مَنَزِلًا أَوْ وَرَدْنَا مِنْهُ لَا آخِثَلَسْنَا
 ١٤ اللَّيْلَ

fuit. Inde figurate رضع الثدي
 fluxit uber ad omnia transfer-
 tur, ut sugere ubera doctrinae,
 virtutis &c. item vitii, injusti-
 tia &c. Eadem hic Metaph. nam

أَفَاقِيَّةٌ proprie designat Lac

quod in uberibus colligitur inter
 binas mulsiones. Est autem plur.

fract. secundus, a primo, أَفَوَاقُ,

cujus sing. فِئْفِئ, pro فَوْقُ,

a media Waw, quod inter
 alia notat singultavit. Inde
 significatio hæc translata; nam
 humor denuo confluens, seque col-

ligens, quasi singultit. وَقَاتُ

est infin. 3. conjug. a وَقَفَ
 convenit. Paronomasia nolim
 quem fugiat. Ea Orientales mi-
 rifice delectantur.

١٠ لَأَحُوا &c. proprie, ma-

nifesto apparuere tanquam dentes
 pectinis in equalitate. Est 3.

præt. primæ conj. a لَحَّ

micuit, splenduit, manifesto ap-
 paruit. Inde لَحَّ tabula nomen

invenit. Ea Arabibus لَوْحٌ
 omnis res lata, & plana: sive
 lignea, sive ossea, sive alte-
 rius materie. Specialius tabula.

إِسْتَوَاءٌ equalitas, est infin: 8. a

سَوِيَ equus, equalis fuit:
 سَوَى: unde in Hitpabb.

הִשְׁתַּוְּהוּ, & הִשְׁתַּוְּהוּ, sine

Dagesb. Hinc Prov: 27: 15.

נִשְׁתַּוְּהוּ equabimus, cum He

parag: pro נִשְׁתַּוְּהוּ. Comparationem cum dentibus pectinis de-

claret Teblebius كَأَسْنَانَ الْمَشْطِ

مثل في كل استواء في

اي

١٤ اَلْتَبَّتْ وَلَمْ نَطْلُ اَلْمَكْتَفَ فَعَنَّ ١٥ كُنَّا اِغْمَالُ الرِّكَابِ
فِي لُبَاةٍ ١٦ فِتْبَةِ الشَّابِ ١٧ عُدَاوِيَةِ الْاَهَابِ
١٨ فَاسْرَيْنَا

Illustratum alibi. **منهل** **منهل**
٢ **منهل** **منهل**, *potum egit* : unde &
منهل **منهل** *aquatoria, loca pas-*
cuis ; & *aquis rigua* ; *Esai. 7:*
19. ex forma Biblel.

١٤ Venuste dictum **اِخْتَلَسْنَا**
rapimus, furati sumus, moram.
Est plur. præt. in 8. a **خلس**
rapuit. In *Diw. Hud.* simili ve-
nultate de bucula **تختلس**
rapit mugitum, pro le-
nissime mugit. Item **مسايل**
differtationes raptæ,
pro leviter & perfunctorie scrip-
ta. Sequens **نَطْلُ** pro **نَطْلُ**
longum faciebamur, per *Apoco-*
pen, ob. لم. Vide *Grammat.*
Radix **طال** **طال** *longus fuit*,
unde **طال** *in longum projecit*.

١٥ Verbum **عَنَّ** *accidit*, ob-
venit, ante oculos apparuit, se-
que obtulit. Hinc **عَنَّ**
nubes transversa &c. **اِغْمَالُ**

exercere est infin. 4. a **فعل** *fecit*,
laboravit, **عَمَلَ** : unde in 4.
اَمَلَ *laborare fecit came-*
lum suum, pro incitavit, &
strenue exercuit currendo. **مِرْكَبُ**

per excellentiam sunt *camel*,
quasi *vecturæ*, a **مركب**
vectus fuit.

١٦ Recondita phrasis **لِبَاةِ**
Nox juvenis, five
junioris adolescentiæ. Eam sic
enucleat **تبل**. **هو كناية**
عن شدة سواد الليل
وانها لا قمر فيها لان شعر
الشباب اسود ويحتمل ان
يريد انها اول الشهر
فهي كالشابة في ابتداء
عمرها واللبلة في اول
الشهر ايضا سوداء

Est circumlocutio vehementio-
ris nigredinis in nocte illu-
ni; quoniam crines adolescen-
tia nigriores. Fieri etiam po-
test ut intendat primam mensis

remus, moram illic rapiebamus, nec cunctationem extendebamus.

Visum autem fuit nobis aliquando exercere vectores nostros in nocte admodum juvenescente, & cutim nigricante instar

noctem, quæ est tanquam adolescens, in principio ætatis. Nox autem initio mensis item nigra. Posterius hoc pertineret ad genus loquendi Latinum, quo Ver novum, adustum, & præceptum, si-ve senescens, figuratur. Apud Xenoph. extat ἀμυγδαλῶν ὕμνος in tempesta nocte. An hoc voluit

forte? Certè فَنِي الشَّبَاب فَنِي est ἡλικία, vigorem adolescentia habens. Nempe فَنِي forma

Pebli, opponitur annofo, signatque juniorem, a Rad. فَنِي juvenili ætate fuit. Convenit in Origine cum פָּתָה erravit, deceptus est: unde פָּתָה simplex,

facilis deceptu. De his alias.

شَبَّ adolescentia a شَبَّ arsit, flagravit, propagata, notans الحَبْوَان

في زمان الحرارة الغريزية ætatem qua animans calore naturali maxime vigeat. Est ergo ardor proprie, si-ve flagrantia: sic

אֵשׁ flagrantia ignis, Job.

18: 5.

17 Reconditus adhuc, quod

Nox inducatur فِدَافِيَة

الاهاب corvum referens pelle.

عَدَافُ corvus niger, proprie

est Epitheton Poëticum, notans profusiore coma, vel pluma, præditum. Docet id Tauriz. ad Hamasa. كَثُرَ مَا يَسْنَعُلُ

الغداف في صفة الغراب

يراد انه كَثُرَ الريش

كان ريشه أعَدَفَ عليه

كما تُعَدَفُ المرأة قناعاتها

Plerumque usurpatur vocabulum עָדָף pro Epitheto corvi nigri.

Intenditur, eum esse plumosum; ac si pluma ejus אָעָדָף profusa esset

super ipsum, prout mulier עָעָדָף

profundit super semet calanticam suam. Hinc reliquas Glossas apud Cl. Golium sponte intelliges; simulque percipies cur אָעָדָף in 4. sit laxavit calyp-

١٥. فَأَسْرَيْنَا إِلَىٰ أَنْ نَضَا إِلَاسِبُلَ شَبَابِهِ

وَسَلِّتْ ۙ آلَ الصَّيِّغِ ۚ خَضَّ سَابِغُهُ فُحْبِنُ

مَنْ لَنَا

Interioris elegantiae quoque
quod Nocti detur **نهار**

exponitur liberalis fuit, largiter donavit. Est secundarium, a primario illo, profusus fuit. Habes Hebraum פָּרַדַּח redundavit: profusus, superfluous, fuit. In Conf. 15. habebimus وَفَد

انخدوف جنبہ الظلام

وسبح السعد في السخام

*Jamque profusa erat ala obscuri-
tatis, & marmoreabat tonitru in
nube. Ab hocce عذاف*

porro descendit **عَدَافِي** *nigrum*

corum referens : quod genus
plerumque a *Lexicis* abest; quia
infinitum esset; nec cuiquam
Linguae gnaro aliquid difficulta-
tis inde creari queat.

pellis, corium. Nempe **الديم**
 pellis cœli pro. expanso
 frequentatur. Ea occasione

الديم الليل pellis diei signare
coepit ejus expansionem, & luci-
dam faciem : & الديل

pellis noctis, contra, ejus nigredinem. In Hist. Tamerl. pag. 60.

74. reperies أديم الهواء
pellem æris pro vasto inani.

Omitti hic nequit corum-
huncce profusa coma nigricans
præditum adeo placuisse Ara-
bitus, ut etiam ausi fuerim
Corum pro coma nigricante bo-
minis ponere. Poëta Afedens
rasuram capitis poenæ loco sibi
impositam dolens in Hamasa

لَقَدْ خَلَقُوا مِنْهَا عَدَافًا كَانُوا

عناقید کم ایندست و اسبدرت

Profecto deraserunt de capite cursum i. e.

Comam nigricantem, baud fecus ac si
Botri essent vitis, maturi simul & pauperduli.

star corvi; continuavimusque iter, usque dum juven-
tem suam nox deposuisset, atque suam tincturam aurora ab-
stergeret. Ibi tum tædio viæ correpti, in somnumque pro-
pen-

Allegatur ibidem a Tausizio a-
liud ex veteri poeta Adolescent-

niam describente

فلا يبعد الله ذاك الغراب

Non removeat Deus huncce nobis corvum

Hoc est vigorem coma nigrican-
tis. Ex genio intimo Orientis
ergo depromptum illud Cant. 5:
11. Coma ejus כְּעֶרֶב שְׁחֹרֹת
nigra ut corvi. Qui in Lingua
adyta non penetrarunt, tales
similitudines vexant. Ceterum
ex his apparet, primam Scho-
diaſta interpretationem præse-
rendam; ut Nox juvenescens no-
tet nigra coma præstitam.

18 Huc ducit sequens colon.
Ad ejus illustrationem paucula.

أسرى iter nocturnam fecimus

est 1 plur. poet. 4. أسرى

noctu ivit. Porro, Nox exuit
adulescentiam suam, palam nunc
est, nigrorem coma deposuit.

أعرت vestem, & نصا reulfit

comam, in Origine conveniunt,
& Hebraicum נָצַח vellet, præ-
teritam comam, multa luce au-
gent.

19 Noxam figuram præbet,
Aurora tincturam suam obradens,

abstergeret. Nempe سلت

עלת est decorticavit, corticem

derasit. Inde עלת mola, sive

farina molita, nomen invenisse

videatur. Certe سلت &

עלת Arabibus est genus bordei

corticis expers. Latius tamen

funditur, quippe quod decorti-

cationem, aut grana decorticata,

& molita, ex origine designare

queat. خضاب, tinctura, in-

fin. verbū خضب tinctus, hic

signat ex mente gemini Scho-

diaſta سوادا وظلام التاميل

nigredinem, & obscuritatem no-

ctis: quæ orta Aurora exuta,

& discussa sit. Sic adfix. in

خضاب rediret ad Noctem.

.. مَلَيْنَا أَلَسْرِي وَمَلَيْنَا إِلَيَّ أَكْرِي ١١ صَادَقْنَا
 لَرَضًا مُخَضَّلَةً أَلَرْدِي ١٢ مَعْنَلَةَ أَلَصْبَا ١٣ فَتَحَبَّرْنَاهَا
 مَنَاخًا لِلْعَيْسِ وَوَحَطًا لِلتَّغْرِيسِ فَلَمَّا
 حَلَمَا ١٤

Mihi multo commodius, venustiusque, videtur, si ad ipsam auroram sese reflectat, quæ dicatur tincturam suam abstergere, roseo colore surgentis diei semet sensim in claritatem convertente. Nempe خضاب

tincturam rubram adfert: unde in Hamaf. مخضوبة

tinctorum, pro muliere: ex more Arabissarum, quæ extremam pul-
 pam, & ungues, roseo colore inficiunt. Item خضيب Epitheton basæ sanguine tinctæ. Rem dubitationi eximit vetus dictum

لا تنزروا سلتنا ولا مرهنا. me uxorem ducas tinctura digitorum negligentem, & collyrit oculorum. Elacet Rosas Aurora digitos ab Haririo captatos, & pulcherrime traductum illud

أسلت foem. a compar. سلتنا, in muliere quæ tincturam rubram

extremis digitis derasit.

٢٠ مَلَيْنَا tædio correpti

fuimus. In præf. i. conj. a ملّ

pro مَلِيل fastidiivit: pertasus

fuit. Est notio secundaria, a coquendo sub prunis. Alibi in-

dicatum. مَلْنَا, inclinavimus, a

مال Med. se, flexit, inclinavit se &c. Grata alliteratio: quæ

& inter سَرِي iter nocturnum,

pro سَرِي, & كَرِي pro

كَرِي somnus, sive propensio in somnum potius.

٢١ صَادَقْنَا offendimus &c.

Est in præf. 3. a صدق decli-

navit. مُخَضَّلَةً delicata, ama-

na, est part. 9. conj. a خَضَل

ma-

penſi, offendimus terram cujus colliculi molles, Euri le-
nos; eamque elegimus, ut cameli noſtri recubarent, & nos
ſimul deſcenderemus ad quietem. Illuc quum miſcella no-
ſtra

maduit. Inde ^{خَضْبَةٌ}, &

^{خَضْبَةٌ} forma part. Pabil eſt

pratum amatum: hortus delica-

tulus. Paradifus. ^{رَبِّي} plur. fr.

pro ^{رَبِّي} a ſing. ^{رَبْوَةٌ} collicu-

lus, tumulus, a ^{رَبَّى} ^{رَبَّى} cre-
vit.

22 ^{مُعْتَلَّةٌ} debilis. Eſt part.

8. a ^{عَلَّ} ^{عَلَّ} haufit altera vice.

Inde ^{اعْتَلَّ} exbauſtus fuit: &

morbo, ægitudine, debilitatus.
Hinc latius dimanat, per uſus
quos Lexicographi nulli anno-
tant: ut hocce noſtrum, terra
debilis Euris, ubi languidi & le-
nes ſpirant ventuli.

23 ^{تَخَبَّرْنَا} elegimus. Eſt præſ.

5. a ^{خَبَّرَ} med. je, bonus fuit,

præſtitit: unde in 2. ^{خَبَّرَ} bonum
fecit: pro judicavit; elegit. In 5.

^{تَخَبَّرَ} optimum judicavit. ^{مَنْجَحٌ}

recubitorium, ex part. 4. paſſ. q.

d. locus ubi recumbitur. Thema

eſt ^{لَحْ} ^{لَحْ} ^{لَحْ} precubuit came-

lus &c. ^{لَحْ}, e tribus com-

poſitum, pro ^{لَحْ}:

in plur. fr. ab ^{لَحْ} ^{لَحْ} camelus

cujus albedo flavedine mixta eſt.

Is color ^{لَحْ}. Sequens ^{لَحْ}

eſt locus deſcenſionis ex itinere,

ſtatio, manſio. Etiam ^{لَحْ}

forma fœmin. effertur; quam-

vis Lexica eam negligant.

^{لَحْ}, iterum e tribus con-

ſtat: eſtque ^{لَحْ} 2. a rad. ^{لَحْ}

ligavit camelum decumbentem: &

ſecundario ^{لَحْ} ſubſtitit alicubi.

In 2. conj. ^{لَحْ} exponitur

conſedere viatores circa extre-

mum noctis, ut, capta aliqua

quiete, mox iter proſequerentur.

Talis locus ^{لَحْ}, & ^{لَحْ},
ex participiis 2. & 4. vocita-

جاءها الحليط وهبداً بها ١٥ والاطيط والعطيط
 سمعت صبيها من الرجال يقول لسبي في الرجال ١٦
 كيف حكم ١٧ سبيك مع حبيك وجبريك فقال له
 أتركي الجار ولو جار ١٨ وأبدل النوحان لمن عدل ١٩
 وأخسل ٢٠

٢١. *Quamque* جاءها آلخايط

descendit enim comitum turba

٢٢. *proprie est solvit*

resolvit, nodum. Inde secunda-

rio ortum, descendere ubique ad

que/condum, vel dixer/andum.

Sic ٢٣ apud Aramaos.

٢٤ est Pabil, notans mi-

stum, a ٢٥ miscuit. Specia-

tim signat consortem, & ami-

cum. Ea vis mox recurret.

Uterque Scholiast. & hic ean-

dem tenet. Sic collectivum fo-

ret. Suspicio tamen latiore

nunc potestate urbem mistam,

sive multitudinem miscellaneam,

nempè hominum & camelorum,

intendi.

٢٦ Firmat opinionem no-

stram, quod subdatur, Quam-

que conquievisset in ea terra,

mansionem, والاطيط والعطيط

murmur camelorum, & ronobus

hominum. Prius descendit ab

٢٧ ١. stridit sella camelina.

2. Ipse camelus, præ lassitudine.

3. murmur edidit ventris. Inde

4. venore misfectu motus fuit.

Hæc Hebr. ٢٨ illustrando

egregie subserviunt. Posterius

est a ٢٩ sonum e naribus edidit,

mersus: ronobos duxit dormiens.

٣٠ ٣١ audiui vo-

calem e viris &c. cum Hebr.

٣٢ concinit ٣٣. Sequens

٣٤ venit a ٣٥ med.

Waw, exclamavit; sonuit clara

voce. Etiam med. ٣٦ fuisse,

forma nostra arguit &c.

٣٧ ٣٨ Quomodo ٣٩ سبيك

٤٠ ٤١ ٤٢ ٤٣ ٤٤ ٤٥ ٤٦ ٤٧ ٤٨ ٤٩ ٥٠ ٥١ ٥٢ ٥٣ ٥٤ ٥٥ ٥٦ ٥٧ ٥٨ ٥٩ ٦٠ ٦١ ٦٢ ٦٣ ٦٤ ٦٥ ٦٦ ٦٧ ٦٨ ٦٩ ٧٠ ٧١ ٧٢ ٧٣ ٧٤ ٧٥ ٧٦ ٧٧ ٧٨ ٧٩ ٨٠ ٨١ ٨٢ ٨٣ ٨٤ ٨٥ ٨٦ ٨٧ ٨٨ ٨٩ ٩٠ ٩١ ٩٢ ٩٣ ٩٤ ٩٥ ٩٦ ٩٧ ٩٨ ٩٩ ١٠٠

fra turba defecisset, in eaque lassorum gemitus camelo-
rum, & ronehi dormitantium, contieuisent, exaudiui voca-
lem quendam, nocturno confabulatori inter mansiones ita
dicentem. „ Quenam instituti tui ratio, cum homini-
bus seculi tui, vicinisque tuis? Cui ille, observo
eum qui ad me *diversat*, etsi *divertat* a iustitia: &
prodigus sum amicitiae erga eum quoque qui *ferocit*:

judicium moris tui? I. e. quomodo tibi agendum judicasti, & decrevisti? Quænam tibi nor-

ma vita? &c. **سيرة** incessus.
transfertur ad vitam, consuetu-
dinem, morem agendi. **حكمة**

اہل عصہ کے sunt جبے

homines aui tui ; a נול גאל
in orbem iuit. Hebræis גיל co-

جاسی a fr. plus جبرۃ

tium. Pro ipsis vicinis ea in-
valuit, collective : ut apud La-
tinos.

28 ^{16E} ~~28~~ colo. dec. fus. I. 2.

רעי *pavit: pastorem egit:*
 rexit suscepit custodivit ab-

servavit &c. جَانِي vicinus, sic

dictus quod *diversetur*. Radix
 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 83

Hinc assumpta quoque notio in-

Originibus elucidabo.

29. *liberaliter im-*
pendo ; *est fut. i. conj.* ۲ *وَدَل*

largitus est, profuse erogavit o-
pes &c. &c. Inde pulchræ phra-

ses ductæ, **جهد** **بذل** **impen-**
dit studium suum in H&A Ta-

merl. & الخفوس impen-

derunt, erogarunt, animas; apud
Abulphar. Magnifice in Hamasæ

وَابْدَلْ فِي الْهَيْجَاءِ وَجْهِي وَانْتِي
لَهُ فِي سَوِي الْهَيْجَاءِ عَيْسِي بِدَوَلْ

30 وَأَحْتَمِلُ الْخَلِيطَ وَلَوْ أَبَدِي 31 أَلَّا خَلِيطَ وَأَوَدَّ
 الْحَمِيمَ وَإِنْ جَرَعَنِي الْحَمِيمُ 32 وَأَفْضَلَ الشَّقِيقَ
 عَلَيَّ الشَّقِيقَ 33 وَإِنِّي لِلْعَشِيرِ وَإِنْ لَمْ يَكْفِ
 بِالْعَشِيرِ 34 وَاسْتَقِلَّ الْجَزِيلُ لِلتَّزِيلِ وَأَعْمَرَ
 35 أَلَدَّ مَبْلِكِ

*Et prodigus sum in praelio vultus mei, quantumvis ego
 Ejusdem extra praelium minime prodigus sim.*

Similiter noster, prodigo conjun-

tionem الوصال infin. 3. a

وصل accessit, proprie junxit.

صال لاوول est seviit.

30 أَحْتَمِلُ suffero &c. in

fut. 8. ab حمل portavit.

mixtus, jam haud dubie socius.

Ei per kafiam recinit تَحْلِبُ

commotio, conturbatio, in in-

fin. 2. أَبَدِي est prat. 4. a بدي
apparuit.

31 أَوَدَّ diligo &c. Est fut. 1.

conj. a وَدَّ وَدَّ, live دَدَّ di-

lexit. Prius حَمِيمٌ notat Ami-

cam a حَمَّ حَمَّ ferbuit. Poste-

rius ferventem aquam. Hinc Pro-

verbialiter dictum, sorbere eum

fecit aquam ferventem, pro ma-

gnis doloribus & tormentis adfecit.

In Nawabig idem lusus

مَا لِفَسَاقٍ مِنْ حَمِيمٍ

غَيْرِ غَسَاقٍ حَمِيمٍ

*Non habet improbus Amicum,
 Nisi aquam fervidam Orct.*

„ & tolero consortem , etiamſi turbati confortii manifeſtus
 „ ſit : & amo propinquum fervide dilectum , vel ſi fervi-
 „ dam mihi ſorbendam præbeat ; & amicum tenerum vel
 „ germano prætulerim : & ſodali integrum præſto officium ;
 „ quamvis ipſe ne decimam quidem partem repenſet : &
 „ con-

Coeterum جَرَعَ Sorpſit , a جَرَعَ كَنَا est fut. 3. a

traxit ortum duxiſſe videtur. pronum invertit vas. Inde in 3.

32 أَفْضَلَ antepono &c. Fut. conj. كَانَا compensavit, qua-

2. conj. a فَضَلَ præſtitit. شَفِيفٌ si appoſuit rem rei ad equili-

Amicus tener ; a شَفِيفٌ commi-
 ſeratione ductus fuiſt. Eſt ſecun-
 darium, a primario, tenuis fuiſt :
 ut ſupra alicubi enucleatum.

شَقِبٌ fiſſus in duas partes : a

شَقَّ fidit. transfertur ad fra-
 trem germanum ; quaſi dicas al-
 ſeram tui partem, qua a te diſſi-
 ta veluti.

33 وَأَفَى expleo &c. Eſt

fut. 1. conj. a وَأَفَى integer,
 omnibus partibus completus fuiſt.
 Item integrum perſolvoit officium,

debitumve. Prius عَشِيرٌ eſt ſo-

dalis, quaſi decimatus, five de-
 cem partium conſors. Poſterius
 ipſam decimam partem exprimit.

يَكْنَى est fut. 3. a كَنَا

pronum invertit vas. Inde in 3.

conj. كَانَا compensavit, qua-
 si appoſuit rem rei ad equili-
 brium.

34 أَشَقَلٌ tollo, levo, levan-

do deſero, & tribuo. Eſt fut. 10

conj. a قَلَّ levis fuiſt. Ita
 Schol. verbum hoc interpreta-
 tus. Aliquid figuratius habe-
 bis, ſi des, leve reputo

الجزيل copioſum للنزيل pro hoſpiti-

kateor Lexicographos hanc no-
 tionem non indicaffe: ſed ſuf-
 ficit eam cum indole Radicis,
 & ſpeciei decima, eſſe con-
 junctiſſimam. Infra recurrit.

جزل forma Pabil, a جزل

reſecuit, revulſit, uti ramum
 cum fructibus. Sic copioſi no-
 tio nata. Apud Hebr. جَزَلٌ i-
 tem deripere, ut cutim de carne
 &c. Item, violentius rapere,

ſpoliare &c. &c. فنزيل hoſpes,

diverſitor, a نَزَلَ descendit,
 præ-

35 ³⁶ وَأَنْزَلَ سَمِيرِي
مَنْزِلَةَ أَمِيرِي 37 وَأَحْلَى أَنْبَسِي مَحَلَّ رَيْبَسِي
38 وَأَوْدَعَ مَعَارِفِي عَوَارِفِي 39 وَأَوَّلِي مَسْرَافِي مَسْرَافِي
وَأَلْبَدُ 40

præsertim ad diversandum.

35: ³⁶ أَنْزَلَ *mergo* &c. Fut. 1.

conj. a ³⁶ *عَمِر* *merfit*, vel potius *superstitit* aqua *rem*, eamque *texit*. Sic clarius adhuc

cernis, quid sit *عَمِر*, & *عَمِر*

merges. Reliqua Originibus deputantur. *نَزَلَ* est *secundus*

seffor, qui post alium vebitur eodem jumento: a rad. *نَزَلَ* inæqualiter onustum jumentum claudicavit, vel in latus se inclinans cucurrit. *جَمَل* *pulchrum*, *nitidum*, *eliquatum* proprie; a *جَمَل*, quod alibi jam illustratum.

36: ³⁶ أَنْزَلَ *colloco* &c. proprie

descendere facio. Est fut. 2. conj. a

نَزَلَ, unde & *مَنْزِلَة* *mansio*, *gradus*; *locus honoris*, aut *dignitatis*. Crebrum in *gradibus* a-

strorum, &c. Hinc lucem *fœneratur* *מְלוֹחַ* 2 Reg. 23: 5.

³⁶ *سَمِير* *confabulator nocturnus*, a

³⁶ *سَمِر*, noctu, lucente luna, *confabulari*. Id *secundarium*, a

³⁶ *سَمِر* *umbra luna; tenebræ, nox*.

Unde? a *fusco* colore fuit, quod

est ³⁶ *سَمِر*; vel potius *סָמַר* *bor-*

ruit, cujus *derivatum* *מִסְמָר*,

³⁶ *מִסְמָר*, *clavus*: unde alia no-

tione ³⁶ *סִמְר* *clavis confixit*. A-

liquid ad Job. 4: 15. submonui jam. In Originibus plura. In

³⁶ *أَمِيرِي* *Emir meus præter ka-*

fiam observabis *verbum bonoris*, quo *Arabes* uti solent, quum se alicui ad omnia officia paratissimos profitentur; *Tu meus E-*

mir,

„ confero larga dona in hospitem, mergoque convectorum
 „ lautiis: & colloco confabulatorem meum nocturnum in gra-
 „ du mei principis; atque familiarem meum loco ducis mei
 „ reputo: & depono beneficia mea apud omnes qui me
 „ norunt, atque socio meo promississimam opem exhibeo.
 „ Quin

mir, princeps, dictator, ab **אמר** *dixit.*

37 Eadem sententia aliis vo-
 cibus ornatur. **أَحَلَّ** fut. 4.

conj. ab **חלל** solvit, ite-
 rum est descendere facio: colloco
 in **מחל** statione, gradu &c.

אנסי familiaris, ab **אנסי**
 familiaris evasit, quasi dicas bu-

manus. Similiter **אנסי** huma-
 nitas; ut **דוואלדב** & **אנסי**
 praediti humanitate & eruditione.

Hæc ab **אנסי** homo subnata;
 ipse ab **אנסי** debilis fuit

nomen nactus. **מריסי** est
ראיש vel **ראיש** princeps, prapo-
 situs; unde **ראיש** sive **ראיש**
 productum.

38 **אודע** commendo, depono,
 est fut. 4. conj. a **ודע** posuit,
 deposuit: asservavit in scrinio.
 Hinc cognoscendi notionem du-

ctam sub **ידע**, alibi indicatum.

מعارف noti, est plur. fr. a

מעرف, cujus Thema **عرف**

cognovit penitus, cum Hebr.
ערי unam tenet Originem.

Consule Clav. Dial. **عوارف**

beneficia aliud plur. fr. a part.

pres. fam. **عارف** idem quod

معروف, officium, beneficium,

id quod omnes, ut **equum**,
 bonumque, agnoscunt.

39 **أولي** impertio. Est fut. 4.

a **وكي** præsuit, &c. ex formula

أولاه impertioit ei be-
 neficium: bene de eo meritis fuit.

مرافق comes itineris, in part.

3. conj. **مرافق** plur. fr. a

مرفق commodum, lucrum, de-

num &c. Utrumque a **مرفق**,
 de quo paulo supra.

٤٥ وَالْبَيْنَ مَقَالِي لِلْقَالِي ٤١ وَأَدِيمَ تَسْأَلِي عَنِ
 أَسَالِي وَلَرَضِي ٤٢ مَنِ الْوَفَاءُ بِالْأَفَاءِ وَأَفْنَجَ ٤٣ مَنِ
 الْأَجْرَاءُ بِأَقْلَ الْأَجْرَاءِ وَلَا أَتَظَلَّمَ ٤٤ حِينَ أَظَلَّمْ
 ٤٥ وَلَا أَتَغَمَّ وَلَوْ نَدَعْنِي الْأَرْقَمَ

فَقَالَ

- ٤٥ أَلْبَيْنَ *mollio, lenio. In fut.* ٤١ أَدِيمَ *perpetuam facio, in fut. 4. a*
٤. a *لَو med. je, Lenis fuit.* *fut. 4. a دَام perseveravit, man-*
fit in loco, quievit. ٥١٦. De
 Fortuita illa soni simul & signi- *Origine alibi. تَسْأَلُ interroga-*
 ficationis similitudo. Talia sex- *tio crebra: est forma rarior a سَأَلَ*
 centa produci possent. Viri do- *interrogavit, سَأَلَ; speciatim*
 cti nimis creduli sæpe hisce- *de salute alicujus: aut, qui va-*
 ٤١ مَقَالٍ *dictum, sermo, sententia; a*
 ٤٢ أَسَالِي *sonuit voce. قَالٍ, leat. أَسَالَ propter Articulum,*
Qfori, resolvitur in duo prae-
fixa & part. praf. قَالَ, pro
 ٤٣ أَفْنَجَ *a قَالِي torruit, frixit,*
coxit in sartagine, قَالِي, cujus
 ٤٤ أَظَلَّمْ *sive partic. pabli, pro قَالِي*
rosum, in rostitis frugibus, fa-
birve, absolute. Hinc etiam
Alcali Chemicorum manavit.
 Odii potestas secundaria adsci- *٤٢ أَرَضِي acquiesco. Est fut.*
 ta a coquendo, quum quis *٤٢*

Quin mollis orationem meam abhorrenti a me : crebro-
que interrogo qui valeat is, qui *mei securus est* : & ac-
quiesco pro plena remuneratione in ramentulo ; & conten-
tus sum pro retributione minima portiuncula. Non que-
ror quoque de injustitia, vel si opprimar, nec ægrius
fero, vel si me momorderit. *serpens teterrimus*.

Et

I. conj. a *راضى* *راضى*, gratum habuit. Radicis proprietas in ad-
bærendo. *وفاء* est consummatio
omnis rei ; a *وفى* *وفى* comple-
tus, omnibusque numeris perfe-
ctus fuit. Hinc proverbium du-
ctum *الفاء غبر الوفاء*
pulvisculus, non complementum ;
quum quis jura sibi sua negata
queritur. Dextre invertit No-
ster. *لفاء* res vilissima, pulvis,
ramentum &c. a *لغى* neglexit.

43 *أَتَنَع* contentus sum : in
fut. I. a *تَنَعَ* bumiliter rogavit :
item, contentus fuit eo quod da-
retur &c. Thematis Origo in
capite demisso, ac sub vestem re-
ducto &c. *جَزَاء* pensatio, satis-
factio, a *جزأ* ult. *wow*. Hinc
dies Judicii novissimi dictus
يوم الجزاء dies retributionis.
أجزاء partes, est plur. fr. a *جزأ*
cujus radix *جَزَأ* ult. *Hamz*.

partitus est. *أَقَلَّ* compar. & su-
perlat. pro *أَقَلَّ*, levior, vilior,
vilissimus : a *قَلَّ* *قَلَّ*.

44 *أَتَظَلَّم* queror injustitiam.
Est fut. 5. conj. a *ظلم* injustus
fuit, oppressit : unde mox in
fut. I. pass. *أُظْلِمَ* opprimor. Ad
diversas significationes dige-
rendas, tenenda Origo, in ob-
scuritate.

45 *أَتَنَمَّ* agre fero, in fut. I. a
نَمَّ ingratus habuit, & ut
tale repulit. Vides unde *Ulcif-
ci* derivatum sit, apud Hebræos.
أَتَرَقَّمَ Serpens, variegatus ex al-
bo & nigro, proprie notat
أَتَرَقَّمَ a *رَقَّمَ* notavit punctis.
أَتَرَقَّمَ *أَتَرَقَّمَ* acupingere.
variegare. Indicavi jam in In-
dice Geogr. ad *Salad*. sub voce
Errakim : ubi nonnulla eru-
ta, quæ vidisse forte non pi-
gebit. Ille *منقطة*
Serpens, ut Schol. quo-
que.

فَقَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَيْكَ ٤٦ يَا بُنَيَّ إِنَّمَا يُفِضُ
بِالصَّنِينِ ٤٧ وَيُنَافِسُ فِي التَّمِينِ لَكِنْ أَنَا لَا
أَنْتِي غَمِيرُ الْمَوَاتِي وَلَا ٤٩ أَسْمُ الْعَاتِي
بِمِرَاعَاتِي وَلَا ٥٠ أَصَافِي مِنْ بَهَائِي أَنْصَافِي وَلَا
أَوَاحِي ٥١

que notat, figuram præbet bo-
minis maledici & virulenti: prout

كَدَغْ punxit, teritur tum in ser-
pente, tum in bomine, qui quem
dente venenato mordet.

٤٦ وَبِكَ vab tibi! est ad-
mirantis; simulque increpantis.

فِيلِيُولَةُ filiule mi, resolvitur in
بُنُوْ diminut. ab ابْن pro

ي quasi بُنُوْ & adf. prim. ي
per kefra, vel patach, si præ-
cedat aliud je. Dicitur tamen &

بُنِي Buneiji. إِنَّمَا Equidem, pro-

prie, utique quod: ex مَا & أَنْ

sequens يُضِنُّ avare tenetur,

est fut. pass. I. conj. اَضِنَّ avare
pepercit; tenacius adhaesit rei.

Hinc ضَنِْ pretiosum mox si-

gnat, q. d. avare habitum, re-
tentumve. Potestas in Lexico

omissa. Ejus ضَنِْةٌ.

dat plur. fr. ضَنَائِيْن: un-

de in Camuso Glossa obscurior

ضَنَائِيْن اللّٰهُ خَوَاصَّ خَلْقِهِ

Res avarius habita Dei, dicun-
tur eximie creaturarum ejus. Mi-
nus recte Cl. Gol. reddidit pro-

prietates rei a Deo indite. In Gjeu-
bario ex Traditione adfertur

لِلّٰهِ ضَنَا مِنْ خَلْقِهِ

يُحِبُّهُمْ فِي عَافِيَةٍ وَيَمْنَعُهُمْ

فِي عَافِيَةٍ أَيِ خَصَائِصِ

Deo sunt, quas avare habeas e
creaturis suis: eas vivere facit
in incolumitate; & mori in inco-
lunitate. i. e. peculiare, vel pe-
culiariter dilectæ, eximie care.

٤٧ وَيُنَافِسُ adspiratur, defi-

نَفْسُ ا. نفس ٣. ا. نفس ٣. ا. نفس ٣.

Et respondit ei focius ejus. Væ tibi, o filiole, utique pretiosum quid avare haberi solet: & res caræ ambitione expetuntur. „ Verum enim vero non venio ego ad „ quemquam, qui mihi non subvenit; neque superbum „ mihi sumo colendum; neque sinceritatem præsto ei, „ qui iustitiam mihi denegat; neque fratrem agnosco, „ qui

נָפַס spiravit. Inde نَافَس est studiosius quæsit, appetiit, adversus alium; etiam invidit: unde commodius adhuc, invidia mutua exercetur in re magni pretii. ثَمِين pretiosum dixisse videntur, quasi octo partibus auctum.

Sensus utriusque sententiæ est, non projiciendam esse estimationem: sed nobilitatem indolis, & generis, generose habendam.

48 أَنِّي pro أَنِّي accedo, in fut. 1. conj. a rad. وَنِي pro أَنِي venit, آمَنَ. Usurpatur quoque pro donare, largiri. Ea notio hic forte captata: ut sit; non largior nisi relargituro.

مَوَاتٍ pro مَوَاتِي, part. 3. ab eadem radice; cujus أَنِّي notat, vicissim accessit; consensit, morem gessit, favit, suppeditas tulit. Vulgus scribit وَأَتِي, nec non مَوَاتٍ, sine Hamza.

49 أَسَمَ designo. Est fut. 1. a سَمَ notavit, signavit, nota distinxit. عَاتِي pro عَاتِي superbus, refractarius, est partic. pres. verbi عَاتَى exorbitavit, modum excessit. مَرَاعَةً pro مَرَاعَةً infin. 3. رَعَى pavit, رَعَى. Ejus povel رَاعِي valet, pavit cum alio, observavit, curavit &c. Pulchre dictum, non insignio mea observantia; pro non dignor &c.

50 أَصَافِي sincerum præsto a morem. Est fut. 3. a صَفَا ult. warw & je; purus, clarus, nitidus fuit. In 2. clarificavit. Hinc orta videtur notio verbi أَصَفَى obduxit auro, argento &c. quasi nitidavit, nitida crusta polivit. Altera quoque significatio speculari, prospectandi, &c. ex eodem hoc fonte dimanavit. In 3. coni. existit, sincerus fuit.

أَوَاحِي مِّنْ يُبَاغِي الْأَوَاحِي وَلَا ٥ أَسَالِي
 مِّنْ يُخَبِّبُ آمَالِي وَلَا ٦ أُبَالِي بِمَنْ
 صَرَمَ حِبَالِي وَلَا ٧ أَدَارِي مِّنْ جَهْلٍ مِّقْدَارِي
 وَلَا ٨ أُعْطِي نِزَامِي مِّنْ يُخَفِّرُ ذِمَامِي وَلَا
 أَبْدُلُ ٩

fuit erga alium : purum affectum
monstravit &c. يُبَاغِي negat ,
abnuat ; in fut. 1. ab أَبِي recu-
savit , noluit , abhorrui &c.
Non est contrarium Hebræi נָאָם
voluit ; ut : Cl. Gol. alique an-
notarunt : sed ex eadem Ori-
gine alio flexu invaluit. انْصَافٌ
infin. 4. medium tenere : jus ser-
vare. &c. a نَصَفَ in medio
fuit : ad medium pervenit : dimi-
diavit.

أَوَاحِي ٥ *fraternitatem colo.*

In fut. 3. pro أَوَاحِي. Radix

أَخِي frater fuit. Eam vulgus
 وَاخِي effert ; & in 3. وَاخِي.

Sequens أَوَاحِي *necessitudines,*
 est plur. fr. ab أَخَبَّةَ funis quo

jumentum alligatur. Nempe O-
rigo Thematis أَخَا est vinxit ,
religavit ; fortius adstrinxit , fu-
ne ad palum , & pedem jumenti ,
revincto. Hinc improprie desi-
gnat vinculum arctius , cognatio-
nis , & necessitudinis , حَرَمَةٌ
وَذِمَّةٌ. Cl. Gol. non recte prote-
ctio tutelar. Monui ad Job. 1: 5-
Errat quoque vir summus , ex
eoque Hotting. & alii, nostrum
أَوَاحِي res pascuales exponens ;
nam اسباب ترعي apud
Gjeubar. valet necessitudines san-
ctissime observandas. Hinc Fra-
tri nomen نَخْ pro نَخْ indi-
tum. نَخْ ulva , sive vinca , pro
berba palustri , etiam nunc jus
Hebræum recuperat. يُبَاغِي
negligit , abjicit , est fut. 4. a
لَفَا ult. waw , frustra fuit.

qui fraterna jura negligit: neque adjuto, qui spem meam frustratur: neque curbo eum, qui vincula mea abruptit: neque leniter tracto eum, qui honorem mihi debitum ignorat: neque habenas meas permitto illi, qui clientelam meam prodiit: neque

adjuto; pro ⁵² **أَمَّالِي** **أَمَّالِي** fut. 3. a ³ **مَلَّأ** ult. Hamz. plur. fr. ab ³ **حَبَّلَ** hic si-

implevit. Item juvit. Etiam intransit: dives fuit; quasi dicas, plenus fuit. Apud Medicos valet Coryza & gravedine laboravit: iterum a plenitudine, & obstructione. ² **يَخْبِبُ** fut. 2. a ³ **خَابَ** med. je, frustra fuit; spe & votis excidit. Convenit cum ³ **خَابَ** med. ³ **اَوَّارَ**, ad paupertatem redactus fuit: quin & cum ³ **حَابَ** debuit, debitor fuit, & ³ **حَوَّبَ** debitum, crimen, reatus, &c. &c. ³ **أَمَّالٌ** est plur. fr. ab ³ **أَمَّلَ** spes, cujus Radix ³ **أَمَّلَ** speravit.

⁵⁴ **أَدَّارِي** leniter tracto. Est fut. 3. a ³ **دَرَّى**, scivit, circumvenit; latuit venationem captans: perxit: discriminavit capillos. Posterior potestas primaria. Nempe scire est discriminare; discernere. Item decipere est molli manu palpare, &c. Hac occasione in ³ **دَّارِي** etiam transfertur ad blanditias, & palpationem leniter tractantis.

⁵⁵ **أَعْطَى** permitto capistrum meum i. e. obsequentem me præbeo. ³ **عَطَمَ** est ³ **عَطَمَ** Chald. quin Hebr. ³ **עָטַם** 149. 9. Nempe ³ **עָטַם**

٥٧ أَنَعُ إِيسَعَادِي
 نَلَمَعَادِي وَلَا ٥٨ لَسَجَ بِمَوَاسَاتِي لَمَنْ يَفْرَحُ بِمَسَاتِي
 وَلَا ٥٩ أَتَرِي أَتَفَاتِي إِلَيَّ مِنْ يَحْشَسُنِي
 مَوَفَاتِي وَلَا ٦٠ أَحْصَ بِحَبَابِي إِلَّا لَحَبَابِي وَلَا
 ٦١ أَتَسْتَطِبُّ

□□ in Origine est destinavit,

i. e. fortiore vinculo firmavit; & adstrinxit. Hinc secum destinare, destinare in animo, cum animo, est propositum & deliberatum habere. Redi ad Conf. 2. pag. 70.

أَعْطِي fut. 4. a عطا ult. warw,

manu accepit rem: caput, manusque, sustulit ad capiendum quid: vici: superavit. Omnia hæc palam secundaria: primum latet sub عطا supra rem aliam extitit: texit eam: עטת. Hinc jam

in 4. اعطى largitus est. donavit. Capere fecit. Item absolute ductilis fuit, & obsequens camelus, Est ellipticum, pro اعطى الرمام capiendum dedit capistrum.

Dicitur quoque اعطى القبان

prebuit habenam, quo Algazal. & اعطى الطاعة prebuit obsequium,

quo Abulphar. utitur. Sequens

يَحْفَرُ prodit, destituit, est fut.

4. a حفر pudore confusus fuit. Nempe confundere, vel pudore suffundere clientem, dixit.

دَمَام re, pro jura ejus prodere.

est fides clienti debita: protectio patroni. دَمِي دَمِي clientela.

cliens. Tributarius. Speciatim Judæus, vel Christianus. Ita أهل الذمة populus clientela, apud Abulphar. 336. pro Judæis & Christianis.

بَدَلُ الْوَدَادِ ٦١ profudit amorem. Vide supra num. 29. اَضْدَادِ

inimici, plur. fr. a ضد contra-

rius. Thema est اَضْدَادِ oppositum fuit latere, quod Hebrais אָדָּ

77 prodigo amicitiam meam inimicis meis; neque missas facio
78 minas in hostem meum; neque enodis sum in donatione
79 mea, erga eum qui letatur malis meis; neque judico eum
80 mihi curandum, qui morti meae insultaret.

81 Non ergo donari me patior, nisi ab amantibus mei:

82, 83,

57 **أَدَعَ** omitto; fut. 1. pro
أَوَدَعَ, a **أَوَدَعَ** posuit, deposuit &c.
أَوَدَعَ **أَوَدَعَ** comminatio, a **أَوَدَعَ** وعد
& **أَوَدَعَ** condixit. Etiam in bo-
num, est, promisit. **أَوَدَعَ** infe-
stus: incurans; est part. 3. a
أَوَدَعَ cucurrit, &c.

58 **أَسْخِجْ** facilis sum. In fut. 1.
a **أَسْخِجْ** enodis fuit. Vide Conf.
1. pag. 100. **أَسْخِجْ** **أَسْخِجْ** consolatio,
sanatio, opitulatio. Est infin. a
أَسْخِجْ 3. conj. ab
أَسْخِجْ ult. **أَسْخِجْ**, **أَسْخِجْ** curavit
medicina. **أَسْخِجْ** fut. 1. a **أَسْخِجْ**

letatus est; **أَسْخِجْ** floruit. **أَسْخِجْ**
plur. sanus faem. a **أَسْخِجْ** male-
factum, vitium. Adde ex hoc lo-
co salutaritas. Radix **أَسْخِجْ**
sanus, vitiosus, depravatus fuit.

59 **أَرَى** video, fut. 1. pro

أَرَى, a **أَرَى** vidit; ju-
dicavit, sensit &c. **أَرَى** cura,
respectus; est infin. 8. a **أَرَى**
flexit **أَرَى**. Illustratum ad Jobi

cap. 6. **أَرَى** fut. 1. a **أَرَى**
Guvifus fuit ob malum, mor-
tenve, inimici. Sic Algazal.
أَرَى **أَرَى** Invidus letatur de infortunio.

أَرَى mors, a **أَرَى** consumma-
tus fuit: **أَرَى**. Apud Syros **أَرَى**
evanuit: consumtus fuit. Sic **أَرَى**
consummari, etiam est consumi.

60 **أَخْصَّ** peculiarem facio;
est fut. 1. a **أَخْصَّ** proprium &
peculiare tribuit ei. Hinc **أَخْصَّ**

& **أَخْصَّ** forma part. praef. faemin.
sunt prius, & commune. Prius
præceres, posterius vulgum si-
gnat. Usurpatur etiam **أَخْصَّ**

cum plural. fr. **أَخْصَّ**, &

أَخْصَّ

أَسْتَطَبْتُ لِدَعِي غَيْرَ أَوْدَائِي وَلَا أَمَلِكِي
 خَلَّتِي مَنْ لَا يَسُدُّ خَلَّتِي وَلَا أَصْفِي
 نَبَّتِي لِمَنْ يَتَمَتِّي مِنْبَتِي وَلَا أَخْلَصُ
 دَعَائِي لِمَنْ لَا يَفْعِلُ عَمِّي وَلَا
 أَفْرَعُ ٥٥

أَخْصَاءُ, & خُصَّاءُ, pro am-
 micis interioribus, & privis.
 حَبَاءُ est donum, ab حَبَا
 dedit: donavit. أَحْبَاءُ Amici,
 plur. ab حَبِيبٌ dilectus. Radix
 حَبَّ دָلַدَّ dilexit.

٥٦ اسْتَطَبَّ medicinam peto.

Est fut. 10. a طَبَّ medicinam
 fecit. Ea notio secundaria; du-
 cta a consuendo, & futuris mu-
 niendo. 'Αντιδοχον. لِدَاعِي
 morbo meo. Constat e tribus,
 pref. & adf. cum substant. دَا
 morbus, a دَا ult. Hamz. mor-
 bidus fuit, male habuit: دَا
 ٥٧ nam & Arabes دَوِي eo-

dem usu frequentant. Egrotavit.
 Egrotudine adfectus fuit. Male
 habuit. Male voluit. Hæc
 iterum secundaria; a primario
 intus bombandi, & sonum red-
 dendi. Hinc ad intus corrupti
 & exesa, tralatio facta. Per me-
 dicinam morbi intelligatur reme-
 dium paupertatis. أَوْدَاءُ Amici, a

وَدِيدٌ.

٥٨ أَمَلِكٌ tenere, possidere,
 facio. In fut. 2. a مَلِكٌ
 regnavit. Dominio tenuit: potitus
 صدقة amicitia intimior خَلَّةُ
 est. خَلٌّ proprius, peculiaris, fuit.
 Inde Amicus fuit: & خَالَ
 amicitiam coluit. Ejus mascul. est
 خَلٌّ tum abstracte amicitiam si-
 gnans, tum concrete, intimum ami-

„ neque morbi mei remedium expeto, nisi a diligentibus mei :
 „ neque amicitiae meae participem reddo, nisi qui rimam
 „ meam obstruit : neque intentione sincera utor erga eum
 „ qui fata mea exoptat : neque ex animo faulta compre-
 „ cor ei, qui loculum meum non effarcit : nec laudationem meam
 „ pro-

amicum. Is alias خَلِيلٌ ,
 ut quum Abrahamum absolute
 vocitant خليل الله Amicum
 intimum Dei. Inde خَالِي

Abrahamum imitans, Tim. 327.
 Alia notio ejusdem Thematis,
 inops & pauper evasit. Indiguit. &

خِلَّةٌ paupertas, rima, biatus.
 Hæc in Origine cohærere, pa-
 tet ex phrasi, qui non obstruit
 biatum meum : i. e. indigentiae
 meae non succurrit. يَسُدُّ fut. I. a

سد obstruxit, opplevit hiatum.
 יָסַד. Est formula vetusta, &
 venusta, in Hamasa crebro oc-
 currens, quæ gravius adhuc ef-

fertur, سد فقره obstruxit fra-
 ctionem vertebrae ejus : i. e. ex-
 tremæ ejus inopia subvenit. Di-
 cunt etiam سد خلة جوعه
 obstruxit biatum famis ejus : ut

Tim. 347. &c. Hinc سَدَانٌ

obturatorium ; omne quo quid ob-
 struitur, oppleturque : & figurate,
 quo necessitati vite satisfacit. Infi-
 gnitius adhuc Haririus, conf. 34.

امرتاد من هو سداد من عوني
 quaesivit, quis esset obturatorium
 indigentiae. Ad diversissimas
 notiones Radicis خل in ordi-
 nem reducendas, teneatur pri-
 migenia vis fudit, foravit, distin-
 xit, distinctus fuit. biavit &c.

63 اصغى sinceram facio. In

Fut. 4. a صغى clarus fuit. ذبّة
 intentio, a نوي intendit; plenius
 نوي في قلبه intendit in corde
 suo &c. ينمى optat, est fut. 5. a
 منى, certa quantitate fi-

nivit : mensuravit. Inde مَنّا
 definita portio : etiam fatum,
 mors : quæ & مَنبّة forma part.

Pebil, quasi يَمْنِبِي. أَمْنِبَةٌ &
 مَنبَةٌ portio optata. Votum &c.
 &c. Inde in 5. تمنى optavit ut
 portionem &c.

64 اخلص puram facio. Est

fut. 2. Verbi خلص extraxit,
 extraxit, extractus fuit. Inde pu-
 rissima pars rei, vulgo extractum,
 ansam dedit novis significatoni-
 bus.

64 أَفْرِغْ نَسَائِي عَالِي مَنْ يَفْرِغْ أَنَايَ وَمَنْ
 65 حَكَمَ بِأَنْ أَيْدِلَ وَتَحْزَنَ وَالْجَنَ وَتَحْشَسَ
 66 وَأَدُوبَ وَتَجْمَدَ وَأَذَلُّوْ وَتَحْمَدَ لَا وَاللَّهِ بَلْ
 67 نَتَوَلَّنْ فِي الْمَقَالِ وَنَنْ أَلْمِثْقَالِ
 68 وَتَحْدَايَ فِي أَلْفَعَالِ حَدُّو أَلْبَعَالِ حَتَّى
 نَأْمَنَ

bus. Monui ad Conf. 2. pag. 93.
 دعاء precatio; comprecatio fau-

sta; a دعا vocavit. دَاعِ

invocator, absolute pro eo qui
 fausta comprecatur, subscribi so-
 let epistolis; praesertim Magna-
 tum, ubi locus non datur bu-
 milioribus verborum officiis. يَفْعَمُ

explet; opplet; est fut. 4. a فَعَمَ
 repletus fuit; proprie stipatus,
 calcando, tundendove, constipa-
 tus, & effertus. Item opplevit,
 referfit. Nempe دَعَمَ tutudit;
 pede icit, & pressit; translatum
 ad stipationem, farturam, & ple-
 nitudinem exundantem, وعاء
 vas, locus, theca; a وعي
 universim sustulit, comprehendit-
 ve. יְעוֹת instrumenta auferen-
 dis cineribus, sordibus. יָעָה se-

mel Esai. 28: 17. ex serie red-

ditur averrit. Consonat اَوْعِي
 funditus sustulit, eradicavitque.
 Hæc Originibus mandanda. Pul-
 chra figura, stipare vas alicujus,
 pro donis eum effecire.

65 أَفْرِغْ effundo: in fut. 4. a

فَرِغَ effluxit aqua: dilatatus,
 ampla capacitate fuit uter. vaca-
 vit rei: ad finem perduxit: mor-
 tuus est. Omnia a vacuo. Inde

etiam in 2. فَرِغَ evacuavit, de-
 plevit vas. Jucunde figuratum,
 non effundo laudem meam, su-
 per eum qui defundit, deplet, vas
 meum: i. e. injuriam mihi facit.
 Nempe ut Tauriz. ad Hamasa
 notavit اصْغَى الاناء
 مثل تنقصان الحق
 inclinavit vas ejus, Adagium est
 in imminuto jure.

66 حَكَمَ decedit, decrevit.
 Po-

„ profundo super eum, qui vas meum effundit.

„ Etenim qui deceret, ut ego largiar, tu recondas? ego
 „ mollis sim, tu asper? ego colliquescam, tu congelas? ^{simus}
 „ ego flagrem, tu restinguaris? Non, per Deum! sed sive
 „ dicta, paribus ponderum momentis ea trutinabimus, sive fa-
 „ cta, ad eundem calcei modulum ea exigemus: Sic ut securi

Potestas secundaria, quæ vel a
 sapiens fuit ducta, vel ab Ori-
 gine, firmiter, solideque, aliquid
 fecit, constituitve. Consule quæ
 in Opuj. de defect. ad חכמ

prolata. אָבִדֵן ult. pbata, pro-
 pter אָ a בָּדֵל largiter dona-
 vit. Eadem forma reliquis fu-
 turis addita; ut תִּכְרֵן recondas

in thesaurum, a חָרַן. Item
 אָלֵבִן fut. i. a לָא med. je, le-
 vis fuit. חָשֵׁן a תִּכְשֵׁן

asper fuit. אָדוּב a דָּאב med.
 וואו אָדוּב & אָדוּב liquefcere.

אָדוּב a אָדוּב concrevit,
 congelavit. Hoc pro avarum
 esse frequentant: ut Liquefieri
 ad liberalitatem donandi trans-
 fertur. In Conf. 13. נִזְרֵי

בְּעֵינַי יִקְדִּיבָהּ הַיָּבוֹשׁ
 וַיִּקְדִּיבָהּ הַיָּבֹשׁ
 Respexit ad me deū, quam in-
 solita quasi festuca ledit conge-
 la-

tio; & festuca liberat liberalitas.

Sequens אָדִקּוּ pro אָדִקּוּ

ex אָדִקּוּ, est fut. אָדִקּוּ
 arsit, flagravit puriore flamma.
 אָדִקּוּ. Designatur flagrantia a-
 moris: ut חָמַד remisit, relan-
 guit, ignis, ejusdem refrigera-
 tionem adfert.

67 תִּזְוֹנֵן equilibrium serva-
 bimus, Est fut. 6. a זָוַן libra-
 vit, ponderavit. זָוַן. Vide Clav.

Dial. Ejus derivatum זָוַן li-
 bratio. מִשְׁקָל מִתְּגָל hic signat obolum. Radix
 מִשְׁקָל; appendit: gravitatem, &
 pondus, exploravit, tollens manu
 sua &c. מִשְׁקָלֵי paria facie-
 mus, iterum in fut. 6. ab אָדִקּוּ
 scidit; speciatim calceum, i. e.
 ad formulam suam secuit
 ut est in Ca-
 muso. Hinc proverbium incre-
 buit חֲדוֹת חֲדוֹת אֵי פִעֲלָת
 חֲדוֹת securi sectionem calcei ejus,

نَأْمَنَ التَّعَابِينَ وَنُكْفِيَ التَّضَاعُنَ وَإِلَّا
فَلِمَ أَعْلُكَ وَتُعِثْنِي وَأُنْثُكَ وَتَسْتَقْتِنِي
وَأَجْتَرَحَ ٦١

i. e. par pari retuli ; monente solea , vel calceo pedem. Ejus-
Teblobio. نعال calcei, plur. fr. a dem naturæ illud in Hamasa

نعل نعل. Radix نعل munivit

اقدامنا في نعالهم

Pedes nostri eorum in calceis i. e. iis per omnia similes sumus.

٦٨ نَأْمَنَ securi simus. Est
fut. i. cum pbata ad finem , ob
partic. præced. Radix امن firmo
gressu fuit. نَأْمَنَ infin. 6. a
غبس fraudavit in re vendita ;
unde in conj. 6. mutua defrauda-
tio existit. Est notio secundaria,
profundioris indaginis, ab axil-
la, quæ مَعِينٌ. Ea sic dicta a

غبس flexit, & duplicavit, ve-
stem. Hinc fraus. Porro sequens

نُكْفِيَ est fut. pass. i. conj. a
كفي satis fuit , suffecit , ut
quum dicitur وكبلا كفي الله
sufficit Deus in tutorem : &c.
Notio propagata a par fuit : ut
par esse apud Latinos etiam di-

ctus, qui sufficit rei præstandæ.
Proprie ergo sonat , & pares
fiamus odio mutuo. تَضَاعُنَ
infin. 6. a ضغن male voluit :
odit : & contra , ut Cl. Golius
censet, propensus, proclivis fuit.
Genus alienissimum a natura
Linguarum, quæ contrarias si-
gnificationes nullas agnoscunt.
Ex Camuso liquidiora sient om-
nia. الضغن الناحية وإبط.

الجمل والمبيل والسوق
والحقن كالضغينة وقد ضغن
وتضاعنوا انطوا في
الاحتقاد اضطفنه اخذه تحت
ابططه وفرس ضاغين ما
يُعْطِي

» *simus a circumventionem: & occurramus malevolentiae.*
 „ Quid enim? cur ego te muneribus lactarem, tu me ad-
 „ *flictares? ego te sublevarem, tu me elevares? ego tibi luc-*
 „ ro

يُعْطِي جَرِيَّةً إِلَّا بِالضَرْبِ
 وَقِنَاءٌ ضَغْنَةً عَوْجَاءَ
 وَالضَغْبِي الْأَسَدَ وَضَغْنَ
 إِلَيَّ الدَنْبِ مَالِ

Vox Dign, notat latus; & axil-
 lam cameli; & inclinationem; &
 impulsione; & odium, ut &
 Dagina, & verbum in 1. conj.
 odit; in 6. occulta odia foverunt.
 In 8. cepit quid sub axilla. E-
 quus ٧٧ vocatur, qui non præ-
 bet cursum, nisi verberare adactus.
 Etiam basta ٧٧ est distorta.
 ٧٧ Leo. ٧٧ ad mundum, est
 inclinavit se. Vides in omni-
 bus inclinationem cum distorsio-
 ne conjunctam. Eam sub hoc
 themate me repperisse gau-
 deo, quod nunc demum liqui-
 da mihi Origo ٧٧, Esai. 33:
 20. Tentorium cuius non ٧٧
 flectetur, nec ٧٧ velletur paxillus.
 ٧٧ migravit, flexit, hinc du-
 ctum. Odium vel ab inflexo, &
 se avertente, latere ortum; vel
 ab axilla, sub qua rancor veluti
 foveatur. Formula دَاتْ شَغْبِ

دَاتْ شَغْبِ a Gjeubar. exponitur
 Gravidus camelus qua masculo im-

دَاتْ ضَغْنِ & morigera;
 تَنْزِعَ إِلَيَّ وَطْنَهَا quum
 propensa est ad mansionem con-
 juctam.

فَلَمْ أَغْلُكْ 69 sane ad quid

te lactarem &c. Prius constat ex

٩ illativa, ل pref. & مَا quid.
 Hoc nonnunquam Eliph suum a-
 mittit ad accelerandam pronun-
 ciationem, ut in ٩ ad quid,

إِلَيَّ مَا. Sic enunciatur
 Pbalima, pro Pbalimda. Alte-

rum est in fut. 1. a عَلَّ, quod
 سَقَى مَرَّةً ثَانِيَةً est
 rigavit, bibendum dedit, secun-
 da vice. Item intransitive, post
 نَهْلٍ primum potum iterato bau-
 stu bibit. Transfertur nunc ad
 donationem, & recreationem: cui

opponitur نَعْلِي adfligas me,

vel plagis exhaurias: quod est
 fut. 4. ab eadem Radice. Redi
 ad Origin. Lib. I.

وَأُفْلِكْ 70 sublevarem te;

est fut. 4. a قَلَّ levis fuit.

وَأَجْتَرَحَ أَكَّ وَتَجَرَحَنِي ⁷² وَأَسْرَحَ إِلَيْكَ
وَتَسْرَحَنِي وَكَبَيْفَ ⁷³ يُجْتَلَبُ إِنْصَافُ بِضَمِّ
وَأَنْتِي ⁷⁴ تُشْرِقُ شَيْءٌ مَعَ غَيْمٍ وَتَنْتِي
أَصْحَبَ ⁷⁵

Notio paucitatis principem locum vitiose tenet apud Gjeubar. qui incipit a قليل paucus, parva res : unde & قليلًا قليلًا paullatim. proprietates Linguae in ea phrasi dat, leviter, leviter : jam quæ levia, eo ipso pauca, ut quæ gravia, eo ipso numerosa. Qui hoc in Originebus negligit, omnia miscet, & conturbat. Exemplo luculentissimo erit no-

strum أقل in 4. apud Golium
1. sustulit, portavit. 2. diminuit.
3. extulit ; fecit ut adscenderet.
4. pauper evasit. &c. Ubi copula ? Non sane in pauco, sed in levi. Inde 1. levavit pro sustulit ad portandum. 2. elevavit
3. levavit. in altum extulit. 4. ad leve quid pervenit : pro inops factus est. Additur & 5. corripuit
eum tremor. Nempe قلل, levitas, est agitatio iræ, commotio tremula. Sequens نَسْتَقِلِّي
elevares me, est fut. 10. e-

jusdem Radicis. Notio in Lexicis omissa, sub hac saltem conjugat. quamvis in VI. enotetur paucum, parumve censuit. Idem ergo in X. obtinet.

⁷¹ أَجْتَرَحَ lucrum acquire-
rem : est fut. 8. a جَرَحَ vulneravit ; agrotum fecit : dicitur conviciisque vulneravit ; confutavit : falsi arguit.. Item comparavit sibi lucrum, vel acquirere stu-

duit. Inde جَوَارِحُ plur. fr. a جَارَحَ part. præf. fam. Gjeu-

bario notante من السباع والطير ذوات الصبذ وجوارح الانسان اعضاء التي يكتسب بها e feris, & volucris, prædatrices ; item prædatrices hominis sunt membra ejus, quibus prædam, vidumve, sibi comparat. Primaria potestas non amotatur. Eam suspicor sitam in scalpendo, desfringendo. Ita Latine ludere

„ro forem, tu me vulnerares? ego pastum accederem ad te,
 „tu me pastum ire juberet? Enim vero qui comparari pos-
 „set æquum per iniquum? & quomodo sol splenderet cum
 „nube cælum tegente? aut quando se morigerum præbuit a-
 „mor

dere posses ex ancipiti usu ver-
 bi, ut ego tibi destringam quid
 lucri, & tu me stringas læden-
 do. Conjectura est; de qua
 ampliandum.

72 وَأَسْرَحَ pastum exirem.
 Est fut. 1. a سرح libre
 fusus, effusus, fuit; redundavit.
 Ita Abulfeda: prope Femamam
 fons est amplissimus وماوها
 تشرح cuius aqua se libere fun-
 dit. In 2 conjug. habes, dimi-
 sit comam; ablegavit: repudiavit
 uxorem: res suas sibi habere ius-
 sit; & quasi pastum dimisit. Sic
 Galli, allez vous paitre. Ita in-
 telligas alterum illud تَسْرَحْنِي
 pastum dimitteret me.

73 يَجْتَلِبُ acquireretur,
 compararetur: يَتَحَصَّلُ, ut
 Schol. habet. Est fut. 8. a جلب
 traxit, contraxit, collegit, coë-
 mit, ut divenderet. Item pa-
 ravit, comparavit, attraxit. Ita
 Algaz. يَجْلِبُ كل منفعة
 secum trahit omnem utilitatem.
 Et Avicen. يَجْلِبُ النعاس
 trahit somnum: يَجْلِبُ الهم

trahit senium. In sententiis Er-
 pen. p. 61. Frequens ad homines
 accessus تجلب السوء attrahit
 malum. انصاف jus, vide su-

pra num. 50. ضَمُّم oppressio, a
 ضام med. je, defraudavit. E-
 jus notitiam pleniorē præbet
 Tauriz. ad Hamasa اصل الضم
 العدول عن الحق
 يقال ضامه اذا عدل
 به عن طريق الحق
 والنصفه ومنه قبل قد
 في ضمهم الجبل اي
 في ناحية تعدل اليه

Origo bujus vocis est declinatio
 a jure. Inde verbum usurpatur
 pro deflexit a via juris & equi-
 tatis: dicitur etiam inde, sedet
 in declinatione montis; 1. e. in
 ora ad ipsum inclinata. Nihil
 horum in Lexicis Gjeubarii &
 Pbiruzabadii.

74 تَسْرِقُ splenderet. Est
 fut. 4. a سرق ortus fuit, سرق
 غيبم, شمس, شمس
 غام nubes cælum tegens, a غام

٧٦ أَضْحَبَ وَدَّ بَعْسَ وَأَيَّ حَرٍّ رَضِيَ بِحُطَّةٍ
خَسَفَ وَلَيْلَهُ ٧٦ أَبُوكَ إِذْ يَقُولُ
جَزَيْتَ

nubilosum fuit cœlum. Figurata oratio, qua innuitur, serenum, & amicum, vultum non offerendum illi, qui nubilosus erga nos.

٧٥ أَضْحَبَ obsequentem se dedit. Est prat. 4. a صَحَبَ
٧٥ وَدَّ amor, a
٧٦ دِلَخِيتَ violentia, a
عَسَفَ violenter torfit, extorsit.
&c. أَيَّ حَرٍّ Quis ingenui?

in statu constructo, eleganter. Prius est ٧٦ qualis, unde ٧٦

٧٦ ubi? posterius ٧٦ ingenuus a ٧٦ caluit: q. d. qui nobili calore animatur. رضي est ٧٦,

acquievit. حُطَّةٌ linea, stria: a خطَّ delineavit. Usurpari amat pro conditione, more, proprietate. Ex Taabbeta Sjerran laudat Gjeubar.

هَمَّا حُطَّتْنَا إِمَّا إِسَارٌ وَمِثَّةٌ
وَإِمَّا دَمٌ وَالْقَتْلُ بِالْحَرِّ أَجْدَرُ

*Due conditiones: aut captivitas & opprobrium:
Aut sanguis: at cædes ingenuo congruentior.*

Notetur حُطَّتْنَا positum ob-
jecta Nun, pro حُطَّتْنَا

Dicitur etiam absolute حُذِّ حُطَّةٌ
cape conditionem, pro حُذِّ حُطَّةٌ
الانتصاف pro, cape condi-
tio-

„ *mor per violentiam?* quisve ingenuus gratam habet conditionem injuriæ?

„ Divinitus sane pater tuus, quum dixit.

Re-

tionem equitatis; quod æquum est

observa. خَسَفَ Injuria; unde

الخسف ساءه imposed ei
zamiā: injuria cum adfecit: de-
pressit. Dicunt etiam بات

الخسف mansit famelicus.

Proprie pernoctavit esuritionem.

Nempe injuriam speciatim tran-
stulere ad negationem & sub-
tractionem pabuli: quum jumen-
tum pernoctare cogitur sine ulla
refectione; ut Tauriz. ad Ha-
mas. docet. Similiter Teblebius.

الخسف للدابة ان تبيت

وغير علف قال الشاعر

لا يقبم على ضيم يراد به

الا الاذلان عبر الحي والوتد

هذا على الخسف مربوط برمته

فذا يشج فلا يرثي له احد

Injuria jumento fieri dicitur, xit Poëta
quum pernoctat sine pabulo. Di-

Non perstant in injuria, qua impetitur, nisi

Duo vilissimi, asellus pago communis, & polus.

Ille super esuritione religatus fune suo;

Hic contusus, absque ut comploret eum quisquam.

76 لله ابوك Deo Pater tuus!

i. e. Divinitus! egregie! ut لله

Deo fluxus lactis ejus! pro,

O divinam eloquentiam! Semet

innuit Abuzoidus. لله contra-

للهالاله: لَلَالَة; etum ex

ab pater, الله coluit.

est الله; a rad. الله ult. الله

& je. الله, quum. يقول

جَزَيْتَ 77 مَنْ أَعْلَفَ بِي وَدَّةَ جَزَاءٍ مَنْ يَبْنِي

عَلَيَّ أُسَّة

78 وَكَلَّتْ لِلْخَلِّ كَمَا كَالِ لِي

عَلَيَّ وَفَاءَ الْكَيْلِ أَوْ بَحْسَةٍ

وَلَمْ 79 أَحْسِرْهُ وَشَرَّ الْوَرَى مِنْ يَوْمِهِ

أَحْسَرَ مِنْ أُمِّهِ

80 وَكَلَّ مَنْ يَطْلُبُ عِنْدِي جَنِّي

فَمَالَهُ إِلَّا جَنَّا غَرْسَهُ لَا

dicebat a قال sonuit, unde
קול vox.

77 جَزَيْتَ rependo. Est præter.

i. a جَزَى pensavit, suffecit
&c. ejus infin. جَزَاء. In Ori-
gine valuisse videtur secuit; ca-
cidit: ut & جَزَا ult. Hamz.
partitus est. اَعْلَفَ pendere fe-
cit; i. e. fixit, adfixit, mihi,
amorem suum. يَبْنِي edificat,
est fut. i. a بَنَى edificavit.

اَس fundamentum, triplici for-
ma effertur, per Pbata, Kefra,
& Damma. Id Hebraice esset

אָס, אָס, אָס. Hinc

אָס fundamenta, in Esra.

Forma אָסִיִּם est par-
ticipialis, quæ etiam Arabibus
trita. Habent præterea أُسَّ
per Cholem, vel Kametz, ad pe-
nultimam. Est formula prover-
bialis, edificare super fundamen-
to alicujus, pro patria ei referre;
& sincero sincerum, doloso se præ-
bere dolosum.

78 كَلَّتْ metior: in præter. i.

a كَال med. je: quin & vox;
nam

Rependo illi qui amorem suum mihi applicat, sic, ut super fundamento ejus ædificem.

Et metior socio, prout mihi mensus est, cumulata mensura, vel & deficiente.

Nec quicquam ei detrabo; pessimus enim mortalium, cujus dies damnum fecerit præ matre sua.

Qui ergo apud me fructum quæritat, non carpit nisi quod plantaverit.

nam **كَبِلَ** mensuratus fuit,

etiam e *Dialecto* **كَوْل** enun-
ciari annotavit Gjeubar. Conve-
nit cum *Hebr.* **כָּוַל**. Sequens **חָל**

amicitia pro *Amicis*, jam visum
num. 36. De **وَفَاءَ** complemen-
tum, consule num. 62. Ejus
contrarium **بُخْسَ** quod justo

minus, a **بُخَسَ** deminuit, frau-
davit: proprie **قَطَعَ** refecuit:
monente Teblebio. *Lexica* ta-
cent. Aliud Proverbium, me-
tiri alicui prout mensus fuerit; e-
tiam in *Sacris* notum.

79 **أَخْسَرَهُ** eum defraudo: in

fut. i. per *Apocopen*; a **خَسِرَ** jactu-
ram fecit; damnum passus est.
Idem valet quod **חָסַר**. Origo
sub **حَسِرَ**, ut ad *Conf.* 3. p.
155. attigi. **شَرُّ الْوَبَرِيِّ** malus
mortalium, structura *Hebraica*,
pro *pessimus*. Elegantissime e-

Non
tiam structum, cujus. Dies ho-
diernus damnum patitur præ ma-
tre sua, i. e. besterno, unde
quali genitus. Nempe diei tri-
buere amant, quod homini ob-
tingit. **أَخْسِرَ** est form. compar.
ejusdem *Thematis*. Usus, ut
הַחֲסִידִים apud *Hebræos*, duplex;
speciatim in mensura, ut *Exod.*
16: 18. ubi est minus justo recipere;
& *Eesai.* 32. 6. detrabere de justa
portione. Sic in *Alcor.* *Sur.* 26. 181.

**لَوْفُوا الْكِبَلِ وَلَا
تَكُونُوا مِنَ الْخَسِرِينَ**

Complete mensuram, neque sitis
ex detrabentibus. Illuc allusum.

80 Pulchra *Allegoria* in **جَنِي**

quicquid carpitur, fructus: a **جَنَا**
ult. *Warw* & *je*, carpsit, legit-
que fructus. Hæc primaria po-
testas; unde secundo, falsi-
tate usus est, falso accusavit:
vexavit calumniis. Item patra-

vit crimen. Inde **جَان** carpens
absolute etiam est peccans, injuste
agens: vexator: Tyrannus. Sic *Tim.*

لَا أَتَنَفِّي الْقَبْنَ وَلَا أَتَنِي بِصَفْقَةٍ

الْمَغْبُونِ فِي حَسْبِهِ

وَلَسْتُ⁸² بِالْمُوجِبِ حَقًّا

لِمَنْ لَا يُوجِبُ الْحَقُّ عَلَيَّ نَفْسِهِ

وَرَبِّ⁸³ مَذَاقِ الْهَوَى خَائِنِي أَضْدَقُّهُ

الْوَدَّ عَلَيَّ لِنَفْسِهِ

وَمَا⁸⁴

p. 47. & 49. الجاني reperies.

Ejus plur. fr. جَنَاءَ impii: scelerum patratores. Reconditæ venustatis est hocce in Hist. Salad.

شَوَانٍ عَلَيَّ الْعَدِيِّ جَوَانٍ

Myoparones super hostibus carpentes: i. e. prædam agentes. Insignite dictum Carpere fructum plantationis suæ; in quo nemo non vim Proverbii agnoscit. A-

junt nempe اجْتَنَ مَا عَرَسْتُ

carpe quod plantasti: ut & me-
is quod sevisisti.

81 ابغى cupio, expeto,

Est fut. 8. a دلعا بغى
bulhovit. Inde natum secunda-

rio vehementius petivit; & alia, quæ alibi sub hoc Themate jam digessi. غبن fraus, illustravi num. 65. انشني discedo; est fut. 7. a نَدَنَ شني iteravit; plicavit; flexit; unde انشني flexit sese, & aversus fuit; pro abiit. Sequens صَفْقَةٌ est complosio manuum, qualis contrabentium. Exempla producta ad Jobi Cap. 20. 22. Hinc Proverbialiter invaluit صَفْقَةٌ

مَغْبُونِ Complosio circumventi. Id facete huc applicitum, & a contractibus translatum ad conversationem, & commercium omne. Ideo adjectum حَسْبِهِ في in sensu suo: i. e. ratione ingenii,

Non amo fraudem, nec discedere lubet cum comploſione circumventi in ſenſu.

Nec impono mihi æquitatem erga eum, qui ipſe ſibi eam non impoſuit.

Sæpe autem perfide amans, imaginatus me fiſto ejus amori credere

Præ

nii, intelligentiæve. Radix حسّ *ſenſit: percepit; pro intelligentia reperies vocem noſtram Prov. 1: 4. & 5: 2. In Lexicis hæc notio non comparet.*

82 كَسْتُ بِمُوجِبٍ non ſum in injungente, pro, non injungo. Solemnis Arabiſmus. Ajunt ب redundare. Tu teneas vim præpoſitionis ad interiorem conditionem ſignandam. لَبَسَ ex كَسْتُ لَا يَسْ non eſt, coa- luit. Origo eſt ſubſtantiva. Quum referret ſpeciem verbi, cœpit conjugari, ut concavum ʿſe: nec tamen omnes perſonas admittit. Cl. Gol. ſecundas tantum præt. enotavit. Hic habes primam ſing. Caret futuro, reliquisque formis. موجب eſt part. 4. a وجب necessaria fuit res. Inde اوجب effecit rem necessariam eſſe: ut neceſſarium impoſuit. Proprietas radicis eſt in cadendo, & quidem cum ve-

bementia, & ſonitu. Inde neceſſarium ductum; quod ita cadit & jacet, ut moveri nequeat. Neceſſe apud Latinos a non cedendo venit.

83 Inſignis figura, مذاق commiſtor amoris, pro ſimulator. Radix مَذَق aqua diluit vinum, lac. Inde porro, minus ſincerum amorem præſtitit. Redi ad Conf. 3. pag. 165. خال med. je, imaginatus, opinatus eſt. اصدق verax ſum eſt fut. 1. a صدق رَدَق reſto-rigidus fuit. Notabilis conſtructio, verus, ſincerus, ſum amorem. Poſſes etiam dare, quod accredo ei amorem; ſive quod fidem habeam ejus amori: super ſimulacione ejus: proprie velacione, a لَبَسَ لبس veſtitio, palliavit, diſſimulavit &c. &c.

84 وَمَا نَرَى مِنْ جَهْلِهِ أَنِّي أَقْضِي
 غَرِيمِي الدَّيْنَ مِنْ جَنْسِهِ
 85 فَاهْجِرْ مَنْ اسْتَغْبَاكَ هَجَرَ الْقَلْبِ وَهَبَهُ
 كَالْمَذْخُودِ فِي مَرْسِهِ
 86 وَالْبَسَ لِمَنْ فِي وَصْلِهِ لَبْسَةً لِبَاسٍ
 مَنْ يَرْغَبُ مِنْ أَنْسِهِ
 87 وَلَا تَرْجُ الْوَدَّ مِمَّنْ يَرِي أَنَّكَ مُحْتَاجٌ
 إِلَيَّ فَلْسِهِ

قَالَ

84 وَمَا نَرَى *non scit*. Proprie
non discriminat. ut supra num. 54.
 indicatum. جهل *Insipientia*, pro-
 prie levitas, commotio. أَقْضِي
 كَذَلِكَ قَضَى ١. a قَضَى
 secuit, praescuit; finivit; deci-
 dit. &c. &c. غَرِيمٍ creditor, a
 غَرِمَ oberatus fuit. دَيْنٍ as a-
 lienum, sic dictum a judicio, &
 condemnatione, ١١٦. Extranea
 vox جنس : ut تَرُوح :
 جنس. &c. Qui non in limi-

ne subsistunt, talia facile di-
 gnoscunt.

85 فَاهْجِرْ *fuge*; *abborre*.

Est imperat. ١. ab هَجَرَ *deseruit*
patriam; *abscessit* a suis. pa-
 tet latissime; nam *Avicen.* dixit
 هَجَرَ الْغِذَا *cibo abstinet*.
 هَجَرَ الرَّاحَةَ *abstinet a quiete*.

86 اسْتَغْبَى *negligit*; est
 conj. ١٠. a غَبَى, *non perpen-*
dit, *curavitque rem.* غَبَى
 socors, غَبَاوَةٌ *socordia*. Conve-
 nit

Præ stoliditate non intellexit me eodem aere debitum dissolvere.

Fuge ergo eum, qui te negligit, fuga odii, & puta eum jam defossū in suo sepulcro.

Et indue pro eo, cujus conjunctio subdola, vestem abhorrentis a familiaritate ejus.

Nec spera amorem ab eo, qui videt te nummi sui indigum.

Di-

nit in Origine cum עבה crassus fuit. Res alibi deducenda. هبه

Da eum, i. e. babe, cense, eum, a دedit. ماحود sepultus, a

لحد sepelivit in لحد foramine

excavato ad latus petrae. رمس

sepulcrum sic dictum a رمس

obliteravit solum; terram coaquavit: bumavit.

86 إلبس indue, est im-

per. i. a لبس. Inde

& לבוש لباس indumentum.

Eadem radix dat كبسة obscu-

ritas, dubium, confusio. Imo

vero تخطيط والتباس commixtio; & palliatio Hypo-

crite: ut num. 83. وصل conjunctio, amicitia. Ex genio A-

rabiæ elatum, indue pallium a-

versantis ei qui palliatione utitur.

Ita dicunt, Induit vestem abeun-

tis, pro abiit. Item induit ve-

stem desperationis, pro ad extre-

nam desperationem venit. Hinc

anfa ministrata formulæ لباس

الجوع vestis famis, pro extre-

ma fame, de qua ad Job. 30: 18.

مرغب عن averfatus est, illu-

stratum Conf. i. pag. 24.

87 نرج speres. Est fut. i.

per Apoc. pro ترجو, a رجا

ult. Warw: Speravit; timuit. La-

tet Origo. يرى videt i. e. pu-

tat, pro يرى fut. a راي

ראי. Etiam in sacris id verbi

sæpe sensum, & opinionem, adfert.

تحتاج part. 8. ab حاج

opus habuit. Ea vis secunda-

ria, a احيى ambit, ut suspicor.

Qui ambit aliquid, eo sibi opus

esse ostendit. فلس obolus, num-

mus, hic notat pecunias.

قَالَ ٨٨ أَلْجَحْرُتُ بَنَ هِمَامٍ فَلَمَّا وَعَيْتُ مَا
 دَارِي بَيْنَهُمَا تَقَتُّ إِلَيَّ أَنْ أَعْرِفَ عَيْنَهُمَا
 فَلَمَّا لَاحَ ٨٩ بَنَ دُكَاءَ وَالْحَفَّ الْجَوَّ الصَّهْبَاءُ
 ٩٠ عُدَّوْتُ قَبْلَ اسْتِثْلَالِ الرِّكَابِ وَلَا أَعْتَدُ
 الْقُرَابَ وَجَعَلْتُ ٩١ اسْتَقْرِي صَوْبَ الصَّوْتِ
 اللَّبْلِيِّ

٨٨ وعيت *condidi aure, animo; est præ. I. a* **وعى** *وَعَا* *vasculo excepit; collegitque.* **داري** *circulare, in orbem ire.* **تقت** *cupivi, est præ. I. a* **تاق** *med. Waw. Cl. Gol. id ab* **شاق** *quæ est 8. a* **إشتاق** *truncatum innuit. Infelicius profecto; quum licuisset* **شوق** *in* **توق** *directe convertere; ut* **شوب** *ex Dialecto fit* **توب** *Schol. ait in Origine esse, plenus fuit, & exuberavit. Inde vehemens desiderium enasci potuit. De his alias.* **اعرف** *fut. I. phatatum, a* **عرف** *cognovit penitius, عرف.*

oculus hic valet substantiam sive personam ipsam: ut quum dicunt **عينا** *& هو هو بعين, ipse est cum oculo, præsentissimus. Tale & hoc* **صامي** *خبرا بعد عين* **factus est in rumorem post oculum. Qui ante præsentissimus; nunc procul abest. Et** **لنر** *بعد عين* **vestigium post oculum, eodem fere sensu.**

٨٩ **ابن دكاء** *Filius solis. Est periphrasis Auroræ, vel potius clarioris jam matutini, post exortum Solis; quem* **دكاء** *vocitant, a* **دكا** *clare micuit flamma. Utitur Ibn Doreid.*

Dixit *Harith ibn Hemmam*, quum condidissem aure id quod inter eos reciprocum erat, desideravi personas ipsas cognoscere. Quum itaque *filius aurora micuisset*, & aërem vestivisset lumen, matutinus fui ante quam vectores sese levarent, & non ut matutinus est corvus: instititque tendere versus vocem il-

من ضيع الحرم جني لنفسه
ندامة الذع من سفع الذكاء

*Qui perdit pudorem, carpit animæ suæ
Pœnitentiam urentiorem ustione foliis.*

Sequens الحف in præf. 4. a
operuit, amicitioit: est
induit لحافا, amiculum.

Pulcherrime, Amicitioit aërem
lumine. لا الجو proprie Me-
dium: inde medium cœli & ter-
ræ, five جو الهواء Medium
vasti inanis i. e. aëris; ut ple-
niore formula effertur. ضياء
lumen, a ضاء ضاء micuit.

ماتوتينس fui. Est
præf. 1. a عدا ult. waw, mane
venit, exiit, &c. In 8. eadem
obtinere potestas, indeque infin.
اغتناء in hoc ipso colo.
قل استقلال infin. 10. a قل
levis fuit, est semet leva-

re, & surgere. غراب ita con-
venit cum غراب corvus, ut ta-
men forma differat. Ni hoc ri-
te distinguatur, *Dialectorum* fa-
cies internosci nequit. Corvo-
rum matutina diligentia in Pro-
verbium missa apud Arabes. Hac
ansa noster, & non matutino exi-
tu corvi i. e. diligentius ad huc:
ex solempni illo Arabismo, quem
ad *Confes.* 2. illustravi, quo
dicunt, Fortis & non ut Alexan-
der, i. e. multo fortior.

جعلت استقري 91
feci ut intenderem. Phrasis pleo-
nastica. Posterius est in fut. 10. a
قرأ ult. waw & je, كره, occur-
rit, contendit, persecutus est iter.
صوب est tractus, latus, plaga
cœli; a صاب med. waw, sco-
pum contigit fagit. كيلي

السُّبُلِيّ وَأَتَوْسَمَ الْوَجْوهَ بِالنَّظَرِ الْجَلِيّ إِلَى
 أَنَّ ٩٠ لَمَسَحْتُ أَبَا تَرْيَدَ وَأَبْنَهُ يَتَحَادَثَانِ
 وَعَابَيْهِمَا بَرْدَانِ مَرَّانِ ٩١ فَعَلِمْتُ أَنَّهُمَا نَجَبَا
 لِبَلَّتِي وَصَاحِبَا مِرْوَايَتِي ٩٢ فَغَضَضْتُهِمَا
 قَصْدَ كَلِّ بَدْمَانْتِهِمَا مَرَّانِ لِرَثَائِهِمَا ٩٣ وَأَكْتَحُمَا
 السَّحُولَ

nocturnus, a لَيْلٍ لَيْلٍ; e
 Lexicis omiffum, ut infinita talia.
 اتَّوَسَمَ notabam Physognomo-
 nia utens, est fut. ٥. a وَسَمَ
 signo notavit faciem. نَظَرَ
 intuitus, est infin. ١. a نَظَرَ
 جَلِيّ observavit, inspexit. نَظَرَ
 est ٩٠ revelatus relictus, cla-
 rus: in part. Pabil, a جَلِيّ
 نَظَرَ.

٩٢ strinxi, striclim
 vidi. Est præter. ١. a لَمَسَ mi-
 cuit fulmen, stella, oculus.
 لَمَسَ بَعِينَهُ Struunt quoque
 micante cum oculo strinxit, pro

abvisi abvisari xgiffa
 levi intuitu eum perstrinxit. Con-
 fer quæ pag. 6. conf. ١. delibata,
 يتَحَادَثَانِ confabulabantur;
 est duale fut. 6. ab حَدَّثَ
 نوّش novus fuit. Inde in 2.
 حَدَّثَ narravit novi quid. In
 6. inter se denarrarunt. بردان
 duale, a بُرَدَ vestis diversico-
 lor, quasi guttata, grandirata: a
 بُرَدَ grandio. مَرَّانِ
 Duale, a مَرَّ lacer. Radix
 عَلِيّ detritus fuit. super sæpe ad vestitum signan-
 dum adhibetur, ut apud He-
 برّوس لَعَل.

illam nocturnam, notavique vultus intuitu claro; atque conspexi *Abazeydum* & filium ejus confabulantes, ambo vestibus laceris tectos. Hos ego agnoscens *collocutores noctis meae*, & *auctores narrationis meae*, petivi eos studio *amantis indolem*, dolentis egestatem eorum: dedique iis copiam

93 عَلِمْتُ *cognovi*, a علم
 عَلِمْتُ *signavit*. Thema utrumque enucleatum in *Opusc. de defect.* نَجَبًا in *Regim.* pro نَجَبَانِ, quod est *Duale a نَجَبًا* *consors arcani*, a نَجَبًا *arcanum habuit sermonem.* صاحبان item *duale constr.* pro صاحبان. *Jam vero* صاحب رواية *socius rigationis*, est, *suavis fabulator.* Radix postremæ vocis رَوَى *rigavit illustrata* *conf. 1. pag. 8.*

94 قَصَدْتُ *petivi*, recta intendi: est præter. 1. a قَصَدَ *modum rectum tenuit.* كَلَّفَ *studiose deditus, amans; a كَلَّفَ* *studiose incubuit rei, amore ejus captus fuit.* Item *luruit; ad nigrum inclinavit rubedo.* Hæc Origo, & vis primigenia. Si mile indicavi in كَسَفَ

desideravit: proprie palluit, tabuit. دَمَاتَ est *facilitas, lenitasque, indolis; a دَمَتْ* *mollis fuit, & æqualis, arena.* رَأَتْ pro رَأَيْتُ *part. præf. a رَأَيْتُ* *condoluit; deflevit &c.* مَرَّتْ *squallor pannis laceris obsiti.* Vides quantam *inopiam* exprimat رَأَتْ.

95 أَتَيْتُ *communis juris feci.* Est præter. 4. a أَتَى in *propatulo fuit.* تَوَلَّى *Infin. 5. verbi* حَالَ *vertit. migravit de loco in locum.* Inde in 5. *desilivit de equo in equum.* Pulchre ergo dictum, *transsilire in sellam meam, pro, ad meum committatum se transferre.* تَكَلَّمَ

item *infin. 5. ab* حَكَمَ *judicavit: unde تَكَلَّمَ* *judicem se gessit; figurate, pro arbitrio, imperioque, fecit quid.* كُنِيَ *وقلي*

الْتَحَوَّلَ إِلَيَّ مَرْحَلِي وَالتَّحَكَّمْتُ فِي كُنْهِي.
 وَقُلِّي ٩٦ وَطَفِقْتُ أُسِيرَ بَيْنَ السَّيَامَةِ فَضْلُومًا
 وَأَهْرَ الْأَعْوَادَ الْمُنْمِرَةَ لَوْمًا حَتَّى ٩٧ نَحْمِرًا
 بِالنَّحْلَانِ وَأَتَّخِذًا مِنَ الْخِلَالِ وَكُنَّا بِمَعْرِسِ
 ٩٨ نَتَبَيَّنُ مِنْهُ بَنَدِيانَ الْغُرَيِّ وَنَتَنَوَّرُ
 مِنْهُ

multitudo & paucitas وقاي
 mea, habet speciem Adagii ;
 ad maxima, minima, confi-
 gnanda.

٩٦ طَفِقْتُ cæpi: in præf. 1. a
 طبق idem quod طَفِقَ

appactus fuit rei. اسِيرَ ire fa-
 ciebam ; est fut. 2. a سَامِي
 med. je, iuit, incessit, fecit iter,

סִירָה. Inde سَيَامَةٌ
 caterua iter facientium, multum

ambulans foemina: a masc. سَيَامِي
 ambulator, multum incedens.
 Jucunde dictum, ire faciebam
 excellentiam eorum &c. pro di-
 vulgabam. أَهْرَ concutiebam, est

fut. 1. ab هَرَّ agitavit arbo-

rem. Signatissime ergo hic,
 عَوْدَ اعدوا arbores, a sing.

مَثْمِرَةً Lignum, adjectæ.
 fructifera, est part. fæmin. sing. 4.
 conj. additum plurali masculino
 اعدوا ex solempni Arabismo.

Radix ثَمَرِ fructus tulit. I-
 tem opulentus fuit. Emblema
 Arboris fructibus onusta ad opu-
 lentum hominem mire placuit A-
 rabibus. Ejus concussio in Pro-
 verbium abiit ; ut omnem quer-
 cum concutere.

٩٧ نَحْمِرًا obruti, merfi sunt.

Est Duale præf. pass. a غَمَرِ
 textit aqua rem. نَحْلَانِ largi-
 tio, donatio, qua quid in for-
 tem & hereditatem alicui con-
 fer-

sefe transferendi ad sellam meam; proque arbitrio utendi rebus meis magnis, parvis, juxta. Occæpi deinde divulgare inter catervam eorum excellentiam; & concutere arbores pro iisdem fructiferas; sic ut largitione mergerentur, atque intimorum instar exciperentur. Erasmus in mansione unde distincte notabamus ædificia pagorum, atque clare spectabamus ignes hospitalitatis:
ibi

fertur. *Tebl.* هي من فحلته له اي وهبته له وخصصته به ابو فحل *Est a verbo* فحل, quatenus valet dare, & quidem proprium, فحل. *Abulbeka auctor.* Sequens أخذ *est pass. conj. 8.* pro

أُتخذ captus fuit. Thema أخذ خَلان plur. fr. a خَليل amicus intimus, ut supra num. 62. visum.

98 فَنبَنَ distinguebamus. *Est fut. 5. a* بَنان *distin-* ctus fuit. بَنان *adificium,* ut بَنان *adificavit.*

قَرِي plur. fr. a قَرِيَة قَرِي urbs, pagus. Thema قَرِي occurrit. Item hospitio ex-

cepit; unde mox cam paronomasf.

نَتَنَوْر hospititas. قَرِي

conspiciebamus; iterum fut. 5. a

نَار luxit; cujus derivatum

نَار ignis, in plur. fr. dat

نَارِ quo mox noster usus

ex *Pbrasi veteri* النار

conspexit ignem, qua utitur *Haritb ibn Helza* unus e septem

Auctoribus Moallekât; ubi *Scho-*

liafles hæc annotavit يقال

تَنَوَّرَت النار اذا نظرتھا

بالليل لتعلم اقربته

قَرِي هي لم بَعْدَة

قَرِي النار quum ignem in

nocte adspectas cogniturus propin-

quisne sit, an procul distans.

Ceterum ignes hospitalitatis, in Arabia lucentes, & viatorem invitantes, describat *Teb.*

كرماء العرب وساداتهم اذا

مِنْدَ نَبْرَانِ الْقُرْبَى فَلَمَّا رَأَى أَبُو تَمِيمٍ
 ٩٩ إِمْتِلَاءَ كِبْسِهِ وَإِنْجِلَاءَ بُوْسِهِ قَالَ لِي إِنْ
 بَدَنِي قَدِ ١٠٠ أَتَسَخَّحَ وَدَرَنِي قَدْ رَسَخَ
 ، أَفَتَأْدُنْ لِي فِي قَصْدِ قَرِيَّةٍ لَأَسْتَحِمَّ
 وَأَقْضِي هَذَا أَلْمَهَمَ فَقُلْتُ إِذَا
 ١٠ قُضِيَتْ

إذا اظلم الليل فلم
 تظهر خيمتهم
 للمسافرين عمدوا
 إلى أقرب علم اليهم
 أو ريساً فاوقدوا عليها
 نارا ووكلوا بها من
 يوقدها إلى الصباح
 ليقصدها الساري بالليل

*Nobiles Arabum, principesque,
 quum inumbrante nocte non con-
 spicitur eorum tentorium a viato-
 ribus, capiunt proximum montem,
 aut collem; in eoque ignem ac-
 cendunt, cura ejus alendi ad au-
 roram usque alicui commissa; ut
 illuc contendere queat qui noctu
 iter facit.*

٩٩ إِمْتِلَاءُ repletio. Est in-

fin. 8. a مِلَأَ implevia.

*Plenus fuit. كِبْسٌ cruma-
 na, est כִּים Prov. I. 14. &c.*

انْجِلَاءٌ discussio, in Inf. 7. a

انْجَلَا retexit: unde جَلَا

retracta fuit nubes, discuf-

sa est. Hinc tralatio ad بُوْسٍ

miseriam discussam. Radix me-

dia Hamz. بَيْسٌ infelix,

miser fuit. Item بُوْسٍ ad ino-

piam redactus fuit. Hæc se-

cundaria, a בָּאָשׁ coacuit cum

factore. Inde alia quoque

*metaphora invaluit **vobemens**,
 fortis, audax fuit in bel-*

la =

ibi tum *Abuzeidus* refertam videns crumenam, & discussam pauperiem, fane, inquit mihi, corpus meum obsorduit, & squalor meus concrevit: num itaque permittis ut in vicum aliquem contendam loturus, atque hoc negotii curaturus? Quum dixissem; ut lu-

lo: q. d. acerbis fuit. Hæc Originibus mandanda.

100. *السَّخَّ* sorduit. In præf. 8. a *وسخ* spurcus, sordidus fuit. Hinc explicandum solitarium *משח* Mich. 6. 14. idem quod *وسخ* spurcities. Male depresso, & alia, ibidem adlata. Ejus synonymum *دَرَسَ* a *دَرَسَ* spurca fuit vestis. *مَرَسَخَ* firmus, stabilis fuit, a *Tebleh*. ita declaratur, *يقال مَرَسَخَ الشيء* في الأرض إذا غاب فيها ومنه *يقال مَرَسَخَ العالم في العلم دخل فيه وتوغل أي ثبت* Radix usurpatur de re in terram subsidente. Inde phrasis, *substitit doctus in doctrina*, pro altius sese in eam penetravit; sive firmus evasit in ea. Hinc

Glossas apud Cl. Golium sponte intelliges.

101. *افنانان* An & fines?

E tribus; duplici præfixo; & fut. 1. ab *اذن* *افنانان* aurem accommodavit, permisit. *استحتم*

lavem; est fut. 10. ab *حم* *احم* calidus fuit; calefecit aquam. Inde *حمّة* therma.

In 4. *احم* lavit aqua calida.

In 10. Semet aqua calida lavit.

Balneo usus est. *المهم* grave negotium, proprie est part. 4. ab

هم sollicitè animo versavit. Id secundarium, a primario, *Tabefieri* *تابه*. Hinc *اهم* *Tabefe-*

cit eum res, pro sollicitum habuit. In *Hama'a* sic *Taabbeta* *Sjerran*

شَبَّتْ فَالْشَّرْعَةَ الشَّرْعَةَ وَالرَّجْعَةَ
الرَّجْعَةَ فَقَالَ ٣ سَتَجِدُ مَطْلَعِي عَلَيْكَ
أَسْرَعَ مِنْ إِبْرَدَانِ طَرَفِكَ إِيَّاكَ ثُمَّ ٤ أَسْتَنْ
أَسْتَنْ

قليل التشكي للمهم يضربه

Parcus querimoniae ad tabefaciens quod ei incidit.

1. e. ad negotium grave. In fæm.

plur. مهماتٌ gravioris cura ne-

gotia, apud Algaz. q. d. *Tamari*.
Plene *Hist. Tamerl.* p. 114.

نحن في كرب مهم هو

من مرامك اهتم وخطب

مدلهم هو من مصابك اغم

*Sumus in cura tabefaciente, qua
tuo proposito magis sollicitos ha-*
bet; & in negotio tenebricofo,
quod tua calamitate magis angit.

اغم compar. forma, ut & اغم,

cujus hæc potestas in *Lexicis*

neglecta. Ejus fæmin. غماء
gracius angens infortunium, in

*Hamasa, & Nawabigh, extat
quoque Hist. Tamerl. p. 358.*

102 شَبَّتْ velis. Est præf. 1. a

ان شاء الله *media je, voluit: unde for-*
mula solemnitis ان شاء الله
si voluerit Deus. Est notio se-
cundaria; Origo videtur repe-
tenda a ساء sponte fluxit lac:

cujus deriv. سبي *Lac fluens*
ex uberibus citra mulsionem. Ser-
vit illustrando يي largum, &
lautum, munus, سرعة cele-

ritas, a سُرْعَ citus, properus,
fuit. Repetitio in accusativo
enunciata figuram efficit; qua-
lis in illo

lubet, curriculo tantum eas, redeasque: ille iterum, profecto reperies reditum meum ad te celeriore nictatione oculi: caputque mox cursitare ut Equus in stadio, filioque ingemi-

اخاك اخاك ان من لا اخا له
كساع الى الهيجاء بغير سلاح

*Fratrem tuum! fratrem tuum! qui enim fratre caret,
Est ut vadens in praelium sine armis.*

i. e. Fac fratrem, sive amicum, babeas. Similiter celeritatem! celeritatem! pro fac celerrime negotium conficias. Item, & reditum, reditum! pro, quanto-
cuius recurras.

103 سَتَجِدُ sane invenies. Est fut. i. a وَجَدَ invenit; cum præp. سَ, ex سَوْفَ futurum est. مَطْلَعُ ortus, a طلع ascendit, ortus fuit sol, hic ponitur pro grato reditu, ad spectuve. أَسْرَعُ est compar. & superlativa forma Radicis سَرَعَ, celeriore, & celerrimum signans. Non vifitur in Lexicis; ut innumera talia inde absunt. ارْتَدَّ redi-

tus, est infin. 8. a رَدَّ reddit; reduxit: unde in 8. ارْتَدَّ reversus est nictus eorum ad eos; in Alcor. Est circumlocutio momenti. طَرَفٌ oculus sic dictus a طرف compressit visum suum palpebras inter se committens. Nictavit.

104 اِسْتَنْتَ quadrupedavit. Est præf. 8. a سَنَّ acuit. Ejus infin. اِسْتَنْتَ Notio ducta, secundum Teblebium, a جَوَّاءَ, via recta. سَنَّ Equus generosus, velociter currens, a جاد Bonus, liberalis, fuit: Speciatim, egregio-
sus

أَسْتَتَسَا أَلْجَوَادَ فِي أَلْمَضْمَانِ
وَقَالَ لِأَبْنَيْهِ بَدَارِ بَدَارِ وَلَمْ
تُخَلْ

curfu polluit equus. مَضْمَانِ

proprie est spatium 40 dierum,
quum liberalius alitur equus ut
pinguescat ; & deinde fueto pa-

bulo redditur. Nempe مَضْمَر

est gracilis fuit : unde مَضْمَر
bene saginatum equum ad graci-
litate reduxit ; ut in stadio de
palma certare possit. Talis equus

cursor ad cursor ad
gracilitatem reductus vocatur in
Hamasa ; & Hist. Tamerl. p.
50. Est etiam مَضْمَانِ Locus

ubi de palma certatur: Hippodro-
mus. Sic Hist. Tamerl. p. 279.

يَتَحَارِبَانِ فِي كَمَلِ

وَقْتُ فِي مَهْدَانِ الْمَنَاقِبِ

لَا حَرَارَتِ قَصَبِ السَّبْقِ

فَكُنَا كَقَتِي مَسِيرَانِ وَفِي

مَضْمَانِهَا قَرَسِي رَهَانِ

Hi duo concertabant omni tem-
pore in stadio virtutum ; ad ob-
tinendam Arcem præstantia ; e-

rantque ut gemina lances libræ ;
& in Hippodromo earum gemini
equi in quos pignus deponitur.
Grandi cothurno Ispahanens. in

Visa Salad. ولو شرح ما

لهذا القنح من جلالة

العظمة ودلالة المكرمة

لكبها جواد قلم البلبع

في مضممان البيان

Quod si exponendum esset quic-
quid in hac victoria illustris ma-

gnanimitatis , & argumentorum

generositatis , profectio cernuaret

cursor calami facundissimi in

Hippodromo Eloquentia. Iterum

مَضْمَانِ الْمَسِيرَاتِ

promicantes ad Hippodromum mu-
nificentiarum. Apud eundem

reperio مَضْمَانِ الْإِنْجَادِ Hip-

podromum strenuitatis ; مَضْمَانِ

Hippodromum mortis ,

i. e. aciem præliorum , & alia.
Non omittendum مَضْمَانِ

pro ipsa celeritate etiam usurpa-
ri.

minare, *propera, propera*. Nos autem non putantes eum fallere, molirique fugam, *observantes eum prout*
bq-

ri. Sic *Isfabanens*. اعجز بما
اعجب من سوابق
معروفه ولواحقه ما
لم يشق احد فيه
غباره ولا ملك
سابق فيه مضماره

Ad incitas redegit miris præcursoribus munificentia sua, & postcursoribus omnes; sic ut nemo ejus pulverem findere, neque cursor ullus celeritatem ejus consequi valeat. Ceterum rem totam, omniumque usum Originem declarabit Teblebius. المضمار

الطلق التي تجري فيه
الخبل وهي مضمار لان
الخبل تضم فيه وذلك
ان العرب كانت تسمي
الخبل فتجربها طلقا
قدم ما تحتل ثم
تزيدها يوما اخر في
الجري على ذلك الطلق
ثم لا تزال تزيدها
كل يوم حتي تجري
بها الامبال الكسيرة

فيسبل عرق الخبل
بذلك الجري ويشند
لجها بذلك التضمير
والعسر الهزال وخفة
اللحم وضم بالضم قفل

Vox Midmar est solutior cursus, in quem adiguntur equi. Sic dictus est quoniam equi eo ad facilitatem rediguntur. Nempe Arabes saginant equos; deinde in cursum eos admittunt, quousque ferre valeant. Addunt deinceps altero die aliquid priori cursui: atque ita non cessant omni die superaddere, donec multa millia currere possint. Fluit interim sudor equorum hoc in cursu, eorumque caro adstringitur hac exercitatione, Tadmîr dicta, a Dumr, gracilitas, levitas carnis; cujus radix Damora, arida fuit

cutis. Ultimum بدامر *propera*, est antiquus *Imperat. formæ*
Hebræe, pro أبدمر. Sic
الجري على ذلك الطلق
ثم لا تزال تزيدها
كل يوم حتي تجري
بها الامبال الكسيرة
Pugna نزال
Dumr, gracilitas, levitas carnis;
cujus radix Damora, arida fuit
procumbe, affirma. Ad
Grammaticam hæc pertinent.

نَحْلُ أَنَّهُ عَمَّرَ وَطَلَبَ الْمَفَرَّ ٦ فَلَبِثْنَا مَرْقَبَةً
مَرْقَبَةً أَهْلَةً الْأَعْبَادِ بِالطَّلَايِعِ وَالسَّرَوَادِ إِلَيَّ أَنْ
هَرَمَ ٧

105 نَحْلُ opinabamur. Est captavit quid collo protenso. Ejus
fut. 1. a خَالَ media je, ima- infin. مَرْقَبَةً, Expectatio, ex-
ginatus fuit; pro نَحْلُ, ex-doxia. Origo a مَرْقَبِ inferior
per Apocopen, ob لم. Radix عَمَّرَ & crassior pars cervicis. مَرْقَبَةً
decepit, lactavit inani spe, est collum; cervix. Mancipium: inde
Originis profundioris. Eam a- مَرْقَبِ مَرْقَبِ مَرْقَبِ
lias eruemus. مَفَرٌّ est fuga, sive pro Barbaris, extraneisque. اَعْبَادِ
فَرٌّ infinitivus verbi مَفَرَّ festā, plur. fr. a عَبْدٌ, cujus
fugit. مَفَرٌّ locus quo fugitur. Rad. عَادَ عَادَ rediit. Con-
٦ لَبِثْنَا cunctati sumus. nixit acies Cl. Golii, quum vo-
Est pret. 1. a كَبِثَ moratus cem hanc exponit, Quicquid
fuit. Substitit. مَرْقَبِ expecta- reducit ad se hominem a mœrore: &
bamus, in fut. 1. a مَرْقَبِ pecul. festum. In Gjeubarario est
والعبد ما اعتادك من
هم وعبره قال الشاعر

فالقلب يعتاده من حبها عبد

والعبد واحد الاعباد ad te de mœrore, aliisque rebus.
Appellatur ٧٧ in quod recurſat Sic Poëta:

observantur festa lumina emissis speculatoribus, procuratoribusque,
usque dum senesceret dies, & crepido ejus jam jam corrueret.
Quum

At cordi fuerus recurabat amor

Etiam *עיד* festum, cum plurali *ואשתנת הב* festum, cum plurali
fracto. Clarius adhuc *Teblebius* *عاد الى قلبك بعد نسيانه*
ad *Conf. 12.* *كل ما تذكرته.* قال الشاعر

عاد قلبي من الطويلة عبد
واعتراني من حبها تسهيد

Quicquid cum affectu recordaris | deat cor tuum postquam oblitus
vocatur *עיד*, quasi ad quod re- | fueras. Sic Poeta:

Redit in cor meum a Tarvila affectio:
Et invasit me expergesfactus ab ea amor.

Apparet festum sic dictum quod | ma partic. fam. a *ظلع* promi-
recurset menti, stas temporibus. | cuit, promissit. *رَوَان* item
Possis etiam derivare a Consuetu- | plur. fr. a *رَائِد* pabulator, cu-
dine, & recepto more, quatenus | jus Radix est *رَأَد* med. je, ul-
عاد iteravit etiam usurpatur | tro citroque moveri, *رَد* & *رَوَد*
pro consuevit. Sic *עידא* Ara- | Hebraeis. Inde speciatim suc-
ma's est Festum, a *עיד* consue- | crevit, querere pabulum, pabu-
vit; unde *עידא* consuetudo, ri- | latum ire &c. & alia alibi ordi-
tus. Sequens *ظلايع* procur- | nanda.

antes, est plur. fr. a *ظلبة*,
anterior pars exercitus &c. for-

هَرِمَ النَّهَارُ وَكَانَ جُرْفُ الْبُومِ يَنْهَارُ فَلَـ
طَالَ ٨ أَمَدُ الْإِنْتِظَارِ وَلَا حَتِ الشَّمْسُ فِي
الْأَطْمَارِ قُلْتُ لِأَصْحَابِي قَدْ تَنَاهَيْنَا
فِي الْمَهْلَةِ وَتَمَادَيْنَا فِي الرَّحْلَةِ إِيَّيْ أَنْ
أَمْعَنَّا ٩ الرِّمَانُ وَبَانَ أَنَّ الرَّجُلَ قَدْ مَانَ
فَتَأَهَّبُوا ١١

107 هَرِمَ النَّهَارُ senio con-
fecta fuit lux diurna. De نَهَارٍ
فَهَرٍ نَهَرٍ، a نَهَرَ، fluxit, &
luxit, alibi dictum. Pulchre
figurata lux senio confecta, de-
crepita, expirans. Apud Grae-
cos & Latinos protritum usus.
Notum vernovum, adultum, se-
nescens &c. Venuste quoque
virtus dicitur senescere, item-
que laus, fama, fortuna &c.
Aulus & Livius L. 8. jamque
multa edita strage pugna senesce-
bat. Verbum كَانُ Med.
Waw exponitur parum abfuit
quin faceret. Nempe semper
cohæret cum alio verbo, ut
hic cum يَنْهَارُ corrueret,
in fut. 7. ab هَارٍ Med. waw

est margo
fluxu exesa, & ad
collapsionem inclinata. Hinc pul-
chra & grandis imago, crepido
diei jam jam collapsura; ad occa-
sum pingendum. Præceptum in ves-
peram dies placuit Latinis, nec
non Lux cælo præcipitans. Illud
جُرْفُ etiam notat ipsum fluxum
aqua, omnia verrentem, a
جُرْفُ verit, verrendo
asportavit.

108 كَالْأَمَدِ الْإِنْتِظَارِ
Longa fuit meta expectationis.
الْإِنْتِظَارِ expectatio, est Inf. 8. a
نَظَرٍ adspexit, intuitus est; ob-
servavit. أَمَدٌ terminus,
meta.

Quum vero longa fieret meta expectationis, & sol jam apparet in ciliis, dixi sociis, profecto nimis fuimus in morando, & protraximus profectionem eo, ut tempus perdiderimus. Liquet virum fraudes struxisse: Ita-

meta, quæ & مَدْي, voce Latina ferme consona. Sed fortuita hæc consonantia, quum

Origo sit a مَدْي extendit, unde

مَدْي pro مَدْي extenso, spatium, & præsertim ultimus

spatii terminus. لَاحَتْ appa-
ruit est 3. fam. a لَاح micuit.

طَمَسَ panni; vestes lacere,
vel sordida, est plur. fr. a طَمَس.

Sublimi figura elatum, sol ap-
parens in tritis pannucis, quum
jam radians populum lucis, quo a-
erictus incedebat, per tenebras
ingruentes quasi in pannos lace-
ros & sordidos convertitur. Sic
in sacris sol sacco, vel cilicio, in-
qui dicitur, quum obscuratur,
atque atris nubibus involuitur.

تَمَاهَيْتُ nimirum fuimus.

Est r. plur. præc. in 6. a تَمَاهَيْتُ
terminavit; ad terminum perve-

nit; qui dicitur تَمَاهَيْتُ. Hinc

تَمَاهَيْتُ ultimum terminum

attigit. Similiter تَمَاهَيْتُ

est 6. conj. a مَدْي in 3. & 4.

conj. moram concessit; toleravit;
proprie protraxit & protendit
spatium. In 6. perseveravit, ite-
rum a spatio protenso. Sed ea

notio hic parum quadrat, non
enim dicit, perseveravimus in
profectione; sed moras protrax-
imus in profectionem, vel in pro-
fectione denovo instituenda. Er-

rat Teblebius quum supplet تَمَاهَيْتُ,
quasi efflet, perseveravimus in o-

missione profectionis. Si Origi-
nem Radicis attendisset, vidis-
set hic moram tardantis, non
autem continuantis.

أَضَعْنَا perdidimus. Est

præc. in 1. a ضَاع peris; a-
missus est. Ab exspirando ductum

fulpigor, nam تَضَيَّع est

idem quod تَضَيَّع odorem ex-

spiravit; a ضَاع media Waw,
odorem diffudit commota res. Est

فَتَأْهَبُوا لِلظَّعْنِ وَلَا تَلَوُّوا عَلَيَّ خَضِرَاءَ الدِّمَنِ
وَنَهَضْتُ ١٢

tenuis tantum conjectura ; cui
hactenus nihil tribui velim.
בָּאֵן ut : זמן : tempus est

est בָּוֹן distinctus fuit : distincte
patuit. Inde ortum distincte ,
& dilucide , intelligere , vel ex-
plicare , in formis בֵּין & בֵּינָם .

Sequens מָאֵן med. je , menti-
sus est , falsum dixit , idem quod

כִּזְבִּי , aliā tamen ha-
bere debet Originem. In Ca-

muſa habes , מָאֵן יָמֵן

כִּזְבִּי فَهُوَ مَايֵן

وَمَايֵן وَمَايֵן وَالْأَرْضِ

Radix شَقَّهَا لِلزَّرْعَةِ

מָאֵן , cum fut. מָאֵן est menti-

ri ; unde mendax triplici forma

מָאֵן , מָאֵן , & מָאֵן . Item

מָאֵן מִן אֶל אֶרֶץ est scidit terram

ad arationem , sulcavit. Ad mar-

ginem Gjeubarii annotatum ,

وَالْمَا لَا يَهْمُ السَّكَّةِ

الَّتِي يَحْرَثُ بِهَا

Forma מָאֵן non Hamzata , sed

media quiescit. pro je , est vo-

ner quo oratur. Apparet es-

se Synonymum חָרַשׁ & חָרַשׁ ;
sculpere , fulsare , incidere , incisione
effingere , & figurare. Vides sic

מָאֵן esse finxit , effinxit. Hinc

הַמִּוֶּנֶה cum פָּסֵל sculptili de-

signat imaginem primis lineis

quasi fictam , efformatam , adum-

bratam. Item מִין species. Nemp-

pe מִין & מִין uno succo Radi-

cali gaudent. Apud Arabes

מָאֵן , med. waw , exponitur

etiam , suis prospexit de victu ,

eosque aluit , & sustentavit : qua-

si dicas , sulcavit , aravit , arando

& laborando quasivit. Sed

hoc inter conjectanea reponi

velim.

III فَتَأْهَبُوا itaque para-

mini , vel , instruite vos. Est

imper. in 5. ab أَهَبَ paravit

se ad rem suscipiendam. Apud

Hebraeos אָהַב amavit usu tan-

tum , secundario differt. Prima-

rium utriusque videtur esse ad-

spiravit , spirando appetiit , quod

Sequens ظَعْنٌ pro-

fectio supra illustratum num. 68.

تَلَوُّوا respiciatis , curetis , pro-

prie torqueatis vel flectatis vos.

Est fut. in 1. a لَوَّى totfit ,

&

Itaque ad iter accingamini, neque curctis virentem herbam fimeto-

& tortus fuit. Ad significatio-
nes diversissimas apud Golium
nostrum rite evolvendas, &
Linguae copiam simul ac pul-
chritudinem percipiendam, te-
neatur 1. contorsit funem. 2. ob-
liquavit caput, & retroflexit.
3. motitavit caudam Camelus,
i. e. intorsit. 4. inficiatus est quod
deberet; i. e. tergiverfatus est,
vel retorfit se, & moras nexuit.
Potest etiam idem hoc manas-
se ex 5. usu, torfit Linguam,
pro inficias ivit. Mendacium di-
xit: cui vicinum & 6. hocce
Torfit a me rem; i. e. dissimula-
vit, celavit. 7. Obtortuit segnis-
que destitit. Iterum est tergiver-
fatus fuit, & retorfit se. Hoc ef-
ficat constructio per *عن* ab: ut
علي super 8. dedit, inclina-
vit se iudex ad alteram partem;
& *س* pervertit. Alio adpectu, 9.
لوي عليه est propensus
fuit super eum, amore, adfe-
ctu. 10. *انتظر* expectavit,
respexit. Plura alias. Hebraeum
לוי ejusdem esse Originis, jam
indicare coepi in Comment. ad
Jobum. Inde *לוייתן* Leviatba-
ni nomen inditum, serpenti tor-
tili, docuit Bochartus. Non in-
venustum sequitur Proverbium,
خضراء الدمن viridior

berba fimetorum, pro bomina cu-
jus honestissima species, at indo-
les pessima. Nempe *أخضر*
Viridis, viridior, dat in fem.
خضراء, quod hic abso-
lute signat herbam late viren-
tem. Radix est *خضري*
viruit, unde & *خضري*
دمن item virens herba: *دمن*
est plur. fr. a *دمنة*
fimetum; quod & masc. forma
دمن, & *دمن* *دمن* *دمن* *دمن* *دمن*
simus
accumulatus. Posterior forma in
sacris etiam occurrit: nec non
دمن, pro fimeto. Thema
دمن stercoreavit agrum. 2. Ma-
levolentia & similitate laboravit
adversus aliquem. 3. Frequens ac
continuus fuit in aliqua re. Ca-
ve dissona credas, quæ amicis-
sime consonant, & conspirant:
nam cuncta hæcce a fovendo
derivata. Certe fovere agrum,
pro stercoreare, nemini ignotum.
Notum quoque fovere quid ad-
versus quem, pro similitate vel
malevolentia affectum esse. De-
nique fovere rem elegantissime
etiam dicitur, qui in ea assi-

١٢ وَتَهَضَّتْ لِأَخْذِجِ رَأِحِلَتِي وَأَتَحَسَّلَ لِرِجْلَتِي
فَوَجَدْتُ أَبَا تَرْيِدٍ قَدْ كَتَبَ عَلَيَّ الْغُتْبَ
يَا مَنْ ١٣ عُدَا لِي سَاعِدًا وَمُسَاعِدًا دَوَا
الْبَشَرِ ١٤

١٤ تَحْسِبَنَّ إِنِّي نَأَيْتُكَ عَنْ مَلَالِ آوِ
أَشْرَ ١٥

١٥ لَكُنِّي

dius: quin & focere locum pro frequentare obtinuit.

Sed ne *fotio* quidem illa *primaria*, quippe quæ *Originem* debeat *appactioni*, & *inbasioni*. In præsentî hæc *suffecerint*. Redeo ad dictum *Proverbiale* quod *Mubammedes* consecravît quasi. In *Traditione* nempe refertur, cum dixisse aliquando,

أَيَاكُمْ وَخَضَرَ الدَّمَنَ

Caveatis *viridem fimetorum*; rogatumque, quid sibi vellet ista figura, respondisse

الْحَسَنَاءُ مِنْ مَنَبَتِ السَّوْ

pulchram puellam à malis oriundam. Vides late fundi usum *Emblematis*, atque jucundos sensus parere. In *confess.* 18. figu-

ravît *Noster*, اسْتَهْوَتْنِي

خَضِرَةٌ دَمْنَتُهُ لِمَادَمَتُهُ

inescavit me viriditas fimeti ejus ad sodalitatem cum eo ineundam: i. e. species ejus honesta, liberalis, extus vernans, & virens, quamvis intus pessimam indolem foveret.

١١٢ نَسْهَضْتُ *surrexi*. Est

præst. 1. 2 نَهَضَ *expandit alas ad volandum*, de *ave* proprie; unde *translatio* facta ad *boninẽm* quum *surgit* aliquid acturus; itemque ad *plantam*, quum *pullulare* incipit.

Sequens أَخْذِجْ *onerarem*, est

præst. 1. *Præstatum* propter

torum. Tum surrexi ut jumentum meum onerarem, *sarcinaeque itineri colligens repperi Abazeydum sellae camelinae inscripsisse.*

*O qui brachium mihi fuisti & adjutor prae reliquis mortali-
libus*

Ne existimes me discessisse a te tædio, aut protervia.

Sed

ab حجاج clitellis oneravit camelum. Is راحلة vocatur, forma fam. part. præf. a رجل iter fecit. Plena phrasis est ناقدة راحلة Camelus itineri apta: sed, ut fit, Epitheton in jura substantivi sui immissum. أحمل sarcinas sustuli: est fut. in g. ab حمل portavit; unde حمل castra movit, sub-
latis impedimentis paravit sese itineri. رحلة, est migratio, iter, a رجل.

113 غدا factus est, evasit.

Prima notio est mane venit, vel extitit. Inde absolute extitit, evasit; ut راج vespert extitit, etiam latiore vim ad-
fecit. Idem in أصبح matutinus fuit, & امسي Vespertinus fuit, admissum.

ساعد brachium, proprie fulciens ساعد; a ساعد, cujus Originem in fulciendo sitam ostensum in Clav. Dial. p. 203. 204. Hinc in g. ساعد opem tulit alteri, cujus part. ساعد. Seq. بشري ob metrum,

pro بشري, in genit. ا بشري pro بشر caro; mortales; humanum genus. دون sub hic valet præ. Nempe citra reliquos, se dat quoque pro, plus quam reliqui: reliquis omnibus promptius, præsentiu/que.

114 قدسبن putes. Est fut. paragogicum in i. conj. ab حسب computavit, putavit, cogitavit حسب. Latet adhuc Origo. نأيتك discessi te pro a te. Est præf. in i. a نأي

١٥ لِكَيْتَنِي مَدَّ لَسَمَ أَتَرَلْ مِمَّنْ إِذَا طَعِمَ

إِنْتَشَرَ

قَالَ ١٦ فَأَقْرَأْتُ آلَ الْجَمَاعَةِ الْقَتَبَ لِبِعْذَرَةٍ

مَنْ كَانَ عَتَبَ ١٧ فَأَعْجَبُوا بِخَرَفَتِهِ وَتَعَوَّدُوا

مِنْ

نَآي longe remotus fuit; di-

cessit ab aliquo. مَلَالٌ tadium, a

مَلَّ pertasus fuit. Proprie

coctus fuit sub cineribus. أَشَرَ

pro أَشَرٍ ab أَشَرٍ lubentia,

prohibium, letitia exultans. Est

Metaph. a coruscatione fulguris

reciprocato motu exultantis. Ea

iterum notio ab أَشَرَ crenatim

incidit, & incisus fuit. Cl. Go-

lius confert cum Hebræo אֲשֵׁר,

quod beatitudinem natamque ex

eo letitiam signet. Sed אֲשֵׁר ad

أَشَرَ reducendum. Hic أَشَرَ

in malum usurpatur, pro petu-

lantia, protervia, lascivia, ut in

Alcor. بل هو كذاب أَشَرٌ

imo vero est mendax protervus.

115 مَدَّ inde a quo. Effertur &

مَدَّ. Utrumque pro مَدَّ ex

مَدَّ: إِنْ & مَدَّ. Hebr. מָדַד. Potest

quoque resolvi in مَدَّ five

מָדַד ex quo. Etiam Camusus in

medio relinquit, velitne quis

prius, an posterius. Præfer-

rem nunc posterius, quia pro

مَدَّ مَدَّ abbinc biduum,

etiam dici potest, مَدَّ

ab hoc tem-

pore biduum. Sequens لَمْ أَتَرَلْ

non desino, in fut. I. Sjesmato pro

لَمْ أَتَرَلْ, a زَال med. waw & je.

Eleganter, inde a quo non desi-

no,

Sed a quo extiti, ex iis sum, qui bene passus dilabitur.
Prælegique, dixit, inscriptionem hanc catervæ, ut
excusaret eum qui incusasset; admiratique ejus astu-
tiam, noxam ejus averruncari petierunt. Deinde i-
ter

no, pro, inde a quo existo.

إِنْتَشَرَ pro إِنْتَشَرَ

dispersus fuit, prat. 8. a نَشَرَ

explicuit. Speciatim venit in
Camelis a pastore dilapsis inter
pascendum. Allusum monet
Tebiebius ad Alcorani textum

فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا

Quum autem gustaveritis, sta-
tim dilabimini. Extat Surat. 33:
vs. 53. ubi sancitur, ut qui ad
mensam Mubammedis accederent,
non molesti confabulatores reside-
rent, sed finita refectioe vere-
cunde recederent. Id venuste huc
traductum.

116 أَقْرَأْتُ prælegi; vel po-
tius legendum dedi, legere feci.

Est prat. in 4. a قَرَأَ legit.

يَعْذِرُ excusaret, est fut. pha-

tatum in 1. a عَذَرَ excusavit:

unde مَعْذِرٌ & مَعْذَرٌ عَذَرَ

excusatio. In 2. conj عَذَرَ

speciatim increbuit pro præte-

xere, excusatione falsa uti: ut

in 8. اَعْتَذِرُ veram excusatio-

nem attulit. Origo profundissi-
me abdita Hinc magna no-
tionum sub hoc Themate dif-
crepantia: ut Circumcidere. Fre-
nare. Inflammatione adficere. In-
tegra virginitate esse. Vitiis, pec-
catis, corruptela abundare. Hæc,
& alia, aliis in conjugationibus,
proprietas Radicis propius in-
specta conciliabit.

117 أَعْجَبُوا Admiratione

correpti sunt. Est prat. pass.

conj. 4. a عَجَبَ miratus fuit. Ad

خُرَافَةٌ fabula, sic Tebiebius:

حديث خرافة مثل سائر

على السنة الناس

لكل حديث باطل

لا حقيقة له قال ابي

البقا والخرافة الاحاديث

الباطلة المعجبة الضحكة

واصله من خرفت الثمرة

اذا قطعنها فكان

تلك الاحاديث مختلفة

مقطعة

مِنْ أَفْتِنِهِ ثُمَّ إِنَّا ظَلَعْنَا وَلَكُمْ نَذِيرٌ مِّنْ آتِسْنَانٍ
عَنَّا *

مقتطعة وقيل معناها
يطرف بها كما يطرف
بالثمره وقيل هو من
الخرف وهو فساد العقل
لان الخرف يتحدث بما

شاء وقيل اصله ان رجلا
يقال له خرافة اخذته
الجن فلما خلاص منهم كان
يتحدث باحاديث غريبة

Sermo cburapba est Proverbium
pervagatum omnium linguis,
pro omni sermone futili, in quo
veri nihil. Auctore Abulbeka,
Cburapba signat sermones varios,
admirationem & risum moventes.
Origo a significatione Tbematis,
quæ est, rejecare fructus, tan-
quam si sermones illi diversi, &

refecti. Alii malunt, eo quod
carpantur, quemadmodum carpi-
tur fructus. Alii dicunt a voce
Cherepb, quæ mentis imminutio-
nem signat, fluxisse, quod deli-
rus narret quæ velit. Denique a-
lii Originem repetunt a Viro cui
Cburapba nomen, quem rapuerint
Genii; a quibus elapsus miras nar-
raverit historias. Habes mala
mixta bonis: neque enim quic-
quid Arabs aliquis dixit, con-
tinuo aurum. Quatuor Etyma.
Horum posterius jocularare, quam-
vis Gjeubar. & Pbiruzab. id se-
quantur. Prius ni ad secundum
redeat, plane ridiculum. Ter-
tium maxime arridet. Nempe

خُرْفَةٌ idem est quod خُرَافَةٌ
carptura; sic enim Camus,
الخُرْفَةُ بالضم المختص

ter instituimus, nescii quosnam nobis vicarios substituis-
set.

والله جني كالحرافة Deus. Similiter Arabes معان الله
vox Chorpba per Damma est quic- Confugium Dei, & معان وجه
quid fructuum decerpitur, & re- الله Confugium faciei Dei, pro
secatur; ut & Churapba. Jam avertat hoc Deus. آفة noxa,
vero Carptura figuram præbet est a radix أوف & لئيف
fabellarum, omnisque sermonis qui corrupta fuit seges. calamitatem
risum moveat. Præbet & calum- passa est. De rad. ظعن
nia; unde جني عليه جناية profectus est, supra actum; ut
carpsit super illo carpturam, i. e. & de دري scivit, proprie
fabulas & calumnias de eo sparsit. discriminavit. إعتاض substi-
Confer porro, quæ ad Jobi 27: tuit, est 8. a عاض med. waw,
6. & 29: 4. producta. Sequens commutavit quid cum alio. Sen-
عود confugerunt ad Deum, sus est, nesciebamus, quosnam
est præ. in 5. conj. a عون pro nobis denuo sibi ludendos, &
averruncavit, confugit ad Deum emungendos, sumfisset.

F I N I S.

المقامة

الخامسة الكوفية

الْحَارِثُ بْنُ هَمَامٍ قَالَ : سَمَرْتُ
 بِالْكُوفَةِ فِي لَيْلَةٍ أَدِيمَتِهَا
 دَوْنُ لَوْنَيْنِ وَقَمَرُهَا كَتَعْوَيْدٍ
 مِنْ لَجَيْنٍ مَعَ : رُقَّةٍ تُعْدَوُ بِكِبَانِ الْبَهَانِ
 وَسَحَبُوا عَلَيَّ سَحَابَانَ ذَيْلِ النَّسَبَانِ
 مَا

1 Cufensis inscriptus hic confessus, ab urbe كوفة Cufa, quæ est Iracæ Babylonica. De

verbo سَمَرٌ redeatur ad Conf.

4. num. 36. Elegantissime figuratur Nox cute versicolori.

Dicitur nempe النهر اديم

cutis diel, pro ejus diffusione, & expansa albedine: consimiliter

اديم الليل cutis noctis, pro

ejus diffusa nigredine. Ea nunc

دو لونين duobus coloribus

credita pingitur, ob splendorem

luna nigredini interlusam. Illi Luna, utpote crescenti, tribuit similitudinem amuleti argentei.

Vox تَعْوَيْدٌ est infin. 2. a عَان

media Vaw, confugit & quidem speciatim a mala re ad Deum; ut visum conf. 4. num. 120.

Hinc عَوْدٌ fecit confugere ad Deum, averruncandi mali ergo: &

عَوْدٌ عَوْدٌ Amuletum. Ejus descriptionem, simulque comparisonis ansam, tradit Teblebius, quum

CONSESSUS QUINTUS.

C U F E N S I S.

Arravit Harith Ibn Hemmam, Cusæ aliquando obii confabulationem vespertinam in nocte versicolori pelle prædita, & cujus luna amuleti instar argentei renitebat; cum fociiis qui lacte eloquentiæ erant enutriti; & super ipsum Sehbanum oblivionis syrma trahebant.

Non

شكّل من فضة
يستعمل مستندير استدائر
القمر وبعض الدائير
فارغ على صورة النعل
التي تسعمل بها القرس ثم
يربط بخيط ويعلق في
عناق الصبيان للحفاظ
وبعضهم ينقش به كتابة

figuram argenteam, cujus fabrica rotunda instar Lunæ, nisi quod pars circuli vacua, ad modum soleæ ferreæ qua calceantur equi.

Hæc filo adalligatur & appenditur collis puerorum ad averruntionem. Nonnulli scripturam eam

infulpunt. Ad كجبن argenteum teneatur esse formam dimi-

nutivam, a rad. كجبن lentorem habuit viscosum & ductilem. Poëtas argenteam facere Lunam nemini ignotum.

2 رفقة societas pro sociis itineris, بعضهم لارتفاق بعض quia innituntur alii aliis.

غذوا nutriti erant, est præ-

pass. in i. conj. اُغذا aluit, nutrit, præsertim lacte infantem. Dexterrime ergo locatum

nunc verbum. لبنان lac i-

dem cum كبن, nisi quod

للازميات خاصة prius veniat

in humanis speciatim, quum po-

مَا فِيهِمْ إِلَّا مَنْ 3 يَحْفَظُ عَنْهُ وَلَا يَتَجَعَّلُ
 مِنْهُ 4 وَيَمِيلُ الرَّفِيقُ إِلَيْهِ وَلَا يَمِيلُ عَنْهُ
 فَتَسْتَهْوَانَا السَّمَرُ إِلَيَّ أَنْ تُغْرِبَ الْقَمَرُ
 7 وَغَلَبَ

sterius usurpetur **الادمبات** in humants aliisque
 ut Tebl. observat. Radix **لبين**
 inter alia notat propinavit lac &
 lacte abundavit. Origo est a
لبن albus fuit. **بَيَانٌ** facundia,
 eloquentia, proprie signat fa-
 cultatem distincte animum suum
 explanandi. Inde in 4. est **لبان**
الدين distincte exposuit, & in-
 telligendum dedit. Hac facul-
 tate nobilitatus Sebbanus, qui
 plenius **وايل** **سحبان**
Sebban-Wajilus **العرب** فصيح
 يضرب فيه المثل في **الفصاحة**
 Eloquentissimus Arabum, unde
 Proverbium ductum in laudanda
 alicujus facundia. Cum Parono-
 masia figuratum, Trahebant Syr-
 ma oblivionis super Sebbanum;
 id est, memoriam ejus oblitera-
 bant, & delebant. Pulchrior
 est imago, quam prima fronte
 apparet. Trabere **ذيل** laci-

niam, vestem laciniosam, & ul-
 tra talos promissam, adfert magni-
 ficentiam, & pompam. Sic con-
 sess. 4. num. 5. habebamus, Tra-
 bere vestes opulentiae. Ad eam
 rationem Trabere Syrma Elo-
 quentiae dici potest, qui magni-
 ficus in Oratione incedit. Jam
 vero Syrma humi tractum delet
 vestigia. Hinc arreptum, Tra-
 bere Syrma oblivionis super ali-
 quem; pro Eum prae se delere.
سحب est **סחב**, traxit humi,
 itemque, vebementer edit, bibit-
 que, q. d. avidè traxit. **ذيل**
 est a **ذال** mod. je, la-
 xus pendendit. Convenit cum
شال & **سال** mod. waw
 prae laxitate pendulus fuit. Hinc
שלים non simbrae, sed laciniae
 laxiores: ut in de Defect. & clau.
 Dial. indicatum. **نسبان**
 oblivio, a **נשי** **נשי**, sive
נשי, oblitus fuit.

3 A quo profici posset **يَحْفَظُ**;
 fut.

Non erat in iis nisi ex quo profici posset, & a quo caveri non necesse esset, atque in quem amici inclinarent, haud sane a quo declinarent.

Et fascinauit nos confabulatio illa nocturna usque dum lu-
na

fut. pass. 1. ab حَفَظَ asserva-
vit, memorie mandavit: unde
proprie esset, a quo memorie
mandari & disci, multa possent.

يَتَحَقَّقُ caveretur, est fut.

pass. 5. ejusdem Radicis, cujus

5. conj. تَحَقَّقَ valet, semet
conservavit, cavet sibi. Nihil
erat in illis vitii, aut mali mo-
ris, unde contagionis aliquid ti-
meri posset.

4 مَرْفَقٌ socius, est forma

مَرْفَقٌ a قَوْيِلَ juvit, pro-

fuit; proprie, fulciuit. يَمِيلُ

inclinaret, est fut. in 1. a rad.

مال med. je, cujus diversa

Syntaxis venuste propensionem
& aversionem simul nunc infert.

Nempe inclinari ad, adfert a-
morem; ut ab contra, odium.

Vides quomodo contrariae signi-
ficationes, quas vocant Lexico-
graphi, existant, ut cum رَغِبَ

notare dicitur velle, & nolle.

Qui sine iudicio Linguas tra-
stant, turbare solent in tali-

bus, & nescio quæ mostella si-
bi fingere pugnantium notionum,
quum si constructionem attendas
suavissima sit pax & concordia.
Nempe carent Hebræi, Chal-
dæi, Syri, Arabes verbis com-
positis per præpositiones, nec for-
mare possunt inclinare, & de-
clinare, nisi per clinare ad,
& ab. Similis ratio in reli-
quis. Quanta hinc cum copia,
tum diversitas, significatio-
num efflorescere debuerit sub
singulis Radicibus, facile intel-
ligent, qui copiam simul, simul
diversitatem, quam compositio in
Linguam Græcam, Latinam,
vernaculam cujusque, infudit,
attenderit.

5 اِسْتَهْوٰى fascinauit.

Proprie impulit in هَوٰى
affectum vehementiorem. Est

præt. 10. a Radice هَوٰى

ex alto decedit, deorsum latus
fuit cum impetu. Inde inter a-
lia succrevit, cupere, cupidita-
te ferri in aliquid. Quid com-
mune habeat cum הוּה, & הוּה,

ad Job. 6: 2. tactum. غَرِبَ

occidit, est عَرَب. De غَلَبَ

vicit

وَعَلَبَ السَّهْرَ فَلَمَّا رَوَّفَ ۖ اللَّيْلُ الْبَهِيمَ
وَكَمْ يَبْتَ إِلَّا التَّهْوِيمَ سَمِعْنَا مِنَ الْبَابِ
نَبَأَ مُسْتَنْبِحٍ ثُمَّ تَلَتْهَا صَكَّةٌ مُسْتَفْتِحِ
فَقُلْنَا

vicit dictum ad conf. 2. p. 116. densiores tenebras expandit nox.

سَهْرٌ vigilia, insomnia, est a سَهَرٌ Nempe رَوَّفَ velum tentoria

pervigil fuit ۞ ۞ ۞

6 Elegans figura, qua ver- præpensum, a Poetis datur No-

bum رَوَّفَ demisit velum, est

ti. Sic in Diw. Hud.

إذا ما الليل ادني رواقه

Quum nox admovit velum suum.

Iterum

وجئ عليك الليل دان رواقه

Et obtexit te nox, cujus impendebat velum.

Dicitur etiam, cepi noctem nocturnis me involvens exii. Sic
روافا velum, pro tenebris Poeta

فَجَاءَنِي بِقَمِيصِ اللَّيْلِ مُسْتَتِرًا
يَسْتَفْجِلُ الْخَطْوُ مِنْ خَوْفٍ وَمِنْ حَذَرٍ ۞

Et venit ad me indumento noctis se integens,
Celerans gressum præ metu & timore.

na occideret, & vinceret vigilandi pertinacia. Cum itaque tenebras veli instar expandisset nox obscurissima, nec quicquam restaret, quam dormituriens nutatio, audivimus ab osio vocem latratum ciensis, quam secuta mox pulsatio aper-

Sequens **بِهِمْ** admodum

ingeniose hic locatum, notat enim & nigrum, & unicolorem. Supra induxerat gemino colore præditam noctem, quod sublimitis esset, manente Luna. Ea autem remota, nox Unicolor, eademque nigerrima, facta.

يَبْقُ remanebat, est fut. 1.

per Apocopen, ob **يَبْقِي** pro **لَمْ**

a **تَهْوِي** mansit. **بَقِي**

nutatio, est infin. verbi **هَوِيَ**, quod formatum in 2. conj. ab

حَرَكَ هَامَتِه caput, q. d. **هَامَتِه**

motitavit caput, nutavit somnolentus.

نَبَا vel **نَبَا** 7 vox

submissa, murmuratio. Radix

نَبَا submissa vel occultam

vocem misit canis. Ille canis

conturbat imperitiores, quasi

latratum proprie adferret Radix.

Atqui canis tantum exempli causa appositus, quod nul-

lum animal murmura, & sum-

missum illum sonum, qui per **نَبَا** exprimitur, magis frequentet.

Illud **نَبَا** valet quoque **خَبَر** indicavit, annunciavit; & in 2.

نَبَا prophetavit, **نَبَا**. De

Origine alias. **مُسْتَنْبِح**

latratum ciens, ad latrandum

provocans, est part. ro. a **نَبَح**

نَبَح latavit. Morem Arabie

pandat Teblebius: **كَانَ**

الرَّجُلُ إِذَا ضَلَّ بِاللَّيْلِ

فِي الْبَادِيَةِ حَاكٍ بِصَوْتِهِ

نَبَاحِ الْكَلْبِ فَإِنْ كَانَ

قَرِيبًا مِنَ الْعِرَانِ لَبَحْتِ

لِنَبَاحِهِ كَلَابُ الْكَلْبِ فَيَسْمَعُ

أَصْوَاتَهَا فَيَقْصِدُ الْكَلْبُ

Quum aliquis noctu oberrat in

deserto solet voce sua imitari la-

tratum canis, qui si propinquus

sit locis habitatis relatravit latra-

ui ejus canes vicinitatis. Horum

ille voces audiens, illuc contem-

dit. Adde quæ ad Job. 31: 32.

produxi. **فَلَتَّهَا** secuta est

فَقُلْنَا مَنْ ٨ أَمَلَمَ فِي السَّبِيلِ الْمَدْلِهِمْ قَالُوا

يَا

eam, est prat. fœm. in 1. a تَلَا ult. wara , & je , secutus est ; item legit , meditatus est , quasi persecutus est ; nec non residuus fuit , superfuit. Omnia a תלה suspendit , suffixit , per usum intransitivum , quod qui sequitur tanquam appendet , & adfixus

beret. صَكَ a صَكَّةٌ

percussit , hic est ضربة percussio , pulsatio. In Lexico Cl. Gol. exponitur vebementia meridiani astus. Scilicet Sol , meridies , dicuntur percutere. Ita אש צדבת Ignis percutiens in Proverbiis. מִסְתַּפֵּחַ

hic est طالب فتح الباب petens aperiri portam , a فتح פתח aperuit. Quod in Lexico extat , explicari voluit difficiliora Corani loca , hinc ductum , q. d. clau-

sam talium locorum portam sibi aperiri petiit. Observetur , sæpe a Lexicographis notiones simplices , si vulgo fatis notæ sint , omitti , ususque secundarios , & figuratos , magis indicari. Hinc multa caligo hominibus nostris offusa. Parum sapit , qui e Lexicis solis sapit.

8 أَمَلَمَ adventans , visi-

tans. Est part. 4. a لَمَّ collegit , in unum redegit ; item accessit : divertit in hospitium. &c. &c.

Hinc مَلَمَّ absolute teritur ,

pro زَايِرٌ hospite , & زَايِرٌ

visitante. Ejus fœm. مَلَمَّةٌ

infertunium , casus fortune du-

rrior , plane ut مُنَارَكَةٌ. Plena

phrasis extat in Hamasa

مَا تَعْتَرِينِي مِنْ حُطُوبٍ مَلَمَّةٍ

إِلَّا تَشْرِقْنِي وَتَعْظِمُ شَأْنِي *

Non invadit me quicquam ex negotiis visitantibus ,
Quin nobilitet me , & illustret statum meum.

Con.

riri sibi postulantis. Cui nos ; quis hoc noctis tam tenebri-
cosæ huc adventans? Et ille,

0

Confimiliter ² خَطْبٌ مَلِمٌ

Negotium visitans, absolute ef-

fertur ² مَلِمٌ visitans; idque pro

graviore malo, quod necopinanter obruit, frequentatur. Sic Ispahanens. in Hist. Salad.

مَا عَرِي مِنْ أَلَمٍ

وَأَلْحَطِبُ أَلْمَذَكِهِم

Quod invasit gravioris mali, &

negotii tenebricosi. Et يَكُونُ

لَهُ هَذَا أَلَمٍ غَيْرِ مَوْلِي

Erat ei hoc gravius malum ne-
tquam doloriferum. Hinc per-
cipies, quid sibi velit Glossa

apud Cl. Gol. qua ² مَلِمٌ dicitur

notare شديد, grave, du-

rum. Sequens ² مَذَكِهِم te-

nebricosus, est part. formæ 4.

Quadriliteræ; a ² مَلِمٌ tenebro-

sus; secundum Tauriz. ad Ha-

كلمة منحوتة من مَلِمٌ

اصلين الادام والادهم

فجمع بينهما للمبالغة

كما قالوا للسارق

قبرضاب من القرض

والقضب وهما القطع

Vocabulum derivatum a gemina
radice Dalama & Dabama Ni-
grum signante; compositione facta
ad intensiorem; quemadmodum
Latro dicitur kirdab, a karada,
& kadaba, quæ scissionem desi-
gnant. Ex Ispahanensi hinc ha-

bebamus modo مَدَلَهُم

Negotium tenebricosum. In Hist.

Tamerl. pag. 236. figurantur.

كتائب مدلهمة

Copia nigra, quæ scilicet no-
ctis vel nubis instar densa, om-
nia opplent, & involunt. Ple-
nam imaginem subijcit pag. 133.

وكانت عساكرها جمّة

ولبالي كتائبها السود

مدلهمة حتي قبل ان

من جملة عساكرها الثقيل

كان ثمان مائة فبل

Erantque Copia ejus abundantis-
sime, & Noctes turmarum ejus
nigrarum tenebricosissimæ; sic ut
K 2 pro-

يَا أَهْلَ ۝ ذَا الْمَعْنَى وَقَبِيتُمْ شَرًّا ۝
 وَلَا ۝ لَقَبِيتُمْ مَا بَقِيتُمْ ضَرًّا ۝
 قَدْ ۝ دَفَعَ اللَّيْلُ الَّذِي إِكْفَهَرَّا ۝

إلى

*proditum sit e summa gravis il-
 lius exercitus fuisse oclingentos
 Elephantos. Nempe densum ex-
 ercitus cum Nocte comparant
 poetæ; unde anfa captata, in
 itilo cothurnato, ad Noctes e-
 xercituum tenebrosissimas indu-
 cendas. Etiam in Sacris co-
 gnita figura, qua de alias.*

۝ أَهْلٌ *populus, vel potius
 Domestici, familia, ab אהל
 tentorium. مَعْنَى, pro مَعْنَى
 mansio, speciatim, qua incole
 contenti sint, & gaudeant. Radix
 غني sufficiens & contentus
 fuit. Inde dicunt inter alia,
 غنيت بالمكان
 contentus fui loco, pro substiti,
 ibique sedem fixi. وَقَبِيتُمْ
 prohibeamini, a malis, est præ. pass.
 in 1. conj. ا قى custodivit
 rem vel vestem ab inquinatio-
 ne, superinducta alia re vel veste.*

*Hinc وقاه الله protegat,
 seruet eum Deus. Ejus imperat.
 ف prima & ultima per quietem
 suppressis. Hinc Surat. 3: 188.*

Et مُقِنَّا عَذَابَ النَّارِ

*serua nos a pœna ignis. شَرًّا
 propter metrum, pro شَرًّا
 a nom. شَرٌّ malum: proprie
 Scintillatio: ut alibi monstra-
 tum.*

10 لَقَبِيتُمْ *incurratis. In præ.*

I. a لَقِيَ *obvium habuit,
 occurrit, incidit in aliquid; vi-
 dit. Significatio reprehendendi,
 quæ apud Golum primo loco
 comparet, ab occurrendo tra-
 cta: dicitur enim لَقَاهُ
 لَقَاهُ occurrit ei cum
 re ingrata i. e. excepit eum cum
 171-*

*O familia domum hanc colens, mala prohibeamini,
Nec noxam, quoad superstites eritis, incurreritis.
Compulit sane hæc nox longe spississima,*

Ad

indignatione & ira. Hinc absol-
lute ^{لَقَاء} Exceptit eum, oc-
currit ei, pro reprobendit, casti-
gavit &c. Sequens ^{بَقْبَتُمْ}
superstites fueritis, item præ. i. a
^{بَقِي} reliquus fuit, mansit,
continuavit. Est potestas secun-
daria, ^{بَقَا} respexit, ob-
servavit; quasi dicas respectus,
vel observatus, fuit. ^{ضَرَا} pro
^{ضَرَا} noxa. Radix ^{ضَر}
^{ضَرَر} nocuit, læsit, ejusdem
Originis cum ^{صَر} fortius strin-
xit, pressit ad stridorem usque
&c. Hinc ^{ضَرَّة} crumena, lo-
culus, pecuniæ condendæ; ab ad-
strictione: Is Hebraice est ^{צָרָר}
unde figuratum Job. 26: 8.
^{צָרָר מִים בְּעֵבִיר} instingens a-
quas in nubibus suis. Confule-
tis, quæ ibi notata. Sub ^{ضَر}
regnat speciatim usus obtrectan-
di, & amulandi, contendendi ex

Zelotypia, quæ vocatur ^{ضَرَارِي}
^{ضَر} & ^{ضَرَّة} Hinc ^{ضَرَّة}
est mulier quæ cum alia commu-
nem habet maritum. Sic i Sam.
1: 6. Et irritabat eam ^{צָרָה}
æmula ejus. Tale conjugium
vocaturn ^{ضَر} æmulatio; un-
de formula, ^{נִדְכַחְתְּ עָלַי}
^{ضَرَّة} Ducta fuit super æmula-
tione, i. e. alteri uxori fuit ad-
juncta. Usus pervetustus a Mose
adhibitus Lev. 18: 18. Non capias
mulierem ad sororem ejus ^{אִשָּׁה}
^{אֶל אֲדוֹתָהּ} i. e. Unam ad alte-
ram ^{לְצָרָר} Polygamiam commit-
tendo. Hanc explicationem &
Res, & Lingua, postulant; nam
part.4. conjug. ^{مُضَرِّر} est
polygamus; & ^{مُضَرَّرَة}
est mulier quæ polygami torum
tenet.

11 ^{دَفَعَ} trufit, hic elegan-
ter notat impulit, compulit. Ea
vis

إِني ١٢ دَرَاكُمْ شَعْبًا مُقْبِرًا

أَخَا

vis cum *præpos.* الي *ad fere*

existit: ut *a* infert de-
pulsionem. Etiam pro dare, lar-
giri, sapissime venit. Origo

eadem quæ cognati دَفَق
دَفَق, qua de alibi. Verbum

اكْفِهَر, in IV. forma qua-
drilitera, expositore Teblebio, est

تَرَاكُمْ ظِلَامَةً وَاشْتَدَّ
يُقَالُ اكْفِهَر الرجل

إذا عبس والسحاب

إذا اسودَّ وركب

بعضه بعضا

Compacta et vebementiores fuere
tenebræ. Usurpatur quoque in
vultu austero; itemque in nubi-
bus, quum nigrescunt, aliaque
super aliis compinguntur. Con-
fer quæ Cl. Gol. in Appendice
exhibet. In *Hama* extat

تَلَقَّاهُ بِوَجْهِ مُكْفِهَرٍ

Excepit eum vultu austero

Consimiliter in *Hist. Tamerl. p.*

اكْفِهَرَت الوجوه ١١٥

austeritate contracti sunt vultus.

In *Moallekât* figuratur جبل

ارعن مكفهَر Mons pro-

minens, inaccessus. Quo adspe-
ctu *Epitheton* illud sumi debeat
disceptant *Arabum Critici*; aliis
ab austeritate accessum abnuente
illud arcessentibus, aliis a com-

pacto, *Verticibusque aliis super*
aliis aggesto.

١٢ دَرَاكُمْ septum vestrum.

Est a دَرِي, pro دَرِي;

cujus Thema دَرِي, ven-

tilavit, sparsit. Ejus ro. استندري

Umbram quaesivit ab arbore,
praesidium, protectionem ab ho-
mine.

Ad septum vestrum, hominem impexum, & pulverulentum.

Fra-

mine. شَعَثٌ est Adjectivum

verbi شَعَثَ dispersus fuit ;

speciat: Capite pulverulento, & capillo fuit disjecto. Audi Teblebium

شَعَثَ اِي ثَايِرِ الراس

والشَعَثُ تَغْبِيرِ شعر

الراس لتقلدة الغسل

والادهان واصل الشعث

التفرق كما يتشعث

راس المسواك يقال

السم اللة شعثك

اي جمع امرك

المنتشر والراس

اذا لم يدهن تفرق

شعره قال صلعم

لعائشة ما لي لراك شعناء

Vox designat disjecti capitis hominem; nam radix inferi capillorum capitis disturbancem ex defectu lavandi, ungendiue. O-rigo est a dispersione; veluti quum summitas dentifricii spicatum dividitur. Hinc formula: recolligat Deus disturbancem tuam, i. e. restituat res tuas dissipatas. Nem-

pe quum caput non ungitur disturbantur crines. Sic Propheta b. m. ad Aisjam, Quid mihi, quod videam te disjecto capite?

Vides quid sibi velit شَعَثٌ apud Cl. Golium; pro negotio disperfo: itemque pro Tumultu. Ea notio in 2. conjug. crebra,

ubi شَعَثَ tumultuari, & omnia fusque deque miscere valet. Eleganter etiam Isphab-nensis in vationem regionis

العسكر شَعَثَ, cultissimæ,

عسكرتها exercitus distur-bavit ejus culturam. Ultimum

شَعَثٌ pulverulentus, est part.

conj. 9. a غبر abiit, præte-

riit, in Origine idem quod غبر

غَبَّرَ. Ejus derivatum غَبَّرَ

pulvis, qui & غَبَّرٌ, nec non

غَبَّرٌ. Hinc in II. غَبَّرَ

pulverem excitavit; pulvere in-

quinavit: & in IX. اغبر

pulverulentus fuit. Amat trans-

ferri ad inopiam, sterilitatem,

omnemque adeo calamitatem vite. Ansam usus latissime fusi

te-

أَخَا ۛ سِقَاي طَال وَأَسْبَطَرَا ۛ

حَتَّى

teneas velim ex Moallekât

أَسَدٌ فِي اللَّقَاءِ دُوَ أَشْبَالِ

وَمَرْبِيعٌ إِنْ شَنَعَتِ الْغُبَرَاءُ

Leo in conflictu, succinctus scymnis :

Et vernam pluviâ ferens, quum fœdus est annus pulverulentus.

مطرها ونباتها | الغبراء

السنة الشديدة | *Pulverulentum absolute intellige, annum sterilitate gravem. Is ita dictus ob paucitatem pluviæ &*

سميت غبراء لقلته | *germinis. Plene in Hamasa*

أخو الشتوة الغبراء والزمن المحل

Frater hyemis pulverulenta, & temporis sterilis.

فبهيج الغبار | الشتوة الغبراء

التي تهب فيها | *Hyems pulverulenta est, in qua flant venti, & terra arefacta excitatur pulvis. In Diw. Hud. granditer*

الرياح والأرض يابسة

إذا عبرت أفق وهبت شمال

أنت الربيع وأنت الشمال

Quum pulverulentum stat caelum, & stat Aquilo;

Tu verna pluvia, tu unicum presidium.

Ibi-

Fratrem peregrinationis, quæ sane longa & exporrecta est.
De-

Ibidem iterum

إذا ما اغبرر اسمر عاصب

Quum pulverulentus est fuscus & stringens annus.

Hoc est quum sterile sævit tem-
pus. Dicunt quoque اغبرر
pulverulentus fuit, absolute, pro
inopiam & sterilitatem patitur: &
اغبرر عيشهم اي تكدم
Pulverulenta facta est vita eo-
rum, quum turbida redditur &
adversa. Vides, quis hicce
مغبرر pulverulentus; non
simpliciter, sed figurate nunc ca-
piendus.

13 أخا سقاري Frater
itineris. Arabismus, pro in iti-
neribus faciendis perpetuus; nam,
ut Tebleb. monet, العرب
تقول لخوا كذا اذا
يلانزم ذاك Arabes dicunt
Frater rei, quum ei perpetuo in-
hareret. سقاري est infin. 3.
ساقري iter fecit cum aliis; a
Rad. سقمr cujus notiones

valde diversæ, Everrere pul-
verem; abradere; capistrare;
componere litem, scribere librum;
illucere; retere vultum; aper-
to vultu conspici; iter facere; pro-
ficisci. Omnia hæc a rafone pul-
veris orta, per eam in Harmo-
niam reducenda. إسبطرا
exporrectus fuit, ob metrum ad-
scito Eliph ad finem, pro إسبطر
in forma IV. quadrilitera, a
سبطر exequendo mandato
præfuit; curavit. Hoc secun-
darium, ab exporrecto, ut sic
dicam, impetu, & studio, quo
quis se, viresque suas, super rem
aliquam extendit. Ita سبطر
Leo se exporrigens ad impetum.
Est proprie Epiitbeton لبث
Leoni additum: nam & سبطر
إلماضي الشهم in Camusa est
omnis strenuus, & animosus;
quasi dicas, exporrectum. At

L هبتان

حَتَّى ١٤ إِنْتَنِي مَحْقُوقًا مَضْفَرًا *

مِثْل ١٥ هَلَالِ الْأَقْفِ حِينَ أَقْتَرًا *

وَقَدْ

جَالَسَ مَحْقُوقًا

وَأَجَرْنَتْهُ مَقْفَقًا

Deinde confedit illo capite & pe-

dis in unum recurvatis, sequo

contraxit tremulus. مَضْفَرًا

pro مَضْفَرًا, ob metrum,

est part. conj. 9. a صَفَرًا

fibilavit; vacuus fuit. In 2. fla-

vidum, pallidumve, fecit: in 9.

& 11. valde flavus, vel pallidus

fuit. Inde أَصْفَرٌ flavus, pal-

lidus: & صَفْرَاءٌ flava bilis.

صَفْرٌ flavedo, pallor. صَفَرٌ

Morbus ventris quo pallefcit fa-

cies. Item Vermis a quo fame-

lici ventrem pungi putabat. A-

rabum vulgus. Vocatur etiam

شَجَاعُ الْجُوعِ Scorpens

famis. Nempe صَفَرٌ Sefer

proprie est inanitas, vacuitas;

ut in formula proverbiali, صَفَرٌ

الْأَنفِ

نم إنّه

spe Noster conj. 25.

سَبَطَ

Ex

• Donac evasit pedibus & capite in unum contractis recur-
vus, & præpallidus,
Ad instar lunæ in horizonte quum primulum emicat.

Is

الإناء inanitas vasis, id est,

interitus pecorum; quum usus
vasorum cessat. Pessima Serpens
enimvero inanitas ventris. Po-
tuit etiam a Pallore faciei sic
dici; & fabella illa de Serpente
famis haud dubie orta a Lum-
bricis intestinorum. Noster مضعف
præpallidus, significat inedia, in-
opia, miseria omni enectum.

15 مثل instar. Est pro-
prie accusat. a مثل simili-
tudo דמיון; a مثل similis
fuit: q. d. ad similitudinem.

هلال Luna nascens, صاحب
ثلاث لبال لما دونها
trium dierum & inferius, ut Te-
blebius monet. Reliquo tempore
هل vocatur. Radix هل

افتتر splenduit. افتتر

fiam pro افتتر mic

prat. 8. 2 فر

ingressit os,

gnosceret atatem. فرار talis

inspectio: & locus oris qui inspec-
tur. Inde proverbiali formula
فراره عينه Oculus ejus
dentis inspectio est: i. e. solo as-
pectu dignoscitur quid intus gerat.
Pulchre Haririus conf. 13. ite-
rum Abazeidum inducens مذ

اغبر العيش الاخضر
وانير الحبوب الاصفر
اسود يومى الابيض
وابيض فودي الاسود
حتي رقي الى العدن
الانزرق فحبذا الموت
الاحمر وتلوي من
تروى عينه فراره
قرجمانه اماره

erulenta evasit vici
vertit se amicus fa-
niractus et

وَقَدْ ١٦ عَمَرَا فَنَاءَكُمْ مَعْتَرَا *

١٧ وَأَمَّكُمْ دُونَ الْأَنْهَامِ طَمَرَا *

١٨ يَبْغِي قَرِي مِّنْكُمْ وَمُسْتَقَرَا *

١٩ فَدُونَكُمْ

eunda. Pullus autem mihi ad-
heret quem videtis ; oculus ejus
inspectio ejus ; & interpret ejus
pallor ejus. Hinc assumtum in

8. conj. افتر nudavit dentes
ad inspectionem oris : unde max
succrevit, reniduit, ore reniden-
ti risit. Illustri figura Hariri

conf. 27. افتر ثغر الضوء

Reniduit os apertum, aurora. Hac
ansa figuratum البرق افتر
incutit fulmen, proprie reniduit
nudato quasi dente. Item افتر

الهلال Reniduit Luna nas-
cens ; ut hic. Comparatio illa
curvitatem simul & pallorem am-
plectitur. Origo Radicis فر
est fidit. Inde ductum findere
as, pro inspicere dentes : & alio
flexu fugere.

١٥ عَمَرَا accessit ; supervenit
beneficii quid captans. Ipsa Ra-

dix, quæ præterea apud Cl.
Golium valet deseruit, destituit

socium : & passiva forma عَمَرِي

Paroxysmo febrili ejusve tremore
corruptus fuit. Harum notie-

num Origo pendet a عَمَرِي

فَنَاء nudus fuit, nudavit. فَنَاء

atrium, locus patens ante habita-
cula. Hinc pulchra formula in

Hamasa سهل الفناء

facilis atrii, pro hospitali,
qui neminem ab atrio suo

aspellit. Descendit a فَنَاء
vertit, obvertit faciem quaque-

versum, nam, ut Teblebius notat
فَنَاء الدلّٰى ما احاط بها

من الارض وقرب منها فتحته

قال ابو البقا فنا الدلّٰى

ما امتدّ من جوانبها معها

Phena alicujus domus dicitur
quidquid terræ eam proxima am-
bit,

*Is sane ad aream vestram accessit omnium indigus:
Vosque præ ceteris petiit in univrsum omnibus.
Desiderans hospitalem cibum a vobis & hospitium.*

Ha

bit, & defendit. Abulbeka ait, quicquid de lateribus ejus quaquaversum extenditur. Cum Hebræo פנה etiam concinit פני, quatenus valet evanescere, perire, decrepita atate esse. Nempe פנות היום conversio diei, est inclinatio ejus ad occasum. Hinc occidere, evanescere, disparere, disperire.

מַעֲטָרָא indigus porro, pro מַעֲטָרָא, est accusat. a מַעֲטָר, part. 8. a עָר ulcerosus, scabiosus fuit: unde in 8. אֶעֱטֵר indiguit nec ausus fuit petere. Sic

מַעֲטָר mendicum signat verrecundiorem, qui aperte petere non sustinet. In Alcor. Sur. 22: 37.

אֲטַעְמוּ אֶת־הַמַּעֲטָרִים اطعموا الفقاع والمعتري Cibate parvo contentum, & verrecundum mendicum.

17 אִמְסַכְמָן petiit vos. Est ipsa Radix, cum suffixo. Exponitur per قَصْد recta tendit; contendit; intendit. I-

dem Hebræis fuit אָמַם, & אָמַם. Sequens אָמַם in Camuso declaratur الخلق والجن والانس او جميع ما علي وجه الارض Creatura; & demones hominesque: aut quicquid super facie terra. Vocabuli Radix non comparet: unde nec de Origine ju-

dicium promptum. طَرَا pro طَرَا universim; a طَرَّ se- cuit; cujus derivatum طَرَّة est ora, extremitas, margo. Hinc arreptum, ut monet Tebleb.

مَرَرْتُ بِهِمْ طَرَا transivi illos extremitatem, pro من جميع نواحيهم وجوانبهم ab omnibus oris, & lateribus eorum.

18 يَبْغِي desiderat; in fus.

I. a بَغِي, proprie bullivis, astuavit: secundario studiosissime, ac velut cum astu, & inquietudine, quaesivit. Est Hebr. בָּעָה, L 3

١٩ قَدُونَكُمْ ضَيْفًا قُنُوعًا حَبْرًا *

٢٠ يَرْضِي بِمَا أَحْكُولًا وَمَا أَمَّرًا *

٢١ وَيَنْتَنِي عَنْكُمْ يَنْتِ الْبَرَّا *

قَالَ

ut Tomo primo Originum enu-
cleatum. قَرِيّ hospitalitatem,

per quietem tert. pro قَرِيّا, a

قَرِيّ pro قَرِيّ, quæ est

actio verbi. قَرَا occursit;

hospitio excepit. Possis etiam
sibum ipsum exponere, qui &

ipse قَرِيّ dictus. مُسْتَقَرًّا

hospitium, lege Podia, pro

مُسْتَقَرًّا, مُسْتَقَرًّا

Locus ubi manetur: mansio; sedes.

Est forma ex part. pass. conj. 10.

descendens, a Rad. قَرَّ

constitit, conquevit; commora-
tus est, stabilitatem nactus est.

Hinc in 10. اَسْتَقَرَّ stabilem

mansionem tenuit. Hac anfa

مُسْتَقَرَّ etiam sedem impe-

rii signare cœpit: ut Hist. Su-
racen. p. 102. & 287. In Alco-
rano Sur. 11: 8. & 6: 98. ele-
ganter transfertur ad locum ubi
fœtus fovetur.

١٩ قَدُونَكُمْ Habete ita-
que. Recipite ergo. Elegans for-

mula; qua دُونَكَ sub te!

usurpatur pro cape tibi! In

ضَيْفًا tuam habeas potestatem. ضَيْفًا

hospes, conviva, a ضَافَ

med. je, divertit in hospitium,

hospitatus est. Alteram notio-
nem apud Golium, quæ est in-

cidit in eum, & occupavit cum

moeror, figuratam, esse percip-
ies ex hîce in Hamasa, de

viro forti

قَرِيّ

*Habete itaque vobis hospitem parvo contentum, ingenuum,
Cui placeat tum quod dulce, tum quod amarum est.
A vobisque discedat beneficentiam acceptam celebrans.*

Dixit

قَرِي أَلْهَمَ إِذْ صَافَ الرِّمَاعَ *

Excipit mærorem, quum hospitatur, strenuitate.

*Id est, quum ad ipsum quasi bos-
pitio divertit mæror, & sedem
suam in corde ejus figit, strenus*

*cum sustinet, & quasi nutrit.
Iterum*

إِنِّي لَأَقْرِي أَلْهَمَ حِينَ يَضِيقُنِي

نَرْمَاعًا إِذَا مَا أَلْهَمَ ضَاقَتْ مُصَادِرُهُ *

*Sane ego excipio mærorem, quum hospitatur ad me,
Strenuitate; si vel impeditiissimi ejus exitus.*

Sequens قُنُوعٌ contentus
modico, gratum habens quicquid
datur; est forma قَوْلٌ

a قُنِعَ humiliter rogavit quid,
contentus fuit eo quod daretur.
Est vis secundaria, a subducto
capite oriunda. حَرًا pro حَرًا

accus. ab حَرٍ ingenuus, li-
ber, ٦٦. Alibi illustratum.

20 يَرْضِي Acquiescit; gra-
tum habet. In fut. 1. a يَرْضِي

٦٦. Ejus proprietates sita in
fermius adberenda; unde com-
placendi sibi, & acquiescendi in

re, ducta potestas. Contra re-
filire a re, est tam aspernari, re-

spuere, odisse. إِحْكَوْلًا valde
dulce fuit, in prat. 12. a حَلَا

dulcis fuit. Origo a trito, po-
lito, laevi, alibi indicata. Au-
gendum Lexicon hac specie duo-
decima, quam Tableb. expo-
nit per حَلَاوَتَهُ

intensior fuit dulcedo ejus. أَمْرًا

pro أَمْرٍ est prat. 4. a مَرٍ

٦٦ Amarum fuit. Eadem vis
in 4. nisi quod proprie sit, a-
marum se fecit. Origo in vi pe-
netrante sita.

21 يَنْتَنِي discedat:

proprie flectatur. Est fut. 7. de
quo

قَالَ الْحَرِثُ بْنُ هَمَامٍ فَلَمَّا دَخَلْنَا
بَعْدُ قُبَّةَ نَطْقِهِ وَعَلِمْنَا مَا وَرَاءَ بَرْقِهِ ٢١
فَتَحَّ الْأَبَابُ وَتَلَعَّبْنَا بِالتَّشْرِيعَاتِ وَتَلَعَّبْنَا
بِالسُّلُوكِ ٢٢

quo redeatur ad num. 14. supra.

يَتَّبَعُ divulgabit, in fut. 1. a

نَتَّ، *cujus proprietas est bumore perfluxit. Hinc adscita secundaria vis evulgandi, tum in bonum, & laudem, tum in malum, & fraudem. Ita perfluere dicuntur Latinis, qui rimarum pleni, quæ sciunt, divulgant; quemadmodum & emanare pro innotescere, atque in vulgus exi-*

re, protritum. **الْبِرَّ** *pieta-*

tem, pro **الْبِرِّ**, ob metrum.

Radix **بِرٍّ** *pius fuit erga Deum, homines; in omni officio: Est Hebr. בַּר pure fuit. Alibi plura.*

22 **خَلَبَ** *vulneravit. La-*
fit in pericardio. Verbis de-
pit, & fascinat. Ad Confess.
2. pag. 55: redeatur. Originem
ibi datam ipse Haririjs innuat

conf. 35. **خَلَبَ** *كل*

وَقَلْبَ الْبَيْتِ كُلَّ قَلْبٍ

Quumque ferisset omne pericardium, atque attraxisset ad se omne cor. Insignis quoque usus in

formula **خَلَبَ التَّسَاءَ**

Dilectus a mulieribus: proprie pericardium mulierum. Sublimior adhuc locutio, notassemus quid

وَرَاءَ بَرْقِهِ *post fulgur ejus:*

i. e. quantam vim Eloquentiae possideret, quam imbrium instar defundere posset, qui tam venustis nos versiculis compellasset. Nempe Nubes imbribus grvida stilo Emblematico pingit hominem Eruditione & Doctrina omni copiosum, qui alios irrigare, & fecundare, valeat. Confer pro generali usu Emblematis, quæ ad Confess. 2. jam expromta, pag. 117. 118.

23 **إِبْتَدَرْنَا** *properavimus.*

Est

Dixit *Harith ibn Hemmam*, quum nòs ille illexisset dulcedine sermonis sui, & intellexissemus quid post fulgur ejus delitesceret, januam ei properavimus aperire, eumque cum gratulatione excepimus; puero inclamantes, ad-

Est prat. 8. a *بدمي* festinanter notabilis est usus occurrit; prævertit. In *Hamasa*.

يَبْتَدِرُونَكَ بِأَسْبَافِهِمْ حَتَّى هُوِي وَتَقْطَرًا *

Prævertebant eum gladiis suis, donec collapsus decideret.

Vides quo jure exponatur etiam in 8. cum celeritate prebendit & obruit. تَلَقَّيْنَا in prat. 5. a لقي occurrit, excepit. تَرَحَّبَ gratulatio, est مصدر قولك رَحِبَ به بالتشديد وكل مصدر كان كذلك فهو مفتوح التاء كالنذكار والنسبى والتحوال الا مصدرين فانهما جاءا بالكسر وهما التبيين والتلقاء ومعنى الترحاب ان تقول له مرحبا مرحبا واصلة من الرحب وهو السعة

نقول العرب للقادم عليهم مرحبا واهلا ونصبيها على المفعول اي اتيت مكانا مرحبا اي واسعا واتيت اهلا فاستأنس ولا تستوحش ويقولون ايضا اهلا وسهلا اي اتيت اهلا ومكانا سهلا infinitivus verbi Rabbaba, in 2. gratulatus est ei adventum: nam omnis infinitivus hinc ductus habet phatatum Te, ut Tedscâr, recordatio: Tesjâr, profectio: Tegjâwl, gyratio: exceptis duobus qui veniunt per kesra, nempe Tibjân manifestatio; & Tilkâ occurso. Significatio autem & Terbâb est dicere alicui, latitudinem! latitudinem! a Rabab, amplitudo. Arabes namque accedenti dicere

١٤: لِلْعَلَامِ هَبَا هَبَا وَهَلَمْ مَا تَهَبَا فُعَال
 ١٥: الْبُضْبُفُ وَالَّذِي أَحَلَّنِي ذِرَاكُم لَا
 تَلَمَّظْتُ

solent amplitudinem, & familiam! in Accusativo patientis; pro accessisti locum latum, amplumve; & accessisti familiam. Itaque familiariter intra, neque alieni quid metuas. Dicunt quoque, Familiam & facilitatem! pro, accessisti familiam & sedem facilem. Exscripsi locum, ut pomœria Grammatices extendi debere liqueat. Nempe vetus Lingua pro

تَقْعِبِل sonabat sæpe

تَفْعَال, ad actionem conj.

2. indicandam. Quod autem duo tantum per *ke/ra* ad Te efferri putet *Teblebius*, fallitur: nam plura talia mihi occurrerunt; quibus insistere haud necesse.

24 *عَلَام* *puer, servus*, *عَلَام*;

non trahit Originem a *عَلَم* juvenari; nam & verbum, & notio, palam *secundaria*; sed a

عَلَم signatus fuit, unde *عَلَم*, qui Syris *عَلَام* *adolescens*.

Pro eo & *عَلَم* non puella libidinosæ, ut est in *Lexico*, sed الفتاة الحسناء او المرأة النمامة puella pulchra, aut mulier plenis nubilis annis; ut Scholiastes ad *Dirwan Hud.* annotavit. Cum veteribus Latinis dicas signatam virginem, maturam quidem illam veneri, sed hactenus ejus expertem. Hæc *עלם* Hebrais, ut alibi de-

monstratum. *هَبَا* *Heus! A-desidum!* est Interjectio, quam per *ع* *سَبَق* *وَعَجَل* curre, & *festina*, exponit *Tebl.* Cum *ad-*

fixo effertur *هَبْكَ* *Heus tu!*

pro *perge!* Alterum *هَلَمْ* cedo, fiste, adfer, dubitatur, habeatne *He* Radicale, an *ser-vile*, a Rad. *لَم* collegit. Copiose de eo Cl. Gok. in *Lex.* qui

adesdum, adesdum, & huc siste quicquid parati est. At hospes, per eum, inquit, qui me ad septum vestrum deduxit, non adlambam cibum vestrum, nisi promiseritis mihi, vos nul-

qui recte submonuit esse Hebr. הָלוּם cujus item *He* vel Radicale ab הָלָם; vel *sevoile*, a *perdiso* לָמַם. Alibi discutien-

dum. תְּהָבָא paratum est; in prat. 5. pro תְּהָבָא, a Radice הָבָא med. je, & ult. Hamz. item paratus fuit. Ultima in quietem data, propter Rhyth- mum.

25 أَحَلَّنِي deduxit me.

Proprie, *solvere fecit me*, i. e. *descendere*. Est prat. 4. ab حَلَّ

חָלָל solvit. Inde *secundario* assumtum, *descendit* alicubi *existinere diversaturus*: substitit, *quievit*. λύων. ἡλύων. Figurata hinc

succrevit حَلَّ عَلَيْهِ incubuit in eum malum quodcunque, *pœna*, *ira Dei*; q. d. *descendit, diversata est*. Ejus de-

rivatum مَحَلّ locus ubi quis *diversatur*, latissime quoque se præbet, ut in *praf. Camusi*

الإنسان محلّ النسب

Homo diversorium, sedes, oblivionis. Consimiliter sedes miserriarum, curarum, &c. &c.

تَكَلَّمْتُ adlamberim, est

prat. in 5. اَكَلَمْتُ Linguam per labia circumduxit ad auferendas detergendasque cibi reliquias. Insigni Metaphora Noster Con- sess: 37. تَلَمَّظَ بالسؤال

circumlambere rogitationem; pro Linguam in mendicatione jugiter occupatam, & strenue exercitam

babere. Derivatam, تَلَمَّظَ

ex hac 5. specie, exponitur, qui in amore & amicitia incon- stans, quasi dicas, qui يتَلَمَّظُ

الْحُبَّ circumlambit amorem;

nec imbibit. Ad genium Ara-

bia teneatur quoque, تَلَمَّظَ

Albedinem in inferiore labio equi, secundum Originem esse Lintu- ram, vel particulam quæ lambitur. Sic apud nos een slijkje, pro een streepje.

تَلَمَّظْتُ بِقِرَاكُمُ أَوْ ٢٦ تَضَمَّنُوا لِي
 أَنْ لَا تَتَّخِذُوا بِي كَلًّا وَلَا تَجْشَمُوا
 لِأَجْلِي أَكَلًا ٢٧ فَرَبْتُ أَكَلَةً مَا ضَعْتُ إِلَّا أَكَلَ
 وَحَرَمْتَهُ مَا أَكَلَ ٢٨ وَشَرْتُ الْأَضْبَافَ مِنْ
 سَامٍ

٢٦ تَضَمَّنُوا aut spon-
 debitis, pro nisi sponderitis.

In fut. ١. a ضَمَّنَ cavit,
 spondit. &c. Est notio *secun-*
daria, a recipiendo, & comple-
 tendo tracta. Sic apud *Latino-*
nos quoque *Recipere* pro *spon-*
dere invaluit. تَتَّخِذُوا

capietis; fut. 8. ab اخَذَ

cepit. كَلَّ Onus, mo-

lestia; defatigatio: a كَلَّ

Defessus fuit eundo. Inde sub-
 natum, obtusus fuit ensis, visus,
 quasi fessus. Item impedita lin-
 gua, velut fessa. Sed & ipsum
 illud defetisci est *secundarium*,
 a consummando كَلَّل, quate-
 nus pro consumendo se dat, o-
 mniundum. Nempe *consumi* dicun-

tur, & *absumi*, quorum vires de-

bitata fatiscunt. كَلَّ & ذَلَّ
universitas, nimis amice con-
 spirabant, quam ut cetera quo-
 que non suavissime concinerent.

كَلَّل Coronavit, in 2. est
 consummavit, consummate orna-
 vit. Confer דָּלִילָת יְהוֹיָכִן apud
Ezechielem, cap. 27. omni per-
 fectione coronatam. Nulla er-
 go in hisce *Dialectorum* pugna,
 sed jucundissima *Harmonia*.

تَتَجَشَّمُوا pro تَجَشَّمُوا

suscipiat, vobismet imponatis;

est fut. 5. a جَشِمَ cum gra-

uitate incubuit. Origo in *spissi-*
tudine & *densitate*; quam &

جَسَمَ præfert. Hinc שָׁמַם

imbrem nomen invenisse, alias
 ostendetur.

nullum pro me onus sumturos, nec mea causa necessitatem comedendi vobis ipsis imposituros. Sape scilicet esus cruditate adfecit esorem, eique cibis interdixit. Pessimus autem hospitem est, qui injungit molestiam, & no-

27 **فَرَبْتُ أَكْلَةَ** Nam sa-
pe esus. Ex Arabismo esset, nam
multitudinem cibi. Nempe **رَبْتُ**
forte, nonnunquam, saepe, pro-
prie est vox substantiva in ac-
cusativo enunciata, per Regi-
men. Est Hebr. **רָבַד**; ut **أَكَلْتُ**

cum **أَكَلْتُ** convenit; & **أَكَلْتُ**
edens, cum **أَكَلْتُ**; & **مَأْكَلْتُ**
cum **مَأْكَلْتُ** cibis; cujus plur.

fr. dat **مَأْكَلْتُ**. Verbum
هَاضْتُ cruditate adfecit,
est prat. in 1. ab **هَاضَ**
med. je, fregit ante consolida-
tum. Ejus derivatum **هَيْضَةٌ**
signat vomitionem cum dejectione
conjunctam: Choleram. Eam vim
nunc captatam, apparet. A-
cumen quoque, & lepos, in
altero **حَرَمْتُ** interdicit ei,
facit ei **حَرَمٌ** sacrum, quod tan-

gere nefas. Radix **حَرَمَ** deti-
tus, illicitus fuit; ut **חָרַם**. Origo
nullis in Lexicis obvia. Alludi-
tur ad Proverbiale illud Arabum
رَبُّ أَكْلَةٍ مَنَعْتُ أَكْلَاتِ
Sape comestio impedit comestio-
nes, quo modum edendi tenere
jubent; ne gula morbos, mor-
temve, trahat.

28 **شَرُّ الْأَضْبَافِ**
Malus hospitem; ex solenni Ara-
bismo, pro pessimus hospes: contra
خَيْرُ الْأَرْزَاقِ Bonus lar-
gentium pro optimus Largitor;
Alcor. Sur. 62: 11. & passim.
Vides quo jure **شَرٌّ** pessimus, &
خَيْرٌ optimus, notare dican-
tur a Lexicographis. Apud He-
braeos trita quoque loquendi ra-
tio. **עוֹם שָׂאָם** imposuit; fre-
quentari amat in injunctioe no-
xae, vel poena. Hinc formulæ
שָׂאָם imposuit ei
שָׂאָם injuriam & **עוֹם** im-

سَامَ التَّكْلِيفِ وَأَذَى الْمُضِيفِ ٢٩ وَخَصُوصًا
 أَذَى يَغْتَلِبُ بِالْأَجْسَامِ وَيَقْضِي إِلَى
 الْأَسْقَامِ وَمَا قَبْلُ ٣٠ فِي الْمَثَلِ الَّذِي
 سَارَ سَائِرُهُ خَيْرُ الْعَشَاءِ سَوَاقِرُهُ إِلَّا
 لِبَعْجَلٍ ٣١

imposuit ei pessimam penam: Al-

cor. v. 46. &c. &c. تَكْلِيفٌ

exatio, est infin. 2. ا كَلَّفَ

imperavit, & subire jussit, quod

difficilius. In 1. conj. كَلَّفَ

*vehementius incubuit rei, eique
 deditus fuit cum cura ac labore.
 Item, Amore captus & macera-
 tus fuit. Sunt notiones secun-*

dariæ, quæ a lurida facie mana-

runt: nam كَلَّفَ est nigredo

mista flavedini, & verbum ipsum

كَلَّفَ in rubro, vel flavo,

colore venit, quum turbatur,

& ad nigredinem vergere incipit.

Ita pallefcere pro curis macerari

apud Latinos. Nempe colores

vultus ad Adfectum animi pin-

gendum aptissimi. Talium om-

nibus in Linguis copia. مُضِيفٌ

hospitio excipiens; in part. 4. a

ضاف, quod præcessit.

٢٩ حُصُوصًا peculiariter:

præsertim. Est particula, cu-

jus origo infinitiva, a حَصَّ

peculiare fecit. Proprie valet di-

stinctim; quod اِخْصَى الذِّكْرُ

distinctius memorari meretur, ut

recte Teblebius. يَغْتَلِبُ

quæ pertinet; vel ad proprieta-

tem, quæ suspensa, appensa, an-

nexa est: in fut. 8. ا هَلَفَ

descendit. Enotavi jam nonnul-

la de hoc verbo ad Conf. 1. pag.

٢٥. & conf. 2. p. 44. اَجْسَامٌ

corpora, plur. fr. a جَسَمٌ

cor-

nocet excipienti ipsum, præsertim, noxa ad corpus pertinente, & in morbos conjiciente. Neque proverbium ad omnes pervagatum, *optima cæna est quæ lucente adhuc die fumitur*, aliam habet mentem, quam *festinandam esse refect-*

corpus, **ܕܠܝܢ** Chald. Radix **جسم**

spissus, densus fuit. **يَفْضِي**
pervenit, est fut. 4. a **فَضِيَ**
amplus, spatiosus fuit; unde derivatum **فَضَاءٌ** *area, vel via patens. In 4. inde,* **افضي**
prodiit in campum; pervenit. Item, perduxit, pervenire fecit. Utrumque hic aptum; nam recte struas, præsertim noxa quæ perveniat ad morbos; recte etiam, quæ pervenire faciat ad morbos. Hi **أَسْقَمُ** *vocantur, in plur. fr. a* **سَقِمَ**.

Radix **سَقِمَ** *male habuit; a-*
grotavit. Ea quid in Origine valuerit, non indicatur a Lexicographis. Apud veteres reperio **سَقِيمٌ** *usurpari in* **ܐܡܪܝܢܐ**
obscuræ simul, simul debili; ut quum lux **ܐܡܪܝܢܐ**. *Hinc agri-*
tudinis & morbi per sane proclivis deductio. Necdum tamen in eo pedem figo; & firmitus

quid circumspicio:

30 Notanda phrasis **سَارَ**
سَارَ *vadit vadens ejus; in*
Proverbio quod ad omnes pervagatum. Sic vadens absolute est impetus vadens, & ad omnes penetans. Dicunt quoque **مَتَلَّ**
سَارَ *Proverbium vadens, pro celebratissimo. Extat* **Abulphar. p. 44** **سَوَافِرُ** *est plur. fr. a* **سَافَرٌ** *aut* **سَافِرَةٌ**
nudato vultu conspicua mulier: part. a **سَفَرَ** *reterxit vultum. Reluxit. Extra velum promicuit facies. Venustissimi dicti vim pandit* **Tebble. يَرِيدُ مَا**
تَكُلْ مِنْهُ بَضْوَةُ النَّهَارِ
وَالسَّافِرُ جَمْعُ سَافِرَةٍ
وَهِيَ الْمِرَاةُ النَّتِي
سَفَرَتْ نِقَابَهَا عَنْ
وَجْهِهَا

٣١ لِبَعْجَلٍ الشَّعْشِي وَجْتَنَبَ أَكْلَ اللَّبْلِ
الَّذِي يُعْشِي ٣٢ أَلَسْهُمْ إِلَّا إِنْ تَقْدُ نَارُ
الْجُوعِ وَتَحُولَ دُونَ الْجُوعِ قَالَ فَكَأَنَّهُ
٣٣ أَطْلَعَ

وجهها هذا هو الاصل
فكان اللقمة اذا
ابصرتها بضوء عند
اكلها قد سمرت
الظلام عن نفسها
وهي سافرة وتجمع
علي سوافي ولفظ المثل
الذي اشار اليه خبير
الغدا بواكر وخبر
العشا بواصر اي ما
يبصر من الطعام
قبل هجوم الظلام

Significat id quod comeditur lucente adhuc die. Est autem Sawapbir plur. a Sappira, i. e. mulier quae retegat velum faciei. Haec origo locutionis. Nempe Buccella quum vides eam in luce inter edendum, quasi a se removit tenebras, estque tanquam extra velum conspicua virgo, quae in plur. dai Sawapbir. Proverbium

ipsum ad quod respicitur, sonat; optima prandiorum quae mature sumuntur; optima cenarum quae videri possunt, sive quum cibus conspicitur adhuc ante quam ingruant tenebrae. Habes usus anteriores vocum

بواكر, بواصر, lucentes, quos Lexica nec dant, nec dare possunt.

٣١ لِبَعْجَلٍ ut festinetur.

Est fut. 2. pass. forma pbatata, ob Lam, a Rad. عجل prope-ravit. Notio secundaria fluxit a rotunda volubilitate: unde

عَجَلَةٌ & عَجَلٌ vitulus; & عَجَلَةٌ

عَجَلَةٌ rota, plaustrum. Ita Poëta

ta, Cereris volventia plaustra.

عُشِي refeccio vespertina,

est

fectionem vespertinam, & evitandum cibum qui luscitiosos reddit: rectissime, medius fidius, nisi si flagra-verit ignis esuritionis, impediatque quo minus quiesci queat.
Dixit

est infin. 5. a عشي vespere
venit, edit. &c. in 5. تعشي
cœnavit. Ab eadem Rudice præ-
cessit عشاء cœna. cibus ves-
pertinus. Idem عشا notat
Myops, Luscitiosus fuit. Illud o-
culorum vitium عشي dicitur,
quum vespere nil cernitur. Etiam
Lusciosum dixere Latini, & Nus-
citiosum: ut Nuscitionem, &
Luscitionem, ipsum vitium.

Hinc mox يعشي Luscitio-
sos reddit, in fut. 4. يجتنب
Evitetur, est fut. pass. in 8. a
جنب obliquus fuit, obliqua-
vit, a latere fuit, declinavit.
اجتنب in latus recessit, &
declinavit. Argute admodum
cœna nimis sero sumpta dicitur
Luscitionem creare, quatenus
plenus venter soporem offundit;
& lucubrationes vespertinas impe-
dit. In hunc sensum Ibn Doreid
facete

ولما العشا في العين
اكثر ما يكون من العشاء *

*Vide enim Luscitionem in oculo
Plerumque existere post cœnam.*

32 قد flagret; per pbata fut. 1. a وقد arsit.
pro قد, ob أن ut, quod نأر الجوع ignis esuritionis
hic positum pro quum, s. Est ex genio Arabia. Tamen &
Ovid. Metamorph. 8.

— Furit ardor edendi
Perque avidas fauces, immensaue viscera regnat.

N

Idem

33 أَطْلَعَ عَلَيَّ أَرَادَتْنَا فَرَمَي عَنْ قَوْسٍ
عَقِبَدَتْنَا لَا 34 جَرَمَ أَنَا أَنْسَنَاهُ بِالتَّزَامِ
الشَّرْطِ وَأَنْبَيْنَا عَلَيَّ خُلُقِهِ السَّبْطِ
وَكَمَا

Idem quoque *flammam gulae au-*
sus. جاع 33 est *inopia*,
adferens expirationem pro defe-
ctu virium. Hinc famis notio
succrevit. تَحَوَّلَ pro تَحَوَّلَ
ob eandem influentiam 34 أَن
est fut. i. ob حَالٍ intercessit
quid inter duo. Hæc tertia no-
tio apud Cl. Gel. qui tredecim
recenset. Omnes a vertendo
propagata. دُونَ sub, pro inter;
quatenus impedimentum quasi
subintrat, & intercipit. هَجُوعٌ
infin. ab هَجَعَ dormivit; i-
tem, sedata fuit fames. Utraque
vis pulchre nunc captata.

33 إِنْطَلَعٌ imminuisset, im-
minendo in-spexisset. In prat. 8. a
طلع eminuit, extulit se, ad-

scendit, exortus est. Item cum
super, consideravit co-
gnovit, quasi dicas imminens ad-
spexit, lustravit. &c. Similiter
in 4. أَطْلَعَ cognoscendum de-
dit, fecit imminere & inspicere
quasi. In 5. تَطَلَّعٌ intentus
fuit in rem eam prospectans, vel
inspectans. In 8. اَطَّلَعَ Ex-
ploravit, introspectavit alterius men-
tem. Item penetravit intimum
negotii. Apposita tralatione
Alcor. Sur. 104: 7. Ignis Dei
تَطَّلَعَ عَلَى الْإِفْئِدَةِ succensus,
superimminet cordibus, in eorum-
que intima se penetrat. إِنْأَدَى
voluntas, desiderium, mens; est
infin. 4. اَرَادَ ultro citroque
moveri. velle. &c. رَمَى jecit,
jaculatus est, cum 727 conve-
nit:

Dixit *Harith*, erat profecto ac si mentem inspexisset, nostram atque jacularetur ab arcu nostri propositi: facile itaque eum conditione illa recepta nobis conciliavimus, ejusque indolem
haud

nit: ut قوس arcus cum קשת, cuius *Tbau* haud dubie servile. Radix قاس, curvus fuit.

Hinc قوس arcus: nec non cubitus. A cubito enata videtur potestas metiendi, mensurandi. Poteest quoque קשת deduci a קשה durus fuit; nam

& Arabes sub قوسي habent قوسي Arcus: quod pro قوس

positum, gratis traditur. Ultimam esse radicalem, patet etiam ex قسوي arcuarius.

Hæc laxius spatium possunt. عقيدة in *Lexico* exponitur,

quod firmiter creditur; fides. Latus funditur, & hic valet, intentio, propositum, ما انعقدت

quod cum animis destitutum habebamus; ut *Tebleh*. recte. Ex Origine عقيدة

est nexa, nodata, animo fixa persuasio, vel intentio; a عقيد

نexusit, nodavit. Venuste tamen ludit Noster in usu pro vulgato عقيدة, quæ *Mubammedanis* signat *Fidem* suam *Orthodoxam*; atque inde in *Hæreticos* intorquent, لا يرمي عن قوس العقيدة

Non jaculatur ab Arcu Fidei. Id jam facete detortum, ac si jacularetur ab arcu fidei nostræ, & firma intentionis, pro, intinuit nostris sensibus consentiret.

34 لا جرم haud dubie, prorsus itaque; omnino sane; idem fere quod لا بد, لا محالة &

procul dubio, necessario. Est a Radice جرم secuit, resecuit; unde videtur dictum quasi non resectio; prout لا بد est non separatio; & لا محالة non mutatio. Latinorum necesse est quasi non cesse, unde cedi,

recedi, nequit. انسنا conciliavimus; prat. 2. Proprie humanum reddidimus, & familiarem; ab انسي humanus & familia-

وَكَمَا ۖ أَحْضَرَ الْعِلَامَ مَا رَاجَ وَأَذْكَى بَيْنَنَا
السَّرَاجَ

ris evasit. Potestas ab اناس

إِلْتِزَام propagata. אִלְתָּמ

receptio, susceptio, qua quis se obligat ad faciendum quod petitur. Est infin. 8. a لزم firmiter adstrictus fuit. Inde secundo manavit, inseparabiliter adhaesit; necessario consequens fuit. In 4.

الزَم ut necessarium injunxit.

التزم sibi injunxit. In se sus-

cepit. شَرَطٌ conditio, stipulatio,

lex: Proprie inciso; a شَرَطٌ

stipulatus est, conditionem praefixit. Item fissura incidit. Posterius haud dubie primum; conveniens cum שָׂרַח incisio-

nem fecit. אֲתַנְנָה laudavi-

mus, in pret. 4. a תָּנַי

flexit, duplicavit, iteravit שָׁנָה.

Inde אֲתַנְי gratias retulit,

laudavit. Item vituperavit. Sic

תָּנָה Encomium, & Vitupe-

rium. E contrariis ajunt. Inep-

ac. Est duplicatio quasi, quae

sequitur bonam aut malam actio-

nem. خَلَفَ & خَلْفٌ

quod a natura infitum. Indoles:

speciatim virtutis; a خَلَفَ,

quod multa significatione factum. Eas in prima Conj. sic

proposuit Cl. Golius. 1. quanti-

tate & mensura definit, & ap-

te commensus est, ut corium an-

tequam secaret. Efformavit. Crea-

vit. 2. finxit, effinxit mendacium. 3. Lavigavit, equabilem

reddidit. Lenivit orationem; eave leni-usus est. 4. Falso attri-

buit, & effinxit, dictum, car-

men, alicui, qui auctor non es-

set. 5. Med. Damm. Lavis fuit,

& hinc, trita fuit vestis. 6. con-

veniens, aptus, fuit. Item, pul-

cra fuit facie. Omnia hæc a

Glabro ducta; quod & Hebr.

חֲלָק in Origine signat. Prin-

ceps ergo notio est quinta illa

lævis fuit; cum tertia, lævigavit.

Ei succinit prima, cujus vim

& usum percipies ex Proverbio

لَيْسَ كُلُّ مَنْ خَلَفَ يَفْرِي

Non omnis qui lævigat, recte se-

cat. Est Metaphora a Coriariis;

in qua خَلَفَ absolute possi-

baud sane crispam dilaudavimus. Quum vero puer adduxisset

tum pro **خَلَقَ الْاَدِيم**
Lævigavit corium. Hinc porro enatum, efformavit, polivit, concinnavit, finxit, ut figulus, vasa. Hoc peperit vim creandi, etiam ex Nibilo, ob dignitatem Artificis, & Operis simul.

Alio flexu **خَلَقَ اِنْكَا**
finxit perversitatem, mendacium, in Alcor. Sur. 29: 16. quasi dicas expolivit. Sic in octava conjug.

اَخْتَلَقَ excogitavit mendacium; absolute, ut Sur. 38: 6. **اِنْ هَذَا اِلَّا اَخْتَلَقَ**
*non aliud hoc, quam expolitio; vel figmentum, ex vulgari usu. Superest Lenivit orationem, quod est **הַחֲלִיק** blanditus est. Nempe verba glabra sunt blanda, & grata, &c. Quod jam*

attinet ad **خَلَقَ** indoles, natura, ea vel a creatione fluxit, vel ab apta dispositione & quasi expolitione, qua quis ad virtutem a natura informatus. In

Alcor. Sur. 68: 4. اِنَّكَ لَعَلِي
خَلَقَ عَظِيم sane tu super indole magna. i. e. Enimvero tu ad omnem virtutem præ-

*stantissima præditus indole ex. Elegantissime porro figuratum **سَبَط** indoles aquabilis, æquitatis omnis retinentissima. Radix **سَبَط** aquabilis, non crispa, in longum porrecta fuit res. Vides unde **שֶׁבֶט** virga, baculus, sceptrum, appellationem invenerit. Pulchre **سَبَطَ اَلْبَدَيِّن** porrectus,*

*non crispus manuum, pro Liberali, qui **سَبَطُ الْبَنَان** porrectus digitorum in Hamasa. Contra **جَعَدُ الْبَدَيْن** Crispus manuum, & **جَعَدُ الْاِنْبَامِل** Crispus digitorum, pro Avaro. Loca alibi producentur.*

اَخْضَرَ 35 adduxit; in præf. 4. ab **حَضَرَ** præsens fuit. **عَلَامَ** puer, est **عَلَامَ**. Hæc alibi jam illustrata. **مَرَج** med. waw in Lexico est vendibilis ac distracta fuit res, cursum habuit nummus: sed latius extenditur, & hic valet expeditum, promptum, præsto fuit. Ita **تَبْلَة**
N 3.

السَّراجُ ١٥ تَأَمَّلْتُهُ فَإِذَا هُوَ أَبُو
زَيْدٍ فَقُلْتُ لِمَ صَحَبِي لِبَهْنِكُمْ أَتَضَيِّفُ
الْوَارِدَ

teblius per tebisra et
paratum & facilem esse exponit,
tum hic, tum alibi, apud No-
strum. Adde ex *cons.* 10. formam

جاء سريعاً *in eo qui* أَرْجَحَ
citius adest. In Camuso quoque
reperio راجت الريح
اختلطت ولا يدمري

من اين تجي والرواح
الذي يتروح ويلوب حول

الجباض *de ventis quoque ve-*
nit, quum confusi sunt, &
nescitur unde veniant: Raw-
wagj vocatur etiam, qui buc
illuc fertur sitiens circa aquato-

تروح *ria. Vides conj. V.*

buc illuc circumferri; ultro ci-
troque meare, discurrere. Inde
transitus factus ad merccm, ad
numinum, quum quasi *discur-*
rit, & comseat. Ita Ispahanens.

سكع مروايح

in vita Salad. *in vita*

merces meantes, i. e. quæ cupide

distrabuntur. Iterum; أصف

بِحَدُودِ الْأَقْلَامِ مَا

صَنَعْتَهُ حَدُّهُ

السَّيُوفِ وَأَرْجَحَ

تُقُودِي عِنْدَ السُّلْطَانِ

وَأُغْنِيهِ عَنِ الزَّيُوفِ

Enarro acie calamorum quid pa-
trarint acies gladiatorum: & ex-
pendo apud Sultanum nummos
meos probos, præstans quo minus
indigeat adulterinis. Sensus: vere
aurea Eloquentia ejus victorias exe-
quor, sic ut fucata & adulterina il-
la aliorum lubentissime careat. Ele-
gantissime traductum verbum

مرواح *commeare fecit, i. e. ero-*
gavit, expendit, fecit in publico
distrabi, perque manus, & ora

أَنْكِي *volitare. Sequens*

in præ. 4. accendit, lucere fecit, a

فكي

set id quod in promptu erat , interque nos candelam accendit.

arfit ignis; vel potius acrius reluxit, clare micuit, *clara fuit, vel clare micuit flamma. Hanc Originem in oculis defigit illud veteris Poëtæ in Hamasa*

وَمُسْتَنْبِجٌ بَعْدَ الْهَدَوِّ دَعْرَتُهُ
بِشَقْرَاءٍ مِثْلَ الْفَجْرِ ذَاكِ وَقُودُهَا *

*Sape latratum imitantem viatorem alta jam nocte invitavi
Rubra flamma instar auroræ, cujus clarus micabat ardor.*

Quomodo hinc reliquæ notiones emanarint, non difficulter invenietur. Monendum tamen eandem tenere Originem, quamvis in diversos usus abierit. Nempe & ibi primum est pure micuit. Unde luxuriavit planta, quasi emicuit: nec non fortuna micuerunt, procreta sunt, excreverunt. At Eleemosyna a justitia, & pietate nomen accepit: nam ut *etiam est puram virtutem exercuit; justus fuit, piusque. Errant Critici Arabum, qui a crescendo eam dictam volunt, quod per Eleemosynam reliquæ opes excrecant. Attigit*

Cl. Gol. in Lexico.

تأملتُهُ 36 *consideravi eum; acie fixa intuitus sum. Est prat. 5. ab أمل speravit: item med. Damm. Longa facie fuit. Hinc sperandi notio succrevisse videtur; nec non, alio flexu, acris intuitio rei, longius protenta. Certe in Camus. قابل قلبت في الامر للنظر moram traxit in re ad eam intuendam. لبثتكم profus vobis hospes intrans; i. e. gratulor vobis talem &c. Est fut. I. ab هل uli. Hamz. bens cessis, pro*

الْوَارِدُ بِلِ الْمَوْقِنِ الْمَسَارِدِ فَإِنْ يَكُنْ
37 أَفَلْ

profecit illi cib^٤us. Inde يَهْنُو ,
triplici يَهْنِي & يَهْنَأُ
forma. Posterior ad legem
quiescentium 3. je sub Apocopen
cadit, quam تَخْفِيفٌ
allevationem vocant Grammatici
Arabum ; ut propter ل impe-
rantis ex لِبْهْنِي fiat لِبْهَنْ
profit, bene cedat. Significatio
princeps rectissima a Cl. Golio

posita in linire, inungere : ut mo-
nere coepi ad *Conseff.* 2. p. 113.
114. Inde venuste formatum,
Linivit, هَنَانِي الطَّعَامِ
unxit me cib^٤us ; i. e. eum jucun-
dum & salubrem expertus sum.
Etiam intransitive enunciatum

هَنُو الطَّعَامِ هَنِي vel هَنِي
unctus fuit cib^٤us, pro facilis, lau-
tus, salubris, fuit. Apud La-
tinos quoque unctum pro lauto,
latoque, tum in cibis, tum aliis
in rebus. Notum illud *Horatii*.

Verum ubi quid melius contingit, & unctius.

Similiter unctissima caena apud
Sidon. 2: 9. & nova tralatione,
uncta patrimonio apud *Catull.*
cujus quoque est Caput unctius
referre, ad significationem opi-
ni lucri praebandam. Id ex am-
biguo dictum; ut & illud *Cice-
ronis* *Verr.* 2. cap. 22. Verum
ita palaestritas defendebat, ut ab
illis ipse unctior discederet. Al-
luditur ad oleum palaestrae. Sic
& Arabes nostri هَنَاتُ الرَّجُلِ
unxi virum, اعطيت^٤ه , ut
i. e. donavi, ditavi eum, ut

Gjaub. annotat, addens,
والاسم الهنء وهو العطاء
binc unctionem pro donatione in-
valuisse. Apud eundem for-
mula extat, هَنَاتُهُ شَهْرًا
unxi eum mensem; pro
alui. Alia adhuc phrasis هَنَبْتُ
الْمَاشِيَةَ أَيِ اصَابْتُ
حَظًا مِنَ الْبَقْلِ مَنْ
unctum fuit pe-
cus, pro incidit in portionem ole-
rum

diffet, consideravi hominem, & ecce erat *Abuzeidus*, dixi-
que

rum absque ut satiarentur. Qua-
si dicas scilicet, *unctionem per-*
cepere. Apud *Ispabanens.* gran-
diore *Cothurno* reperio الظفر

الهنى والنجم السنى

victoriam unctissimam, & *felici-*
tatem splendidissimam. Est ea-
dem figura quæ in *præda opi-*
ma. Sequens الولد descendens,

proprie, ut ٦٦٦ vel ٦٦٦,
in part. 1. a ورد descendit, in-

travit; speciatim aquandi ergo.
Ea vis hic quoque attenden-
da; quatenus *aquatum* descende-
re usurpatur pro *Hospitium bene-*
ficiumque querere. Sic pulchrior
adhuc correctio illa, quin præ-

da opima. Proprie المغنم

البارد est *præda frigida*; quæ

in *Proverbium* missa. Unde
fluxerit, disceptant Critici.

Nonnullis بارد *Frigida* in hac

phrasi est ثابت *stabilis*, fir-

ma. Sed rectius *Tebleb*. الذي

لبس بحار والمراك الهني

الذي اخذ دون قتال

وحرب فكانما المغنم

الحاصل بعد اشتعال

نار الحرب حار سخى

والمغنم الحاصل

بدون ذلك بارد

quæ non fit calida. Significatur
lauta, citra *cadem* & *bellum cap-*
ta. Scilicet *præda contingens post*
accensum Martis ignem Calida
censetur, ut quæ citra hoc, *Frigida*.
Utitur *Arabsjad. Hist. Tamerl.* 107.

هذا المغنم البارد بين

نصب عينيك تدركه

هنا مريا بهينك ولينك

Hæc est præda Frigida inter ocu-
los deposita, quam assequoris un-
ctam, lautam, summo tuo com-

modo. Iterum 247. لا يبرد

حرارة حبهته لتسخن عدوه

واحرار المغنم البارد فترة

non refrigerabat æstum ardoris o-
jus, ad calefaciendum oculum bo-
stis, & consequendam prædam
Frigidam, ullus languor. Adde

pag. 326. واستوالي

علي ذلك المغنم

البارد & compos factus est

talis præda Frigida, sine *Adver-*
sario ullo. Etymon a *Tebleb*

al.

37. أَقْلَ قَمَرِ الشَّعْرِي وَقَدْ طَلَعَ قَمَرُ
 الشَّعْرِي أَي 38. أَتَسْمَعُ بِدَرْ، أَتَسْمَعُ 39. أَفَسَرْتَ حَمِينًا أَلْمَسَرَّةَ
 قَبْلَكَ بِدَرْ، أَلْمَسَرَّةَ 39. أَفَسَرْتَ حَمِينًا أَلْمَسَرَّةَ
 ف: 39.

alatum firmas hocce Veteris Poetae

وكم لعينا غيرة عسلي شعري
 برجعت عنه بما لغتم البطارين

Et quot nobis incursationes in boscum,
 Unde reversus sum cum praeda Frigida!

Hoc est, quae nullo nobis san-
 guine, nullo constiterit labore.

37. الشَّعْرِي Sirius: notum

astrum. Hinc الشَّعْرِي قمر

Luna Sirii, audaciuse pro-
 Luna qua Sirio cognata, qua-
 tenus utrumque Astrum est cor-
 leste. Et confert, quia praefert,

قَمَرِ الشمس Lunam car-
 minis, sive Astrum Poeticum.
 Est jucunda imago, quam Pa-
 ronymasia gratiosiore reddi-
 dit.

38. Continille lepos in قَمَرِ

بَدَرْ، أَلْمَسَرَّةَ 39. أَفَسَرْتَ حَمِينًا أَلْمَسَرَّةَ

Nempe قَمَرِ vocant duras.

triguis stellas quae & Nafis le-
 nis dicat: hisque signatum
 darum domicilium Lunae. At

37. الشَّعْرِي est oratio soluta; prosa.

Proprie sparso, a قَمَرِ sparfit.

38. أَلْمَسَرَّةَ condidit sese; est

prae. 10. 3. قَمَرِ, cuius conj. 42

39. أَلْمَسَرَّةَ claudidit; clambadit! & 31

39. أَلْمَسَرَّةَ cum 6. arcana

tractare. Hinc قَمَرِ postrema

nox mensis: quum Luna del-
 tescit. Nostrum قَمَرِ

39. أَلْمَسَرَّةَ

que sociis, gratulor vobis hospitem hunc ad nos ingressum, vel
potius pradam optimam. Quod si astrum caeleste cecidit, at
apparetur Astrum Poeticum, & si lunæ sideræ facies in noctem
se-

de eadem absentia Luna pro-
prie; sed improprie de omni
usurpatur. **تبّاع** effulgescit;
in præf. 5. **تبّاع** nituit, 22.
de quo in Originibus.

تبّاع pervasit, 39.
penetravit. Est præf. fam. 1. a

تبّاع Liberalis, generosus fuit.
Noctu. inquit, Subiit, quovis per-
vasit. Posterius hocce ordine
naturæ prius: nam a pervaden-
do ducta potestas noctu eundi:
ut & liberalis ac generosi impe-
tus, animique. Vides unde **تبّاع**
valere coepit principem egit,
principaliter se gessit. Ita **تبّاع**

est generosi animi liberalitas. Eam
vim illustrat egregie nostra
phrasis, penetravit eos calor
ardens impetus, ob re-

gimen pro **تبّاع** calor, &
prima vini, vel & doloris, com-

motto. Ita Cl.: Gol. ex Gfeyh.

Consonat Teblebius **تبّاع**
تبّاع اول سورته
وحده بالالم سورته وشدة

Homaija poculi est, prima ejus
situatio; item Homaija doloris, ejus-
dem estus & vehementia. Addit,

تبّاع من انباء الخمر
ايضا ويحوز ان تراد هنا
ويكون قوله **تبّاع** بالمتسرة
من باب **تبّاع** ليجي انباء

Etiam Homaija est, ex nominibus
vini, quod forte hic intenditur;
ut Vinum, letitia figuratum fue-
rit, sicut Argentum aquæ. Non
decurrisset huc, si Letitia æque
ac dolori suum æstulū, & fer-
vidulum impetum, inesse atten-
disset. Diminutive hæc effero,

quia **تبّاع** revera est Dimi-
nutivum; monente, Taurizio ad
Hamaa nobilem hunc Vestum

إِذَا خَبَامَ الْوَلَمِ تَفَجَّعَتْ غَمْرِي

بِهَابِ حَمِيهَا أَلَيْدَرِ الْبَدِيعَةِ

فَبِهِمْ وَطَارَتْ السَّيْنَةُ عَنْ مَأْقَبِهِمْ ٤٥ وَرَقَصُوا
الدَّعَةَ الَّتِي كَانُوا نَوَّوْهَا وَتَابُوا إِلَيَّ تَشْرِ
الْفُكَاهَةِ

*Quum refugiunt omnes, irruo ego in gurgitem mortis,
Cujus fervidiusculam formidat indomitus quoque pugnator.*

حيبا الشيء
صدمته ويقال فلان
يجي الحبا اذا كان
يجي ما عليه وخمبا
مصغر لا مكبر له

Homaija cujusque rei est ejus ve-
bementia ; dicitur hinc , fervet
ille fervidiusculam ; quum defen-
sat se & sua. Est autem *Homaija*
Diminutivum carens suo majore.
Mirum , quam Grammatici om-
nium Linguarum in hoc con-
spirarint , ut nobis confinge-
rent pluralia , sine singulari ;
aliasque formas a nulla primige-
nia oriundas. Quid ergo pri-
migenium ؟ *حِبَاة* ? Haud dubie
حِبَاة vel *حَمْبِي* comparat.
& superlativo. famin. ab *احمب*
fervidior , ignitior , estuantior.
Unde *حَمْبَاة* , & contracte
حَمْبَا fervidiuscula , ignitius-

cula , nempe vis cujusque rei ;
ejusdemque *estuatuncula inten-*
fissima. De radice *حمي*
חמח *ferbuit* , *ignitus fuit* , ali-
bi plura. *مُسَرَّة* *lætitia* a *سر*
bilavit , facit in plur. fr.
مُسَارٍ pro *مُسَارٍ*. Sequens
طار in prat. i. a *طارت*
med. je , *volavit* , *avolavit*. Est
ejusdem Originis. cum *طار*
media waw , cujus proprietas in
obeundo , circulandoque , sita.
Nempe *circulare est volare*.
وسن est *סנח* *somnus* , a *שן*
dormivit , e fonte alibi in-
dicato. *مَأَقِي* *Hirqui* , ocu-
lorum anguli interiores : in plur.
fr. a *مُقِي* , quod per *je* ser-

se se condidit, at effulgebat Luna solutæ Orationis. Tum vero calor lætitiæ eos penetrare, & somnus, qui in hircis, avola-
re;

vile productum a مَنُوقٌ,

cujus plurale أَمَاقٌ, a مَبُوقٌ

med. Hamz. singultavit; cum singultu fleuit. Hinc Hircus nomen inditum.

40 رَفَضُوا repudiarunt. Est

præt. I. a رَفَضَ respuit, abdicavit; libere sicut pascere; & intransitive, libere vagati sunt cameli. Item dispersus, separatus fuit: nec non expansa fuit vallis: expandit palmites arbor: effectum dedit opus, idque executus est. Omnia a primaria potestate excutiendi cum divul-

sione. دَعَا quies, tranquillitas; a

وَدَعَ posuit, reposuit, sicut &c.

hic somnum signat. تَوَوَا inten-

derant; in præ. I. a نَوَى

intendit, proposuit sibi. تَابُوا

Redierunt, a تَابَ, quod

sæpiissime iteratam actionem infert, per denuo exprimendum.

فَكَاهَ focus, a فَكَاهَ

festivus, urbanus, jocosus fuit.

Est potestas secundaria, de ejus Origine alias. Egregie figuratum, Redierunt ad explicandam festivam confabulationem, postquam complicuerant eam. Radici طوي multa lxx adfusa

ad Confess. 3. p. 136. & præ-

sertim 143. Ad hanc formulam

intelligendam, teneatur بساط

stratum, five tapes, confabulationis tum expansum dici, quum

familiarissimi & suavissimi quomodo caduntur. In Hist. Tamerl.

وَأَمْتَدَّ لِّلْبَسَاطِ

Et remota aulæ arcanorum, expansumque familiaritati stratum.

Et p. 256. Tamerlanes die quodam convivium publicum celebra-

vit, & ala hilaritatis demissa tum primi tum infimi ordinis hominibus

طَوَى بِسَاطَ الدِّهِي وَالْأَمْرِ

وَمَدَّ بِسَاطَ الْخَمْرِ وَالزَّمْرِ

complicuit stratum vetandi jubendique, & expandit stratum vini

& fidium. Consimiliter pag. 197.

ثُمَّ طَوَى بِسَاطَ الْكَلَامِ

وَنَشَرُوا سِجَاطَ الطَّعَامِ

لَتَتَفَكَّاهُ بَعْدَ مَا طَوَّعَهَا وَأَتَى مُرْسِيَهُ
 ٤١ مَكَّبٌ عَلَيَّ إِعْمَالٍ يَدِيهِ حَتَّى إِذَا
 أَتَى شَرَفَ مَا لَدَيْهِ قُلْنَا لَهُ ٤٢ أَطْمَرٌ قَبْلَ بَعْدِ
 مِنْ غَيْرِ ابْنِ أَشْمَارِكٍ أَوْ عَجَبِيَّةٍ مِنْ عَجَابِيكٍ
 أَتَمَّامِكُمْ فَقَالَ لَقَدْ ٤٣ يَكُونُ مِنْ آلِ عَجَابِيَّةٍ
 مَا لَمْ يَسِرْ السَّرَّوُونَ وَلَا مَوَدَّ الْبِرَّوُونِ وَلَقَدْ ٤٤
 لَعَجَبِيَّةٌ

Tum, complicuerunt stratum ser-
 monis, & explicuerunt seriem con-

viti. Item pag. 421. طوي

complicuit stra-
 tum Humanitatis; pro-recessit a
 studiis Humanioribus tradendis.

In Hamasa etiam extat طوي

له ودي والطبي ابقي من

الشيء complicui ei amorem

meum, nauque complicatio expan-
 sione durabilior. Nempe familia-
 ritas parit contentum. Illud Gno-
 que posterior spectat.

٣ مَكَّبٌ ٤١ incumbas. Est

part. 4. ٢ مَكَّبٌ in glomos con-

voluit. Hinc 2. مَكَّبٌ 4.

مَكَّبٌ semet convolvit & con-
 glomeravit quasi super re, i. e.
 assiduus ei incubuit. Ita Abul-

pbar. p. 284. مَكَّبٌ علي الطيب

incumbens, in medicinam. A Glo-

merando, descendit etiam مَكَّبٌ

Arctior boninum confluxus. Im-
 potius in cursu, pugna &c. &

مَكَّبٌ agmen equorum, cater-

ua conglomerans sese. Sic glome-

rata agmina, & glomeratio, glo-

meramen, pro impetu in cursu,

pugnaeve. In 2. conj. مَكَّبٌ

etiam

re; repudiaturque quietem quam intenderat; & confabulationem jucundam; quam complicuerant; denuo explicaverunt. Abuzoidus interim exercendis manibus suis strenue incumbbat, donec omnibus confamatis nientiam terti posse ostenderet. Tum nobis, Exhibe nobis nobi aliquid ex confabulationibus tuis nocturnis rarissimis; aut mirificum aliquid; ex admirabilibus peregrinationum tuarum. Ille ille, sane expertus sum de mirandis; quæ

etiam exponitur, ex concisis minutim carnibus paravit cibum, q. d. convolvit in glomus. Item, psonas concidit in faciem, vel genua, nempe velut in glomus convolvens sese. Fabate porro

elaeum. **عَسَمَكُل** **يَعْدِيْنَه** exercere manus suas, in inf. 4. a. **عَل** **عَل** opus fecit, laboravit;

اِسْتَرْقِع tolli petit; est. præ.

10. a. **رَفَع** **سُفُتَكِي**. Ejus usum signatum indicat Teblovius.

يَقَال **اِسْتَرْقِع** **اَلْخَوَل**

اِذَا فَرَزَغ **مَا عَلَيْهِ مِنْ**

اَلْاَكْل **كَانَه** **يَسَال** **اَن**

يَرْفَع. Dicitur Tolli petit Moniam, de eo qui consumsit quicquid ciborum appositum.

42. **اَطْرَفَتَا** Narra novit quidd

nobis. Est imper. 4. cum adf. a

طَرَف **carpi** extremitates;

طَرَف. Inde **طَرَفَةٌ** res nova, primum nata ac visa, ut primi flores, fructusve: q. d. Carpura. Hinc subsumuntur in 4. **اَطْرَف** Apportavit rem novam:

&c. **عَرَايِب** rare historiae, est

plur. fr. a præced. **عَرِيْبَة**

peregrina res; cujus Thema **عَرِب**

عَرَد absuit longius. Similiter

عَجَائِب Mirabilia, a præced.

عَجَبَة res miranda.

43 **بَلَوْتُ** expertus sum. In

præ. 1. a **بَلَا** ult. **وَوَو**, **بَلَا**;

cujus Origo in Terendo. **يَرَة**

vidit illud, est fut. 1. cum adf. a

بَلَم per Apocopen propter **بَلَم**

Inde & in part. **بَلَوْتُ** pro-

بَلَوْتُ **بَلَوْتُ** Sequens **بَلَوْتُ**

٤٤ أَأَجَبَهَا مَا عَايَنْتُهُ اللَّيْلَةَ قُبَيْلَ
 إِنْتِ بَابِكُمْ وَمَصِيرِي إِلَيَّ بَابِكُمْ
 ٤٥ فَاسْتَحْبَرْنَاهُ عَنْ طَرَفَةِ مَرْأَةٍ فِي مَسْرَحِ
 مَسْرَاهُ فَقَالَ إِنَّ ٤٦ مَرَامِي الْقُرْبَى لَفُطْتُي
 إِلَيَّ

narrantes, item part. cum waw Radicali, a روي rigavit;
 & *secundario, narravit, nar-*
rando recreavit.

٤٤ أَأَجَبَ maxime mirabile.
 Est compar. & superlat. a عجب
 miratus fuit. Formula in Golio

enotata مَا أَأَجَبَهُ بِرَأْيِهِ

quam placet sibi sua in opinione?
 exerit vim admirantissimi, qua-

tenus أَأَجَبَ etiam designat
 qui maxime sibi placet, semet mi-

rans. عَايَنْتُ oculis usurpa-

vi; in prat. 3. a عاب med. je,
 manavit, fluxit aqua, pervenit
 fodiendo ad aquae scaturiginem.
 Petivit oculo maligno. Laesit ocu-
 lum. Amplos habuit oculos. Fa-

ctus fuit explorator, custos, &
 tanquam Oculus. *ὄφθαλμος.*
 Apparet notiones omnes esse se-
 cundarias, ab Oculo adscitas;
 nisi quod ambigi posset de pri-
 ma illa manandi, sitne ex *עין*

عین Oculus, & fons deriva-
 da, an contra fons & Oculus a
 fluendo venerint. Res alibi dis-

cutienda. قُبَيْلَ Paulo ante,

est diminutivum a قَبْل. Radix

إِنْتَبَأَ antevenit. كَدَلَ قبل

accessus, est inf. 8. a نَاب

med. waw, vicem subiit; unde

انتاب valet iteratis vicibus

accessit. Monet Tebleb. repre-

hendi Haririum, quasi verbo

minus appposito usus esset in eo

qui nunc prima tantum vice ac-
 cedebat: sed quis nescit talia na-
ἔχρησεν latius permitti, quam
 Ori-

quæ nec viderunt spectatores nec narrarunt novitatum narra-
tores : sed mirabilissimum omnium , quod hoc ipsa nocte
oculis usurpavi , paulo ante quam vos adirem , & ad fores
vestras devenirem. Ibi petere nos omnes ut hanc invi-
sitatam etiam sibi novitatem denarraret , quam vagatio
nocturni itineris ei obtulerat. Tum ille , Expulerunt me
ja-

Origo adfert. Lectissime tamen
positum verbum in mendican-
te vagabundo , nunc ad hos ,
nunc ad illos , delato. Inter
usus exquisitiores hujus Thema-
tis est , quod dicant ناب
الخبير per vices accessit bo-
num , pro copiosum fuit. Inde
خير نايب bonum copio-
sum , per vices recurrens & in-
creseens. Sic Ps. 62: 11. חיל
ד' יונד opes quum per vices in-
crescunt. Huc pertinet Camusi
Glossa, qua נודה נובה ex-
ponitur الدولة Felicitas , o-
pulentia , potentia. Alibi plura.
מבשר adventus , est infin. 1. a

صلى med. je, ivit, pervenit,
vergit, &c. Proprie Torfit;
torquendo flexit: idem cum صلي
med. waw, inclinavit ut propen-
deret, convertit. &c.

45 استخبرنا petivimus
ut narraret. In prat. 10. a خبي

scivit, rescivit. Est ergo proprie

طرفة استخبر petivit rescire.

Elegans historia; ex Origine
captura; ut paulo ante. مرأي

pro مرأي locus visionis, & vi-
sio ipsa, a مرأي ut מראה a

מראה. Sequens משרח Locus
quo pastum educimus; pascuum;
campus; a سرح pastum dimisit.

Redi ad Conf. 1. p. 6. Figurata
campus nocturnæ vagationis, pro
occasionibus quas nocturna vagatio
obtulerat.

46 مرامي jactationes. In

plur. fr. a رمى pro رمي,
a رمى jecit, رمى. Apud Cl.

Gol. exponitur, Sagitta parva
&c. ungula bifida: & in sam.

مرمبة pro مرمبة Scopus
Sagittariorum. Omnia a jaciendo.
Habet adhuc plures signifi-

إِلَى هَذِهِ الثَّرْبَةِ وَأَنَا دُو ٤٧ مَجَاعَةٌ وَيُوسَى
وَجِرَابٍ كَقَوَادٍ أَمَّ مُوسَى فَتَهَضَّنَ حَبَسَ سَجَى
الدَّحَى ٤٨

fications ; & primo quidem
مَرْمَى vel مَرْمَى est ipsa
actio jaciendi ; ut hic : vel & in-
strumentum jaciendi , ut mavult

Tehl. quod & مَرْمَى . Inde

مَرَامِي الغُرْبَةِ Expulsoria
peregrinationis usurpantur pro
locis diffitis in Confess. 7. ubi
habebimus مع سِبْرِك
فِي الْمَعَامِي وَأَيْغَالِك

Cum itinere tuo
per cæca deserta , & pervasione
tua per expulsoria , i. e. loca pe-
riculosa. Eleganter Confess. 42.

تَرَامِي فِي مَرَامِي النَّوِي
وَمَسَارِي الْهَوِي إِلَى إِي
صَرْتُ ابْنَ كُلِّ تَرْبَةٍ
وَأَخَا كُلِّ غَرْبَةٍ

Ejecerunt me expulsoria absen-
tia , & vagationes cupiditatis ,
ita ut factus sim omnis terre Fi-
lius , & Frater omnis peregrina-
tionis. In Hist. Tamerl. مَرَامِي

sunt summitates arcium , quasi
expulsoria ; ut pag. 237. وَنَصَبُوا

السَّلَامَ وَتَسَلَّقُوا بِنَاصِبَةٍ
مَرَامِيهَا تَعْلِقُوا

Et admoventur scalas , adscende-
runtque : atque ex antiis summi-
tatum ejus arcis suspenderunt sese.

وَمِنْ مَتَعْلَقٍ Iterum pag.
يَاذَانِ مَرَامِيهَا وَمَتَسَلَّقٍ
يَاذِيلٍ نَوَاصِبِيهَا

Eratque qui suspenderet se ab au-
ribus summitatum ejus Arcis ,
quique adscenderet per propendu-
las ejus Antias. Item pag. 409.

يَبْلُغُ إِلَى قَلْعَةٍ شَاهِقَةٍ
إِسْرَاطِ السُّدُرَارِيِّ يَاذَانِ
مَرَامِيهَا عَالِقَةٍ وَمَرْجُومِ
النَّجْمِ الصَّايِبَةِ تَتَعَلَّقُ
الْإِصَابَةُ عَنْ مَرَشَاقِقَةٍ
سَهَامِيهَا إِرَاشِقَةٍ

pervenit ad Arcem celsissimam , e-
jus summitatum auribus depen-
debant in aures stellarum ; & ja-
cu-

jactationes peregrinationis ad hanc terram, auctum efuritione, & afflictione, mar supioque cor genitricis Mosi referente. Excitatus autem

culantia astrorum ferientium ad-
discebant artem ferendi a vibra-
tione telorum ejus recta ferientium.
Est inflatio descriptio Celsitu-
dinis ad astra velut eductæ. Spe-
cimina hæc ostendunt, quan-
tum in sinu Linguae contineat-
ur, quod nulla Lexica com-
plecti, aut exequi queant.

47 ذو مجاعة Dominus,
vel possessor inedia; ex Arabis-
mo alibi indicato. Radix جاع

expiravit. بوسى miseria,
proprie fors miseriar, est sœm-

comp. & superl. ab آبأس
quod est بيسس verbi آفعل

miser fuit, داس. Mirifica por-
ro phrasis, Marsupium ut cor
matris Mosi: i. e. penitus va-
cuum, & exhaustum. Alluditur
ad Proverbum, cui ansam præ-
buit Alcorani locus Sur. 28: 9.

واضح قوان لم بوسى فارى
Et factum est cor Matris Mosi
vacuum. Disceptant commen-
tatores de sensu: aliis in bonum
interpretantibus, ut sit, cor cu-
ris vacuum; aliis in malum, ut
sit cor vacuefactum quasi, & va-

stum redditum, præ metu & stu-
pore. Hinc arreptum adagialiter

افرع من قلب ام موب

Magis vacuum quam cor matris
Mosi, bñfariam veniens: pri-
mo ad vacuitatem curarum indi-
candam: secundo ad anxietatem
cum desperatione conjunctam.
Venuste ab Haririo nostro tra-
ductum ad peram vacuum, &
vastam veluti, in cujus fundo
nil nisi desperatio relicta. Ut fi-
guræ audacia, & virtus, me-
lius adhuc sentiat, tenenda

adfinis usurpatio Vocabuli هواء

vacuum, Alcor. Sur. 14: 44. ubi
de impiis, ultimo die ad despera-

tionem redactis, dicitur وانبدتهم

و هواء corda eorum vacuum.

Hoc Commentatores iterum va-
rie explicant; aliis enim هواء

est pavidus, animi expers; aliis
ventres sine mente; ut apud Cl.
Gol. enotatum. Atqui Vacuum
hic nihil aliud quam vastitas me-
ra, in stuporem, & desperatio-
nem mergens, ut quo se vertant,
nesciant, haud secus ac si quis
in vacuum, sive vasto mari irre-
quiescus jaceretur.

الدَّجِي عَلَى مَا بِي مِنَ الْوَجِي

49 لَأَمْتَاد

حِينَ سَجَى الدَّجِي 48

Quum filuisset obscuritas noctis.

دَجِيٌّ vel دَجَا pro دَجِي

vel دَجُو est obscuritas noctis,

a Rad. دَجَا ult. warw, & je,
Tenebrosa fuit nox, operuit &
involuit totum corpus vestis;
perplexus & copiosus fuit cri-
nis. Hinc formula elegans

منذ دجي الاسلام

a quo Islamismus operuit: id est
terras omnes occupavit; sive ut

Gjeub. explicat. قوي والبس

invaluit, atque

cooperuit omnia. Apparet, pri-
migeniam vim non esse obscuri-
tatis, vel tenebrarum, sed co-
pie omnia undique involventis
ac cooperientis quasi, ita Teblebias

قال الاصمعي دجا

التبيل ابما هو في

الاصل البس كل شي

ولبس من الظلمة ومنه

قولهم دجا الاسلام اي

قوي والبس كل شي

قال الشاعر

ولبيل كموج البحر لرخي سدوله

على بانواع الهموم لببتلى *

Dixit Asmaeus, דגה de nocte
in Origine nil aliud designat
quam cooperuit omnia; non au-
tem ab obscuritate derivatur.

Hinc pbrafis, cooperuit omnia Is-
lamismus, pro invaluit & om-
nia obtexit. Sic Poëta

Et nox tanquam fluctus maris demisit suas lacinias
Super me variis cum curis, ut experimentum caperet mei.

Hinc

tem sum, nocte jam altum silente, quantumvis pede attrito labora-
tem,

Hinc jam percipere dabitur
quid valeat verbum דגה Gen.

48: 16. וידגו בקרב הארץ &
multiplicabuntur in medio terræ.
Rectissime quoad sensum: sed
figura sistit copiam cuncta coope-
rientem, & involventem. Sum-
mus Boch. in Hieroz. part. 1.
pag. 36. censet, cum aliis, hoc

דגה propagatum a דג piscis,
quasi dicas piscium instar sobolesce-
re. Atqui דגה דגים ex nostra O-
rigine sonat, foetura copiosissima
maris, omnia cooperiens, & tan-
quam veste involvens; genus pis-
cinum: ut דגה דגה operuit, pro-
fluxerit. De Verbo سجي

iterum Teblebius قال الله

تع والليل اذا سجي اي

سكن وركد ظلامه وقبل ليلة

ساجبة اي ساكنة

الريج وقبل معناه

سكون الناس والاصوات

فبسة وسجا البحر

سكن امواجه وطرفه

ساج اي ساكن فباتي

In Alcorano dicitur, quum nox
סנה, hoc est, Audire Abulbe-
ka, quum quiescit, & obscuritas
ejus constat. Alii noctem quies-
centem exponunt, quæ ventis ca-
reat. Alii significari putant quie-
tem hominum vocumque in ea.
Usurpatur etiam de Mari, cujus
fluctus conquirere; nec non de O-
culo sedato & remisso. Liques fi-

gurate positum سجي الدجي

quievit obscuritas, ad altissimum
silentium noctis indicandum. Se-

quens علي super, hic exerit
usum illum signatiorem, quem
ad Job. Cap. 10: 7. attigi. Ad
verbum; super quod in me de at-

tritione pedis. وحي est actio verbi

وحي Laboravit ex ungula,

eamve tritam habuit equus. Ca-
ve Equo proprium putes.

exempli causa additus. Teble-
bius declarat باطن

القدمين من الحفا

dolorem plantarum in pedibus ex
incessu sine calceis. Redi ad conf.

3. p. 140. ubi יגה & יגן hinc
lucem foenerari submonui.

لَأَرْتَادَ مُضْبِغًا أَوْ أَقْتَادَ مَرْغَبًا وَسَائِنِي
 حَادِي السَّعْبِ وَالْقَضَاءِ الْمَكْنِي أَبَا
 السَّعْبِ إِلَيَّ أَنْ وَفَّقْتَ عَلَيَّ بَابَ دَارٍ فَمَلَّتْ
 حَبِيبَتِي يَا أَهْلَ هَذَا الْمَنْزِلِ *
 وَعِشْتُمْ * فِي حَقِّ قَبِيضٍ خَصِلِ *

مَا

49 أَرْتَادَ Quererem pabula-
 turus. Est fut. 8. a رَادَ ultro
 citroque ire, moveri. Inde pa-
 bulatum aquatumque ire: discurs-
 rare ad comineum querendum.
 Pulchre ergo enunciatum,
 Quererem pabulaturus hospitem,
 ضَافَ in part. 4. a مَضْبِغًا
 Hospes aut conviva fuit. Ejus-2.
 اَضَافَ 4. & ضَبِغًا
 Hospitio aut convivio exceptt. أَقْتَادَ
 compararem, in fut. 8. a قَاتَ
 med. waw, Ducti, recti instar
 jumenti, quod manu ducitur.
 Hacete hinc dictum, ductilem
 mihi haberem vel obsequentem fa-
 cerem panem. Docte Teblabius
 المراد هنا اجتناب واحصل

Ducerem hic valet compararem &
 acquirerem. مَرْغَبًا Libum,
 panis rotunda ac depressoire for-
 ma. Convenit cum فَكَا
 Syrorum. Radix مَرْغَبٍ colle-
 ctum offam, melleam, formidit
 in buccellas, orbiculosve.
 50 Figuratissime positum,
 impulit me agaso famis. Nempe
 حَادٍ est part. pres. ab حَادَ
 cantu impulit camelos: unde in
 Lexico vertitur, præcentor came-
 lotum. Agaso. Ejus plur. fr.
 حَمَلَةٌ quo Noster usus conf. 12.
 تم سرنا نرجي العجمولات
 بالدعوات لا بالحداء
 Tunc profecti impulimus camelos
 pre-

rem, ut hospitem mihi de pabulo prospecturum nanciscerer, aut panem alicubi mihi compararem. Circumegit autem me agasfo famis, & parens mirabilium merito cognominatum fatum, usque dum ad domus alicujus ostium restiti, dixique:

Regno donemini, O ælium harum incolæ.

Et vivatis in sinu vitæ molliter virentis.

Quia

precationibus, non pracentoribus.

سَعَبٌ famis, a سَعَبٌ

Esurivit. Origo latet. قَضَاءٌ

decretum, Fatum; a قَضَا decrevit, prædestinavit. عَر. Est ejusdem Originis cum قَصِي

secuit. مَكْنِي cognominatum; est part. pass. 2. a

circumlocutus est; figurato nomine adfecit. Suspi-

cor a tegendo & velando vim, haud dubie secundariam, profluxisse. Illas circumlocutiones amant Arabes per Pater, Mater, Filius, Filia, Frater, Soror, aliaque, efferre. Hoc colore ergo الْعَرَبُ

Pater Miraculi vogitatum Fatum; quippe quod admirandis eventibus soleat ludere.

51 حَبِيبٌ Regno augea-

mini. Proprie, salutemini solenni acclamatione, Vivat. Est

prat. pass. 2. ab vel حَيٌّ,

vel حَيٌّ vixit. Si حَيٌّ

obteneat, est defectus media. Si

حَبِي est quies tertia. Idem

in חַי & חַי Hebræo usui venisse, in institut. nostris Hebr.

indicatum. In 2. حَبَا

exponitur creavit Regem, &

regno te. حَبَاك الله

Deus. Item حَبِيبٌ pro

infin. fam. Regnum.

nec non Benedictio, salutatio solemnis. Omnia eodem e fonte.

52 Admirabiliter figuratum, vivatis in custodia vitæ florentis-

fina. حَفَظ custodia est actio

verbi حَفَظ conservavit, ob-

servavit, custodem egit, oculos

intendit. عَاشَ vita, & عَاشَ

med. je, vitam duxit, unde præ-

est.

مَا عِنْدَكُمْ لَابْنٍ ٥٣ سَبِيلِ مَرْمِلٍ *

نَضَوْ ٥٤ سُرِّي خَاطِطٍ لَيْلِ أَلْهَلِ *

جَوِي ٥٥

cessit *عَشْتَمَ*. Ortam suspicor
notionem a *עָשָׂה* circare ; unde
עָשָׂה circitor. Ita *degere*, *agere*, ab-
solute. *خَضَلٌ* signat *recentem*,

mollem, teneram plantam a *خَضَلٌ*
maduit; copioso succo, viruit. Hinc
jucunda tralatione *عَبَّشٌ خَضَلٌ*

vita molli & recenti semper a-
mœnitate virens quasi ac vi-
gens. Habuimus jam ad conf. 4.

Filius i- *فِيلُ* *إِبْنِ سَبِيلِ ٥٣*

tinoris: בֶּן שְׂבִיל. Est circum-
locutio viatoris & *Peregrini*. An-
sam phraseos tene ex *Tebleh*.

سَمِي الْغَرِيبِ ابْنِ سَبِيلِ
لأنه إذا ظهر علي قوم

لم يكونوا يعرفونه ولم
يعرف له نسب الا السبيل

Vocatur peregrinus Filius itin-
eris, quia quum apparet homini-
bus, eum ignorant, neque aliam
ejus sciunt cognationem quam itin-
eris. Simile in Terra filius a-
pud Latinos obtinuit. Non in-
venustum Ænigma his versicu-
lis inclusum.

وَمَنْسُوبٌ إِلَى مَنْ لَمْ يَلِدْ

كَذَاكَ إِلَهٌ أَنْزَلَ فِي الْكِتَابِ *

وَإِحْبَابَنَا يَكُونُ كَبِيرُ سَن

وَإِحْبَابَنَا يَكُونُ مِنَ الشَّبَابِ *

Est qui genus referat ad eum qui non gignit,

Sic Deus ipse revelavit in Libro.

Isque nonnunquam grandis est natu,

Nonnunquam vero ex adolescentibus est.

Nem-

Quid penes vos est pro filio itineris ad arenam redacto?

Attenuato nocturnis erroribus, & terram pulsante in nocte horridissima.

Ar-

Nempe in Alcorano quoque for-

mula sæpius adhibita. مَرْمَل

ad arenam redactus. Est part.

4. ab ارميل commeatu caruit,

egenus fuit. Notio tracta a

رميل arena: unde proprie fo-

nat, ad arenam recidit, pe-

ra penitus exhausta. Hinc &

أرملة vidua ارملة in

Dial. Aram. cujus Aleph male

pro Radicali vulgo habetur.

Tebieb. ad Conf. 13. قال ابو

البقا الارامل في الرجال

والنساء واصل ذلك

من ارميل القوم اذا فني

زادهم ويقال للرجل

الذي لا امراء له ارميل

وللمرأة التي فقدت

زوجها ارملة لان امرها

يسوول الى الحياصة

Abulbeka ait Aramil cadere in

viros & fœminas: a significatio-

ne & Armala in iis quorum com-

meatus consumitur. Hinc vir uxo-

re privatus Armal, fœmina qua virum amisit Armalat dicta, quippe cui res redierit ad egestatem.

54 نَضْوُ سَرِي Attenuatus nocturni itineris. Radix

نَضَا exuit vestem: detraxit

spolium: strinxit gladium. &c.

dat derivatum نَضْوُ Camelus

macer, & attenuatus multo in-

cessu, vel labore. Item Trita

vestis. Hoc ordine prius: nam a

نَضْوُ tralatio facta ad

corpus tritum. Pulcherrime nunc

Abuzeïdus semet vocat نَضْوُ

nocturnis erroribus consum-

tum. Origo Thematis eadem,

quæ نَضَا نَضَا vult, vel

lendo carpsit, laceravit &c. Non

minus Emphatice structum

نَضَا نَضَا pulsator noctis,

i. e. qui de nocte terram pede pul-

sat. Verbum نَضَا

habuimus jam ad Conf. 2. p. 48.

Generatim notat quater; unde

speciatim terram quater pede,

in camelo; præfertur arabundo

Q

prop-

جوي الحشي على الطوي مشنبل *

ما ذاق * مد يؤمان طعم مأكل *

ولا لسه في أرضكم من * موقيل *

وكد

propter cecitatem. Inde Prover-

dialiter dicunt خبط عشواء

prout terram pulsat luscitiosa camelus; ad vagabundum errorem designandum. Huc allusum,

ut observat Tebleb. هو مثل

قولهم مخبط خبط

عشواء وهي الناقة

التي لا تبصر بالليل

فهي تخبط ببديها

الأرض أي تضرب ولا

تهتدي إلى الطريق فتأثر

توشي في الطريق وتارة

Est simile illi تخرج عنه

dicto, pulsans pulsationem Luscitiosa. Intelligitur Camelus quae

nihil dispicit nocte. Ea manibus

(i. e. anterioribus pedibus)

terram quatit, & verberat; rectam

viam baud tenens, sed nunc

in ea, nunc extra eam ruens. Est

etiam خبط speciatim fuste

injecto decussit folia, fructus. Inde nata secunda apud Golium significatio, Beneficio adfecit incognitum; quasi dicas, decussit ei de arbore. Figura alibi illu-

stranda. الليل forma comp.

& superl. ليل, Nocte ipsa

conformatum, ad cuius horrorem extremum pingendum nihil gravius diutiusque visum, quam adjectivum ex substantivo ipso conformatum, Noctosissima Nox. Ejusdem figurationis est, qua illud Apostoli ad Rom. 7: 13.

ἀποφθις καὶ ὁ ἀποφθις καὶ ὁ ἀποφθις, live peccatum peccantissimum.

جوي ardens interiore

جوي, ex جوي pro

جوي, فصيل

vehementi ardore intus adfectus

fuit. Notiones dissonantes verbi

hujus conciliavimus ad cons.

*Ardent cui viscera, super inediam complicata.
Qui totum jam biduum nil degustat pabuli,
Nec in terra hac vestra quid invenit refugii.*

Ca-

3. p. 142. Inde etiam repeti poterit signatior illa vis, quæ in æstu & ardore famis nunc venit.

طوي plicatio quomodo ad inediam transierit, ostensum cons. 1. p. 4. & cons. 3. p. 197.

142. 143. شتمل convol-

vens semet. Est part. 8. a شمل comprehendit, complexus est, universim involvit. Hinc שמלה

amiculum, شملت nec non

שמאל sinistra ma-

nus; quod involuta fere maneat in sinu. Item Boreas, a situ.

56 Insignite structum ذاق

طعم gustavit sa-

porem cibi. Nempe notio gu-

standi in ذاق & ذاق a te-

nuitate vel subtilitate descendit, quam Radix דק obtinet apud

Hebræos: ut דק & דק.

En Clavim Harmonia pro signi-

ficationibus dissonantissimis sub

ذاق desipuit, demens fuit.

Macie extenuatum fuit pecus. Pabuli inappetentia laboravit. Gustavit. Omnia a tenuando ducta. Tenuis mente; Tenuis corpore, &c. Tenuavit in ore, i. e. gustavit. Apud Chald. דק est te-

nuer comminuit proprie: improprie, exacte consideravit: exploravit, expendit: subtilissime inspe-

xit. Consimiliter Syri traduxere.

Arabibus ذاق gustui unice di-

catum. Inde & explorandi vis succrevit, quasi dicas gusta-

vit aliquem. Habes etiam apud Cl. Gol. Attracto nervo ex-

pertus fuit arcum; quasi dicas, Gustavit arcum. Ita דק & דק

57 מויל refugium, asy-

lum: pro מויל. Ejus Radix

ויל confugit. Primaria pote-

stas, eadem, quæ in אל

quod est verti cum flexione. Hinc etiam Hebraum דק deducen-

وَقَدْ دَجَا : جَنَحَ الظَّلَامُ الْمَسِيلُ *

وَهُوَ مِنْ ٥٩ الْحَبْرَةِ فِي تَمَلُّلٍ *

فَهَلْ يَهْدَا ٦٠ التَّرَيُّعُ عَذْبُ الْمَنَهْلِ *

يَقُولُ

cendum. Emphasis magna in
مَوِيلٍ مِنْ de refugio, pro
ullum refugium. Redeatur ad
Conf. 3. pag. 165.

58 Recurrit hic usus elegan-
tissimus verbi دَجَا in tenebris
omnia operientibus, & involven-
tibus. Isti verbo. respondet
جَنَحَ inclinatio qualis est ala
propendentis ac demissæ ad regen-

dum. Hinc intelliges quæ apud
Cl. Golium prostant : pars seu
vigilia noctis ; latus via ; tra-
ctus ubi confident & conquiescunt
homines. Asylum ; præsidium.
Omnia, ut vides, ab ala usu,
& effectu. In Hamasa reperio

جَنَحَ الظَّلَامِ inclinationem
alæ Caliginis pro vespera ingruen-
te. Nil mirum; nam Nocti Alas
attribuunt Poetæ : ut in Ha-
masa :

لَيْلٌ سَخَامِي الْجَنَاحَيْنِ أَذْهَمُ *

Nex phumosa ambabus alis, nigerrima.

Respondet imagini & مَسِيلٌ
laxatus, promissus, demissus; in
part. 4. pass. a سَبَلَ ,
quatenus venit in laxando di-
mittendoque operimento, unde
transfertur ad nubes, pluvias,

tenebras calo demissas.

59 Constructio proprie sic
habet. Et ipse præ externatione
in excoctione est. حَبْرَةٌ
attornita mentis stupor; oculorumve
præstrictio, ab حَالَى med. je.

At-

*Caliginis interim demissa ala terras operit.
Atque ipse externatus excoquitur sub cineribus.
Esne jam in hac sede aquatione dulci gaudens, quis ?*

Qui

*Attonitus fuit. Obstupuit. Pre-
strictus fuit visus. &c. Item,
in vorticem versa fuit aqua. Hæc
significatio peperit superiores
illas, quasi dicas, Vertiginem
passus fuit. Ergo حار*
*med. je & qarw non differunt
Origine, nam & sub حار حورا
a vertendo omnes usus effluxere.*

*تَمَلَّلَ versatio irrequieta
ægotantis; est infin. 2. verbi
quadriliterي مَلَمَل a Rad.
مَل cineribus calidis supposuit*

*coquendum panem. Hinc تَمَلَّلَ
taliter excoctus fuit: unde per
Metaphoram assumeum, de late-
re in latus se revolvit quiescere nes-
ciens. Eadem vis & in simplici*

*مَل colore febrili correptus fuit.
So versavit in lecto irrequietus.*

*60 Vocula مَرِع honestissi-
me hic ponitur, secundum for-
malam ما اوسع مَرِعهم
quam laxa habitatio eorum. Est*

*proprie cubatio: dein mansio,
& speciatim verna. Venuſta
formula adjectum, Dulci aqua-
tione præditus, quam sic enar-
rat Teblebius المنهل المورد
والمنهل اسم مكان
المنهل اي الشرب يقول
فهو في المنزل رجل
سخي كريم صاحب
منهل عذب يقصده
الواردون اليه وكفي
بعذب المنهل عن كونه
منهل صهل العطشاء
est aquatorium, sive locus + منهل
bibitionis. Sensus est: An in do-
mo hac est vir liberalis, munifi-
cus, dulci aquatione præditus, ad
quem accedant aquam quærentes.
Dulcem aquationis autem figura-
vit, ad liberalem in donando signan-
dum. Vides qua anſa منهل
nostrum in Camuso exponatur
quoque magna munificentia, vel
potius الغاية في السخاء
prolixitas in largiendo: quum
scilicet tanquam communi aqua-
torio omnium necessitatibus sub-
venitur.*

يَقُولُ لِي ٦١ أَلْقِ عَصَاكَ وَأَدْخُلْ *
وَأَبَشِّرْ ٦٢ بِبَشِيرٍ وَقَرِّي مَجَل *
قَالَ فَبَزَزَ إِلَيَّ ٦٣ جُودَرٌ عَلَيْهِ شُودَرٌ
وَقَالَ

٦٤ وَحَرَمَةٌ

٦١ أَلْقِ *projice. Est imper.*

4. a لَقِيَ *occurrit. Prover-*

bialiter dictum, proficere bacu-

lum. Id ita declarat' Teblebius

هَذَا كُنْيَاةٌ عَنِ

الْإِقَامَةِ وَتَرَكَ السَّفَرَ

فَبَقِيَ لِلرَّجُلِ إِذَا أَقَامَ

بِالْمَكَانِ وَاطْمَأَنَّ

وَاجْتَمَعَ لَهُ أَمْرُهُ قَدْ

أَدْبَبَتْهُ الْقِي عَصَاهُ

gura hac, quum fistitur, & o-
mittitur iter. Dicitur nempe de
eo qui alicubi loci confistit, con-
fidetque, & cujus res jam compo-
sita, projecit ille baculum suum.
In Moallekāt extat

وَضَعُوا عَصِيَ الْحَاضِرِ الْمُتَخَبِّمِ *

Posuere baculos redeuntis tentorium figentis.

A Baculo viantis figura ducta.

أَلْبَسَ الْعَصَا

Alterius Originis, quod Cl. Gol. exponit, benigne
administrans justitiam. Proprie
sonat Lenis baculo; estque Me-
zabb. a Pastore, qui leniter agit
gregem. Ejusdem est figura-

ضَعِيفَ الْعَصَا

تَرْعِيَّةً

debilis baculo, pro
pastore tenera cura oviculas imper-
siente. Contrarium est صَلَبُ

الْعَصَا

Durus baculo, in
Pastore rigido; vel Tyrannico:

Qui dicat baculum projice, & introgreitor:

Latusque sis ob solutionem vultus, & hospitalitatem paratissimam.

Narrabat: ibi tum emicuit ad me juvenculus velamento lineo coopertus; dixitque.

Per

ut Tauriz. ad Hamasa annotavit. Ad formulam انشقاق العصا pro discordia, teneatur, & eam a re pastoritia

desumptam videri, ut diruptio baculi designet abjectionem curæ; indeque omnem discordiam cum discidio. Sic in Hamasa

لَمْ نَشَقِّ عَصَا الدِّينِ *

Nequaquam frangemus Baculum religionis.

Hoc est: non desciscemus a vera religione. Adducit ibi Taurizius phrasin: شق عصا المسلمين fregit baculum Moslemiorum, pro discidium, & divortium cum ipsis fecit.

62 أْبَشْرٌ Latus esto. In Imperat. 4. a بِشْرٍ nunciavit

lati quid. Hinc etiam sequens

بَشْرٌ frequentari cœpit pro soluto & bilari vultu, qualis est lata nunciantis. Confer quæ ad Conf. 3. p. 126. notata. Adatur ex Teblebio versiculus, qui e nostro Exemplari exeidit:

مِنْ ذِي مَيَّاحٍ لِلنَّدَا مَوْعِلَ *

A munifico ob munificentiam sperato.

Radix مَحْ beneficus, liberalis, facilis fuit; in Origine, ut فَمَحْ, valet exodis fuit. نَدَا munificentia, proprie est mador.

554 مَوْعِلَ Vide ad Conf. 3. p. 129. speratus: in part. 2. pass. ab اَمَل, de quo supra num.

63 جَوْعَى juvenculus. Proprie

وَحَرَمَةُ الشَّيْخِ الَّذِي سَنَّ الْقِرَاءَ *
 وَأَسَسَ الْمَحْجُوجَ فِي أُمِّ الْقِرَاءِ *
 مَا عِنْدَنَا ٦٦ لِطَارِقٍ إِذَا عَرَا *

٦٧ سَوِي

prie pullus, πῦλον. Ita Tebleb.
 اصل الجوزي ولد
 الغزال وفي الصحاح
 هو ولد البقرة الوحشية
 Origo bujus vocabuli in pullo cervi.

Apud Gjeubarium designat pullum
 vaccae Sylvestris. Scribitur &
 جَاءَانِرُ. In plurali dat جَبْدَرُ :
 ut in illo Poetae.

يَا مَنْ يَدْخُلُ الْكَنْبَسَةَ يَوْمًا
 يَلْقَ فِيهَا جَانِدًا وَظَبَاءَ *

O qui ingreditur cubile aliquando
 In quo obvios habet binnulos & Dorcades.

Alterum شَوْدَرُ, e Perfico
 جَانِدُ conformatum, Lin-
 teum velamen adfert, quo mu-
 lieres, & pueri utuntur.

٦٤ حَرَمَةُ Reverentia; Sa-
 crofanta dignitas, a حرم
 facer fuit. Ita in Hist. Sar. p.
 ٢٨٥. قَامَتْ حَرَمَتُهُ

Stabilita est ejus auctoritas. In-
 telligitur per Senem hunc vo-
 nerandum Abrahamus. سَنَّ
 instituit, & ابتدأ condidit,
 & quidem ut esset سُنَّة
 Sunna, Lex, norma, Secta vi-
 vendi. Inter Mubammedis dicta:
 مِنْ سَنِّ سَنَةِ حَسَنَةٍ
 فَلَا أَجْرَها وَأَجْرُ مَنْ
 عَمِلَ

Non est penes nos viatori nocturno, quum supervenerit.

Quic-

supra. *festivita* الْمُنْحَرُجُ

q. d. *malum de nocte obruens.*

R

In.

٦٧ سَوِيَّ الْحَدِيثِ وَالْمَنَاحِ فِي الدَّرَا *
 وَكَبَفَ ٦٨ يَقْرِئُ مَنْ نَفَا عَنْهُ الْكِرَا *
 ٦٩ طَوِيَّ بَرِيٍّ أَعْظَمَهُ حَتَّى أَنْبَرَا *

فَمَا

Insignite figuratum hinc in *Hamasa*

وَأَقْرِئِ الْهَمُومَ الطَّارِقَاتِ حُرَامَةً
 إِذَا كَثُرَتْ لِلطَّارِقَاتِ التَّوَسَّؤَاتِ *

*Cibique sollicitudines, noctu viantes, constantiam,
 Quum multiplicantiur nocturnis illis viatricibus suggestiones.*

Hoc est: Quicquid mærorum in
 me ingruit, forti pectore excipio,
 atque constantia mea vel mor-
 dentissimas cogitationes quasi Hos-
 pes liberalis pasco, sustineo, a-
 pud me stabulari patior.

٦٧ سَوِيَّ præter; in constr. a
 سَوِيَّ; cujus Origo in aqua-
 tione: a سَوِيَّ equus, rectus
 fuit: equavit. حَدِيثٌ
 forma حَدَّثَ ab قَبِيلٍ

וַיְהִי novus fuit, est proprie
 מִנְחָה novi quid: Fabula.
 stabulum: locus ubi procumbitur
 a camelis. Est part. pass. in 4. a
 נָח in genua decubuit:
 quievit. Pro Castris usurpatur
 Hist. Tamerl. 385. Nempe ut
 Tebl. monet, استعبر
 لكل موضع للنزول
 Transfertur ad omnem locum in
 quem descenditur. Sublimiore
 figura, in *Hamasa* مَنَاحُ
 est Campus pralii, sic dictus
 quasi

*Quicquam, præter confabulationem, & stabulum in septo.
Quomodo enim cibo exciperet, a quo repulsus longe somnus est?
Ob inediam quæ ossa dolat, ita ut excisus sit.*

Quid

quasi procubitorium Cladis. Sed versiculus ipse apponendus:

وَمَنَاخٍ نَارِيَّةٍ كَفَيْتَ وَفَارِسٍ
نَهَلْتُ قُنَاتِي مِنْ مَطَاهٍ وَعَلَّتْ *

*Sæpe procubitorium cladis substiti, & sæpe Equitem;
Cujus e dorso basta mea repetitis bibit bauftibus.*

Item hocce

أَبْرَكَهُمْ فِي مَنَاخٍ جَفَجَعَ يَنْقَبُ
هَبَّةِ الْأَطْلُ

*Procumbere eos fecit in procubitorio aspero, in quo perforatus
ima ungula.*

*Pro, eos ad extremam miseriam
redegit.*

68 يَغْرِي cibo, vel bospi-
sio, exciperet. In fut. 1. a
قَرِي, cujus Origo est
occurrere. كَرِي vel كَرَا
propensio in somnum, pro
كَرِي, a كَرِي fodit:

item med. kefrata كَرِي

*dormitavit, propensus fuit in som-
num. Est notio secundaria, a
fodicando tracta.*

69 طَوِي complicatio visce-
rum: inedia: ut supra demon-
stratum. Constructio Elliptica,
pro ob inediam. بَرِي Præci-
dit, præsecando asciavit, dola-
vit,
R 2

فَمَا ٧٠ تَرِي فِيمَا ذَكَرْتُ مَا تَرَا *
 فَعُلْتُ مَا أَصْنَعُ بِمَنْزِلِ ٧١ قَفِيرٍ وَمَنْزِلِ
 حِلْفٍ قَفِيرٍ وَلَكِنْ يَا قَتْنِي مَأْسَمُكَ فَقَدْ
 قَتَنَنِي

vit, aptavit, lignum, arcum, &c. &c. Inde Proverbialis formula اعطيت القوس

باريها Arcum suo exasclatori donavi, i. e. justo possessori rem restitui. Ad Confess. 6. plura, huic quidem usui illustrando.

عَظْمٌ ossa, est plur. fr. a عَظَمَ os. Grandi figura ossa asclari, dolari, dicuntur, quæ fa-

me tenuantur. Huc pertinet, quod in Lexico enotatum, extenuavit, defatigavit eum labor, cursus &c. quasi dicas dolavit, asclavit. Sic Noster confess. 17.

شَبَّخَ بَرَّتَهُ الِهْمُومُ
 وَلَوَحْتَهُ السُّمُومُ

senex, quem dolaverant cura tabefacientes, & decoloraverant ventis urentes. Vicinum hocce in Div. Hud.

أَنَاسٌ بَرَّتْنَا أَلْكَرْبَ حِذَالٍ حِكَايَ *

Homines fumus quos dolavit bellum : stipites confricationis.

Item.

بَرَّتِ الْخَوَادِثُ وَالْأَيَّامُ وَفَرَّتْ
 وَلَا تَرَكْنَ لَهُ مِنْ مَرِيَشٍ أَسْبَادَ *

Dolarunt infortunia & Dies Caesariem ejus; i. e. fortunas copiosas. Neque reliquerunt ei quicquam de plumis compactionibus.

Quid ergo vides circa id quod memoro, quid dispicis?
 Tum ego, Quid faciam in domicilio deserto, & cum ho-
 spite paupertatis socio? sed tamen, o puer, quod nomen
 tibi,

Affectate *Ispahanensis* in *vita*

Salad. بَارِئُهُم الرِّمَاءُ

وَوَرِئُهُم بِالْمَبْرِئَاتِ

oppugnarunt eos sagittarii, & de-
dolarunt eos suis dolatis: id est,
sagittis. Vides jam quid Esecb.
23: 47. fit ברא בחרבות dedo-

lare gladiis. Sequens اُنْبَرَا

in prat. 7. ejusdem Radicis, si

retineatur حتي, non ad-

mittit aliud, quam vel attenua-

ri, vel conscindi; consecari: ut

reddat passivum primæ; valeat-

que nunc penitus confici. Natu-

turam Linguae hoc pati, non est

quod dubitemus. Teblebius pro

legit لمن حتي; ut obti-

neat vulgatio ille usus, quo

اُنْبَرَا valet occurrere, obviam

ire: sensusque fit, ob inedia

quæ ossa dolat, cui occurrerit. Id

non e limpido fluit: ut nec al-

terum illud, لَمَّا اُنْبَرَا

quum occurrerit, vel obversatus

fuerit; quod verius esse mone-

tur in Apographo, quo utor.

Vel sic sane sententia claudicat;

quæ recto talo stat, si teneas

quod origo dat, in 7. *secari*: nam

& notio illa *occurrendi a secando*

profluxit; quatenus secari di-

cuntur, in quæ transversim in-

ciditur.

70 Non placet *Teblebius*, qui

قَرِي vides utrumque refert

ad *consilium*, ut repetitio tan-

tum sit للتوكيد ad *Em-*

phasin. Mihi prius vides, est ju-

dicantis: posterius, dispicientis,

& consulentis.

71 قَفْرٌ desertum aqua &

berba carens, hic eleganter

transfertur ad domum cibo &

potu destitutam. Radix قَفْرٌ

exponitur pauca fuere opes,

pauca carne fuit. In 4. قَفْرٌ

reperit desertam urbem: in de-

sertum ivit, vel venit. Caruit ob-

sonio. Esurivit. Secundaria sunt

omnia. Origo necdum mihi

perspecta. حَلَفٌ socius;

proprie qui juravit in fœdus:

fœderatus. Hinc illustri figura,

fœderatus egestatis, pro additio-

quasi

فَتَنَبَيْ فُهْمَكَ فَقَالَ تَسْمِي نَزِيدٌ 72 وَمَنْشَايَ
 فَبَدَّ 73 وَوَرَدَتْ إِلَي هَذِهِ الْمَدْرَةِ أُمِّسٍ مَعَ
 أَخْوَإِلَي مِنْ بَنِي عَبَّسٍ فَقُلْتُ لَهُ نَزْدَنِي
 74 إِيضَاحًا عِشْتُ وَتَعِشْتُ فَقَالَ أَخْبَرْتَنِي
 أُمِّي بَرَّةً وَهِيَ كَتَمَهَا 75 بَرَّةً أَنَّهُ
 76 نَكَحَتْ

quali ad perpetuam egestatem.

Radix حلف juravit. فَقَرَّ

egestas, a فقر fregit vertebrae
 dorſi: ut observatum ad Conf.
 3. pag. 140. 148. In conf. 40. fi-

guratur حَلَفَ شَجَوٍ وَشَجِي

Fæderatus mæroris & præfoca-
 tionis. Iterum, alia forma,

حَلِيفَ إِفْلَاسٍ fæderatus

extrema egestatis, in Conf. 15.

72 مَنَشَايَ patria mea.

A rad. نَشَأَ elatus fuit; or-
 tus est: excrevit: speciatim, a-

dolevit, descendit مَنَشَأَ pro
 موضع الذي نشأت فيه

locus in quo adolevi: Natale solum.

In Lexico Golii omiſſa forma.

فَاشِبَةٌ & فَاشِي

adolescens, & فَاشِي
 adolescentula: sunt participia hu-
 jus Radicis, cum eodem usu
 signatiore. Hebrais נָשַׁן effer-
 re, venit in plantis, & germi-
 nibus nonnunquam. Hac anſa
 efferri pro adoleſcere invaluit.

فَبَدَّ Pbeida est oppidum in-
 ter Meccam & Bagdadum.

73 وَرَدَتْ descendit; pote-
 ſtate illa latiore, qua & رَدَّ

Hebræum pollet. مَدْرَةٌ proprie
 gleba; hic terram, regionem con-
 ſignat. Sic Latini ſuam glebam
 ad agros permifere.

نَزْدَنِي إِيضَاحًا 74
 Auge me evidentiā: i. e. Copio-
 ſius

tibi, ingenium namque tuum *fascinavit me*. Ille vero, nomen mihi *Zeido*, & *Pheida* mihi patria est. In hanc autem terram descendi nuper admodum cum avunculis meis ex *Ehsidis*. Hic ego, copiosius me hæc edoceas, ita *Vivas*, atque *restaureris*. Ille iterum; retulit mihi mater mea *Berra*, nomen & omen pietatis habens, se anno quo im-

pres-

fius & evidentius me doceas. *نَزَدَ* med. je est auctus fuit; & auxit.

Ejus imper. I. *نَزَدَ*. Proprietas

est in tumore aquarum excrescentium. *Abulfeda* ad Annum 720.

ووصلوا الى نهر جبزون
وكان نرايدا فاقنحوه
ففرق جماعة

Et pervenerunt ad flumen Gicbon, eratque tunc tumidus. Quumque insiluissent merfi sunt bene multi. Sic *המים הזרנים* Aqua tumida apud *Psaltem*. Vides unde *superbia* apud *Hebræos* accre-

rit huic Radici. *إيضاح* evidens demonstratio, & in infin.

4. a *وضح* clarus, evidens, manifestus fuit. Proprie, *أوجج* *أوجج* quod ad *Originem* & *הוכיח* evidenter arguere viam mihi aperuit.

عشت vivas, in *pres.* I. a

عاش vitam duxit; quasi di-

cas *circavit*, ut supra innui.

نَعِشْت instaureris; est *prat.*

pass. I. a *نَعِش* extulit in

altum, excitavit: speciatim a lapsu. Inde secundarium illud, restauravit a paupertate; q. d. *collapsum* excitavit. Solemni formula hinc percubuit *نَعِشْكَ*

نَعِشْكَ resuscitet te Deus, pro

رَفَعَكَ مِنْ عَثْرَتِكَ

erigat te e lapsatione, sive rebus *collapsis*. Ad Linguæ genium intimum *Isphabanensis* in *Hist. Salad.*

وَجَبَرَهُمْ وَنَعِشَهُمْ

وَقَدْ أَنْهَسُوا وَعَثَرُوا

Et consolidavit eos, excitavitque, quum jam fracti, *collapsique*, essent. Iterum; *Laus Deo*

الَّذِي نَعِشَ عَثَارَ الشَّعْرِ

qui excitavit res *collapsas* urbis *praesidiariae*.

75 *بَرَّة* *Berra*. Nomen pro-

prium *Piam* resonans. Venuste ergo enunciatur; *Mater mea*

Pia,

٧٥ نَكَحَتْ عَامَ الْغَارَةِ بِمَآوَانَ رَجُلًا مِّنْ
 سُرَّاءِ سُرُوجٍ وَغَمَّسَانَ فَلَمَّا أَنَسَ مِنْهَا
 ٧٦ الْإِثْقَالَ وَكَانَ بَاقِعَةً عَلَيَّ مَا يُقَالُ
 ظَعْنُ

Pia, quæ ut nomen ejus fert e-
 rat *Pia*. Radix برّ پور pur-
 rus fuit.

٧٥ نَكَحَتْ *nupsit*. In
prat. 1. a نكح, quod de co-
 pulatione frequentatur, atque
 de viris valet duxit, de fæmi-
 nis, *nupsit*. Notio primaria non
 comparet. Suspiciabar olim,
Hebræum נכח e regione; coram,
 ansam præbuisse ului verecun-
 do: nec pœnitet conjecturæ ad
Gen. 3: expositæ. Inquirendum
 tamen, unde נכח *situs adversi*
 vim induerit, antequam certi
 quid constitui queat. Sciatur
 itaque נכח in *Camuso* red-
 di per نهر *feriit*, pepulit,
impulit; unde quo modo ad O-
 riginem perveniri queat, ali-
 bi disquirendum. Ad مآوان
 annotatum a *Tebl.* هو موضع
 بطريق مكة وقيل بلد

هناك est locus in via Mec-
 cæ: alii dicunt esse oppidum.

٧٦ إِنْثَقَالَ *gravidam esse in*
infin. 4. a ثقل ثقل ponder-
 ravit: unde انثقل onere præssit
 sarcina: & انثقلت المرأة
uterum tulit fœmina: præsertim
 التي ثقل حملها في بطنها
cujus sarcina gravior jam facta.
 باقعة est *part.* 1. fem. a بقع
 abiit in vallem *Turpibus* dictis
 impetiit. Nigro alboque varie-
 gata fuit cornix. &c. In *Golio*
 hæc forma exponitur, *infor-*
tunium. Item, *subtilis, versu-*
tus &c. nec non, *volucris non*
audens adire aquam bibendi cau-
sa, quia metuit capi. Ad Har-
 montam prælucebit *Teblebius*:
 باقعة اي داهية
 محتمل خداع يقال
 باقعة

pressionem hostilem passa est *Mawana*, nupsisse viro ex primariis *Serusji* & *Gassani*. At illum, quum gravidam eam animadvertisset, ut *vagatorem* eum ferebat fama, ab ea clau-

باقعة من البقاع اي
داهية من الدواهي
وقبل الباقعة الذي
جال بقاع الارض وعرف
خبرها وشرها قال ابن
الانباري فلان باقعة
داهية اي حذر محتال
حاذق والباقعة عند
العرب الطائر الحذر
المحتال الذي يشرب
الماء من البقاع لا يرد
للمشارع والمياه المحصورة
خوفا من ان يحتال
عليه فيصطاد ثم شبة
كل حذر محتال
قال الميداني واصلي
من البقع يقال غراب
ابقع وسنة بقعاء اذا
كان فيها خصب
وجذب والباقعة الداهية
نفسها *Vox Bakia signat*

astutum, versutum, deceptorem: unde dicitur est Bakia e Bowaki, pro unus ex astutis. Dicitur, Bakia proprie designat eum qui tractus terrarum pervagatur, bona & mala earum experiens. Anbarides ait, Bakia Dabia vocatur cautus, versutus, solers. Est autem Bakia apud Arabes Avis cauta, versuta, quae aquam bibit e locis stagnantibus; non descendens in loca publica aquationis, & aquarum; metuens ne insidiis structis capiatur. Inde per similitudinem sic dictus omnis cautus, versutus. Meidanus auctor est, originem sitam esse in variegatione coloris; quod dicatur عرب اבקع cornix variegatus: & سنة اבקع Anus variegatus; quum in ea fertilitas simul & sterilitas existit. Etiam Bakia absolute pro Dabia venit. Ex his colligere est, Criticos Arabum inter se dissidere: & aliis Bakia esse vagantem in genere: aliis Cornicem, vel a vagatione sic dictum, vel a colore variegato. Ad Harniam cum Hebraeo اבקع fidit, nos ducit derivatum بَقْعَة & بَقْعَة, بَقْعَة vallis, planities

ظَلَعَن عَنْهَا سِرًّا ٧٨ وَهَلَمَّ جَرًّا فَمَا يُغْرِفُ
لَحْيَ هُوَ ٧٩ فَبَتَوَقَّعَ لَمْ أُوَدِّعَ الدَّخْدَ الْبَلْقَعُ
قَالَ

ties inter montes; terræ tractus depressior: speciatim in quo restagnat aqua. A fissura appellatio ducta. Inde بَقَعَ

abivit per terras, omnes valles lustrans. Sic jam impostori, omnique adeo verjuto, multorum mores qui vidit & urbes, nomen inditum, non abhorret. Valde tamen adblanditur imago Cornicis, translata ad eundem: nam & aliis in Linguis idem factum. Usurpatur in Hist. Tamerl. pag. 46. ubi Timurus ipse vocatur Bakia; quod omnes terras percurreret, & infestaret.

٧٨ هَلَمَّ جَرًّا *usque buc; ad hoc usque tempus. Est formula tam ad locum, quam ad tempus se præbens. De* هَلَمَّ *supra dictum. جَرًّا descendit a* جَرٍّ *traxit; quasi buc tractim.*

Nonnunquam adhibetur pro formula *bortandi*, valetque *fixo gradu perge*, vel & *pergite*.

٧٩ فَبَتَوَقَّعَ *ut expectetur; ut proinde expectari debeat. Est fut. pass. in 5. figuratum per phata, pro*

يَتَوَقَّعُ, a وقع cecidit, concidit, procubuit, &c. Convenit Hebræum יָרַח luxari; cum luxatione & fragore decidere e loco. Inde in gravi lapsu, & ruina cum fragore, proprie veniens, late usum permittit, notatque, ruere ex alto, prorueri, ingruere, incumbere, accidere, obruere, obiterere, & alia, quæ hinc facile in ordinem rediguntur. Expectandi

potestas adscita sub تَوَقَّعَ *quasi spectavit quid caderet. Sic Hist. Tamerl. 315. كان متوقعاً من تيمور لأضعاف هذه الشهور*

Expectans erat a Timuro duplum borundem malorum. Sæpe insinuo, nulla Lexica Linguae copiam omnem præstare: veluti hac sub Radice locutionum satis ampla seges extat, quam *fre-*

clauculum discessisse. *Ad hoc temporis autem ignoratur vivusne sit, & adhuc expectandus; an in cavum depositus* so-

frustra ibi quæras. *Hist. Sar. 224. وقع ومات agrotavit, & mortuus est. Sic cubuit absolute; & decubuit. Et p. 126. discordiam inter eos sparsit: Proprie inject inter eos: ab usu 1. conj. وقع*

cecidit inter eos; pro diffidium ortum est; quod reperies Abulphar. pag. 271. وقع بينهم Plena phrasis est *cecidit inter eos sermo, pro contentio orta est, ut Tauriz. ad Hamaſa notavit. Elegans quoque illud Abulphar. p. 208.*

وقع الكلام في قلبه Cecidit sermo in cor ejus, pro adfecit eum; eique quasi impressus est. Hinc intelliges Hist. Tamerl. p. 105. فعجب

تيمور هذا الكلام ووقع من قلبه بمكان ومقام

Admiratusque est Timurus bunc sermonem, isque in ejus corde gradum locumque occupavit. Proprie, cecidit in gradum & locum de corde ejus. Eiusdem est virtutis, quod apud Algaza-

lium crebro occurrit, وقع موقع الرضاء cecidit in locum complacentiæ: hoc est benigne auditus & exceptus fuit sermo. Insignis structura Maccab. Cap. 56. لا طاعة اعظم قدرا ولا اجل موقعا

non est obedientia majoris pretii, quaque magis placeat. Proprie insignior quoad locum in quem cadat. i. e. quæ cumulatior accidat. Qui talia e Lexicis haurire cupit, idem fluminis copiam expectet e canali. Sequens اودع depositus sit, est prat.

pass. 4. a ودع posuit. Inde dicitur اودعه الشيء cum gemino accusativo: pro deposuit apud eum rem. Ad hanc normam an depositus sit sepulcrum, pro in sepulcro, apud sepulcrum, quasi in custodia ejus. لحد flexura, cavitatis in latere australi في قبلة القبر in kibla, se-

pulcri. Verbum لحد hinc valet, excavavit in latere sepulcri conditorium. Proprietas in flexu

قَالَ أَبُو نَزِيدٍ فَعَلِمْتُ ٥٠ بِصِحَّةِ الْعَلَامَاتِ
أَنَّهُ

flexu sive obliquatione, unde
Harmoniam reliquarum notio-
num sibi facile præstabit quif-

que: بَلْقَعٌ *terra inculta, in-*
habitata, vacua, vel per appo-
sitionem venit, ut sepulcrum di-
recte vocetur regio inhabitata:
vel ut *Epitbeton* adjungitur *se-*

pulcro, quatenus بَلْقَعٌ
in *Origine* est *Adjectivum*. Sic
directa structura existeret *se-*
pulcrum desertum, incultumve.
Reperio etiam بَلْقَعٌ & *fa-*
min. بَلْقَعَةٌ absolute pro
sepulcro usurpari apud Poëtas.
Sic in *Hamaſa*..

أَضْحَى أَبُو الْقَاسِمِ النَّبَاطِيُّ بِبَلْقَعَةٍ
تَسْفِي الرِّيحَ عُلْبَةً مِنْ سَوَافِهَا *

Et rediit Abulkasim, habitans in deserto,
Ut convellant venti super eum de pulvere quem radere
solent.

Iterum:

أَضْحَى قُرْبِي لِلْمَنَايَا رَهْنٌ بِبَلْقَعَةٍ
وَقَدْ يَكُونُ عُدَاةَ الرِّعَافِ يَقْرِئُهَا *

Evadit pabulum Mortibus, Pignus deserti, i. e. sepulcri:
Quum tamen tempore prælii Has ipse pabulo excipere soleat.

Hoc est, evadit esca Mortis, qui
Mortem ipse cibare solebat fortissi-

mus præliator. In plurali بَلَاغٌ;

quo

solitarium? Agnoscebam, adjecit *Abuzeydus*, signorum e-
vi-

quo usus *Mubammedes*; cuius
hocce dictum refertur البمين
الفاجرة تذر الديار بلاقع
*Fusjurandum mendax relinquit
sedes deserta: i. e. eas in deserta*

borrida convertit. Etiam بلغة
in *Camuso* significare dicitur
المراة الخالصة من كل

بلغة mulierem vacuum omni
bono. Est figurata locutio, qua
desertum pro tali muliere inva-
luit. Additur ibidem وسهم
او سنان بلقي صافي النصل
Item sagitta, aut cuspis *Belkayi*,
cujus nitet acies. Mirum cum
deserto una in sede consistere
autorem. Idem tamen in *Radi-
ce* ipsa quadrilitera quoque ob-
servare est; nam in *Camuso* ea
sic declaratur بلقع البلد
اقفر وابلقع الكرب
انفرج والصبح اضاه

Verbum *Belkaa* in 1. specie de re-
gione dicitur qua deserta est: ip-
3. de maerore quam discutitur; &
de aurora quum emitecit. Hinc
conjectare licet, primariam vim
esse in nitenti splendore: inde-
que transitum factum ad loca

fabulo perpetuo nitentia, qualia
sunt *deserta Arabia*. Firmat
conjecturam, quod in *Camu-
so* subnectitur ويقل
للطريق صلتع بلنتع

Vocatur etiam via publica, *Sa-
lenkao Balenkao*. Prius sonat ra-
sum vel rasile; posterius, ut vi-
detur, nitens quid; praeduritie
calcata videlicet.

80 صحة veritas, integri-
tas, sanitas. Proprie nitens cla-
ritas; a صبح sanus, integer,
vitii expers, verus fuit: item,
convaleuit a morbo. Omnia a
nitida claritate, quam sub צהר
servarunt Hebraei; quin & A-
raber ipsi: nam صبح
evidens fuit, hinc aperte du-
ctum; & صبح Lux solis, quin
& sol ipse, ex hoc fonte: una
cum صبح manifesta
evidens fuit res; huc illuc agi-
tata fuit apparens procul aqua;
q. d. renituit, remiduit, resplen-
duit. In Psalmis צהרה
dens, nitens, pro deserto arido
& siticulis venit, quasi dicas
S 3 soli

أَنَّهُ وَأَدِي وَصَدَفْنِي عَنْ ٨١ التَّعْرِفِ الْإِبَةِ
صَفَرٍ

*foli expositam & nitentem plani-
tiam. Similiter ضَحَّ campus
terræ amplius foli expositus. Hæc
pro Origine & Harmonia nunc
suffecerint. عَلَامَاتٌ signa, in
plur. fr. a علامة nota impres-
sa; cujus Radix علم signavit
incisione vel fissura facta. Idem
valuisset عَلَمٌ, indeque دَعَلَمٌ
esse signari, obsignari, in opuse.
de Defect. adstructum. Sciendi
significationem, quæ præces-
sit, etiam a signatione fluxisse,
ibidem demonstratum.*

81 تَعْرِفٌ notum facere :
indicare. Est infin. 5. a عرف
cognovit; intime penetravit; ri-
matus est viscera: ut fit in Ana-
tomia. Dictum in Clavi Dial.

p. 273. صَفَرٍ يَدِ vacuitas

manus, pro inopia. Supra num.

14. jam dedi الْإِنَاءِ صَفَرٍ
vacuitas vasis, pro interitione
pecorum, & inopia omnium re-
rum. Oculis ibi subjeci notio-
nes præcipuas Thematis صَفَرٍ

1. Sibilarvit, fistulavit. 2. vacua,
inanis fuit, res; ut supellecti-
le domus. 3. Palluit e ventris
morbo: inedia, puta, sive va-
cuitate ventris, ut visum, num.

14. Posterius hoc a secundo or-
tum; cuius cernere est: sed
non adeo prompta concordia in-
ter secundum & primum. Ut ea
inveniatur, tenendus usus signa-

tus, quo dicitur صَفَرِ الْمَنْزِلِ

Domus من المتاع اذا خلا

٧٥٧ a supellectile, quum ea pe-
nitur vacua est. Sentire inci-
pis, qui in Linguis calles, esse
usum figuratiorem. Ejus Orig-
inem & ansam porriget illud
Poetæ in Hamasa

سَكَبَتْ عِظَامِي لَحْمَهَا فَتَرَكْتَهَا
مَجْرَدَةً تَضْحَكِي إِلَيْكَ وَتَحْضُرُ *
فَأَخْلَبْتَهَا

videntia, esse hunc meum Filium, sed *Vacuitas manus meae*
me

فَأَخْلَبَتْهَا مِنْ مَخِّهَا فَتَرَكْتَهَا
أَنْابِبَ فِي أَجْوَاهَا الرِّيحُ تَصْفُرُ *

*Spoliasti ossa mea carne sua, eaque liquisti
Nudata, solem a te patientia, & frigus.
Et exinanivisti ea medullis, eaque reliquisti
Fistulas, quarum in cavis ventus sibilat.*

Est phantasia amatoria. Sermo ad Amicam directus : quo medullis evacuata ossa sibi perstabilia facta dicit *instar fistularum*. Vides, quomodo خلا *evacuatus fuit*, & صفر *Sibilavit* unam sedem intrare queant. Figura bifariam sese dat. Dicitur nempe venti sibilant per cava domus, ad pingendam domum inaniis & araneis oppletam : & ipsa domus sibilat, hoc est, ad inanitatem extremam redacta est. Eadem granditate figuratur in Diwan Hudeil:

بُطْنٌ جَائِعٌ صَفْرٌ

Venter famelicus, sibilans vacuitate.

Addantur hæc iis, quæ *conf. mis*. Sed unde jam *sibilandi* ducta potestas ? Id non jucundæ solum, sed & necessariæ disquisitionis, alibi exprometur.

صَفْرَتِ الرَّاحَةِ
sibilavit vela, pro facta est ina-

صَغُرَ يَدَيَّ فَقَصَلْتُ عَنْهُ ٨٠ بِكَبِدٍ مَرْضُوضَةٍ
وَدَمُوعٍ

82 *diremtus sum.* فَصَلْتُ

In præf. 1. a فصل *diremit*,
disjunct, *discrevit*. Apud He-
bræos פצל occurs pro *direm-*
tione corticis. Vides, *secunda-*
rium esse ÷ *digressus est*, *seces-*
sit e loco, q. d. *diremtus est*

inde. كَبِدٌ *Hepar*, דבד,

a gravitate, quæ in Radice דבד.

Apud Arabes كَبِدٌ *læsit in*
bepate, est *secundarii usus*. In 2.

كَبِدٌ *exponitur medium sum-*
mumque cælum tenuit sol, stel-
la. Id longius abire videtur.
Ab *Hepate* deducit Gjeubarius,
notioni *Hepatis* subjungens mox

وَكَبِدُ السَّمَاءِ وَسَطُهَا

يُقَالُ كَبِدُ النَّجْمِ

السَّمَاءِ أَيْ تَوْسَطُهَا

وَتَكَبَّدَ الشَّمْسُ أَيْ

صَارَتْ فِي كَبِدِ السَّمَاءِ

وَكَبِيدَاتُ السَّمَاءِ

كَأَنَّهُمْ صَغُرُوْهَا

كَبِيدَةٌ ثُمَّ جَمَعُوا

وَكَبِدُ الْقَوْسِ مَقْبُضُهَا

يُقَالُ ضَعِ السَّهْمَ عَلَيَّ

كَبِدِ الْقَوْسِ وَفِي مَا

بَيْنَ طَرَفَيْ مَقْبُضِهَا

وَمَجْرَى السَّهْمِ مِنْهَا

Et *Hepar cæli est Medium ejus*.
Dicitur, in 2. *stella jecur cæli*
tetigit, pro *ad medium pervenit*
cælum: Itemque in 5. *sol jecur*
attigit, pro *tenuit medium cæli*.
Et *jecuscula cæli figurantur*, ad-
scito quasi diminutivo *Cobeida*;
indeque pluraliter *Cobeidât*. E-
tiam *jecur arcus*, est *spatium quo*
retinetur: diciturque, pone sagit-
tam super *jecur arcus*: hoc est,
medium illud inter extremitates
spatii, quod tenetur manu, unde

me deterruit, quo minus me ipsi præberem cognoscendum:

ab

unde emittitur sagitta. Copio-
fior in notionibus hisce pro-
mendis Camusus: والكَبِدُ

الجوف ووسط الشئ
ومُعْظَمُهُ ومن القوس
ما بين طرفي علاقتها
او قدر ذراع من مقبضها
وبالتحريك عظم البطن

والهواء والشدة والمشقة
في وسط الرمل ووسط

السماء كالكَبِدَاءِ

والكَبِدَاتِ والكَبِدَاءِ

والكَبِدِ وتكَبِدَتْ

الشمس السماء صارت

في كَبِدِهَا

ككَبِدَتْ تكبيدا

Etiam Cabid Hepar dicitur ven-
ter, & Medium cujusque rei,
ac præcipua pars ejus: nec non in

Arcu, quod inter duas oras spa-
tii unde suspendi solet, aut spa-
tium cubiti de capulo ejus. At
Cabid cum gemino pbata, est
magnitudo ventris, & spatium
inter caelum & terram; & vehe-
mentia; & molestia: & medium
arenosi soli; & medium coeli; ut
& Cobeidao; & Coheidat; &
Cabdao; & Cabd; indeque in 5.
in coeli Cobeida versatur: quod &
in 2. كَبِدَاتِ cum infin. كَبِدِ.
Ad hunc calculum non a jecore
fluxerit hic usus, sed a gravi-

tate. نَمِط كَبِدٌ

est jecur, in forma particip.
quali dicas gravans, sive grave vis-

cus: sed كَبِدٌ vel كَبِدٌ

substantivam formam habet,
quæ gravitatem consignet. Ita

كَبِدٌ حرّ Haririus cons. 15.

gravitatem caloris extulit. Apud

Golium in famin. كَبِدَةٌ

vehementia, adversitas: proprie
gravitas, vis gravior. Inde dimi-

nutiva forma processit كَبِيدَةٌ

unde كَبِيدَاتِ السَّمَاءِ

T

subli.

وَدَمَّوعٍ مَقْضُوضَةٍ فَهَلْ سَمِعْتُمْ يَا أُولَئِهِ
 آلَ اللَّبَابِ بِأَعْجَبَ مِنْ هَذَا آلِ الْجَبَابِ فَقُلْنَا
 لَهُ لَا وَنَحْنُ عِنْدَهُ عَلِمَ بِهِ الْكِتَابُ فَقَالَ
 أَتُبْنُوهُمَا

*sublimiores partes cœli, forte di-
 ctæ, a vehementia caloris; quia
 quum sol in iis versatur, existit*

gravitas a- كِبْدَةٌ الْحَرِّ
stus. Ejusdem est diminutionis

graviuscula, a كِبْبْدَةٌ

quod est fam. ab كَبْدَةٌ

gravior, cor- أَكْبَدُ

*pulentus: ut graviuscula cœli ap-
 pellata fuerit pars ejus sublimior
 & media: & sol graviusculam te-
 nere dicatur, quum mediam
 cœli partem permetitur. Sic
 voluisse videtur Auctor Comu-
 fæ. Quicquid sit, meridie cla-*

rius elucet, apud كَبْدُ

*Arabes æque ac Hebræos desi-
 gnare gravitatem; & nullum hic
 esse dissensum. A gravitate e-*
tiam ductum in 3. كَابِدُ

dura suscepit, vel toleravit:

ut in Hist. Tamerl. p. 13.

وَكَابِدُوا أَحْوَالَ الْمَوْتِ

وَشَاهَدُوا أَحْوَالَ الْفَوْتِ

*& præsentissimam mortem substi-
 terunt; terroresque exitii coram
 adspexerunt. Reperio etiam*

مَكْبَدَةٌ plur. fr. a مَكَابِدُ

pro locis ubi gravia pericula ad-

cunda. Ceterum كَبْدُ

*Hepar commemorari solet ab
 Orientalibus, ubi gravis do-
 lor exprimendus. Sic & Græcis
 Proverbiale fere, ἡ καρὴ ἥρα-
 νη δὲ χολῇ; Ælian. V. H. 8. 9. &
 θυγατρὶ τοῦ ἥρατος apud Æsch. A-
 gam. 442. Sentis quantam vim*

exerat Hepar contusum. مَرْمُوضَةٌ

partic. pass. a مَرَضَ contu-
dit, tundendo contrivit: spec.

in partes grossiores. دَمَّوعٌ

ab eoque revulsus sum , jecore contuso , & lacrimis ubertim profusis. Num vero audivistis , o Cordati , hocce mirando quidquam admirabilius? Hic nos , non sane , per il-

lacryma , a دَمْعٌ دَمَعٌ ; cu-

jus fem. دَمْعَةٌ دَمَعَةٍ , a دَمَعٌ

مَفْضُوزَةٌ lacrymatus est.

profusa; proprie dispersa, sparsim procedentes: in part. pass. a

فَضَّ fregit cum divulsione; dis-

persit; فَضَّ ut Tom. I. Origin.

indicavi. Verbum hoc ad a-
quas profusas transfertur , sed
eas potissimum , quæ per aë-
rem cum roratione sparguntur :
veluti quum per Sipbonem ex-
pressæ radiatim sese dissipant. Nil
aptius , grandiusque , ad lacry-
marum impetum consignandum...

83 أَلْكِتَابُ Liber , κατ'

hic est vel Alcoranus; vel

المسحوق المحفوظ

Tabula asservata decretorum Dei.

أَتَبْنُوا inserite; in imper. 4.

a Rad. ثَبَّن Firmus, fixus, fuit.

عَجَائِبُ admiranda est plur.

fr. a عَجِبَ Absolute

frequentari amat pro eventis
gravioribus. In Hamaſa

وهذا الدهر جم عجائب

: Quod ad seculum hoc , mirandi ejus casus abundant.

إِتِّفَاقٌ eventus , casus , est

infin. 8. وَفَقَ convenit ,

congruit. Suspicio allusum ad
Titulum Libri , qui inscribitur,
Admirabilia eventus.

أَتَبِتُوهَا فِي عَجَائِبِ الْإِتِّفَاقِ ٨٤ وَخَلَدُوهَا
 بِبَطْنِ الْأَوْرَاقِ فَمَا سَبَّرَ مِثْلَهَا فِي
 الْإِتِّفَاقِ وَأَخْضَرْنَا ٨٥ الدَّوَالِ وَأَسَاوَدَهَا وَرَقْسْنَا
 الْحِكَايَةَ عَلَيَّ مَا سَرَدَهَا ثُمَّ ٨٦ أَتَسْتَنْبِطُنَا
 عَنْ

٨٤ خَلَدُوا <i>perennare facite.</i>	<i>rumoe, paginis. folium,</i>
٨٥ <i>Est imper. 2. a خَلَدَ perenna-</i>	<i>& frons, a وَرَقَ viridis</i>
<i>vit; vegeta viridique senecta fuit.</i>	<i>fuit. Utrumque usum pulchre</i>
<i>Convenit cum ٦٧٧. Ventres</i>	<i>complectitur Nawabig,</i>
<i>foliorum, pro Librorum, charta-</i>	

ما الثمر البائع تحت خضرة الورق *
 يا حسن من الخط الرايع في بهاض الورق *

*Non est fructus maturefcens sub viriditate folii
 Pulchrior, quam stilus jucundus in albedine charta.*

٨٥ دَوَالِ <i>Atramentarium; quod</i>	<i>testatis. Instrumenta ::</i>
حَبْرٌ <i>ab مخْبِرَة</i>	<i>est plur. fr. a سَوَادٌ nigredo;</i>
<i>alias atramentum. Id Hebrais ٦٧١,</i>	<i>indeque omne corpus procul ap-</i>
<i>a Rad. ٦٧١, quæ cum ٦٧١,</i>	<i>parens, in oculosque incurrens,</i>
<i>٦٧١, ejusdem Originis, & po-</i>	<i>cum aliqua nigredine, vel spe-</i>
	<i>cie subobscura: شَخْصٌ</i>

Hine

illum qui scientiam possidet Libri factorum. Et illi, hoc ergo Admirabilibus eventuum insertate, & in ventribus foliorum perenni memoria commendate, neque enim quicquam simile uspiam terrarum divulgatum est. Atramentario itaque & reliquo instrumento admoventi iussis, exaravimus narrationem illam prout eam nobis contextam dederat. Deinde interroga-

vi-

Hinc porro numerus multus, apparatus, instrumentum; impedimenta castrorum; supellex ædium. Pagi villaque agrorum. &c. &c. &c. Non placet quod Scholiastes velit esse plur. ab

أسود Niger, Æthiops; ut calami scriptorii figurate vocentur

Nigrita. رُقْشَا exaravimus:

in prat. 1. a رُقْشَا figuris ornavit, pinxit, punctis albis nigrisque variegavit. حكاية

narratio, ab حكي narra-
vit, retulit; a significatione primigenia nescendi, quam attigi ad Jobi Cap. 3. Aptissime ergo hic locatum quoque سَرَقَ conscriuit, contexuit; contexta oratione denarravit.

إِسْتَنْبَطْنَا Elicuimus
Interrogando. Est prat. 10. a

فبط scaturivit; emanavit aqua. Inde conj. 10. proprie elicit aquam: quod pulcre translatum ad interrogationes quibus scientia alicujus evocatur quasi e fonte. مَرْتَا Sententia ejus.

Est part. pass. 8. مَرْتَا pro

مَرْتَاي id quod videtur alicui; quod deliberatum habet, propositum. Radix رَفِي

vidit. اِسْتَنْضَمَّ assumptio:

in infin. 10. a ضَمَّ contra-
xit in se, attraxit, aggregavit. Proprietas in constrin-
gendo, adstringendo sita, ut tetigi ad conj. 1. p. 19. Hinc

adscitum, ضَمَّ اليه
recepit eos ad se, vel in clientelam, finum, suscepit. In Hamasa vetus Poeta
T 3 sa

عَنْ مَرْثَاهُ فِي اسْتِنْصَامٍ فَتَاهُ فَقَالَ إِذَا
ثَقُلَ ٨٧ رَدْنِي خَفَ عَلَيَّ أَنْ أَكْفَلَ ابْنِي
فَقُلْنَا إِنْ كَانَ ۞ يَكْفِيكَ نَصَابٌ مِنْ
الْمَالِ أَلْفَنَاهُ لَكَ فِي الْحَالِ فَقَالَ وَكَفَى
لَا

. satis jucunde :

ضَمَمْنَاكُمْ مِنْ غَيْرِ فَقَرِ إِلَيْكُمْ
كَمَا ضَمَّتِ السَّافُ الْكُسْبَى الْجَبَائِرُ *

*Suscipimus vos ; absque ulla vestrum indigentia ,
Prout suscipiunt crus fractum fascia.*

Hinc in 10. اسْتِنْصَامٍ
valet , ad se rectpere cupivit.
Augendum hac forma Lexi-
con.

87 Venuiste elatum , Quum
gravata erit ثَقُلَ رَدْنِي
manica mea ; pro Dives factus
fuero ; vel nummos corrasero in
manicam addentes. Cerebra apud
Arabes mentio manica in opibus
undique corrogatis , vel compila-
tis. Instar omnium erit illud
Hist. Tamerl. 213. وَحِينَ مَلَا

جَوَاب طَمَعِهِ مِنْ نَقَائِيسِ

الاموال رَدْنَهُ وَاسْتَنْدَى
خُيَافَانَهَا شَبَابَ فَتَاهُ
صَالِحِيَا وَرَنَقَا حَتَّى
صَفَاهَا بِقَطْنَةٍ

Quumque vagator cupiditatis e-
jus , replevisset de pretiosissimis o-
pidibus Manicam suam : atque e-
mulisset ubera earum , rem aliam
super aliam , limpidam sumpsit , si-
mul turbidam ; donec eas exter-
fisset spongia sua &c. - Putchra
Antithesis , qua Gravem mani-
cam trahenti , Levis futura di-
ci

vimus ipsum, quid mentis ipsi sederet circa pueri sui assumptionem. Ille vero, ubi *manica mea gravior erit, levius mihi erit filii mei tutelam suscipere*. Nos iterum, si tibi iusta quaedam portio nummorum suffecerit, extemplo eam tibi colligemus. At ille, Mihine non sufficeret talis portio? quum

citur educatio filii. **خَفَّ عَلَيَّ** leve fuerit super me, plenius ef-

fertur, **خَفَّ عَلَيَّ ظَهْرِي**

Leve fuerit super dorso meo.

أَنْ أَكْفُلَ ut educem. Est fut. pbatum in 1. a **كَفَلَ**

præs sponsoris fuit pro alio: præsstitit se fidejussorem. Hinc subnata potestas educationis, & tutela, ut recte monet Tebleb. Sed & pradis, sponsoris, fidejussoris notio secundaria, a **כפל** duplicavit. Hanc proprietatem

cum alia servant, tum **כָּפַל**, quod est **ضَعَفَ** par, simile,

אגודל, proprie duplum, **כפל**. Omitti hic nequeunt formulae elegantes **ثَقِيلَ الظَّهْرُ**

Gravis dorsum, pro oneratus numerosa familia: & **خَفِيفَ الظَّهْرُ**

Levis dorsum, pro paucos ha-

bens domesticos. Jam vero omnis inops fit **ثَقِيلَ الظَّهْرُ**

gravis dorso, etiamsi unum modo habeat alendum: & contra

omnis opulentus **خَفِيفَ الظَّهْرُ**

Levis dorso appellari potest, quod sumtus ei vel ad numerosissimam turbam sustinendam suppeditent.

يَكْفِي ٨٨ suffecerit.

Est fut. 1. a **كَفَى** satis fuit. explevit vicem: pensavit. Hæc est prima notio: quæ & in **كَفَا** ult. Hamz. obtinet.

نَصَابٌ portio certa pecudum, vel nummorum; unde *Eleamys* na pendi debeat, secundum legem. Sic dicta ea, quasi *sub-*

stantia, firmitas, radix, a **نَصَبَ** **نَصَبٌ** constitio, erectus fuit. Variè ea *summa* definitur.

لَا ٩٥ يُقْدِمُنِي نَصَابٌ وَهَلْ يُحْتَقِرُ قُدْرَةَ إِلَّا
 مُصَابٌ قَالَ الرَّأَوِي ٩٥ قَالَتْنَهْ مِنْهُ كُلُّ مَثَا
 قِسْطًا وَكَتَبَ لَهُ بِهِ قِطًّا فَشَكَرَ عِنْدَ
 ذَلِكَ الصَّنْعَ ٩٥ وَاسْتَنْفَدَ فِي التَّنَاءِ الْوُسْعَ
 حَتَّى

89 *يُقْنِعُ* *sufficeret*; vel
 potius *contentum efficeret*. In
fut. 4. a *قَنِعَ* *contentus fuit*;
 de quo supra. *يُحْتَقِرُ*
حقير *sprevert*; in *fut. 8. ab*
contemfit. Ea *secundaria vis*.
Primaria latitat. *مُصَابٌ*
in/sanus: furid/us. Proprie, *per-*
cussus. Est *part. pass. 4. a* *صَابٌ*
feriit scopum sagitta. Hinc in 4.
أَصِيبُ *percussus est*; ad om-
 ne quidem *malum* pertinet, *spe-*
ciatim tamen, & *absolute*, *in-*
famiam signat. Ex *Gjeab. ad-*
duxit Tebleb. رجل مصاب
اي فيه طرفه جنون

Vir percussus dicitur, in quo ic-
tus furoris.

٩٥ *اِلتَزَمَ* *in se suscepit*. Est
prat. in 8. a *لَزِمَ* *firmiter pres-*

fit; *necessarius fuit*. *قِسْطٌ*

trutina, statera, portio appensa;
mensura; justitia; etiam injusti-

tia: ut قِسْطٌ in 1. iniquus

fuit. In 4. *اِقْسَطَ* *justus* &

equus fuit. Concordiam præ-

stabit Origo, quam dat قِسْطٌ

rigida constitutio pedum postero-

rum in equo: item siccitas ri-

gorque colli. Est ergo proprie

rigidus fuit. Jam vero *rigidus*

pro iniquiore vel ex Latino usu

se probat: ut & justus equus-

que inde semet commendat.
Apud Hebræos קשט est veritas
recto & rigido stans talo. Alibi
la-

quum ne ea quidem minorem spreverit nisi insanus? Quilibet igitur nostrum portiunculam ei dissolvendam in se suscipere, & eo nomine chirographum dare. Tum vero beneficentiam illam celebrare cœpit, in laudibusque amplissimam

latius. **قَط** in Lexico no-

tans *Libellum*; & *sententiam judicis*, nunc venit pro *Chirographo*, vel *instrumento donationis*. Quæ *Tebleh*. hic ha-

bet, promississe juvavit. **القط**

الكتاب بالجائزة ومنه

قوله تعالى قالوا ربنا

عجل لنا قطنا قبل

يوم الحساب قال

صاحب الكشاف القط

القسط من الشيء لانه

قطعه منه من قطه اي

قطعه ويقال لصحيفة

المجائزة قط لانه قطعه

من القسطاس انتهى

والمعني عجل لنا

قطنا صحايف اعيالنا

ننظر فيها قبل يوم

الحساب او عجل لنا

قطنا نصيبنا من

العذاب او نصيبنا من

الجنة وذلك علي

طريق التهكم

Vox Kit signat Libellum donatio-

nis; atque inde in Alcorano: Di-

cunt improbi, Domine noster expedi

nobis nostrum Kit ante diem

judicii. Auctor Keschafi ait, Kit

est portio alicujus rei, quam inde

quis rescuit; nam Radix

قط

valet idem quod

قطع, secuit.

Etiā schedula donationis dicitur

Kit; quia de charta præsecatur.

Hactenus ille. Sensus dicti, Ex-

pedi nobis nostrum Kit, est, ope-

rum nostrorum Libros, ut eos in-

spiciamus ante diem judicii. Vel,

Expedi nobis nostrum Kit, valet,

portionem pœnæ, aut portionem

paradisi. Atque hoc quidem per

viam Sarcafmi. Locus Alcora-

ni, ad quem ita fluctuant Com-

mentatores, extat Sur. 38: 15.

ubi intendi videtur sententia ju-

dicis scripto expressa, & signa-

ta, quæ &

صَكِّ Hic sche-

dulam signatam denotat, qua

alicui donatio confertur.

وَيَسْتَنْفَدُ consumpsit,

exhaustit. Est præter. 10. a **نفد**

حَتَّى إِنَّنَا ٩٢ أَسْتَطَلْنَا الْقَوْلَ وَاسْتَقْلَلْنَا
الطَّوْلَ

vacuatus fuit aqua puteus. E-
vacuata sunt opes. Evanuit res.
In 10 existit, cupiuit evacuare;

exbaurire; absumere. وَسَعَّ

proprie laxitas; hic valet co-
piam, & facultatem amplissimam
dicendi. Fundus mihi Tebleb.

وسع الرجل قدمي ما

يجد من مال او كلام

او غبر لك من السعة

يريد انني على غاية

ما يمكنه من الثناء

Laxitas viri dicitur quicquid po-
test polletque in opibus, in Ora-
tione, & similibus copiis. Sen-
sus est; Eum omnem vim lauda-
tionis, cujus capax erat, impen-
disse. Ad verbum ergo: cupi-
vitque evacuare in collaudando
laxitatem, amplitudinem, capa-
citatem qua prepollebat.

٩٢ اِسْتَطَلْنَا prolixum

cenjuimus. In præ. 10. a طال

طال longus, in longum porrectus
fuit. Apud Cl. Gol. hæc conjug.
10. exponitur, extulit se super-
bia, dominatu: item, prævaluit

hosti, plures illius cadens, quam
de suis amittens. Hæc a longi-
tudine orta, quasi dicas longio-
rem sese fecit &c. Hic simplici-
ter valet

وجدناه طويلا

واستكثرناه invenimus

eum longiorem, & nimis multum
judicavimus; ut Tebleb. notat.

اِسْتَغْلَلْنَا Consimiliter

præt. 10. & طالا levis;

paucus fuit, hic est وجدناه

طويلا invenimus paucum; leve

judicavimus. طَوَّلَ longitudo,

eleganter posita pro donatione
prolixiore; ab eodem Themate

طال, quatenus significat be-

nesecit, favit: plane ut prolixa

voluntas, in favore frequentatur.

Enucleatius adhuc: præeunte

الطول اي الفضل Teblebio.

والانعام قال تعالي

ومن لم يستطع منكم

طولا قال صاحب الكشف

اي

*mam absumere orationem, sic, ut prolixum nimis judicaremus
ejus sermonem, & parvam conferemus prolixitatem dona-*
tia-

اي نريادة في المال
يقال لفلان علي فلان
طول اي نريادة وفضل
وقد طاله طولاً ومنه
الطول في الجسم لانه
نريادة فيه كما ان القصير
قصير فيه ونقصان

Vox ٧٢٥ *prolixitas* notat benefi-
centiam & favorem. Sic in *Al-*
corano, *Quique non in potestate*
habebit e vobis prolixitatem. Au-
ctor *Kesjâst* significari putat co-
piam divitiarum. Dicitur nem-
pe, huic supra illum *prolixitas*
est: i. e. *præpollentia* & *præstan-*
tia: item, *prolixitate superavit*
alterum. Hinc *prolixitas* in cor-
pore adscita, quæ est tanquam
præcellentia, quemadmodum bre-
vitas ejusdem dictu a truncatione
& defectu. Cernis *prolixitatem*
bisariam venire, partim pro co-
piis, & facultatibus *prolixis*; par-
tim pro *beneficentia prolixiore.*
Prior potestas, clara *Alcor. Sur.*

٩: 87. *ubì* ٧٢٥ *الطول*
præditi prolixitate, sunt divites,
potentiores; citra largitionem:
quæ in illo loco nulla attendi-
tur. At *Sur. 40: 3.* Deus vocatur
الطول *præditus proli-*

xitate, ad potentiam & liberalita-
tem prolixam simul indicandam.
Eisdem hæc notiones cele-

brant sub forma part. præf. طایل
& *طايكة* *Commoditas vitæ:*

potentia: beneficium. Dicitur e-
tiam طایل فيه
Nihil in eo prolixi. i. e. boni,
utilis. Sic *Hist. Tamerl. 354-*

فاجابوه بما لا طایل
فيه سوي ما تمجته
ازن مستمعيه

Et responderunt ei aliquid, in
quo nihil boni: quin quod respu-
erent aures audientium. Ex *Gjaub.*
etiam adduxit Cl. Gol. لم

يَحْمِلُ مِنْهُ بِطَالِيل
Parum boni ab eo tulit: a Rad.

طایل in fut. 1. pass. q. d.
non ornatus fuit ab eo re prolixa.
Alterius est originis & naturæ,
quod idem Gjeubar. apposuit

بينهم طايكة اي عدوة
و *inter eos est prolixum quid,*

i. e. inimicitia & vindictæ cupi-
do.

الطَّوْلَ ثُمَّ إِنَّهُ نَشَرَ مِنْ ٩٣ وَشَيَّ السَّمَرِ
مَا أَتْرَبِي بِأَدْحَبِرِ إِلَيَّ أَنْ أَكْثَلَ ٩٤ أَلْتَنْوِي
وَجَشَشَ

do. Videtur esse longum durans
odium: *μῦθος*.

٩٣ Pulchre dictum, explicuit
de veste picturata confabulationis
sue nocturnæ, quod vestes varie-
gatas Femanenſium viles redderet:
i. c. longissime exsuperaret. De

voce *وَشَيَّ* picturata vestis, &
figurate Oratio floribus consper-
sa, vide quæ libata ad conj. 3.

p. 176: *حَبِرٌ* est plur. fr. ab

حَبْرَةٌ vestis striata Femanica.

Est proprie virgatio, ut apud
Hebr. *חבר*, quum quid notis,
& striis longioribus insignitur.
Hinc *חברורה* & *חבורה* vir-
gatio cutis maculosa. Apud A-

rabes mansit *احبر* notavit,
signavit, lineis distinxit: &

حَبِرٌ notæ impressæ: lineæ:

lineamenta; striæ. Anſam & vim
comparationis teneas ex Tebleb.

الحبر ثياب فيها
خطوط وبقوم مختلفة

تصنع باليمن شبة
حسن كلامه وما

اشتمل عليه من
الاساليب المختلفة

وتلون المعني بالعبارات
المستمدحة وافراغ المعني

في قوالب الالفاظ
المستحسنة بشباب

الوشى حين تنشر
وهي ملونة بالوان

مختلفة مستحسنة
وان حسن كلامه قصر

بالحبر لحسن فنونه
Vox Hiber designat vestes striis

*& notis variegatas; quæ paran-
tur in Femana. Comparat autem*

*pulchritudinem sermonis ejus, in
eoque comprehensas varias vias,*

*picturationesque sensuum per me-
taphoras lepidas, & splendida*

*orationis lumina, cum talibus ve-
stibus picturatis, quum explican-
tur, cum omni colorum suorum*

*variegatione, & gratia: innuit-
que,*

tionis. Deinde explicuit ex confabulationis suæ copia picturam, quod vestes variegatas Jemānicās in contentum adduceret: donec appropinquaret ortus, & aurora candicans enitesceret: no-

que, pulchritudinem sermonis ipsius minuere quasi illas vestes, per splendorem variegationis suæ.

Hinc porro حَبْرَ ipsam quo-

que picturam Orationem consignat: ut conf. 9. habebimus

ما نشر من حبرة quod explicuit de veste sua picturata, i. e. facundis sermonibus.

أنزري vilipendit, contempsit, in præf. 4. a نزري succensuit, infamavit, hic exquisite positum,

quatenus res præstantissima dicitur contemnere præ se ea, quæ longissime exsuperat. Flosculo hoc sæpissime usus Noster: ut conf. 24. Applicui me ad sodales quorum vultus nitidiores floribus, & sermones teneriores aura matutina, mihi fruendum darent

ما ينزري علي الربيع الزاهر quod contemptum redderet vel florentissimum ver.

Occasionem usus signatissimi percipias ex hocce versiculo, in conf. 38.

وَمَا تَنْشَقْ نَشْرَ الشَّكْرِ دَوْكِرِمِ
إِلَّا وَأَنْزَرِي بِنَشْرِ الْمِسْكِ مَغْنَوْتَا *

Et non odoratus est auram gratiarum actionis nobilitate præditus;

Quin contemnat auram Musci, vel minute contriti.

94 أَظَلَّ appropinquavit; accessit. Est præf. 4. a ظل umbra, q. d. tam prope accessit ut obumbraret veluti. Ita Tebleb. يقال اظلك فلان

إذا دنا منك كأنه
القي عليك ظلة ثم
قبل اظلك امر واطلك
شهر كذا اي دنا منك

وَجَشَّرَ الصَّبْحَ الْمُنِيرَ ، فَقَضَيْنَاهَا
لَبَكَّة

Dicitur inumbravit te aliquis, quum proxime accessit ; tanquam si umbram suam super te projecisset. Dein dici cepit inumbrat te res, inumbrat mensis, confimiliter, pro imminet & appropin-

quat. Eadem anfa ظلّ umbravit, umbrosus fuit ; usurpari ceptum, pro continuavit, non deficit facere : quasi imminuit videlicet, vel inbravit perseveranter. Ita conf. 21. وظلّ

القوم بدين عبرة يذرونها وتوبة يظهرونها حتي كادت الشمس تنزل

Et continuavit concio inter lacrymas, quas spargebat, & paenitentiam, quam ostendebat, usque dum sol occideret. In Alcorano Sur. 20: 97. Respice idolum tuum

الذي ظلت عاكفا عليه
cui continuasti adfixus barere.

Est pro ظلكلت, forma A-

amea: nisi malis ظلال med. je,

eadem potestate. Notandum insuper, ex Tauriz. ad Hamasia

يقال ظل يفعل كذا اذا فعله نهرا ثم توسعوا فيه ويجري مجري صار يفعل كذا

Dicitur, umbrat, i. e. imminet facere quid ; quum de die id facit. Dein usus amplificatus, adbibitumque latius, pro suscepit facere quodcunque, quandocunque. Sequens مُنِيرٌ

نار 2. illuminatio, 2 luxit, hic ponitur pro crepusculo, & aurora primis radiis. Pleniorum ortum infert Aurora splendens, مُنِيرٌ, in part.

4. ejusdem Radicis نار

Verbum جَشَّرَ perripit enituitque aurora : Item, pastum eduxit jumenta, non reditura vesperi. In Camulo posterius hocce principe loco ponitur.

لِلجَشَّرِ اخراج الدواب
للرعي كالتجشبر
وان تنزو خيلك فترعاها
للمام

noctemque nos illam exegimus malis misluris vacuum, usque dum.

امام ببدك وبالتحريك
المال الذي يرعى في
مكانه كما يرجع الى اهله
بالليل والقوم يبيتون
مع الابل وان يخشون
طعن الساحل ويبس
كالبحر وخشونة في
الصدور وغلب في الصوت
وقد جسر وجسر فهي
اجسر وهي جسر
وغير مجسور به سعال
جاف وجسر الصبح
&c. &c. جشورا طلع

Forma Gjaschr notat educationem pecudum ad pastum; ut & Tagjschr, in 2. Usurpatur etiam in equis post admissuram pascentibus ante domum tuam. Gjaschr per duplex pbata designat gregem qui pascitur in loco, absque ut redeat de nocte ad suos; nec non pastores qui cum camelis pernoctant. Item Gjaschr usurpatur pro induratione luti in litore, quum sicceat instar lapidis: nec non asperitate in pectore; ut & crassitie vocis. Similiter verbum forma Activa & passiva; cum con-

parativis Agjschrao, & Gjaschrao. Dicitur & jumentum Magjschbour, quod tussi sicca laborat. Verbum Gjaschbara cum infin. Gjschbur de Aurora est exoriri. Elucet satis, potestatem exorandi, in Aurora, esse secundariam. Eam suspicor ductam ab educatione in pastum, ut Aurora concepiatur Lucem diurnam quasi e cubili, vel stabulo, emittere in libera spatia. Ultra conjecturam hoc valere non lim.

exegimus; finivimus; absolvimus. Est prat.

1. a قضى, cujus Origo adfert Sectionem, precisionemque, ut قطع. Hinc finire, praefinire, & alia bene multa, sponte decurrerunt. غاب aberat pro aberant, ex perpetuo Arabismo: in 3. fam. prat. 1. a غاب med. je, absuit, latuit; occidit: &c. Unde hic exquisite, Aberant res miscentes, turbantes, ejus

شوايب male mistura. Est

pl. fr. a شايبة part. fam. &

شاب med. warw; miscuit, com.

لَيْلَةً غَابَتْ شَوَائِبُهَا إِلَيَّ أَنْ شَابَتْ
فَوَائِبُهَا وَكَمَلَتْ ٥٦ سَعُودُهَا إِلَيَّ أَنْ انْفَطَرَ
عَمُودُهَا

commiscuit. Redi ad Conf. 2. pag. 115. 116. ubi usus hicce jam expositus, una cum potestate canerum crinium, sub

شَابَ شَابَ med. je. Inde au-

dacior figura usque dum شَابَتْ شَابَتْ canesceret, pro canescerent,

نَوَائِبُ نَوَائِبُ nigra comæ ejus, h.

e. tenebræ noctis extremitates inalbescerent; atque dies alluce-

ret. Est plur. fr. a نَوَابَةٌ

crinis propendulus in fronte, vel

locus unde antia, & capro-

na, exoriuntur. Radix ذَاب

med. Hamz. antiis capronis ori-

navit frontem pueri. Quid an-

sam translationi huic dederit, ex Teblebio percipere dabitur

الذوابة الشعر الطويل

الاسود واران بذوايب

الليل ظلامه وجعل

فيه بياض الصبح

بمنزلة الشيب في سواد

الشعر قال لبن دريد

اما تيري راسي حاكبي لونة

طرية صبح تحت اذيال الدجا *

Vox Dsuwaba notat crinem longiorem & nigrum. Intelligit autem per crines illos noctis, ejus tenebras. In bis albedinem Au-

roræ eo locat gradum, quo canitiem in nigro capillo. Ita Ibn Doreid.

An non cernis Caput meum, quod referat color ejus
Propendulum crinem auroræ sub laciniis tenebrarum.

dum nigrae ejus Comae Canescerent , cujus consummata duravit felicitas , usque dum Columna diluculi prorupisset. Postquam

Hoc est : me jam canis spargi, rem, quæ & Latinis Coma. Div. atque ~~adunat~~ inalbescere comis. Hud. Transfertur ad frondem latio-

فروع مرتعنة الذوايب

Rami laxæ propenduli comis

Placuit etiam ذوابة النامي
crinis propendulus ignis, qui Æ-
scylo Prom. V. 1c42.

Πυρρίσ ἀμφίκριτος βίλερχθ.

Ignis anceps capillitium

Extat plus vice simplici in Hi-
stor. Salad. qua occasione ausus
Ispahanensis ذوايب الذوايل
Crinem pendulum lancearum ,
pro specie flammea. Alia figura
ذوابة القوم Propendulus Cri-
nis populi signat procures , sive
nobiliores & eminentiores in po-
pulo , qui ناصبة &

coma frontis eadem imagine.
Utrumque plenius perspicies
ex hocce Tebrizii ad Hamasa.

نواصي الناس اشراقهم
المتقدمين منهم وهذا
كما وصفوا بالذوايب
يقال فلان ذوابة قومه
وناصبة عشيرته

Comæ propendula gentis sunt e-
jus Nobiles, & eminentes in iis.
Eadem ratione etiam Antiarum
nomine veniunt ; dicitur enim quis
gentis suæ Antia , & familia
suæ Crinis propendulus. Sic ve-
tus Poëta in Hamasa

ثمانية كانوا ذوابة قومه *

Oïto fratres , Coma gentis suæ prominula.

In Camuso etiam reperio ذوابة
العز والشرف prominulus
crinis potentia & nobilitatis, pro
اعلا fastigium ejus. Hanc

Glossam Cl. Gol. in Lex. indicavit.

و سعود felicitas. Est

infin. i. a سعد faustus fuit
X dies :

عَمُودُهَا وَلَمَّا دَرَّ 97 قَرْنُ الْغُرَالَةِ طَمَرَ طُمُورُ
الْغُرَالَةِ وَقَالَ أَنَّهُضْ بِنَا 98 لِنَقْبِضَ الصَّلَاتِ
وَنَسْتَنْصِصَ

dies: *beneficum* sidus. Proprie
fulcivit; ut סעד Hebræum; unde
סועד סועד brachium, quasi
fulcor. Vide Clav. Dial. p. 203.

204. Verbum كَمَلْ

etiam per Dāmīna & Keṣra ad
mediam effertur. Signat perfe-
ctionem omnibus numeris comple-
tam. Proprietas later. Sequens

انفطر انفطر fissus fuit, cum fissio-

ne erupit, est præ. 7. a فطر

fidit. Hoc ad germina transla-
tum peperit notionem, e fissio-
cortice prodeundi, emicandive.
Pulcherrime hinc figuratum in 7.

انفطر عمود الضبح

cum fissione emicuit, sive prorupit
columna aurora. Apposita Tebleb.

يغفل انفطر القطب

ذا بدا نبات ورقه

Dicitur, fissus fuit ramus quum
prodit germen folii ejus. Habes
lucem ad פטר פטר eruptiones
fiorum 1 Reg. 6. 18. & פטר

eruptionem uteri, sive pri-
mum germen, quod uterum findit.
Hoc etiam absolute. פטר. Infi-

gnitus honos dictionis Pf. 22. 8.

יפטר בשפה. Describitur

Sanna species, quum Lingua
inter labia sese exerens imitatur
florem calyce fissio emicantem. Pro-
prie, faciunt erumpere velut
florem in labio, פטר

למר עמוד, Columna

stetit, figurate usurpatur in die

surgente, quæ عمود الصبح
columna auroræ vocatur.

دَرَّ قَرْنُ الْغُرَالَةِ 97

sparsit se cornu biannuli. Id est
radii folii emicantis sparsi sunt.

سپارژ, & sparsus fuit.

Inde זרר sterminavit ortum pu-

tem. Frequentatur in sole O-
riente, quum radios quaquaver-

sum spargit. قَرْنُ Cornu pro
ra-

quam vero cornu sese sparsisset hinnuli solaris, ipse quoque
dorcadis in morem exilivit, dicens, surge nobiscum, ut col-
li-

radiante luce nemini ignotum.

غُرَالَةٌ est femin. a غُرَالٌ

Hinnulus, cui Arabes compara-
re solent solem, quia ut per
cacumina celsiora emicant Dor-

cades candore insignes, ita sol
per coelum decurrit. Tobieb.

الغُرَالَةُ من اسماء

الشمس واسماؤها

كثيرة قال الشعراء

يثبتة تنزي الغرالة في الضحي

إذا بنزت لم يبق يوماً بها بها *

Dorcas est inter nomina solis,
prout nomina ejus compluscula.

Sic Poëta

Botseina vincit Doreadem illustri jam die;
Quum emicat non restat, cui splendor fit, dies.

In Clav. Dialect. p. 265. reperies

عطس لي انف الغرالة

sternutavit mihi nasus Dorcadis;
pro adfulsit mihi aurora. Exor-
tus est sol. Hinc illustrari posse

videtur inscriptio אילת השחר
Cervæ Matutina, Pf. 22 Ad

Cant. 8. vs. ult. jucunda quo-
que lux ex usu hocce signatifi-
simo Orientis accedit. Prior

Dorcas est figurata, posterior ex-
tra figuram. Observes غُرَالَةُ

غُرَالَةٌ & צֶבֶדִּי fivē צֶבֶדִּי חֲבִיבָה &

nari. Proverbiale autem quid

olet طَمُورُ الْغُرَالَةِ olet

saltavit saltationem Dorcadis,
pro perniciosissime profluit: quod
ad Cant. 8. vs. ult. item con-
ferri meretur.

98 انهض surget. Est Im-
per. in 1. a نهض alas ex-
pandit. انزعاج. Supra indica-

tum. قَبَضَ fut. 1. a قبض
contraxit, contrahendo col-
legit. صلات plur. san. a صدقة

وَنَسْتَنْصُ إِحَالَاتٍ فَقَدْ ۞ أَسْتَطَارَتْ صَدُوعٌ

كَبْدِي

donum, donatio; *infin. fam. ۞*
وصل *junxit. Item dedit, do-*
nauit; nec non, pervenit. Ab
hocce postremo Etymon arcel-
sit Teblebius sic dictam statuens
donationem, المعطي يصل

بها الي ثواب او ثناء

quod donator per eum perveniat
ad remunerationem vel laudem.
Rem acu non tetigit. A con-
jungendo ducta est notio, quod
donatio conjungat, ac conciliet

animos. نَسْتَنْصُ *repræsen-*

tari petamus: in fut. 10. a نَصُ,
leniter fluxit aqua: sudando ema-
navit & emicuit. Inde pulchra
trahatione, baud difficulter con-
tigit hoc vel illud æris alieni,
quod debebatur: quasi dicas, le-
niter fluxit. Eadem Metaphora

نَاصُ *part. pres. usurpatur pro*
negotio parabili, quod facile con-
fiat: itemque pro præsentibus
pecuniis, quæ ex mercibus confi-

ciuntur. Similiter تَنْصُصُ
exegit pecunias debitas; præfer-
tim, leniter & facile. Eadem

potestas conj. 10. quæ & per
potestatem exponitur, collegit
stillatim. Rectissime ergo Te-

blebius. نَسْتَنْصُ *اي*

نَسْتَخْرِج وَنَجْعَلُهَا

فَنَاضَةٌ وَالنَّاضُ الْمَل

الْحَاضِرُ وَهُوَ يَسْتَنْصُ

مَالَهُ مِنْ فُلَانٍ اَي

يَسْتَنْجِرُ وَيَأْخُذُهُ مِنْهُ

الشَّيْءُ بَعْدَ الشَّيْءِ

Fecimus fluere leniter, valet eli-
cuiumus, ۞ fecimus repræsentari.

Nempe sudans, vel leniter fluens,
vocatur præfens pecunia: ۞ ali-

quis dicitur ab aliquo petere ut
judent pecunia ejus, quum eas

ab eo sensim, paulatimque, exi-
git. Radicis Origo sita in Mica-

tionis; Unde tum ad has, tum ad
reliquas, significationes multum

lucis, & gratiæ, accedere sibi
sentiet, qui ad hæc non rudis.

إِحَالَاتٌ *summa promissa: est*

إِحَاكَةٌ *plur. san. fam. a sing. ۞*

حال *Med. ۞*

Waru, *cujus أَحَالٌ misit ad*
debitum exigendum, cum manda-

to

ligamus munera, & summas nobis promissas representari curremus: nam profecto fissiones jecoris mei volitant præ desiderio stri-

to executionis. Noster hac forma nunc utitur ad designandam summam promissam, in quam parata executionis jus datur.

اِسْتَنْطَارَتْ ٥٥ volitat, pro volitant. Est 3. fem. præter. in 10. a طار med. je, volatit.

Inde اِسْتَنْطَارِ proprie, voluit volare, in volatum se dedit. Hoc secundario frequentatur pro dispergi, expandi, dissipari quaquaversum. Ita Tebleb.

اِسْتَنْطَارَتْ اِي اِنْتَشَرَتْ
وَتَوَسَّعَتْ قَالَتْ عَالِي
يَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ
شَرُّهُ مَسْتَنْطِيرًا قَالَتْ
صَاحِبُ الْكَشَافِ
مَسْتَنْطِيرًا فَاشْتَبَاهَا مَسْتَنْطِيرًا
بِالْغَا اِقْصِي الْبَلَاغَ مِنْ
اِسْتَنْطَارِ الْحَرِيْقِ
وَاسْتَنْطَارِ الْفَجْرِ

Volitant tantundem nunc est ac dissipantur & expanduntur. Sic in Alcorano; & metuent diem, cujus malum volitans erit. Ibi Auctor Kerjasi, volitans est diffusum, diffusum, quam latissi-

me extensum; ab usu quo volitas incendium dicitur, & volitat aurora. Hic venustissime locatur in corde præ vebementia amoris distracto, & sui non compote. Ita Theocr. 11: 72.

Πᾶσι τὰς φεβίας καταπτερύσσῃ.

Et Aristoph. Avib. 1445. τῶν τὰς φεβίας. Hanc vebementissimam adfectionem signant quoque fissiones jecoris. Nempe

صَدْعٌ est plur. fr. a صَدَعٌ fissio, præsertim quæ sit cum sono & fragore. Radix صَدَعٌ fidit cum fragore; idem quod ἰσχυρῶς. Ut autem Græci πῆξαι φωνῆς & absolute πῆξαι: Itemque Latini, rumpere vocem; & erumpere, protumpere; sic Arabes suum findere cum fragore ad vocem claram, sonoram, cum fragore quasi editam, transferre amant. Sic capias Glossas illas in Lexico Golianno, manifestavit, clare exposuit, palam dixit, professus est. Gravi etiam figura findere corda, est vebementi vel amore, vel terrore, adficere.

Utroque in adfectu كَبِدٌ jecur quoque frequentari solet; ut כִּבְדָּא apud Hebræos, & 'Ηπαρ.

كَبَدِي مِنَ الْخَنِينِ إِلَيَّ وَلَدِي قَوَّصَلْتُ
 ١٥٥ جَنَاحَهُ حَتَّى سَنَيْتُ نَجَاحَهُ فُحِبُّ ١٥١ أَجْرَهُ
 أَلْعَبُّ فِي صَرْتِهِ بَرْقُ أَسَامِيرٍ مَسْرُتِهِ وَقَالَ
 لِي ١٥٢ جَرِيئٌ خَبِيرٌ عَن خَطَا قَدَمَيْكَ
 وَاللَّهِ

Apparet, *fissiones jecoris admirabiliter figuratas.* خَنِينٌ

tenerrima adfectio amoris, شَوْقٌ
 ١٥٥ desiderium, misericordia, proprie sonum argutiorum quem e gutture reddit mater
 حنٍ, consignat. Radix حنٍ
 حنٍ.

وَصَلَّيْتُ جَنَاحَهُ ١٥٥
 junxi latus ejus. Ad verbum,
 junxi alam ejus. Vim phraeos
 لي مشبت معه. Tebleb.
 ويدي في يده وجناح
 الرجل يده فاذا جعلت
 يدك في يده فقد
 وصلت جناحه

i. c. cum eo ١٥١ manu mea in manum ejus inserta: namque Ala allicujus est manus ejus. Quum

itaque manum tuam illius manus inseris, tum jungis alam ejus. Erudite etiam explicat idem Scholiastes alteram formulam.

سَنَيْتُ نَجَاحَهُ لِي
 سهلت يقال سنبت
 العقدة اذا فتحتها
 كذا في الصحاح

Expedivi negotium ejus, est facile reddidi, ab usu 2. Conj. in solvendo nodo, ut Gjaubarius annotat.

١٥١ أَجْرُهُ condidit: collegit: afferavit. In prat. ab حرنٍ
 custodivit. Item firmus, munitusque fuit. Omnia secundaria, a primaria potestate conferendi baccas foratas; quales lineæ

عَيْنٌ عَيْنٌ Hebræis. حرويس
 oculus, hic venit pro numerata pe-

fridulo erga meum filium. Junxi itaque latus ejus, usque dum negotium ejus expectatum dedissem. Quum autem jam aurum in loculos suos condidisset, rugæ frontis exporrectæ resfulserunt, & Remunereris, inquit, bonis ob gressus pedum tuo-

pecunia. صرة Crumena a صر Strinxit cum stridore; in-

Strinxit. اسرقت fulguravit, prat. sam. in i. conj. pro fulgurarunt, a برق درق fulsit,

splenduit gladius, fulguravit nubes. Non injucunda nunc translatio facta ad frontem caperantiam; & nubilam quasi, quæ reniduerit, ac tanquam fulguraverit præ latitia gestiente. اسرقت

lineæ in fronte, est plur. fract.

secundum, a primo اسرقت,

quod a سر lineæ in fronte,

aut vola. Sequens مسرعت

latitia, lubentia, ab eadem

Radice سر, quatenus valet

bilarem litumque reddidit. Ex

Traditione citat Teblebius

فخرج رسول الله

تبرق اسرقت وجهه

Egressusque fuit Muhammedes, fulgorantibus stritis vultus ejus.

والرجل عند السروى يتنطق وجهه فتظهر خطوط

جبهته لهذا يكنا

بها عن السروى

Quum autem quis bilaris reddi-

tur, exporrigitur vultus ejus,

& apparent striae frontis ejus:

atque propterea per eas circum-

scribitur latitia. Ipsam quoque

bilaritatem quam exprimit vox

سر, a striatione ductam

esse, suspicor: nam & جور

pro latitia similem fere Orig-

nem agnoscit.

102 جزيت remunereris.

Est prat. pass. in i. a جزيت

pensavit, tetribus. Origo in se-

cando, unde partitiq, dissipitiq,

pensatio &c. خطي vel خطا

gressus; pl. fut a خطو passus.

قدمي pedum tuorum,

dento

وَاللَّهُ خَلِيفَتِي ذَلِكْكَ فَقُلْتُ أَرِيدُ أَنْ
 أَتَّبِعَكَ ^{١٠٣} لِأَشَاهِدَ وَلَكَ الشَّجِيحَةَ
 وَأَنَاثَةَ لَكِي يَجِبُ فَنَظَرُ إِلَيَّ نَظْرَةً
 اتَّخَذَ ١٠٤ إِلَيَّ الْمَجْدُوعَ وَضَحَكَ حَتَّى تَقَرَّرَتْ
 هَبْنَاهُ بِالْمَدْمُوعِ ثُمَّ أَتَشَدَّ

يَا ١٠٥

demto *adf. redit* قَدَمَيْنِ

*gen. Dual. a قَدَمٌ pes; cujus
 radix قدم ٥٧٢ præcessit. Ex-
 quisita illa formula, لَهُ قَدَمٌ
 قَدَمٌ ٥٧٢ quam Gal.*

*noster eleganter exposuit, me-
 rito ingenue virtutis multum va-
 luit apud illum, ad verbum sonat,
 si est pes rectitudinis apud illum.*

Ita dicunt قَبْلَ قَدَمَا فِي

*firmissimus pede in aliqua re; pro
 valde peritus: nec non, firmissi-
 mus pede apud aliquem; i. e. vetus*

amicitia, & gratia. خَلِيفَةُ

*Chalipba, est Vicarius, succes-
 sor. Hinc solennis comprecat-*

كان الله

*fit Deus
 Vicarius genitoris tui; vel alte-
 rius personæ, cujuscumque.
 Hoc egregie nunc immuta-
 tum, fit Deus Vicarius meus su-
 per te: i. e. quod tibi nunquam
 persolvere possum ipse, persolvat
 Numen.*

١٠٣ أَشَاهِدُ *præsens conspi-*

*cer. Est fut. phatatum in 3. prop-
 ter præfixum. Radix est شَهِدَ
 præsens adfuit. Itemque testimo-*

nium oculatum tulit ٥٧٢ قَبْلَ

præstans, nobilis, generosus;

in forma Pabil; a فَجِبَّ

*egregius, nobilis fuit. Est po-
 testas*

suorum, ac pro me id tibi præstet ipse Deus. Tum ego, discipulo equidem, ut te consequar, filiumque illum tuum præstantissimum præsens conspicer, ac sermonem cum eo conferam. Ille autem me contuitus ut solet deceptum deceptor, & cachinnans sic ut oculi ejus lacrimis opplerentur, cecinit.

O tu

testas *secundaria*, a decorticando ducta: ea metaphora, qua delibratum multi viri docti Latinis, usitatum fuisse autu-

mant, pro *lectissimo*. أَنَاثَ

alloquar, sermonem conferam: item fut. pbatat. in 3. a نَفَثَ

flavit; cum flatu ejecit, ex ore edidit &c. Conjugatio 3. نَافَثَ

apud Haririum crebra in Colloquiis. Ea Lexico accrescat.

كَي ut, respondet دَ قَ

ut mihi. Præmissum ل

dat لَكِي ad ut, cum in finem ut.

يَجِبُ respondeat; est fut.

pbatat. in 4. a جَابَ med. waw,

secuit; item pervasit, trajecit.

Inde أَجَابَ respondit; annuit;

concessit; morem gessit; q. d. fecit transire; non respuit, non repulit, sed recepit, responditque.

104 خَادَعٌ deceptor. Est part.

pres. ut مَخْدُوعٌ part. pass.

in 1. a خَدَعَ decepit, fescel-

lit, dolo circumvenit. Est secundarium; a subducendo sese, ut videtur, ductum; nam خَدَعَ

etiam exponitur, subduxit se in latibulum lacerta. ضَحَكَ

risit, est ضَاكٌ: proprie reniduit, resplenduit. De mutatione Elementi consule Clav. Dial.

p. 296. تَغَرَّغَرَتْ oppleti sunt

oculi ejus lacrymis. Proprie gargarizavit uterque oculus. Nempe liquor venuste dicitur gargarizare; quum sonum reddit gargarizantis. Verbum quadrilut.

غَرَّغَرَ reciprocavit in gutture

liquorem, vocem, spiritum, moribundi instar; haud dubie

ιναματεσθαι; ut & γαργαλίζω,

atque γαργαλίζω gurgulio. Minus

com-

١٥٥ يَا مَنْ تَطَنَّا الشَّرَابَ مَاءً لَمَّا رَوَيْتَ

الَّذِي رَوَيْتَ *

١٥٦ مَا خَلَّتْ أَنْ يَسْتَسِرَّ مَكْرِي وَأَنْ

يُخْبِلَ الَّذِي عَنَيْتَ *

١٥٧ وَاللَّهِ مَا بَرَّةَ بَعْرِسِي وَلَا لِي أَبْنُ

بِهِ أَكْتَنَيْتَ *

١٥٨ فَأَنَّمَا

تفرغرت commodē Teblebius

أي امتلات واصله من

فر الطايير فرخه إذا فرقه

Tegargerat nunc est oppleti sunt ; a Radice Garr , de Ave rostrum rostro pulli insertante. Noster

nunc respexit usum غرغرة

in sono olla bullientis , qui gargarismum imitatur. Ad eam rationem Oculi lacrymulis exastuantibus pleni dicuntur gargarismum reddere.

١٥٥ opinatus est. In

prat. 5. pro تطنن Sic تَغْصِي

delapsus ex alto irruit accipiter ,

pro نَقَضَّصُ enotatur a

Tebleb. Volunt ad concursum trium similitum literarum evitandum mutationem inductam. Id si verum esset , omnia quibus secunda & tertia eadem , sic immutari possent in 2: & 5. conjugatione : quod tamen neutiquam permissum. Ratio ergo aliunde derivanda. De ea alias.

سجرب *Species aqua meridianis boris apparens in campis arenosis.* Etymon indicat Tebleb.

قال صاحبك لشفاف

هو ماء يري في الغبلة من

O tu qui evanidam lymphæ speciem putasti aquam, quum
narratiunculam tibi meam propinavi

Haud imaginabar occultum fore dolum meum, aut dubium
quod producebam.

Per Deum, nulla mihi Berra uxor, & nullus a quo cognominer filius.

Sed

من ضوء الشمس وقت

الظهيرة يسرب علي وجه

الارض كانه ماء يجري

Auctor kesjafi ait, Sarab esse speciem aqua, quam in deserto apparetis ad splendorem solis tempore meridiano, fluat liberius in superficie terre, haud secus ac aqua fluens. Confer Adagia Golii p. 92. 93. & Nawabig. IX. Egredie hic

locatum رَوَيْتُ narraui, proprie rigavi. Verbum Allegoria unice subserviens.

106 خلت imaginabar. Est

in prat. 1. a خال med. je

occidit: in fut.

201 a و من de quo supra.

دubium esset: in fut.

4. iterum a خال imaginatus est: quasi dicas opinionem du-

biam movit. كُنْتُ significabam, intende-
bam, produce-

bam: 2 عني respondit.

107 بعري in uxore mea

nulla Berra. Sic Arabismus fert solemnem, quo prop. ب in signat interiorem conditionem, habitum, naturam rei. Solens fallit, falliturque, natio Grammaticorum, quum hocce Beth appellant Nominativi: &

الله بقدير Deus in potente nihā aliud sonare volunt, quam, Deus est potens.

إكنت cognominem

me, in prat. 8. a كني

circumscripsit alio nomine, ونا. Origo in oblegendo, sita; ut ad Tobum submonui.

١٠٨ فَأَنَّمَا لِي قُنُونٌ سَحَرٍ أَبَدَعْتَ فِيهَا
وَمَا أَقْتَدَيْتُ *

١٠٩ لَمْ يَحْكِكْهَا إِلَّا ضَمِيرِي فِيمَا حَكِّي
وَلَا حَاكَهَا إِلَّا كَمِيتُ *

١١٠ تَجَدَّدَتْهَا وَضَلَّةٌ إِلَيَّ مَا تَجَنَّبُهُ كَقِي
مَنِّي أَتَشْتَهَيْتُ *

١١١ وَلَوْ تَعَايَنْتُهَا لَكَأَلْتُ حَالِي وَلَمْ
أَحْصِ مَا حَوَّيْتُ *

١١٢ فَمَهْدُ

١٠٨ فَأَنَّمَا *Namque. Nunc*

فَأَنَّ simpliciter positum pro

١٠٩ لَمْ يَحْكِكْهَا إِلَّا ضَمِيرِي *Tritus*

١١٠ تَجَدَّدَتْهَا وَضَلَّةٌ إِلَيَّ *pleonasmus voculæ*

١١١ وَلَوْ تَعَايَنْتُهَا لَكَأَلْتُ *Si tamen Originem spectes, ad Verbum erit, at utique quod.*

١١٢ فَمَهْدُ *Varia species; est plur.*

١١٣ أَتَشْتَهَيْتُ *fr. a فَنَ modus, species rei. &c.*

١١٤ أَتَشْتَهَيْتُ *excogitari primus: in*

prat. 4. a بدع produxit na-

vum quid. إقْتَدَيْتُ imita-

tus sum: in prat. 8. a قُدِّي

celeriter incessit: proprie se-

cuit. q. d. secuit iter.

١٠٩ يَحْكِكْهَا *complexus*

est; enarravit eas. Est fut. in

1. per Apocopen ultimæ, pro

لَمْ يَحْكِكْ, ob præcedens

minime, neutiquam. Est secun-

dario

Sed præstigiatorum mihi variae technæ, quas novas plane confingo, neutiquam imitans.

Quales nec Asinaeus in narrationibus suis complexus est, nec pertexuit Cumeithus.

Quas teneo conciliatrices prædæ quam manus meæ decerpit quandocunque lubuerit.

Has si defererem, status meus immutaretur, nec possiderem quæ possideo.

Ex-

daria vis, orta a *constringendo*, & *contexendo*. Ejusdem ergo

Originis sunt حَكِي

ult. wow vel je, & حَاكِي

media wow vel je: nam حَاكِي

pro حَوَكِي est texuit: Sed

حَاكِي pro حَبَكِي valet *divaricatis cruribus*, & *jactato corpore incescit*. A *texendo* significatio ducta. *Asinaeus* & hæc *Cumeithus* nobiles *prosa* & *versa* Oratione Viri.

110 تَخَذْتُهَا *sumpsi* illas.

Est *prat.* in 1. a تَخَذَ vel

تَخَذِي accepit. Hoc propaga-

tum ab اِتَّخَذَ 8. conj. ab

اخذ *sumpsi*. Talia multa in

Clavi Dialecti. indicata. وَضَلْتُ

conjunctio, commissura: omne id, quo ad aliquid pervenitur. تَجَنَّبِي

carpat: in fut. 1. a جَنَّبِي

carpsit; quod figurate nunc pos-

itum, pro fructum, lucrum,

commodum percepit. اِشْتَهَيْتُ

concupivi: in prat. 8. a شَهِي

voluit; appetivit.

III تَعَاْفَيْتُهَا *defererem*

ear. Proprie refugerem ear, me-

que immunem intactumve ab iis

servarem. Est prat. 6. a عَفِي

pura, sincera fuit res. Inde in 3.

incolumem innoxium,

servavit Deus. Omissum in

Lexicis تَعَاْفِي semet purum,

sincerum, intactum servavit.

كَحَاكْتِ sane verteretur. Est

prat. 1. cum ل Empbat. ab

فَمَهْدُ الْعَدْمِ أَوْ فَسَامِخٌ إِنْ كُنْتُ

أَجْرَمْتُ أَوْ جَنْبْتُ *

فَمَ إِنَّهُ ¹¹² وَدَعْنِي وَمُضِي وَأَوْدَعَ قَلْبِي جَمْرَ

الْقَضَا

حال *versus* fuit ; unde &

حال *status* , id in quo res

vertitur. أَحْوَى pro أَحْوَى

possiderem : in fut. Apocopen

passo ab حَوَى complexus est.

¹¹² مَهْدٌ admittē. Proprie

sternere , tanquam in curtis. Est

Imper. in 2. a مَهْدٌ stravis
aequabiliter lectulum. Venustissi-
ma phrasis sternere excusationem.

سَامِخٌ condona in imper. 3. a

سَمِخٌ facilis , indulgens fuit.

Proprie enodis extitit prae molli-
tie. Alibi jam illustratum.

أَجْرَمْتُ crimen commissi. In

F I N I S.

Excusationem vero admittas, vel etiam condones, si quicquam criminis aut culpæ contraxero.

Deinde vale mihi dixit, relinquens cordi meo prunas vivacissimas.

prat. 4. a جَرَمٌ secuit, rese-
cuit; unde secundario ortum, pa-
trare quid criminis. Simile ob-
serves in جَانِي carpsit pro
deliquit, & mali quid commisit.

113 وَدَعَ valedixit: a وَدَعَ
posuit, deposuit. Inde etiam se-
quens. اَوْدَعَ in prat. 4. reli-
quit; Proprie depositum veluti

tradidit, ac commendavit. جَمْرٌ

plur. fr. a جَمْرَةٌ pruna.

arboris, cujus Lignum prunam

vivacissimam præbet. Hinc an-
tiqua formulæ Proverbiali,
Commendavit cordi meo prunas
Elgada: pro vivacissimas mihi
curas in longum tempus reli-
quit.

F I N I S.

CON.

المقامة

السادسة : المراجعة وتعريف

بالخفاء

أَلْحَرِثُ بُوَ هَمَامٍ قَالَ حَضَرْتُ
 روي دِيَوَانَ التَّظَرِّ بِالمَرَاةِ وَقَدْ جَرِي
 بِهِ ذِكْرُ الْبَلَاةِ فَأَجْمَعَ مَنْ
 حَضَرَ مِنْ فُرْسَانِ الْبَرَاةِ وَلَرَّابِ الْبَرَاةِ عَلَي
 أَنَّهُ لَمْ يَبْقَ مَنْ يَنْقَحُ الْإِنْشَاءَ وَيَتَصَرَّفُ
 فِيهِ

a *Maragensis* inscribitur Con-
 fessus hicce, a مراغة *Maraga*,
 من بلاد العجم من
 كور اذربيجان
 qua ex urbibus Persiae est in Pro-
 vincia Adserbigiaka. Vide Ju-
 dicem *Salad*. Alter titulus
 اَلْخَبْفَاءُ *Variegato colore*
oculorum inditus a praecipua hu-
 jus dissertationis materia; sive
Epistolio ita *Variegato* omnibus
Vocabulis, suis, ut alterum li-

teras habeat punctis carentes,
 alterum isdem insignitas. Est
 fam. ab اَخْبَفُ quae est
 form. compar. a خَبَفُ
Oculorum variegatio, ita ut ca-
 sius, alter niger sit.

1 دِيَوَانُ *Diwan*. Proprie
Rationarium judicis, aut praefe-
 cti; quasi دَوَانٌ دان, a
 ١٦٦; cujus 2. conj. exponitur
 in

CONSESSUS SEXTUS.

Ab oculorum Variegato Colore dictus

MARAGENSIS.

NArravit Harith Ibn Hemmam, dicens. Maragæ aliquando interfui *eruditionis Concilio*, in quo de eloquentia disertabatur. Consentiebant autem qui præsentés aderant *ex equitibus Calami*, & principibus *elegantiae*, haud superesse ultra qui *carmen ex tempore* de-

in tabulas publicas retulit, scripsit in albo. Hinc accrevit significatio multiplex, ut *syntagmatis carminum*, tractatuumve: item *Loci ubi confessus habetur judicialis*. Hinc translatio nunc facta ad *confessum Eruditorum*, qui insignite vocatur

ديوان النّظير Diwan contemplationis, i. e. Disputationis.

جري به ذكر البلاغة ad verbum est, currebat in eo memoratio facundiae.

فرسان البراعة 2

Equites calami; venusta figura; pro iis qui scribendi facultate præfollent; Oratores, Poetae &c. Nota translatio, qua etiam Graeci & Latini delectati. Idem

أَرْبَابُ الْبَرَاةِ Domini excellentia mox appellantur.

أَرْبَابُ est plur. fr. a رَبِّ princeps, magister, Dominus &c. De altero sic Tebl.

البراعة اي الاصاله في الراي والبارع الاصبيل الجيد الراي والبراعة هنا البلاغة الغايقة

Vox hæc designat firmitatem mentis, ut participialis forma notat firmum & præstante mente præditum. Hic ponitur pro facundia eccellente.

يُنْقَحُ الْأَنْشَاءُ 3

acproperaret carmen purum. Proprie, Enedullaret carmen suæ. Prius

فَبِهَ كَبُفَ شَاءَ وَلَا خَلْفَ ٤ بَعْدَ
 السَّكْفِ مَنْ يَبْتَدِعُ طَرِيقَةً غَرَاءَ ٥
 يَفْتَرِعُ ٦

Prius est in fut. 2. a نَجَحَ
 exinanivit os medulla. Alterum
 in infin. 4. a نَشَأَ تول-
 li in altum : Inde أَنَشَأَ
 produxit, construxit; speciatim,
 aliquid grande; ut Epistolam
 Rhythmicam, carmen &c. Con-
 venit cum usu Hebræo نَشَأَ
 מִשְׁלַּח sustulit parabolam. Sequens
 يَنْتَصِرِفُ versaretur pro ar-
 bitrio, est fut. in 5. a مَرَفَ
 vertit, invertit &c.

خَلْفَ بَعْدَ السَّكْفِ ٤
 successit post eum qui decessit. Sic
 imitor paronomasiam, quæ in
 Arabico jucundior. سَكْفَ
 majores, decessores, est actio verbi
 سَكَفَ præterit, præcessit :
 ut præcessio grata Euphemia de-
 signet majores, qui jam decesse-
 re. Proprietas Radicis sira in
 levi & lubrico. Inde notionēs

omnes effluxere. 1. *aquavit*,
complanavit terram. *Illevit*: o-
blevit: *occavit*: a *levigando* cun-
 cta. 2. *præterit*, *præcessit*: a lap-
 su lubrico, q. d. *prælapsus est*.
 Reliqua inde ex facili succe-
 dent non imperito horum tra-
 ctatori. Est Hebræum סִלַּח

يَبْتَدِعُ طَرِيقَةً غَرَاءَ ٥

Ad verbum, *excogitaret viam*
candida nota insignitam: ad e-
 xemplum illius nempe, qui di-
 cere ausus,

Avia Pieridum peragro loca, nul-
lius ante

Tacta solo: *juvat integros acce-*
dere fontes.

بَدَعَ est fut. 8. a يَبْتَدِعُ
 noviter produxit. Origo in Le-
 xico haud comparet. طَرِيقَةً

طَرِيقَ & *via, semita, regula*;

item *via*, sed *proprie* potius ve-
 nire amans. Sunt formæ partici-
 pia-

deproperaret purum, in eoque pro arbitrato versaretur, neque successisse doctis majoribus, qui intactam viam aperire, aut dissertationem Virginem posset conscendere. Scilicet

piales Hebrææ, Pabil, a طرُق noctu venit; adivit, inivit; concussit, verberavit; jecit filices &c. Omnia secundaria. غَرَّاء candida macula, vel nota, insignis in fronte equus &c. Est comp. fem. ab أَغْرَّ candicans &c. Id productum a غَرَّة candicans macula in fronte equi:

quod tactum, ad Conf. 3. pag. 152. Verbum est, غَرَّ Alba fuit facies, macula canduit frons equi. Istud أَغْرَّ alba macula notatus in fronte; cum مَحْجَلَّ albis pedibus insignis equus; mirifice transfertur, & ob amorem, quo gens in equos tantum non insanit, permittitur. In Hamasa extat,

كَانَ يَوْمَ أَغْرَّ مَحْجَلَّ *

Dies candida nota in fronte, in pedibus, insignis factus est.

Plenius Samuel Ibn Adia, Poëta vetus, Ibid.

وَأَيَّامَنَا مَشْهُورَةٌ فِي عَدَوِّنَا
لَهَا غَمْرٌ مَعْلُومَةٌ وَحَجْوَلٌ *

Et dies nostri nobilitati in inimico nostro,
Quippe candidis frontium, candidis pedum, notis insigniti.

Breviter & solide Tauriz.
هي بين الايام كالغمر
المحجلة بين الافراس

Qui inter dies emineant ut inter Equos illi qui nota candida frontibus, & pedum insignes. Utitur Haririus Conf. 30. هذا العقد
العقد

يَفْتَرِجُ رِسَالَةً عَذْرَاءَ وَأَنَّ الْمُؤَلِّفَ مِنْ
كِتَابِ هَذَا الْأَوَانِ الْمُتَمَكِّنُ مِنْ أَهْرِتَةِ الْبَبَانِ
كَأَلْعِبَالِ

العقد المبدجل في هذا
اليوم الاغر المبدجل

Nexuit vinculum bocce venerabile connubii, in die candicante frontem, candicante pedem. Ad homines quoque applicitum;

indeque اغر passim illustrem,

& virtutibus insignitum exprimit. «*†*» *Fideles hoc titulo ornatos voluit Mubammedes. Ita Alkazwin. in Prefat. ad Vit.*

القائد الغر مubam.

المبدجلين الي جنات

النعيم *Qui manuducit can-*

dida frontis, candida pedum, nota insignes ad Hortum amenitatis. Hinc clarius intelliges quo-

modo مبدجل *sanctos in*

cælis notare queat, ut est in Lex. Gol. & quid sibi velit illud in

Hist. Tim. pag. 3. غسل

بسيوف الظفبان كل

اغر محجل *Lavit gladio Tyrannidis omnem candida frontis & pedum nota insignem: i. e. fidelem Mubammedanum. Vides quanta gratia sit phraeos*

candida fron-

tis nota insignis via Eloquen-

tiæ.

يَفْتَرِجُ رِسَالَةً عَذْرَاءَ 6

conscenderet dissertationem Virginiem. Est audacissima Metaphora, quam tamen frequens usus emollivit, qua Virgo hic signat materiam aliquam nobilem, & intactam, cujus novitas, & dignitas necdum præflorata quasi ab ullo Scriptore. Illustrata jam formula, Proverbialis quodammodo, in notis ad Ispabanensem pag. 14. Satis appositè Tebleb.

ومعني يفتريج رسالة

عذراء ان ياتي رسالة

قد تصعب طريقها

سفس بفسر *Sensus bujus pbra-*

licet ex hujus ævi Scriptoribus mirificentissimos, qui eloquentiæ habenas moderari crederentur, clientum instar ha-

pbraeos est, ut adferret disserta-
tionem, cujus præpedita esset aliis

via. عَذْرُ Virgo, ex Origine

videtur substrictam, vel substri-

ctiorem denotare; ut عَذْرُ

& عَذْرُ Virginitas, a substri-

ctione Hymenis dicta. Non mi-

rabere jam, qui factum, ut

عَذْرُ etiam signare queat in-

strumentum ferreum quo extor-

quetur veritas. يَفْتَرِعُ fut. 8. a

فَرَعُ verticem tenuit: Item,

verticem fregit. Hinc gemina

ansa usui 8. conjugationis, quo

اقتَصَّ valet افتَرَعَ

defloravit Virginem.

7 مَعْلَقٌ Mirificus. Est

part. 4. a فَلَقَ fidit, diffi-

dit. Inde أَفْلَقَ Miri quid

fecit, miracula patravit: q. d.

effudit & exsculpit aliquid gran-

de, & prodigiosum. Amat in

bonum quoque transférri, ut

quum prodigium Eruditionis

aliquis vocatur. Sequens

مَتَمَكْن in potestate ba-

bens, est part. 5. a مَكْن

firmus fuit: in 2. مَكْن

firmavit. In 5. مَكْن

firmatus est: firmam rei potesta-

tem accepit. أَمْرَمَةٌ capistra;

in plur. fr. a مَرَمٌ

Habena. Funiculus annexus an-

nulo per nasum jumenti trajecto.

Splendide; Eloquentia Habenæ

in potestate habere. Etiam Græ-

cis, & Latinis placita imago.

عِبَالٌ familia, domestici quos

quis sustentat: turba alumno-

rum; item pulchre transfertur,

cum iisque comparantur Scrip-

tores inferioris ordinis, qui tan-

quam clientes dependent ab au-

ctoritate Veterum, super quos

quasi recumbunt; & quorum vi-

ribus sustentantur. Sentis qua-

re struxerit Haririus noster, si-

cut turba alumna super prioribus.

مَلِكٌ ملكٌ ditione tenuit,

possedit; pulchre etiam hic lo-

catum. فَصَاحَةٌ Eloquen-

كَأَلْعِبَالٍ عَلَيَّ الْوَايِلَ وَلَوْ مَلِكٌ مُصَاحَةٌ
 سَحْبَانٍ وَايِلَ وَكَانَ بِالْمَجْلِسِ كَهْلٌ
 ٨ جَالِسٌ فِي الْحَاشِيَةِ وَعِنْدَ مَوَاقِفِ
 الْحَاشِيَةِ

tia, proprie *fragor*, a فَصَح
 פָּצַח *fregit*; unde *sonoram rupit*
vocem per Metonymiam succre-
vit. Hebraea formula רָנָה פָּצַח
rupit thnnum, eandem fere
vim exerit. De Sebbano Wajilo
aliquid ad initium Conf. 5.
pag. 70.

٨ جَالِسٌ *fedens. Est*
part. pres. a جلس confe-
dit: unde & مَجْلِسٌ

confessus, conciliabulum. حَاشِيَةٌ
in Lexico signat oram vestis,
marginem: item, inferioris ordi-
nis domines; domesticos; affectas:
iterum, tractum, umbrum, pro-
tectionem. Habes glomus con-

volutum, cujus filum nemo e-
volvat, nisi qui & Formam &
Originem simul teneat. Forma
præbet participium fam. ab
 حَشَى *farfit, replevit: quasi*
dicas stipatricem, nempe oram
& extremitatem, in veste, aliis-
ve rebus. Hinc angulus, tra-
ctus regionis, terræ, quasi ora
& ala. Item umbra, protectio;
ansa sumta ab ora vestis, quæ
expanditur quasi super clientes,
a patrono præpotente. Vides
quam facilis transitio fuerit ad
affectas; domesticosque alicujus;
& quomodo tandem inferioris
ordinis hominis hæc ipsa forma
commodissime hinc potuerit
consignare. Exempla paucula
non displicebunt. In Itamaja
egregie

كَانَتْ خَزَاعَةٌ مَلَأَ الْأَرْضَ مَا أَتَسَعَتْ
 فَنَقَصَ مِنَ اللَّبَالِي مِنْ حَوَاشِيهَا *

Fuit Cbezaa, eribus, plenitudo terræ, qua late patet;
Sed absceidit vicissitudo noctium de Oris ejus.

habere dicebant ad *prifcos* illos *heras*, etiamfi possiderent eloquentiam *Sebbani Wajili*. Erat autem in Confessu quidam *profectionis* jam *atatis*, residens in angulo, & inter *famulam turbam*: qui quotiescunque se in

i. e. de multitudine familie, quam laciniola instar vestis trahebat numerosissima gens. In *Hist. Tamerl.*

p. 51. ثم يشن علي

عساكر تيمور الغارات

ويدرك فيهم ليلهم سلمين

الشارت ويقتطع من

حواشيه وما يمكنه

من مواشيه

Deinde sparsim grassaturas exercuit in copias *Timuri*; atque pro *Moslemiis* multiplicem exegit *talionem*, earum extremitates cadens, & quicquid poterat de *jumentis* rapiens. Et pag. 94.

لكنة خلى غايته

فجمع حاشيته وصاغيته

Quum metueret tamen *Timuri* impetum, collegit extremitatem suam, & inclinationem, i. e. universam suam familiam, atque amicos. Iterum pag. 107.

ثم انسلت

من بين الحواشي والاعوان

Deinde elapsus est de inter *Oras*, i. e. affectas, & milites praediariorum. Luculentum inprimis hocce pag. 126. مع ضعف

حالي وقلة مالي وضيق

دايرتي وبلادي ورقة

حاشية طريفي وتلادي

Cum imbecillitate status mei, & paucitate opum mearum; & angustia circuli mei ac regionum mearum; & tenuitate orae famulitii mei recentis & veteris. Notanda formula الحواشي

tenuitas orarum, in famulitio non ita amplo; quum quis *tenuis* tantum habet oras, & extremitates quasi vestis: & non multam trahit familiam, quam sustentare debeat. Hinc ansa porrecta forte alteri figuræ, qua عيش رقيب الحواشي

Vita tenuis orarum apud *Golium* ex *Gjeub.* exponitur commoda, commodis adfluens: quæ nempe non præggravata oneribus curisque. Potest & ex alio fonte venusta hæc locutio derivari. Nempe رقيب الحاشية

tenuis oræ vocatur etiam quicquid molle, delicatum, elegans. Ita in *Hist. Tamerl.* pag. 344.

وكان خليل سلطان

لطيف الذات ظريف

الصفات

in curriculum hocce eveherentur audacius homines nostri, atque ex calathisco suo spargerent dactylos bonos simul & malos, ostendebat palpebrarum suarum contractione, & nasi corrugati suspensione, se oculum in terram figere ut pro-

4. a نَبَأَ نَبَأٌ. Constructio

quoque grandior, annunciabat contractio oculorum ejus, & sus-

pensio nasi ejus, &c. تَخَانَرِي

infin. 6. a خَنِزٍ angustis, li-

misve, oculis fuit. Inde خَنِزٍ

porcus nomen invenit. Arabes

خَنِزِيرٍ vocant, forma

auctiore, inserto Nun; cum al-

lusione forte ad خَنِزٍ fœtuit.

طَرَفٌ extremitas, acies gla-

dii, oculi. تَشَامُخٌ iterum

infin. 6. a شَمَخٌ altus fuit:

unde dicunt شَمَخَ بَانَفِهِ

alto naso fuit: ad fastidium, in-

dignationem, contemtionem alio-

rum, & superbiam pingendam.

In Hamaſa extat شَمُوحُ الْأَنْفِ

Altus nasi, pro nobili & ge-

neroso. Figuratiſſime Iſpaba-

nensis inducit مَجْدَ اشْمَخِ

Gloriam alto naso præditam. For-

mam nostram in Lexico omiſ-

sam reperies quoque in Hiſt.

فَانَا قَوْمٌ

لَنَا بَاسٌ وَشِدَّةٌ وَالْعُدَّةُ

وَالْعُدَّةُ وَالْدَوْلَةُ وَالنَّجْدَةُ

وَلَنَا يَصْلُحُ التَّشَامُخُ

وَالْتَّابِيُّ حَتَّى كَأَنَّهُ

قَالَ فِينَا الْإِمْتِنَانِيُّ

نَحْنُ قَوْمٌ مَلْحَنَّا فِي نَرِي نَاسٍ

فَوُوقَ طَبَرٍ لَهَا شُحُوصُ الْجَمَالِ *

مُخَرَّبِيَّ لِبَنَبَاعٍ وَمَجْرَمٌ سَبَمَّةَ الْبَاعِ
وَنَابِضٌ يَبْرِى الْبَبَالِ وَرَابِضٌ يَبْغِي النَّضَالَ
فَلَمَّا

Namque profecto gens sumus quibus fortitudo, & vehementia; & apparatus ac numerus; & potentia atque animositas: nobisque

convenit nasum suspendere, factumque præ se ferre: adeo ut in nos dixisse videatur Mutenabius.

*Nos gens sumus ornati specie hominum
Super volucris quibus proceritas camelorum.*

II مُخَرَّبِيَّ oculum figens in terram. Est partic. formæ 3. quadrilit. a خَرَّبِيَّ
fidit vestem: unde اُدْخَرَّبِيَّ

& per trajectionem اِخْرَبَّبِيَّ exponitur, laxatis palpebris oculos bumi defixit: conticuit, siluit. Ex Gjeubario hæc appo-

المخرنبيق وفي المثل
مخرنبيق لبنباع اي
لبثب اذا اصاب فرصة
ومعناه انه سكت لداهبة
يريد بها Mucbrenbik, est o-

culos cum silentio defigens bumi; ut in proverbio; Oculos cum silentio defigens, ut ulnas extendat; i. e. ut infiliat quum invenerit occasionem. Applicatur ei qui filet mali quid moliens Concinat, quod a Tebleb. annotatum,

قال ابو عبيدة المخرنبيق
الساكت علي السوءة

لبنباع لبظهر الذي
في طبه من الشر

Abu Obeida ait; Mucbrenbik est filens super malo; ut ulnas extendat, id est, ut promat id quod complicatum habet de malo. Vides ipsis Arabibus in Proverbio hocce Veteri enucleando aquam hærare, quoad genuinam vim & Originem Verborum; quamvis de sensu, generatim, satis con-

profiliret, & in se contrahi ut mox amplo passu emicaret; esse item jaculatorem qui sagittas aptaret, & procubito-
rem

constet. Ad Originem istam ve-
ligandam observo Verbum

بَاع ulnas extendit quoad po-
tuit, in 7. usurpari de Serpente
quum sese explicat & distendit.

Idem Serpens dicitur اطرف
laxatis palpebris oculos bumi fi-
gere, quum meditatatur insilire in
prædam. Ita Taabbeta Sjerran in
Hamasa.

مَطْرَفٌ يَرْشَحُ سَمًا كَمَا
أَطْرَفَ أَقْعَى يَنْفُتِ السَّمَّ صَلَّ *

Oculos bumi figens, roransque venenum, prout

Oculos bumi figit serpens, qui expuit venenum, basiliscus.

Hinc formatum puto illud

مَخْرَنْبِقٌ لِبَنْبَاعٍ
proprie in Serpente, unde la-
tius dimissum Proverbium ad
omnes qui summo silentio aliquid
inopinati moluntur. Eodem fer-
tur, contrabens sese, ut exten-
deret orgyiam. مَجْرَمَزْ

part. 1. verbi quadrilit. جَرَمَزْ
quod in Append. Gol. valet in se
contractus fuit: peculiariter ad
insiliendum, ut monet Tebleb. A

leonibus petita imago. بَاع
orgyia; spatium ulnarum exten-

farum; transfertur ad quadru-
pedes, diciturque باعت
الناقة الارض ulnis mensus est
ان اقطعنها camelus terram
بيعها quum eam secat
deducto passu.

12 نابض jaculans. Est

part. præf. a نابض vibravit
arcum, nervumve ejus. No-
tio iræ quæ in Lex. Gol. addi-
tur huic formæ, est figurata,
quasi jaculatricem dicas; vel vi-

brantem. يَبْرِى aptaret; pro-

فَلَمَّا ١٣ نَشَلَّتِ الْكُنَائِيْنَ وَفَاعَتِ السَّكَايِيْنَ
 ١٤ وَرَكَدَتِ الزَّرْعَانِرُ وَكَفَّ الْمُنَارِعُ أَقْبَلَ
 عَلَيَّ الْجَمَاعَةِ وَقَالَ لَعْدُ ١٥ جِئْتُمْ شَبًّا إِذَا
 وَجَرْتُمْ عَنِ الْقَصْدِ جَدًّا ١٦ وَعَظَّمْتُمْ الْعِظَامَ
 الرُّفَاتِ

prie secaret, asciaret; infut. I. a

رَأْبَضَ cubans, cubator: a

رَبَضَ cubavit complicatis pedibus

ovis, leo, canis. Confer Gen.

49: 9. & Gen. 4: 7.

١٣ نَشَلَّتِ vacuata essent.

In pass. I. a نَشَلَ terram e-
 gessit e puteo; & sagittas e phare-
 tra. Convenit cum نَشَلَ extraxit

كُنَائِيْنَ plur. fr. a كُنَاةٌ

pharetra. Forma in Lexico non
 comparet. Ea tamen sat fre-

quens in Libris. Radix كَنَّ

sondidit. فَاعَتِ rediere: in

prat. I. a فَاءٌ med. je & ult.

سَكَايِيْنَ Hamz. reversus est

سَكْبَنَةً plur. fr. a

quies, gravitas, securitas ani-
 mi; tranquillitas mentis sedata.

Est a سَكَنَ quievit,
 resedit; & ejusdem est Originis
 cum سَكَنَ.

14 Præcedenti figuræ succinit

رَكَدَتِ الزَّرْعَانِرُ

resedissent turbines. Prius in

prat. I. a رَكَدَ quievit ven-

tus. Posterius est plur. fr. a

زَعَزَعَ concussor, turbo. Plena

phrasis est زَعَزَعَ

زَعَزَعَ

ventus concussor, a

com-

rem qui prælum efflagitaret. Quumque jam vacuata essent pharetre, relictæque gravitate venti turbines resedissent, & altercationes desinissent, ad cœtum directo sermone sic inquit. Profecto rem duram attulistis, & vehementer a justo & æquo declinastis, ossa cariola celebrando, men-

commovit, concussit; forma quadril. a ^{٢٢٢}. Similiter Latini plenius extulerunt, Turbines venti: sed mox venti ob crebrum usum omissi. Per turbines hic intelliguntur vehementiores animorum motus, sive disceptationes

animosiores. ^{كف} abstinuit, semet continuit; est ^{دفر} curva-

pit; curvatione inflexus fuit. ^{منازع} altercator; litigator:

^{نزع} vulsit, vellendo traxit; unde ^{نارع} traxit contra alium; contendit.

15 ^{جئتم} attulistis: Proprie intrastis, venistis, in præf. i. a ^{جاء} venit; intravit: quod ut Synonymum ^{اتي} cum ^ب constructum, valet adduxit. Rarior est structura cum Accusativo, ut hic Venistis rem, pro adduxistis. Est phrasis exquisitior Corani; in quo item

^{شي} est res stupenda, ab

^{ان} idem quod ^{فد} oppressit gravius quid; & cum fragore ir-

ruit. Sequens ^{جرتم} declinastis, est a ^{جاري} flexit, deflexit, ^{جور}.

16 ^{عظمتم} magnificastis.

In præf. 2. a ^{عظم} magnus fuit, & validus. Inde ^{عظم} os, ossis; ejus plur. fr.

^{عظام}. Illa ossa hic figuram præbent mortuorum, ac prop-

terea additum Epitheton ^{رفات} cariola; a ^{رفت} fregit, & fra-

ctum fuit os. Apud Syros est exesus fuit a vermibus: ut Act. 12: 23. Cariola ossa vocat Noster Scriptores mortuos succo & vigore Eloquentiæ carentes. Hanc men-

الرَّفَاتِ وَأَفْتَنْتُمْ فِي الْمَبَلِ إِلَيَّ مَنْ فَاتَ
 ١٧ وَغَمَضْتُمْ جِبَلَكُمْ وَالَّذِينَ فِيهِمْ لَكُمْ
 أَلَدَاتٌ وَمَعَهُمْ أَنْعَقَدَتِ الْمَوَدَّاتُ أَنْسَبْتُمْ
 ١٨ يَا جَهَابِدَةَ التَّعْدِ وَمَوَابِدَةَ الْحَلِّ وَالْعَقْدِ
 مَا ١٩ أَبْرَزْتُهُ طَوَارِقَ الْقَرَارِيحِ وَبَرَزَ فِيهِ
 الْجَدْعُ

tem sequentia aperte indicant.

أَفْتَنْتُمْ *prævertistis*; in *præt.* 8. a

فَاتَ *præteriit*: item, *mortuus* fuit. Decenter enunciatur, *prævertistis* in inclinatione ad eos qui *præterierunt* i. e. immodico favore in mortuos estis inclinati.

١٧ غَمَضْتُمْ *depressistis*: vel *obtrectastis*: est *præt.* a غَمَصَ *despexit*; *obtrectavit*; ingratus fuit non agnoscens acceptum beneficium. Secundaria omnia; a

primario, *depressit*. جَبَلَّ

جِيلَ *seculum*, *homines unius ætatis*: *συνήλικis* Dan. 1: 10 Est a جَالِ & جِيلِ in orbem

ivit; *gyravit*. لَدَاتٍ *æquales*,

proprie nativitates, לְדוֹת, plur.

san. a sing. לְדוֹה *nativitas*;

natale tempus; *وَ* ipse *a-*

qualis; *sive coætaneus*. اِنْعَقَدَتْ

connexi, connodati sunt; in *præt.*

٧. a عَقَدَ *ligavit nodo*.

مَوَدَّاتٍ *amores, familiaritates*;

est plur. san. a مَوَدَّةٍ; *cujus*

thema *وَدَدَ* *amavit*.

١٨ اُنْسَبْتُمْ *obliti estis*.

Est præ. pass. 4. a نَسِيَ

oblitus fuit. Unde in 2. &

atque tam immodeste mortuis scriptoribus favendo, depri-
menloque vestram seculam, eosque quibuscum natalibus
conjecti, & familiaritati us connexi estis. An obliui estis,
O probæ monetæ examinatores calidi, & antistites solvendi li-
gandique, quid produxerint novæ indolum scaturigines, &
quo

& 4. existit obliuisci fecit. Inde
Noster nunc *ἰμψυλῆται*, an in
oblivionem dati estis? *جَهَابِدَّة*

examinatores periti: est plur.

fr. a sing. *جَهَابِد*

quod & *جَهَابِد*. Neutrum
reperitur nec apud Gjeub. nec
apud Pbiruzabad. Videtur esse
vocabulum *Perficum*; de quo
tamen dubitat Meninskius; qui
illud declarat intelligens, per-
spicax; præsentī pecunia solvens.

نَقْد pecunia parata; præsens
solutio; probus & iusti ponderis

nummus. Radix est *نَقْد*

نَقْد pupugit. Nempe formu-
la tenet *الدراهم*

اي اخرج منها الزيف

pupugit drachmas; pro discevit
inde adulterinam monetam. Fi-
gurate Examinatores probæ mo-
netæ, pro peritis Eloquentiæ.

مَوْبِدَّة Antistites; etiam plur.

fr. a *مَوْبِد* & *مَوْبِدَان*

Antistes Magorum. Hoc jam
certissime *Perficum*; nam est

contractum ex *مَوْغ* *بَد*

Magorum præsul. Adifis Cl. Hyd.
de Relig. *Perf.* 364. Vides non
invenisse locatos *Antistites* sol-
vendi ligandique, in iis, penes
quos arbitrium *Literaturæ* ele-
gantioris.

19 *أَبْرَزَتْ* produxere; pro-
dire fecerunt. In præf. 4. verbi

برز exiit; prodiit; promicuit.

Id mox in hac periodo valet,

prævertit cursu. *طَوَارِق* recen-

tes, recenter inventæ, vel acqui-
sitæ: Proprie recenter carptæ.

Est plur. fr. a *طَارِقَة* &

طَرَف part. præf. a *طَارِق*

recenter carpta fuit res: recens

& novum quid prodiit. *قَرِيح*

item plur. fr. a *قَرِيحَة*

scaturigo: & translate, indoles,
in-

الْجَدْعُ عَلَى الْقَارِحِ مِنْ ١٠ الْعِبَارَاتِ الْمَهْدَبَةِ
وَالْإِسْتِعَارَاتِ الْمُسْتَعْدَبَةِ ١١ وَالرِّسَائِلِ الْمُوشَّحَةِ
وَالْأَسَاجِيعِ الْمُسْتَمْدَحَةِ وَهَلْ لِلْقَدَمَاءِ إِذَا
١٢ أَنْعَمَ النَّظَرُ مَنْ حَضَرَ غَيْبَرُ ١٣ أَلْمَعَانِي
الْمَطْرُوقَةِ

ingenium. Illustratum ad Conf.
2. pag. 99. Proverbialiter dictum, *prævertit junior equus seniore.* جَدْعٌ est Equus binus: قَارِحٌ quinquennis. Pinguntur Oratores in Hippodromo Eloquentiæ de palma certantes.

20 *translaciones. In*

plur. san. a عِبَارَةٌ *significatio, sensus; præsertim per Metaphoram conceptus; a* عِبَر

مَهْدَبَةٌ *trajecit. concinna, pulbre concinnatæ: in*

part. pass. 2. ab هَدَبَ *refecuit; mundavit; purum putum fecit.*

إِسْتِعَارَاتٍ *figurationes; pro-*

prie mutuaciones, five tropi mutuo sumti, ad Orationem illuminandam. Est plur. san. infin. 10.

إِسْتِعَارَةٌ, *cujus* اِسْتِعَارَةٌ

عَامَرٌ *notat mutuo sumpsi, commodato petiit. مُسْتَعْدَبَةٌ*

suaviter derivatæ: part. pass. 10.

verbi *عَدَبٌ dulcis fuit aqua:*

unde *اِسْتَعْدَبَ aquam dulcem hausit.*

21 *epistola: est*

plur. fr. a رِسَالَةٌ *epistola; tra-*

ctatus; dissertatio. مُوشَّحَةٌ

pulbre exornatæ; proprie prætextatæ; five clavo, limbove, in-

signitæ. Est part. pass. 2. a ح

quo præverterit junior equus seniore in tralationibus pulcre concinnatis, & figuris suaviter derivatis, & tractatibus pulcre exornatis, & rhythmis elegantissime coaptatis. Suntne vero iis qui nos præcesserunt, si rite res consideretur, sensus alii, quam qui *aquariis turbidis & calcatis* veniant comparandi, e quibus nihil *celsum* ac *venustum* eluceat.

Qui-

cujus *وَشَحَّ* notat *cinxit se* mulier fascia coloribus ornata; quæ

وَشَحَّ dicta. Hinc translatio

facta ad Orationem coloribus distinctam; & purpura quasi præ-

textam. *أَسَاجِيعَ* Rhythmi

in plur. fr. ab *أَسْجُوعَةً*,

idem quod *سَجَّعَ* oratio rhyth-

mica. *مُسْتَمْلِكَةٌ* eleganter

coaptati: in part. pass. 10. a

ملح *ملح* salsus fuit; item *elegans*, venustus fuit.

22 Pro, si res rite consideretur, in Arabico est, si largam considerationem adhibeat qui præ-

sens est. Nempe ver-

præf. 4. a *نَعِمَ*

fuit, uturr
& Liberali

phrasis, *أَنْعَمَ التَّنَظَّرَ*, liberaliter impertiit, vel largitus est considerationem; pro attente considerare dignatus est. Quum

Scholias *أَمَعْنِ* longius protraxit, substituit, non Originem spectat, aut propriatatem, sed secundarium rarius, per vulgatus secundarium explanat. Idem tenendum circa aliud Scholion,

وَأَسَمِعَ longius protraxit & saturavit visum; nam eleganter quoque dicunt, saturare visionem, ut profundiores contemplationem designent.

23 Grandi cothurno enun-

ciatum *مَعَانِي مَطْرُوقَةٍ*

أَلْمَوَارِدِ sensus quorum aquato-

ria pedibus conturbata. *مَعَانِي*

sus, significationes; est plur.

مَعْنَى pro

Thema *عَنِ*

عَنْ

الْجَدْعُ عَلَى الْقَارِحِ مِنْ ١٠: الْعِبَارَاتِ الْمَهْدَبَةِ
وَالْإِسْتِعَارَاتِ الْمُسْتَعْدْبَةِ ٢١ وَالرِّسَائِلِ الْمُوشَّحَةِ
وَالْأَسَاجِيعِ الْمُسْتَمَكَّةِ وَهَلْ لِلْقُدَمَاءِ إِذَا
٢٢ أَنْعَمَ النَّظَرُ مِنْ حَضَرٍ غَيْرِ ٢٣: أَلَمْعَانِي
الْمُطَرِّوْقَةِ

ingenium. Illustratum ad Conf. 2. pag. 99. Proverbialiter dictum, praevertit junior equus seniore. جَدْعٌ est Equus binus: ٢٠ عِبَارَاتُ translationes. In plur. san. a عِبَارَةٌ significatio, sensus; praesertim per Metaphoram conceptus; a عَبَسَ ٢١ مَهْدَبَةٌ trajecit. ٢٢ عِبَارَاتُ figuratio; proprie mutuationes, five tropi mutuo sumti, ad Orationem illuminandam. Est plur. san. infin. ١٠. ٢١ اِسْتِعَارَةٌ, cujus اِسْتِعَارٌ a اِسْتَعَارٌ notat mutuo sumfit, commodato petiit. ٢٢ مُسْتَعْدْبَةٌ suaviter derivata: part. pass. ١٠. ٢٣ اِسْتَعَارَاتُ verbi عَدَبٌ dulcis fuit aqua: unde اِسْتَعْدَبَ aquam dulcem hausit.

٢٠ عِبَارَاتُ translationes. In plur. san. a عِبَارَةٌ significatio, sensus; praesertim per Metaphoram conceptus; a عَبَسَ ٢١ مَهْدَبَةٌ trajecit. ٢٢ عِبَارَاتُ figuratio; proprie mutuationes, five tropi mutuo sumti, ad Orationem illuminandam. Est plur. san. infin. ١٠. ٢١ اِسْتِعَارَةٌ, cujus اِسْتِعَارٌ a اِسْتَعَارٌ notat mutuo sumfit, commodato petiit. ٢٢ مُسْتَعْدْبَةٌ suaviter derivata: part. pass. ١٠. ٢٣ اِسْتَعَارَاتُ verbi عَدَبٌ dulcis fuit aqua: unde اِسْتَعْدَبَ aquam dulcem hausit.

prie mutuationes, five tropi mutuo sumti, ad Orationem illuminandam. Est plur. san. infin. ١٠. ٢١ اِسْتِعَارَةٌ, cujus اِسْتِعَارٌ a اِسْتَعَارٌ notat mutuo sumfit, commodato petiit. ٢٢ مُسْتَعْدْبَةٌ suaviter derivata: part. pass. ١٠. ٢٣ اِسْتَعَارَاتُ verbi عَدَبٌ dulcis fuit aqua: unde اِسْتَعْدَبَ aquam dulcem hausit.

٢١ رِسَائِلُ epistola: est plur. fr. a رِسَالَةٌ epistola; tractatus; dissertatio. ٢٢ مُوشَّحَةٌ pulchre exornata; proprie pretextata; five clavo, limbove, insignita. Est part. pass. 2. a وُشِّحَ, cu-

quo præverterit junior equus seniore in tralationibus pulcre concinnatis, & figuris suaviter derivatis, & tractatibus pulcre exornatis, & rhythmis elegantissime coaptatis. Suntne vero iis qui nos præcesserunt, si rite res consideretur, sensus alii, quam qui *aquariis turbidis & calcatis* veniant comparandi, e quibus nihil *celsum* ac *venustum* eluceat.

Qui-

cujus *وَشَّحَ* notat cinxit se mulier fascia coloribus ornata; quæ

وَشَّاحَ dicta. Hinc translatio

facta ad Orationem coloribus distinctam; & purpura quasi præ-

textam. *أَسَاجِيعَ* Rhythmi

in plur. fr. ab *أَسْجُوعَةً*,

idem quod *سَجَّعَ* oratio rhyth-

mica. *مُسْتَمْلِكَةٌ* elegan-

ter coaptati: in part. pass. 10. a

مَلَحَ *مَلَحَ* falsus fuit; item elegans, venustus fuit.

22 Pro, si res rite consideretur, in Arabico est, si largam considerationem adhibeat qui præ-

sens est. Nempe verbum *أَنَعَمَ*

prat. 4. a *أَنَعَمَ* amoenus

fuit, usurpatur pro largiendo, & liberaliter impertiendo. Inde

phrasis, *أَنَعَمَ أَلْشَّظَرُ*, liberaliter impertiit, vel largitus est considerationem; pro attente considerare dignatus est. Quum

Scholias *أَمَعْنُ* longius protraxit, substituit, non Originem spectat, aut proprietatem, sed secundarium rarius, per vulgarius secundarium explanat. Idem tenendum circa aliud Scholion,

وَأَسَبَعَ longius protraxit & saturavit visum; nameleganter quoque dicunt, saturare visionem, ut profundiore contemplationem designent.

23 Grandi cothurno enun-

ciatum *مَعَانِي مَطْرُوقَةٌ*

أَلْمَوَارِدُ sensus quorum aquato-

ria pedibus conturbata. *مَعَانِي*

sensus, significationes; est plur.

fr. a *مَعْنَى* pro *مَعْنَى*

مَعْنَى responsum. Thema *عَنِ*

الْمَطْرُوقَةُ الْمَوْلِدُ الْمَعْقُوقَةُ الشَّوَارِدُ
 ٢٤ الْمَثُورَةُ عَنْهُمْ لَتَقْدِمِ الْمَوَالِدِ لَا لَتَقْدِمِ
 الصَّادِرِ

لَعَنَ intendit, significavit, ore
 protulit, vel retulit. His sen-

sibus dantur مَوَالِدُ aquatoria,

sive loca ubi aquatum descendi-

tur: in plur. fr. a مَوَالِدُ

cujus Radix مَوَالِدُ aquatum
 descendit. Aquatoria confabula-
 tionis, vel lectionis jucundæ,
 figuratior celebrat stilius. Di-
 gnitatem Metaphora percipies
 ex conf. 2. p. 56. 57. 113. Hæc

aquatoria vocantur مَطْرُوقَةُ

pedibus jumentorum conculcata, &
 lotio ac merda inquinata, ad in-
 dicandam protritam & procul-
 catam quasi rationem sensus suos
 enunciandi, in quibus omnia
 plebeja, ac vulgaria. Est notio

ducta a طَرَفٌ lotium excre-
 vit in aquam. Item turbidam

aquam bibit. Ejus طَرَفٌ in
 Gjaub. est ماء السمكة

الذي تبول فيه الابل

وتبع Aqua celestis in quam
 cameli urinam & stercus excre-
 verunt.

Figuratissime etiam prolatura

الْمَعْقُوقَةُ الشَّوَارِدُ

sensus quorum alligata sunt fu-
 gacia: i. e. In quibus nihil ele-
 gans, nobile, celsum, per ora
 volitaturum: sed ubi omnia re-
 punt, torpent, jacent. Ex A-
 rabia genio interiore deprompta

formula. scilicet a شَرْدٌ fu-

gax fuit fera, in part. figuratum

قَافِيَةٌ شَارِدَةٌ carmen fu-

gax, i. e. in famam & celeri-
 tatem missum, ac per ora voli-
 tans hominum: Vel potius in-
 comparabile, intractabile, quod
 ita præstat, ut ab aliis attingi
 nequeat. Non satis accurate

Cl. Gol: vaga ac divulgata
 per regionem cantilena: nam id
 magis plebejū quid & vile si-
 gnat, quam nobile, & excellens,
 quod in hac pbrasi unice in-
 tenditur. Ita Noster conf. 36.

لَتَقْدِمِ

Quibus excellentiæ palma defertur ob ætatem qua præver-
terunt, non vero ob præstantiam illius qui jam ab aqua
discedit super eum qui in eam recens descendit. Ego uti-
que

اتورد المرح واتصبّد

Aquatium de-
شولرد المرح

scendebam in jocos, & venabar
fugacissimos salium. h. e. sales
celebratissimos, exquisitissimos, su-
pra acumen vulgi positos; ad
quos pervenire, & quorum deli-
cias attingere, paucissimis da-
rum. Planissime in hanc men-

قبدّ Abulphar. p. 522.

اوابد واتصبّد شولرد

Constrinxit ejus artis solivaga,
& venatus est fugacia: h. e.
Quidquid in ea arte remotum a
cognitione, indagavit; atque quæ
aliis inaccessa, atque impervia,
sibi reddidit quam familiarissima.
Est metaphora desumpta a Man-
fuetariis, qui feras fugacissimas
domant, cicurant, & manui sue
suescunt: ad quam rationem
cicurare & sibi mansuefacere do-
ctrinam, artemque, dicitur is,
qui cognitionis & experientiæ
culmen in ea attingit. Sic

اوابد القصايد solivaga

Carminum in Diw. Hud. sunt
rara, nova, nulli tacta, nulli
dicta. Graviter Noster sensus
in quibus alligata, & illigata

sunt fugacia, appellat, quos scri-
ptores non ex ingenio suo ex-
promiserunt, sed undique colle-
ctis Antiquorum flosculis consar-
cinarunt.

24 ماثورة propagata, tra-
dita, celebrata. Est part. pass. i.

ab اكر prædicavit, memoravit
ut dictum, factumve, laudabit

تقدّم le, atque imitandum.

precedere, antevertere alium æta-
te: est inf. 6. a قدم

تقدّم terior fuit. Sequens
infin. 5. Thematis, designat præ-

cedere fortitudine. موالد æta-
tes; nativitates; in plur. fr. a

مولد Per صلد

recedens ab aqua, intelliguntur
Auctores qui ætate præcessere:

per اورد descendens in aquam,

illi qui ad orationem profam,
vorsam, recentes accedunt.

الْبَصَادِرِ عَلَى الْوَلَدِ وَأَنِّي لَأَعْرِفُ آلَانَ مَنْ إِذَا
 ٢٥ أَنَشَأَ وَشَيَّ وَإِذَا ١٦ عَبَّرَ حَبَّرَ وَإِنْ أَشْهَبَ
 لَذَهَبَ وَإِذَا أَوْجَرَ أَعَجَزَ وَإِنْ ٢٧ بَدَّهَ شَدَّ وَمَتَيَّ
 ٢٨ أَخْتَرَعَ خَرَعَ *

فَقَالَ

٢٥ أَنَشَأَ pangit: proprie
 tollit, sustollit vocem, versum.
 Teblebius per كَتَبَ scri-
 bit, componit, explicat. Ta-
 lium nempe magna latitudo in
 usu secundario: وَشَيَّ pingit,
 coloribus variegat; apposite ad
 orationem luminibus & floribus
 distinctam transfertur. Conju-
 gatio 2. Empbasin adfert.

٢٦ عَبَّرَ traducit, signifi-
 cationem Metaphoricam effert: in
 prat. 2. عَبَّرَ لَدَّرَ عَبَّرَ
 vestes striatas efficit, iterum
 prat. 2. ab حَبَّرَ striatio; ve-
 stis striata; præsertim qualis in
 femina admirabili variegatione
 conspicitur. Supra illustratum.

Sequens أَشْهَبَ altius fodit;

est prat. 4. a سَهَبَ profun-
 dus puteus: unde adscita potestas
 secundaria, fodit. altius absque
 ut aquam inveniret. Hac occa-

sione subjunctum أَدْهَبَ au-
 rum effodit: item prat. 4. a
 ذَهَبَ اذْهَبَ aurum. Est signi-
 ficatio in Lexicis neglecta: ubi
 inauravit; & abstulit; tantum
 notuere. Neutrum hic qua-
 drat; & rectissime Tebleb. ex-
 posuit صَادَفَ مَعَدَنَ

الذَّهَبَ فِي حَفِيرِهِ
 invenit venam auri in fossione sua.
 Utrumque summa venustate
 traductum; altius fodere, &
 aurum effodere: quo in ge-
 nere Arabia facile palmam sibi
 vindicat Eloquentiæ profundæ si-
 mul, simul splendide atque ma-
 gnificæ.

Vcr.

que cognitum habeo nunc quoque temporis, qui quum carmen pangit, pingat; & quum traducit in Metaphoram, vestes striatas Jemaneses fingat, & quum altius fodit, auri venam eliciat, & quum compendiosam itruit Orationem, ad inopiam & silentium redigat alios, & quum extemporalis procedit, in stuporem conjiciat, & quum subito quid effundit, findat.

Re-

Verbulum quoque de mem-

bro altero, in quo **أَوْجَزَ**

præter. 4. compendificet i. e. compendiosum & nervosum sen-

sum extulit: **أَعَجَزَ** valet in-

opem reddidit & impotentem ad

imitandum. Mira proprietas &

عَجَزَ infirmus, impotens fuit,

defecit viribus; quæ secundaria

sunt, a sessione super nates du-

cta quatenus super nates resi-

dere concipitur, qui assurgere

nequit ad aliquid grande emolien-

dum. Hinc **مُعْجَزٌ** super nates

residere faciens dictum; factumve;

pro inimitabili. Ita Abulphar. p.

340. **تَصَوُّيرٌ مُعْجَزٌ**

pictura inimitabilis. **عَجَزٌ**

miraculum, q. d.

inimitabile quid, ad quod omnes

humana viris fatiscunt, & sub-

27 Notandus usus verbi **جَدَّ**

de improvise venit: quod hic va-

let extemporalis fuit, inde in 6.

تَبَادَهَا extemporalis carmi-

ne inter se certarunt. &c. Alte-

rum **شَدَّ** perculsum, attoni-

tum reddidit, in origine est fre-

git, ut **شَدَّجَ**. Teblebius in-

versum censet ex **شَدَّ**

perculsus fuit. Hoc a molli flu-

xit. Nil impedit, quo minus

diversas horum verborum sta-

tuamus origines, in unum se-

cundarium concurrentes.

28 **اِخْتَرَعَ** subito effun-

dit. Est præter. 8. a **خَرَعَ** fi-

dit; quod mox subnexum. Il-

lud findere, effindere, transferri

amat ut exsculpere, vel extun-

dere Latinorum, ad sensus raros

& exquisitos, quos quis elicit,

expromit, adinvenit. Ita Te-

فَقَالَ لَهُ ٢٩ نَاطُورَةُ الدِّيَّوَانِ وَعَبَسَ لَوْلِيكَ
 الْأَعْبَانِ ٣٠ مَن قَابِرَعٍ هَذِي الصَّفَاةِ وَقَرِيعٍ هَذِهِ
 الصَّفَاتِ قَالَ إِنَّهُ ٣١ قَرْنٌ مَجَالِكَ وَقَرِيعٌ جَدَالِكَ
 وَإِذَا

شقق المغانى وأبرزها
 effudit sensus, & expromit eos.
 In 8. ubi est vis passiva, aut
 reciproca, illud findere sese, vel
 findi, exponitur de novo ac re-
 cens aliquid fecit. Molitur est
 aliquid inauditum, aut inusita-
 tum. Ita Hist. Tim. p. 80.
 ثم أمرهم أن يصنعوا
 لهم قلانس ابتدعها
 وعلي صورة من
 التركيب والتضريب
 اخترها Tum iussit ut con-
 ficerent sibi pileos quos ipse exco-
 gitaverat, & certa quadam for-
 ma compositionis, & complicatio-
 nis, ex sese effiderat. Dicunt
 etiam الكذب
 effudit ex sese mendacium; pro
 excogitavit; commentus est. Re-
 liqua hinc semet dabunt.

٢٩ نَاطُورَةُ spectatum quid:

idem quod نَظُورَةُ, designat

spectabilem virum; five signan-
 tius, eum ad quem omnes undi-
 que respiciunt. Radix نظر
 ٢٩ observavit. pulchre subjun-
 ctum, Ocellusque illorum oculo-
 rum; prius عَيْنٌ ٢٢٠ oculus,
 ocellus, notat خَبِيرٌ electissi-
 mum cujusque rei: posterius
 ٢٢٠ أَعْبَانٌ oculi, signat proce-
 res, magnates, qui Civitatum &
 imperiorum quasi lumina.

٣٠ Proverbialiter dictum,
 Quis perfractor bujus saxi?

صَفَاةٌ petra levis & magna, a

nituit præ claritate. Inde

٢٢٠ نِتْنَتِي crusta induxit: &

٢٢٠ نِتْنَس crusta, tectorium.

Ex hoc quoque ٢٢٠ specula-

tus est, profluxisse, alibi osten-
 detur. Figurata petra applici-

ta ad الصعب من الكلام

Respondit autem qui in Concilio principem locum tenebat, & Ocellus erat illorum procerum; quis durum hoc factum nobis perfregerit, seque talem nobis Heroa præstiterit. At ille, hic equidem est qui tecum nunc in palastram descendit, & velitationem contra te iniit. Quod si lubeat, expe-

arduum orationis; ejusque
قارع قارع percussor, ac per-

fractor, is qui arduum illud aliisque inaccessum efficere va-

let. Ita Tebleb. قارع declarat ضارب وكاسر

percutiens & perfringens. قارع

laceravit. Inde قريع Heros;

qui plenius قريع الدقير

Heros seculi. Proprie Admissa-

rius camelus, a الفحل قرع

pertudit admissarius

Camelum, pro inivit. Ratio

Metaphoræ obvia. صفات

dotes, qualitates; est plur. فان, a

صفة descriptio, descripta for-

ma, qualitas, dos, proprietas.

Thema وصف descriptit.

قريع مجالسك 3r

Compar campi, vel arene tue.

l. e. qui tecum in arenam descendit. قريع est a قريع junxit; unde & قريع mox, conjunctus, colligatus, connexus.

مجال proprie circus, lo-

cus gyrationis, a جال جال

& جال gyrauit. Frequentatur

pro Campo prælii; Hist. Tim.

p. 50. اذا انتهى في

المجال لا تثبت

المجال له الرجل

Quum in Circum venit, non gradum ei tenent Viri. Et p. 86.

فلم ير تيمور لوفق من

المرتب مجال لضيق

المجال وعسر المنال

Nec quicquam convenientius duxit Timurus, quam ut regrederetur, ob angustiam Circi, &

difficultatem consequendi voti.

Cum nostra Metaphora consonat hocce p. 197.

فانتج

فانتج للمجال مجال

وَإِذَا شِئْتَ³² فَرُضْ نَجِيبًا وَادَّعِ مَجِيبًا لِنَتْرِي
عَجِيبًا فَقَالَ لَهُ يَا³³ هَذَا إِنَّ الْبَغَايَ
فِي أَرْضِنَا لَا يَسْتَنْسِرُ³⁴ وَالْتَمِيزُ عِنْدَنَا
بَيْنَ الْفِصَّةِ وَالْقِصَّةِ مُسْتَنْبَسِرٌ وَقُلْ³⁵ مَنْ
اسْتَهْدَفَ لِلنِّضَالِ فَخَلَصَ مِنَ الدَّاءِ الْعُضَالِ
أَي

tus fait disceptationi Circus.

قَرِيبٌ جَدَالِكُ proprie

conjunctus colluctationis tuæ ; i. c. qui tecum in velitationem ve-

nit. جَدَلٌ infin. 3. a جَدَلٌ

torfit, intorfit, plexuit. Hanc esse originem & גַּלָּא adolescit, crevit, evictum in Defect. etiam Colluctationem Fœbris notam fuisse sub hac Radice ibidem, ostensum.

32 فَرُضْ at experire. Ex

ف prepos. & imper. I. ver-

bi رَاضٍ med. waw. exercuit e-

quuleum currendo. & عِي ٨. ٢٢٦

vocavit, item in imper. I. est

أَدْعَى, pro أَدْعَى. Venuste

voca respondentem, i. e. prom-

tum, atque ad omnia paratum.

Concinne sibi succinunt tria

عَجِيبًا, مَجِيبًا, نَجِيبًا.

33 Proverbium non inveni-

stum : Miluus in terra nostra

non habetur pro vulturio. Nempe

وُطْرُ نَسْرٍ vulturem signat,

& Aquilam; Regem avium: Un-

de in 10. اسْتَنْسِرَ vulturius

evasit. بُعَاثٌ notat milui spe-

ciem viliolem, tardivolam, vena-

tui ineptam. Hinc dictum spon-

te se præbet.

34 تَمَيَّزٌ distinctio,

dijudicatio. Est infin. 2. a مَانَرٌ

med. je. discrevit. فَصَّةٌ ar-

gentum, proprie frustum; gle-

ba

perire strenuum, & provoca responsaturum, ut videas admiranda. Tum alter, Heus Tu, in terra sane nostra milius haud reputatur vulturius, & quid distent argenti fragmina a glarea facile dijudicamus. Oppido autem pauci jaculandi scopum erigi postularunt, qui a nodosa calamitate evaserunt; aut pulverem experimenti subeundi exci-

ta-

ba mineralis; a قَصَّ قَصَّ

divulfit. قَصَّة glarea parva,

lapillus. a masc. قَصَّ. At

قَصْبُ est glarea ma-

ior. Radix قَصَّ sci-

dz. per modum Adagii dicunt

جاوا بقضهم وقضهم

venerunt cum minore & majore

glarea sua; i. e. in universum

omnes. Exstat in Hist. Tim. p.

158. اقبلوا بالقض

والقضب وملوا البقاع

والحضبض Advenerunt

cum glarea minore & majore,

oppleruntque convalles atque ima

terrarum. Similiter p. 241. &

341. مَسْتَبْسَرٌ facilis :

in part. 10. a يَسَرَّ re-

trix fuit. Ceterum, quomodo

cuique suggerit.

35 اِسْتَهْدَفَ præ. 10. ab

هَدَف imminuit, in Gol. expo-

nitur elata fuit res. Hic a Teble-

bio exponitur erexit semet in sco-

pum; vel factus est scopus صَانِي

هَدَقًا. Nempe هَدَقَ

congestio; quicquid altius con-

structum, aggestumve; tumulus;

mons; speciatim venit pro sco-

po sagittantium. Hinc elegan-

tissime استهدف للنضال

semet erexit in scopum ad jacu-

lationes. نَضَالٌ, infin. 3. &

نَضَلَ jaculatus est; quod e-

jusdem originis cum نَضَلَ

exemit; extraxit. Sequens

حَلَصَ extractus fuit, حَلَصَ

nunc est, evasit, immunis fuit

a malo. دَلَّ عَضَالٌ mor-

bus nodosus figurat hesitatio-

أَيُّ ٥٦ أَتَسْتَنَارُ نَقْعَ الْأَمْتِحَانِ فُكْمٌ يَفْقَدُ
بِالْأَمْتِهَانِ فَلَا ٣٧ تَعْرِضُ عِرْضَكَ لِلْمَقَاضِحِ
وَلَا

nem, cum confusione conjunctam.

٣٥ إِسْتَنَارَ excitavit, con

citavit. Est præ. 10. a نَارٍ
Elatus & diffusus fuit pulvis ;
concitatus tumultus. Efferbuit,

& concita fuit res. مَتَحَانٌ
experimentum capere ; examina-
re, probare : in infin. 8. a

مَحَنٌ trivit : speciatim ad
coticulam. ١٣٦. Dictum ad

Conf. secundum p. 95. Elegan-
tissime figuratum concitare نَقْعٌ

الْأَمْتِحَانِ pulverem expe-

رِimentī capiendi : nam نَقْعٌ
pulvis elatus transfertur ad cer-
tamina , & præliorum collisiones.
In Hamasa poeta vetus

أَبُوا أَنْ يُبِيحُوا جَارَهُمْ لِعَدُوِّهِمْ
فَقَدَّ نَارَ نَقْعِ الْمَوْتِ حَتَّى تَكُونُ ثَرًا *

Non committunt ut prodant clientem ipsorum hosti,
Etiam si volet pulvis elatus mortis ; sic ut condenseat.

Ibidem W'eddacbus Ibn Ismael, laudans turmam suam.

فَأَتَيْتُكَ لَوْ رَأَيْتِ الْخَيْلَ تَعْدُو
عَوَابِسَ يَتَّخِذْنَ الْمَقْعَ دَيْلًا *

رَأَيْتِ

tarum, quorum non oculum laferit cladis ignominia. Ne itaque exponas bonam tuam famam vituperatori, neve a-

ver-

رَأَيْتَ عَلَيَّ مُتَوْنِ الْكِبَلِ جِنًا
تَفِيدَ مَغَانِمًا وَتَغِيثُ نَبِلًا *

At Tu si vidisti equos qui currant infesti, quibus pulvis elatus fyrra sit;
Vidisti simul super dorsis equorum demones, qui lucrentur prædas, & easdem disperdant donis.

Admirabiliter ad hanc imaginem concitati pulveris subnexum, quod est fut. 1. a

illapsu pulveris aut festu- cæ laesus fuit oculus: vel læsum habuit oculum. مُتَوْنِ

vilitas, ignominia, est infin. 8. a مُتَوْنِ despectus fuit. Egregie Oculus ignominia, tanquam pulvere, laesus, signat confusionem ex clade oriundam.

37 وَلا تَغْرِضْ &c.

Itaque ne exponas &c. Est fut. 2. a غَرَضٌ adversus occurrit: & intransitiva vi, obtulit, object. Proprie vibravit: Eadem proprietate Hebraei غَرَضٌ; quod Metonymice usurpatur pro vibrando

quassari, percelli, pertorresieri: ut غَرَضٌ tremendum signat, ad cuius adspæctum vibratio existit terroris. In 2. nostra specie

عَرَضٌ inter alia valet, exponere periculo; obnoxium reddere.

Ea vis hic obtinet. عَرَضٌ

existimatio, vicinam habet originem; est enim proprie ما

يُمدح بالرجل ويذم quod laudatur in viro, vel vituperatur: q. d. famam iudicio omnium expositum, atque obnoxiam. Sequitur ex 4. specie

eiusdem radieis, & ne تَغْرِضْ

avertas te: proprie, vibres temet: nam averso ista per vim particula عن ab existit: quantum vibrare semet a re, est in-

وَلَا تُفْرِضْ عَنْ نَصَاحَةِ النَّاصِحِ فَقَالَ
كُلُّ 38 أَمْرِي أَعْرِفُ بِوَسْمِ قِدْحِهِ وَسِبْتَفَرِي
الْبَبَل

de abhorrere, resilire, seque totum avertere. Pulcre locatum

vocabulum مَفْاضِحٌ

opprobria, ex origine, ruptiones;

fractiones, a sing. مَفْضُحَةٌ

quo Lexicon augendum. Radix

فَضَحَ detectis malefactis pro-

bro exposuit: q. d. perrupit corticem alicujus, atque ita vitia nudavit, ac vulgavit. Alio flexu est, illuxit Aurora: i. e. erupit, perrupit velum noctis. Eadem metaphora in Dactylo immaturo exponitur Rubescere coepit: quasi tu dicas, rupto involucri ad maturitatem perrexist.

نَصَاحَةٌ sinceritas, candor;

نَاصِحٌ & نَاصِحَةٌ

sincerus monitor, istam in potestatem metonymicam venerunt a

نَاصِحٌ quatenus valet

purum fuit mel. Sic Teblebius, qui etiam transitivum usum pro-

يقال نصحت العسل

الغسل اذا اصفته

من الشمع شبهوا

تخلبص القول من

الغش بتخلبص

العسل من الخلط

قال صلي الله عليه

وسلم الدين النصيحة

Verbum نَصَحَ in melle adhibetur;

quum illud depuratum reddis a

cera. Compararunt dicti depu-

rationem ab omni fraude, depura-

tioni mellis ab omni miscela.

Hinc in Alcorano دِينَ نَصِيحَةٍ

Religio mellis instar depurata.

Admirabilis concursio Etymorum.

Nempe & sincerum ex

eodem fonte fluxit, q. d. sine

cera. Rectissime ergo نَصَحَ

in Psalmis per Monitorem exprimitur; cui si sincerantis ad-

jeceris potestatem; non minues, credo, Tituli digonita-

tem.

38 أَعْرِفُ Noscentior. Op-

time noscens, a عَرَفَ interius

in-

veritas te a candore monitaris. At ille, Quilibet optime novit
notam sagittæ suæ, & nunc statim nox ab aurora sua discutie-
tur.

inspexit & noscitur. Origo a
Tεχνη, & Anatomia, ut ali-
bi deductum. قَدْج est sagit-

ta aleatoria. Tales decem, suis
quæque notis insculptas usurpa-
bant Arabes ante Mubamme-
dem in sortibus dirimendis; alia-
ve qua alea. Proverbiale quid
habet sententia, quilibet optime
noscens notam sagittæ suæ. Hoc
Latino more sic efferas, Quis-
que suam callere debet aleam. In-
tellige hic Aleam ingenii, quam
se subire paratum ostendit.
Hinc sponte percipies, quo
feratur figuratio ista; Et nunc
statim discutietur nox ab auro-
ra sua. Nempe nox est diffi-
lis & nodosa questio: quam se
lumine ingenii facile perruptu-
rum, & discussurum, gloriatur.

قَتَفَرِي in fut. 5. proprie
scindetur: a قَرِي scidit, fuit,

findendo perruptit. تَنَاجَت
consultarunt, est præter. 6. a
نَجَا ult. Waw: unde in
3. clanculum locutus est cum alio:
& in 6. inter se clanculum ege-
runt, consultaruntve. يَسْبِرُ
exploraretur: in fut. pass. a

سَبَر exploravit vulnus qua ef-
fet profunditate: item negotium
omne, quod in sinu haberet.
Hic pulchre applicatur قَلْبُ
puteus; per quam in-
telligit nunc viri mentem; ejus-
que profundior illam Doctri-
nam, venamve abditam Erudi-
tionis ac Literaturæ, antiquam
dignitatem respicientis. Nempe

قَلْبُ signat puteum an-
tiquiorem, antiquitus effossum,
qui, pro more Arabie, in usum
publicum totius gentis sedulo cu-
stodiatur, ac contegatur. No-
men invenit a قَلْب vertit
invertit; quatenus usurpatur
pro حَفَر fodit, monente

Teblebio. يَتَمَلَّ efficeretur,
iterum fut. pass. 1. a عَمَل

effecit, elaboravit. تَقْلِبُ

infin. 2. a قَلْب vertit in-
vertit, exprimit actum exami-
nationis accuratissimæ, qua quid
undique inversum, excussumve,
exploratur.

الْكَبَل عَنْ صَبْحِهِ فَتَنَاجَيْتِ الْجَمَاءُ
فِيمَا يَسْبِرُ بِهِ قَلْبُهُ وَيَعْمَلُ فِيهِ
تَقْلِبُهُ فَقَالَ أَحَدُهُمْ 39 ذَرُوهُ فِي حِصَّتِي
لَأَرْمِيهِ بِحَجَرٍ قَصْتِي فَإِنَّهَا عُمَلَةٌ
الْقَعْدُ

39 ذَرُوهُ tradite eum. Est
imperat. I. a. وَنَسِيَ reliquit,

missum fecit. Primaria vis the-
matis est secuit, incidit. & qui-
dem frustula minutiora. Nempe
incidimus quasi, vel secamus,
quod missum facimus, vel alteri
in portionem permittimus, tra-
damus. Ad Originem hanc
venuste alludit Noster, quum
ait, missum eum facite in por-
tione mea: i. e. eum mihi tradi-
te, versandumque permittite.

حَصَّة portio, ab حَصَّ,

item secuit, consecuit, rasi, de-
rasi. Hæc potestas tamen
primaria apud Cl. Golium non
comparat; quippe qui incipiat
a Celeriter scit. q. d. secuit etiam.
Addit; Capillo hic illic caput
nudarit galea. Et hoc ab in-
secandis capillis ortum, quivis
jam ultro intelligit. Eadem

vis in VII. Defluxit capillus;
infectus scilicet passim, incisus-
que. In III. existit, portionem
cum altero partitus fuit: q. d.
secuit eum alio. Reliqua spon-
te ex his patefcent. Habet
quoque Harmoniam cum He-
bræo חֶסֶת & חֶסֶת sagitta, ab
insecando nomen adepta. Quin
حَصَّة pro portione proprie
videtur esse fors per sagittam

assignata: & حَاص partitus
est cum altero quasi per sagittas,
& aleam iisdem exerceri soli-
tam. لَأَرْمِيهِ ut feriam eum;
in fut. I. cum præf. adf., اَرْمِي
jecit, jaculatus est:
حَجَرٍ قَصْتِي Lapis casus
mei; concise, & figuratissime,
pro casu graviore & difficiliore,
quo-

Iur. Consultavit deinde inter se cœtus, quoniam potissimum hominis hujus *perennem puteum* explorarent, & quo specimine *promittitudinem* ejus *sub examen* revocarent: quum aliquis eorum, pro portione mihi mea, inquit, eum tradite, ut eum *feriam lapide* in me aliquando *conjecto*, idque in casu aliquo, cujus *intricatifsimus* erat *nodus*, & qui *Lapidis Lydii*

quocum *conflictatus* fui aliquando.

Hic *casus* nova figura appel-

latur *عَصْلَةُ الْعَقْدِ* in-

tricatio *nodorum*: i. e. aliquid *intricatifsimum* ac *nodosissimum*. *Nodus Gordius*. *Quæstio insolubilis*. Sic intelligas *Glossam*

Golianam, qua *عَصْلَةُ*

exponitur *دَاهِيَةِ* gravis ca-

us. Radix *عَضَل* *Musculosus*, *torosus* fuit; ab intorto istam

vim adscivit. Sub Rad. *عَصَل* ea Origo asservata: valet quippe *disforqueri*, *curvari*, *nexibus*,

nodisve, *intricari*. Ejus *عَصَل*

inter alia est, *intorta crura* habens; *Lortpes*. Inde *עֲצָלָא* pi-

ger denominationem traxit: neque enim ambigendum, quin *עֲצָלָא* eandem possederit proprietatem.

Elegantissime denique *casus* hicce, cum *Lapide* comparatus, inducitur ut *مَحَك*,

Cotricula aurificis, *Lapisve Lydii*, *aureo nummo* explorando.

Is nummus *مَنْتَقَد* hic appellatur, in *part. pass. 8. a*

نَقَد parata pecunia solvit:

إِنْتَقَد parata pecunia solu-

tionem accepit: præsertim *nummis aureis*, qui omnium præsentissimi. Origo in *punxit*, *pungendo fixit*; quod & *Hebræis*

נָקַד prout *חָכַק* fricuit, un-

de *מִחָק* & *מִחָק* pro

מִחָק & *מִחָק*

instrumentum fricando, *terendo*ve; iisdem fuit *נָקַד*. Per *monetam auream* figuratur *ingenii splendidi* *vena*, in omnem orationis *elegantiam*, *nitoremque*, *promissima*: vel & *ipsi oratio* e tali fonte *profusa*.

إِلْعَاقِدِ وَمَحَكِّ الْمُنْتَقِدِ ٤٥ فَقَلَّدُوهُ فِي
هَذَا الْأَمْرِ الزَّعَامَةَ تَقْلِيدَ الْخَوَارِجِ أَبَا
نَعَامَةَ فَأَقْبَلَ عَلَيَّ الْكَهْلُ وَقَالَ إِنِّي
أُولَايَ هَذَا الْوَالِي ٤٦ وَلَرَفَّحَ حَالِي بِالْبَهَانِ
الْحَالِي

٤٥ فَقَلَّدُوهُ الزَّعَامَةَ per-
miseruntque ei auctoritatem: vel

sponſionem; فِي هَذَا الْأَمْرِ; hoc in negotio: i. e. totam rem
ejus arbitrio remiserunt. Grandis

enunciatio: nam قَلَّدَ torſit

funem, monile; in 2. قَلَّدَ
valet, monili vel torque insig-
nitavit collum. Inter insignia au-
tem praefectura alicui commissa
quum sit torques collo circumda-
tus, anſa inde porrecta uſui

Synecdochico, quo قَلَّدَ torqua-
vit, ut sic dicam, frequentatur
pro prapofuit muneri, praefectu-
ra ornauit. زَعَامَةٌ est dignitas &

زَعِيمِ ſponſoris, fidejuſſoris,
Auctoris & principis in omni re.

Radix زَعَمَ aſſeueravit, cum
vehementia pronunciavit. Item
arrogavit ſibi: nec non; fidejuſ-
ſit, ſponſondit. Omnia a concita-
tione ſpuma oris: nam origo ſub
زَعَمَ ſpumavit, ſpumam in ore
movit, continetur. Sequens

جَوَارِحِ Charagii, Haeretici
in Iſlamismo; de quibus Hiſtor.
Sarac. p. 40. & Abulſar. Hiſt.
Dyn. 170. 190. In ſingulari ef-
fertur خَارِجِي. Vide

Golum p. 695. Horum Dux
per viginti annos extitit Katri
Temimenſis, Abu Naama cogno-
mento dictus, ab Equo quem ſe-
dere ſolebat, Naama dicto quod
ſtrutbionis curſu polleret: nam

زَعَامَةٌ ſtrutbionem designat
Ibid. أُولَايَ affectatus fui;
aſſe-

Lydi instar sit, ad *bonitatem* præsentis nummi *examinandam*. Permisit enim mihi omnes negotii hujus arbitrium, prout *Charisii* ad *Aba Neama* omnia detulerunt. Proinde ad *feniculum* nostrum conversus, scito, inquit, me in comitatu hu-

affeclam me præbui: a **وَلِي** contiguus fuit, proxime secutus fuit, adbasit. Inde in 3.

وَالِي pro **تَابَعَ** sine intermissione affectatus fuit. Affeclam egit. Ab eodem themate, quatenus usurpatur pro administravit rem,

eique præfuit, descendit **وَال** pro **وَالِي** prætor, præses provincie; præfectus. intelligit *Virum* illum principem qui hoc in confessu præsidebat.

41 **أَرْقَحَ** constituēbam; curabam. Est fut. 2. a **رَقَحَ**; quod in II. tantum apud *Golium* profans, exponitur, bene curavit, recteque administravit

opes. in v. **تَرْقَحَ** *quæstum* fecit suæ familie. Hæc *secundaria*: quorum origo non compareret in *Lexicis*. En *Camusi* fluxum, non nimis copiosum **الرَقَاحَةُ الكَسْبُ**

والتجارة **وتَرْقَحَ** **بِعَمَالِهِ تَكْسِبُ**

وتَرْقَحُ المالَ اصلاحه **والقَبَامُ عَلَيْهِ وَهُوَ** **رَقَاحِي مَالِ الزَّوْءِ**

Forma **رَقَحَ** signat acquisitionem opum, & mercaturam. Et **تَرْقَحَ** in familia sua, specie V. valet, quæstui incubuit. In II. **تَرْقَحَ** in opibus adfert, earum constitutionem, & constabilitiōnem. Talis autem homo dicitur, **رَقَحِي** opum; i. e. earundem stabilimentum, atque sustentator. Qui Linguas callent, nihil in hisce reperiunt *primarium*: quemadmodum nec in *Teb- leii* expositione **أَرْقَحَ** **اصْلَحَ وَلَمْ يَسْ وَلَاحَسَنَ** **يُقَالُ رَقَحَ مِنْ عَيْشِهِ** **إِذَا اصْلَحَ مِنْهُ** **رَقَحَ** valet bonum, pulchrum, ornatum reddidit. Dicitur nempe **رَقَحَ** de victu & vita, pro commodiorem effecit. Videamus an *Gjeubarius* clariorem accensurus sit faculam. **الرَقَاحَةُ الكَسْبُ**

D d **والتجارة**

أَلْحَالِي وَكَيْتُ ٤٢ أَسْتَعِينُ عَلَيَّ تَقْوِيمِ
 بَوْدِي فِي بَلَدِي بِسَعَةِ ذَاتِ يَدِي مَعَ
 قَلَّةِ

يكنسب وترجح المال | والتجارة وفي تلبية
 أصلاحه والقبام | بعض أهل الجاهلية
 مجلبه تقول فلان | جبنك للنصاحة لم
 مزاحي مال قال | نأت للرقاحة وفلان
 الحرت | يروح لعباله أي

يتري ما روج من عبشة
 يعبت فيه هج هاج *

Vox רָקַח notat parationem

opum & mercaturam. Inter formulas quorundam in paganismō, quum opitulatum aliis venirent, erat: Accessimus ad Te ob amicitiam sinceram, non ad opes parandas venimus. Et in 2.; Ille familie suae רָקַח opes parat in 5. item חָרַק in opibus, est eas recte constituere ac constabilire. Inde parator opum, רָקַח qui eas auget. Dixit Elbarith.

Relinquit quod paraverat de victu suo, Grassatura expositum muscis confertissimis.

Ne ex hisce quidem aliud elicere datur, quam רָקַח si

quantissime adhiberi in rei familiaris amplificatione illa, quā identidem lautior reddatur atque unctior. Sic jam convenire incipit cum Hebræo רָקַח, quod est decoquere unguenta. Excoquere ad pinguitudinem & spissationem. Hoc ad opum incrementa unctiora & pinguiora pulcre translatum ab Arabibus;

quibus & sub هَا Linivit, Unxit, eadem Metaphora arripit: ac proinde jam ad Originem hancce exprimi posset, Unctum reddidi statum meum: ubi

حَالٌ status pro re familiari:

hujus viri principis, rem domesticam constituere copia expolita orationis. In mea autem civitate me, quum parva esset familia, quoadtenus sustentabam meis copiis; sed quum

a Theinate **حَال** vertit, ver-

satus est. Sequens **بَيَان** facundia, **דִּין**, proprie est distinctio, & facultas distincte mentem declarandi. Pulcherrimo ea

Epitheto ornatur **אֲלְחָלִי**

polita, comta, monilibus insignita; in part. pres. a rad. **חלי** monilibus ornatus fuit.

Inde **جيد حالي** collum monilibus ornatum. Ad eam rationem **حَلِي** mundus mulie-

bris, & **حَلْبَة** polimentum, comtusve monilium, ad orationis ornamenta passim transferuntur. Hebraeus **חָלִי** etiam Monile. De

Origine a Terendo, quatenus pro poliendo usurpatur, alibi jam dictum.

42 **أَسْتَعِيس** opem petebam

Est fut. 10. verbi **عَانَ**

juvit. In Arabico habes, opem petebam super correctione curvationis mea, in civitate mea, a facultate quæ præ manu mea, cum paucitate numeri mei: hoc est: quam diu parva erat familia, me mea in civitate meismet copiis sustentabam, atque curvationem meam, id est statum jam gravari incipientem, utcum-

que corripiebam. **أَوْد** Curvatio; est infin. **أَوْد** **أَوْد** flexus, curvatus fuit. **تَقْوِيم** correctio, erectio; est infin. 2.

verbi **קָוַם** **קָוַם** stetit. **سَعَة** vel **سَعَة** **سَعَة** jacultas;

proprie laxitas; a **وَسَعَ**

ذَات يَدَي laxus fuit.

יָדִי proprie hæc manus mea,

est recula familiaris, quæ cui præ manu.

قُلْتُ عُدْدِي قُلَّمًا ٤٣ ثَقُلَ حَاذِي وَنَقْدَ
بِرْدَاذِي ٤٤ أَمَمْتُهُ مِنْ أَرْجَائِي بِرَجَائِي
وَدَعَوْتُهُ

43 Continuatur figura suf-
cepta; cum subditur قُلَّمًا

ثَقُلَ حَاذِي sed quum gra-
varetur scapula mea: hoc est;
quum familia numerosior facta,
me prægavaret. Apud Golium

خَفِيفُ الْحَاذِ cui levis
scapula, exponitur promptus, a-
gilis. nec male; nisi quod ad-

di debeat; qui familia non gra-
vatur. Id vel maxime hac in
formula captatum. Sic in Con-
fess. 46. كُنْتُ حَبِيبًا

خَفِيفُ الْحَاذِ حَثَبَتِ
النَّفْسَانِ Eramque tum tem-
pestatis levis scapulæ, atque ex-
peditus itineribus faciendis. Ori-
go, & amplitudo simul phra-
seos, patefcet ex Tebrizio ad
Hamaſa, ubi poëta

خَفِيفُ الْحَاذِ مِنْ فَتْيَانِ *

Levis scapulam e juvenibus.

Ad hæc ille. اصل الحاذ ظاهر الفخذ يريد
انه قليل اللحم لان
البدن يؤدي الي
العجز ثم استعبر
خفة الحاذ في كل
من امره ناجز ليس
يبطي وجاء في

الحديث افضل الناس
في ذلك الزمان
الخفيف الحاذ قبل
وما الخفيف الحاذ
قال الذي لا اهل
له ولا مال Vocabulum
Hadz propriè signat extimam
Coxæ partem: innuit autem poë-
ta, eum exigua carne praditum:
nam corpulentia perducit ad igna-
viam.

quum mei humeri pręgravarentur, & tenuis mea pluvia esset
absumpta, ad eum ex oris meis contendi cum sola mea spe;
cum-

viam. Deinde translata levitas
coxae, scapulęve, ad omnem
cujus expeditum negotium, qui-
que nullus tardat. In Traditio-
ne extat; pręstantissimus homi-
num isto tempore, qui levis coxam.
Quęsitum, quisnam levis coxam?
respondumque; qui nec familiam
habet, nec opes. Non pugnat
quod coxam exponat, quam a-
lii scapulam, utramque enim
dorsi partem illa vox amplecti-
tur: & utrimque ansa ad eod-
em usus prona, ac prompta.

Ibid. Concinna formula; ab-
sumpta est tenuis mea pluvia:
sive roratio. Bępingit copiolas

exiguas rei familiaris: a

& رَرَ رoravit coelum, uter-
vulus. Eadem translatione
usus Noster cons. 24. وكنا
تقاسمنا ان لا ينفرد
احدنا بالتذان ولا
يستأثر ولو برذان

Et jusjurandum inter nos dedi-
mus neminem nostrum separatam
capturum voluptatem, privam-
que sibi facturum vel rorationem.

Consimiliter طش plu-
via tenuis, in cons. 22. oppo-
posita وبل imbri profuso,
in pulchra hocce versiculo

يُيَبِّسُ خَلْبَ بَرْقَةٍ مِنْ صَدَقَةٍ

لِلشَّائِمِينَ وَيُؤَلِّهُ مِنْ طَشَةٍ *

Et internoscatur deceptor fulminis ejus, a veracitate ejus;
Pro nubem captantibus; ejusque profusus inber, a roratione
ejus.

Hoc est probe distinguatur, quis
fallat in donis promittendis; quis
fidem impleat: quisve largiter
depluat; quisve irroret tantum.

44. contendit ad eum.

Est prat. 2. ab كَم recta
tetendit, intendit. كَم orę,
est plur. fract. a كَم pro

Dd 3 دى جى

وَدَعَوْتُهُ لِإِعَادَةِ رَوَايَ وَإِرْوَايَ ٤٥ وَهَشَّ الْوَفَادَةَ
وَرَجَحَ وَغَدَا بِإِلَافَادَةِ وَرَجَحَ فَلَمَّا ٤٦ اسْتَدَانَتْهُ

فِي

مَرْجُو in *infin.* 4. a رَوَى riga-
sei, regionis, cæli. Radix رَجَا vit. *إِعَادَةً* item *infin.* 4. a
speravit; timuit: profundioris
est Originis; ad quam Lexica
parum prælucent. Ejus deri-
vatum رَجَاءٌ spes, venustam
hic præbet alliterationem: quæ
& captata inter مَرْوَأَ mitor fa-
ciei; a رَايَ رَاَى vidit: quod
est pro مَرْوَأَ, quod iterum pro
مَرْوَأَ & inter إِرْوَأَ irrigatio,

in *infin.* 4. a رَوَى riga-
vit. *إِعَادَةً* item *infin.* 4. a
رَوَى rediit; iterum fuit,
vel fecit. Per redire facere alicui
nitorem vultus, & irrigationem,
intenditur recreatio a macie, mi-
seria, inopia.

٤٥ هَشَّ latus, alacer fuit.

Est secundaria notio, a prima-
ria agilioris motus: unde & ad-
scita vis quassandi arborem. Pul-
cherrime in *Hamaſa*.

أَلْفَيْتَنِي هَشَّ الْبَدَيْنِ

بِمَرْي قَدْحِي أَوْ شَجِيرِي *

Reperias me agilem manuum,
Quum versito sagittam meam, & aleam.

Intelligit promittitudinem, cum
benignitate, facilitate, comitate,
conjunctam. Aliud lubentia,
verbum رَاحَ spiravit, fla-
vit. Inde in 8. لِرَاحٍ alacer
ac lubens fuit: & رَاحَةً com-
moditas, respiratio, letitia.

eumque compellavi ut me redire faceret ad nitorem & frigationem meam: ille vero lætus & alacer ob meum adventum, matutinus fuit in me adjuvando & vespertinus. Dein-

adventus: a وَقَدْ venit, accessit. Ab imminendo ducta potestas: nam وَقَدْ est summitas eminens; vel imminens: & 4. وَقَدْ per اشرف imminuit declaratur. Speciatim, ut Gjaub. monet وقد علي للإمبير imminuit principi est وقد رسولاً legatus ad eum accessit. أَقْبَدَ

inf 4. a قَادَ maceravit; liquore bumedavit: liquavit. Inde formula قَادَتْ قَائِدَتُهُ liquavit liquans ejus; pro opes ejus profuerunt. Inde أَقْبَدَ dedit, donavit alteri opes: quasi eliquavit: item, consecutus fuit ipsemet opes, lucrum quaesivit; utilitatem percepit: iterum, quasi eliquavit. Exponitur quoque قَانُ mortuus fuit; nempe maceratus veluti, ac liquatus defluxit. Alio tropo قَانُ est تَبَحَّثَرُ jactanter incessit; dissoluto ac fluenti gressu

scilicet. عَدَا وَرَاحَ matutinus fuit, & vespertinus, in aliqua re, solennis structura, ad assiduum studium designandum. رَاحَ spiravit, in vespertini temporis rationem transit, quod tunc dies quasi respiret; simulque ab æstu & labore respiretur. Hinc רוּחַ הַיּוֹם respirationem diei converti posse, Gen. 3. a libi submonitum.

46 اسْتَأْذَنْتُهُ Veniam rogavi eum: in 10. אָזַן אֶת אוֹרֵי הַמְּרָאָה in habitu, reditu. Est derivatum a מָרַח vespere rediit; unde מְרָח in Lexico exponitur, locus unde & quo abeunt homines. Addas licet, ipsum abitu, redituve, qui etiam hac forma consignatur: quatenus Mim non locum & tempus solum, sed & actionem ipsam adferre potest. Ab eadem radice simul, simul significatione, propagatum מְרָח locus ubi noctu com-

هِيَ الْمَرْحِ إِلَيَّ الْمَرْحِ عَلَيَّ كَاهِلِ الْمَرْحِ
 قَالَ قَدْ ١٧ أَنْزَعْتُ أَلَا تُزَيِّدُكَ بَنَاتًا وَلَا أَجْمَعَ
 لَكَ

commorantur vel stabulantur pecudes. In Div. Hud.

فَلَوْمُوا أَمْوَالَكُمْ فَإِنِّي سَأَعْتَبُكُمْ إِذَا
 أَنْفَسَحَ الْمَرْحُ *

At vos culpatе opes vestras, namque ego tum demum vos in gratiam recipiam, quum elaxata fuerit stabulatio.

Id est, non desinam vos, qui camelis gregibusque abundatis, depredari, donec meae stabulationes laxiores facta sint. Noter stabulationem lepide traduxit ad Lares domesticos. Figuratissime subnexum, super dorso alacritatis, عَلَيَّ كَاهِلِ.

الْمَرْحِ Nempe a مَرْحٍ valde letus & agilis fuit, inter alia descendit مَرْحٍ status letitiae lubentiaeque. Ei adscribitur كَاهِلُ interscapilium, dorsum, cameli, jumen-

tive gestantis aliquem: ad quam rationem latior lautiorque fortuna concipitur possessorem suum, veluti sefforem, portare. addit

Tebilebius كَاهِلُ interscapilium esse ait عِبَارَةٌ عَنِ غَايَةِ الْقُوَّةِ وَكَمَالِ الْفُورِ النِّشَاطِ figuram fummi roboris, & completae alacritatis. Respicit formulam شَدِيدِ الْكَاهِلِ Robustus interscapilio; id est praepollens robore. In Golio interpretamenti loco additum الْجَانِبِ inaccessus lateris: quem nemo tangere sustinet.

Deinde veniam eum rogavi ad sedem propriam redeundi super dorso alacritatis. At ille, destinavi cum animo meo, te neutiquam viatico instructum dimittere, neque dispersionem,

47 وَأَرْمَعْتُ destinavi in animo. Est prat. 4. a زَمَعَ lente incescit, & contra, properavit: item, mente percussus & attonitus fuit ex metu. Origo substringendi hæc amice conciliare apta. Nempe substringit incessum, qui lentiuscule proce-

dit: diverso adspectu, substringit eundem, qui expeditius progreditur. Per metum quoque mens substricta tenetur. In 4. اَرْمَعُ est quasi adstrinxit sibi; atque ita cum animo destinavit. Est nempe verbum grave, firmum signans propositum. Ita in Divo. Hud. Poëta vetus.

وَأَرْمَعْتُ رَجُلَةً مَاضِي الْهَمَمِ
أَطْعَنُ مِنْ ظِلْمَاتِ حُضُونَا *

Et in animo destinavi iter, secans moles curarum,
Ut me penetrarem per tenebrarum sinus.

Sequens اَنْرَوَّ viatico instruum: in fut. 2. a نَرَاد med. waw; ejusdem Originis cum نَرَاد med. je; de quo alibi dictum. بَنَات in Lexicis etiam per نَرَاد viaticum, commeatus declaratur. Hinc tautologum videri posset, quod hic Haririus extulit: sed ut hoc a viri vera & mascula Eloquentia alie-

num; ita ex hac structura recognoscas velim veteris Lin-
gua genium; quo نَرَوْدَ بَنَاتَا enunciari solebat; quasi tu dicas coctum dedit per partes sectas. Nempe بَنَات proprie segmentum, pars secta: & نَرَوْدَ decoxit, coctum fecit. Utrumque in viaticum concurrat. Bene Teblebius طعم بَنَات هو
ع ع يَنْخِذْ

لَكَ سِتَاتَا أَوْ ٤٨ تَنْشِيْ إِمَامَ أَمْرِ حَالِكَ مِرْسَاةً
تَوَدُّعَهَا شَرْحَ حَالِكَ حُرُوفَ أَحَدِي
كَلِمَتَيْهَا يَعْثُهَا النَّقْطُ وَحُرُوفَ الْآخَرِي
لَمْ

يَتَّخِذُ لِلسَّفَرِ وَهُوَ
مِنَ الْبَتِّ أَيِ الْقَطْعِ

segmentum vocatur cibus qui assumitur itineri faciundo, a verbo, quod secandi vim possidet.

وَسَمِيَ
الرَّاحَ بَيْنَتَا أَمَّا لِأَنَّهُ
شَيْءٌ يَقْطَعُ بِهِ الْمَسَافَةَ
وَأَمَّا لِأَنَّهُ قِطْعَةٌ مِنَ
الْمَالِ مَعْدَةٌ لِلسَّفَرِ

viaticum nomine segmenti adfectum, vel quod eo secetur i. e. trajiciatur desertum; vel quod fit secta pars opum paratarum itineri. Prius plane rejiculum: posterius pulchre se habebit, si pro opum adificatur eduliorum. si tamen, ad pecunias quoque extendatur vis vocabuli, posterius eatenus recte se dabit. Ultima formula

وَلَا
أَجْمَعُ لَكَ سِتَاتَا

neque recolligam tibi dispersionem, dupliciter exponi posset ait Teblebius; vel ut ad opes dispersas; vel ut ad dispersionem a Laribus, & familia referatur. Utrumque sane in usu Arabum fundatum; dicuntque collegit ei dispersionem, pro dissipatas ejus opes instauravit: nec non, patriis eum sedibus reddidit. Contrarium sonat dispersit collectionem ejus h. e. Eum & opibus, & sedibus, evoluit.

أَوْ تَنْشِيْ ٤٨
aut concinnabis, positum pro nisi concinnaveris; qua ratione & ١٨٨
Hebraeis venit. Pulchre enunciaturum porro
commentabis ei explicationem status tui; vel potius, depones ad eam: i. e. in ea consignabis. Concinne
Teblebius

وَتَجْعَلُ
فِيهَا كَالْوَدِيعَةِ
fa-

nam tuam recolligere, nisi mihi, ante discessum tuum, epistolam concinnaveris, in qua conditionis tuæ explicationem consignes, cujus verba alternis nunc omnes literas punctis in-

facies eam comprehendere, atque mandabis scripto tanquam depositum. Tam exquisitam phrasin captavit Noster, ob rarum, & singulare, artificium, quo Epistolum hocce concinnandum foret. Scilicet ex literis Arabicis, punctis diacriticis insignitæ quindecim, ut tredecim illis carent. Volebat ergo alternatim vocabula adhiberi alia e literis conflata punctatis, alia e literis puncto vacuis. Re-

عضلة العقد vera

intricatio nodorum; ad quam expediendam singularis plane Eloquentiæ vena requirebatur.

Ad voculam كُط omnino, plane; haberi meretur climata & subtilis discussio Felebbii.

قط بفتح القاف

وتشديد الطاء مضومة

في الافصح وهو ظرف

لاستغراق ما مضى

من الزمان وتختص

بالنفسى واشتقاقية

من قسططته اي

قطعة فععني ما

فعلته قط ما فعلته

فبما انقطع من

عمري لان الماضي

مقطوع عن الحال

والاستقبال ومنه قط

القلم اذا قطع طرفه

&c. Katto cum phata & Koph,

& Tefdid literæ Ta Dammata,

elegantissimum censetur. Estque particula complexionis univer-

salis circa tempus præteritum; ac speciatim usurpatur in negatione.

Derivatio ejus est a verbo k-

tat, quod est resecauit. Quum i-

gitur dicis, non feci illud kat-

to, sensus est, non feci illud in

eo quod recisum de ætate mea:

namque præteritum est quasi re-

cisum de præsentis ac futuro. In

calamo eodem hoc vocabulo utun-

tur, quum ejus extremitas rese-

catur. Apud Clariss. Golium tres habes scriptiones katto, kitto,

kotto: unde percipies cur kat-

to elegantius pronunciarit /cho-

liastes. Apud Hebræos קט in-

secandi notionem primariam

possedit: quin & particula קט

consimili præcisione aucta fuit.

لَمْ يَفْجَأْ مَنْ قَطُّ وَقَدْ اسْتَنْابَتْ بَيَانِي حَوْلًا
فَمَا أَحَارَ قَوْلًا ٤٩ وَنَبَهَتْ فِكْرِي سِنَّةً فَمَا
إِنْزَادَ إِلَّا سِنَّةً وَاسْتَعْنَتْ ٥٠ بِقَاطِبَةِ الْكِتَابِ
فَكُلَّ

٤٩ استنابت patienter

colui. In prat. ١٠. verbi اني
appropinquavit tempori suo: &
tempus idoneum venit: item; ad
extremum terminum pervenit: &
in Alcorano; summo ardore fer-
buit de الحميم aqua

calida. Hæc omnia a maturo
sponte dimanarunt. Est He-
braeis quoque sat trita Radix:
cujus מָדַד est maturavit, ma-

turum, in tempore, occurrere fe-
cit. מָדַד occasio, proprie ma-
tunitas. מָדַד Navis, vel classis
potius, maturo tempore ire, ac
redire sueta. Lepide enuncia-
tum, patienter colui, vel ex-
pectavi, eloquentiam meam: pro-
prie maturitatem ejus petii, ex-

pectavique. حَوْلٌ annus; ex
origine signat versationem. Inde

sentias cur idem حَوْلٌ poten-
tiam quoque exprimat; quum
quis arbitrio suo omnia versat,
ac volvit. Radix حَال

med. waw, vertit, versavit.

أَحَارَ respondit: in prat. 4.
proprie redire fecit: ab حَامِي

med. waw, rediit: item candi-
dus fuit: ut حَوَّر. Ea vis se-
cundaria a reflexione lucis ducta.
Eadem venustate qua Eloquen-
tiam suam se patienter expectasse
dicit, subsumtum, eam ne
قَوْلًا vocem quidem ul-
lam respondisse.

٥٠ Consimili dignitate pro-
latum, Expergefeci ingenium
meum: quod quasi dormire,
atque in officio cessare, videba-

tur. فَكَرَ a فَكَرَ atten-
tus dispexit & cogitavit de re
aliqua, indicat intentam confi-
derationem. Ejus Originem ne
Arabes quidem nunc dare pos-
sint; dimisere enim usum ligandi
aut vincendi; quem Aramaei
sub فَدَر retinuerunt. Inde
attentio ducta, qua res quasi
oculo revincta alligatur. Eadem

translatio sub تَقَبُّد obti-
nuit:

instructas habeant, nunc iisdem plane destitutas. *Eloquentiam* itaque meam annum *summa patientia colui*, sed nihil plane *respondit*, & *ingenium meum expergefeci*, toto illo spatio, *somno tantum majore auctus*. Imploravi quoque omnes *scribendi* *usu*

nuit: quod in γ. valet *se ad-*
strinxit intentusque fuit rei: a
vinculum. אָרָד auge
bar: in 8. a זָרָא med. je, cre-
vit; proprie *tumuit cum fer-*
vore. Inde זָרָא *superbire quasi*
tumescere. Zavelleñ. Sed Gen.
25: 29 זָרָא זָרָא valet, & *Coxit*
decoctum. Nempe זָרָא *tume-*
scere fecit cum fervore est coxit:
& זָרָא in part. Nipb. *tumescere*
factum; est *decoctum*.

51 *إِسْتَعْنَيْتُ imploravi*,
auxilium rogavi: in prat. 10. a
عَان *juvit*: de quo supra.
قَاطِبَةٌ apud Golium expo-

nitur omnes, idem cum جَبِيعًا.

Ut vis ac proprietates Linguae
dilucescat, praemittenda *Crisis*
Feblebii sic in Nostrum destituta:

استعمل الحريزي
قَاطِبَةٌ مضافة الي
ما بعدها وتعريفه

وادخال حرف الجر
عليها كل ذلك
مخالف لما اجمع
عليه اهل العربية من
ان قاطبة لا تستعمل
الا منصوبة علي الحال
كذا نطقن به العرب
ولم يستعملوها فاعلة
ولا مفعولة ولا مجرورة
ولا مضافة ولا معرفة
ومثلها طرا وكافة

Quod Haririus usurpet vocem Ka-
tibati in constructione cum sequen-
ti, eamque sic restringat; atque
vocali kesra adficiat: totum hoc
deversum ab eo in quo conve-
niunt studiosiores Arabismi, vo-
cem katibatan non usurpari nisi
in accusativo probato: ita certe
Arabes ea usi; eamque non adbi-
buerunt nec ut participium transi-
tive, intransitive; nec in geniti-
vo; nec in constructione, ac re-
strictione: plane ut Terran, &
Cassatan. Ab omni ævo Gram-
matici in talibus sibi argutiis
placuerunt; atque præstantissimis
scriptoribus litem moverunt:

فَكُلٌّ مِنْهُمْ قُطْبٌ وَتَابَ فَإِنْ كُنْتَ
 صَدَعْتَ عَنْ وَصْفِكَ بِالْبَقِيَّةِ فَأَتِ بِأَيَّةٍ
 إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ *
 فَقَالَ لَهُ لَقَدْ اسْتَشَعَنْتَ يَغْبُوبًا
 وَاسْتَشَفَّيْتَ

eo ipso incitiam suam nu-
 dantes. قَاطِبَةٌ re-
 vera nil aliud, quam parti-
 cipium praesens a قُطْبٌ se-
 cuit; & secundo niscuit. Inde
 Miscens pro multitudine undi-
 que conglomerante. Etiam
 قُطْبٌ med. kefrata valet
 congregati fuere homines. Quid-
 ni ergo قَاطِبَةٌ cum forma,
 vim quoque participialem reti-
 neat? prout قُطِبَةٌ quo-
 que part. pass multitudinem con-
 signat.

In versione Arabica Jos. 9.

18. 19. 21. reperis جَمِيعٌ

القَاطِبَةُ *universum turbae*,
 pro *universa turba*. Rectissi-
 me ergo structum ab Hariris
 قَاطِبَةُ *الْكَتَّابِ* glo-
 merans multitudo scriptorum
 quamvis inversa structura usi-
 tatius efferatur *الْكَتَّابِ*
 قَاطِبَةُ *scriptores in universum*
 omnes. Eadem Radix قُطِبٌ
 secuit etiam frequentatur pro
 caperavit frontem; quod in 2.
 adhuc intensius quid adfert;
 contraxit cum austeritate vul-
 tum, terrorem incutiens. Hao
 ansa قَاطِبٌ *caperans fron-*
 tem, inter *Episbeta Leonis*. In
Diav. Hud.

usu celebres, sed cuncti caperare frontem, seque avertere.
Quod si vere nobis formam tuam exposuisti, huc siste
signum si ex veridicis es.

Dixit illi, sane vero ad cursum evocasti cursorem equum, &
pe-

يمشي البية كما مشي الي خبسة
سبد قاطب *

Vadit ad eum, pro ut vadit ad lustrum Leo caperans.

Ultimum تَابَ rediit; hic
notat *avertit*; اي رجوع
se ab auxilio praestando. Hoc
tamen potius fuisset تَابَ,
per Tse, quomodo a quibus-
dam legi, submonuit Teblebius.
Videtur ergo تَابَ revertit
hic positum argutius, usu illo
convertendi sese ad Deum; nam
verbum hoc frequentare so-
lent in rebus gravioribus, ex-
clamando, اتوب penitentiam
ego; quando ad inchtas redactus
quis hæret. تَابَ & تَاب
cum תוב & תוב conveniunt.

52 صدعت professus fui-
sti, clavis verbis exposuisti: in
præt. 1. a صدع fidit, rupit.
Sic פסע & rumpere, vocem,
pro clare enunciare. Recte Teb-

lebius صدعت اي كشفت
واظهرت واصل الصدع
الشق Verbum bocce valet
manifestasti, in publicum extu-
listi, ejus origo in fissione sita.

استشعبت ad cur-
sum evocasti: in præ. 10. a

سقي cucurrit, cum cursu la-
tus fuit. Origo in concitatore
motu, unde stæduit, operam de-
dit, intendit, administravit, ob-
trectavit, aliæque notiones se-
cundariæ emanarunt. Hebræis
Thema סעה vindicat Ps. 55:
9. ubi רוח סעה est ventus
concitatissime latus aut impulsus.

يغبوب equus velox; a Rad.

عب Bibit sine suctu, sorbi-
tione non interrupta. Rationem
nominis intelliges ex Teblebio

قال

وَأَسْتَشْقِبْتَ أَسْكَوبًا ٥٤ وَأَعْطَيْتَ
الْتَقَى بِأَمْرِهَا وَأَنْزَلْتَ الدَّارَ بِأَمْرِهَا ثُمَّ
فَكَرَ ٥٥

قال أبو البقاء
اليعسوب الفرس
الذي يتصل جريه
والهاء تزايد وصله
من عب الماء إذا
تجرعه جرعا متصلا
من غير مص فهو
يفعلول انتها قال
ابن الأنباري اليعسوب
الفرس الكثير
الجري اخذ من قولهم
نهر يعسوب ي
كثير الماء واشتقاقه
من قولهم عب البحر
إذا كسرت امواجه

Abulbeka auctor est, jabboub esse equum continuo cursu pollentem, & je esse servile; a radice usurpari solita, quum quis a quam uno continuo baustu sorbet, absque suctione: in forma

Haec tenus ille. Anbarides ait. Jabboub est equus multo pol-

lens cursu. Notio desumpta ex eo, quod fluvium jabboub appellant, aqua copiosum. Is autem derivatur a verbo Hbabab in mari, cujus fluctus franguntur. Utrumque habet quo se commendat: nam utrumque cum figuratiore Arabum stylo conjunctissimum. Dicunt scilicet de equo cursore, quod spatia sorbeat, hauriat, deglutiat, consumat. Dicunt de eodem, quod scaturiat, undet, redundet in cursum; quum ipsa fatigatione quasi in vires reficitur, & innovatur; pro specimine habeatur nunc tantum جَمُومٌ aqua scatens puteus; & equus qui absoluto cursu alium mox init. Ipsum

verbum جَم scaturivit, confluit denuo aqua exhausta, cursui applicitum, dat formulas & جَم جريه
جَم في الجري scaturiante polluit cursu: i. e. inexhausto vigore currendi praeditus fuit Ad hanc Originem nostri vocabuli respexisse videtur. Poeta vetus in Hamasa.

وَلَقَدْ فَارِحَ

petivisti rigationem a flumine per terram diffuso : dedisti quoque arcum ejus asciatori, & domum habitandam tribuisti ejus aedificatori:

وَلَقَدْ اَرْحَ الْبَغْيُوبَ خَيْرَ عِلَاكَةٍ
مَنْ اَلْجَدْعَ الْمَرْجِي وَابْعَدَ مَنْزَعًا *

*Sane annosior Cursor melior in reliquiis vigoris,
Quam junior deterioris notæ ; & fundo profundior.*

Observetur in transitu عِلَاكَةٍ fluxit, itemque, fudit, largius proprie esse parum lactis, vel aqua : indeque pro reliquiis profudit, descendit اَسْكُوبٌ per terra faciem se diffundens cursus equini frequentari. منزع flumen. In Golio operarum vitio positum fulmen ; cui nihil in hanc formam juris. Ex fundus eidem cursori datur, quatenus comparari solet puteo scaturienti : eaque ansa jam, granditate insigni, appellatus hocce سكب Hebraum 227 Originem suam recuperare, in Comment. ad Jobum tangere cœpi. ille ابعد منزعا longinquior fundo ; i. e. profundior ad novas sibi met aquas, novas vires, in cursum sufficiendas. De cetero proverbiale quid in phrasi hacce contineri, ut in Latino, currenti calcar subdere, quivis intelligit.

Proverbialem quoque vim exerit استسقيت اسكوبا rigationem poposcisti rivum effusum. A سقى سقى rigavit ; in 10. nascitur potestas petendi rigationem ; A سكب

fluxit, itemque, fudit, largius profudit, descendit اَسْكُوبٌ per terra faciem se diffundens flumen. In Golio operarum vitio positum fulmen ; cui nihil in hanc formam juris. Ex hocce سكب Hebraum 227 Originem suam recuperare, in Comment. ad Jobum tangere cœpi.

54 Adtexta duo proverbia in idem tendentia, nec tamen idem omnino signantia. Primum est, dedisti arcum asciatori ejus. Ejus elucidationem dabo ex Teblebio باريها الى الذي نحت عودها والبري النحت ومنه بري النبال ويري القلم واول من قال لعط القوس باريها الحطبة Ff

”فَكَرَّ رَيْثُمَا أَسْتَجَمَ كَرِيحَتُهُ
وَأَسْتَدَّرَ

الخطبة ونظمه بعضهم فقال

يا باري القوس برئيا ليس يحسنه
لا تظلم القوس اعط القوس باريها *

Dedisti arcum asciatori ejus, i. e. humque. Primus qui dicto boc-
qui eum dolavit, radendoque poli-
vit: nam radix *כר* est *asciavit ad*
polituram usque, unde *כר* in
præfatione sagittæ, calami, simi-

ce usque, da arcum asciatori ejus,
est *Albodia. Non nemo sic ver-*
su extulit.

O ascians arcum asciatione non pulebra;
Ne iniquus sis arcui; da arcum asciatori suo.

Hoc est: perito & artifice re-
mitte negotium, quod male tra-
ctas. Hic plus intenditur; &
per Asciatorem arcus designatur
Auctor, inventor, & expolitor ar-
tis jaculatoriæ. Isti arti venustif-
sime comparatur Eloquentia;
cujus vis per Arcum eadem gra-
tia depingitur. Eodem fertur
alterum illud proverbium, des-
cendere fecisti in domum ædifica-
torem ejus. Latine diceretur, Spar-
tam banc ei mandasti, qui unus
optime eam ornare valeat.

Ad omnia talia geminum se-
le dictum præbet. In Hist.
Tam. p. 147. Timuri filius Ami-
ransjab imperium sibi a patre
jam senescente tradi postulans,
hiscæ formulis utitur; Trade

arcum asciatori suo & descende-
re fac in domum ædificatorem e-
jus. Iterum pag. 243. Timurus
Tataros sollicitans, ad Bajaze-
tbum deferendum, iisque re-
giones ejus se in possessionem
perpetuam traditurum promit-
tens, sic inducitur: dabo tunc
arcum asciatori ejus, & descen-
dere faciam in domum ædificato-
rem ejus; & reddam aquas suis
alveis, vosque constituam pos-
sessores urbium & arcium ejus
&c.

فَكَرَّ 55 Meditatus est
attentius. A vinciendo rem, quæ
attentius consideratur: ut paulo
ante indicatum. رَيْثُمَا
uf-

ri: deinde commeditatus usque dum scaturigo ejus aquas suas
col-

usque dum, conflatum ex رَيْثٌ	cunctatione ejus, quod quidque
& رَاثٌ descendit a	postulat. usque dum اِسْتَجَمَّ
med. je, tardus, lentus fuit. E-	recollegit venam aquarum in 10.
jus derivatum رَيْثٌ cuncta-	a جَمَّ دَمَّ confluit aqua,
tionem lentiore signat. In-	postquam exhausta fuisset. No-
de jam adverbialiter adscitum	tiones quæ 10. huc speciei in
رَيْثُمَا junctim, &	Lexico additæ, quievit, conque-
رَيْثٌ separatim; quasi	vit, refocillatus est, ex hoc fon-
	te: quasi dicas fatigatus & ex-
	haustus recollegit vires. In Ha-
	maja poeta vetus.

يَا رَيْثَهَا مِنْ بَارِدٍ قُلَاصٍ *
قَدْ جَمَّ حَتَّى هُمْ بِانْقِبَاصٍ *

Heus rigationem ejus ex frigida, seque in puteo efferente
aqua.

Qua quidem eousque adfluit identidem, ut minetur dis-
rumpi.

Hinc ³ جَمَّ aqua putei identi-	teus; atque adeo omne quic-
dem confluens, seque recolligens:	quid copiosa & inexhausta vena
per tropumque mox, ipse pu-	pollet. In Div. Hud. egre-
	gie figuratum.

وَالدَّهْرُ جَمَّ النَّوَايِبِ *

Fortuna autem copiosa est infortunius.

وَأَسْتَدْرِي لِفَحْتِهِ وَقَالَ لَهُ أَلِفْ دَوَاتِكَ وَخُدْ
 دَوَاتِكَ وَأَكْتُبْ ۞

الْكُرِّمُ ۞ ثَبِتَ إِلَّاهُ جَبَّشُ سَعُودَكَ يَزِيدُ
 وَاللَّهُمَّ

Sic verbum ipsum in *Hamasa*.

فَإِنَّ الدَّهْرَ جَمَّ عَجَائِبُهُ *

Namque quod ad Fortunam, copiosa sunt ejus miracula.

Ad eam rationem infinita
 conformata: ut apud *Abulphar*.

جَمَّ الْمُنَاقِبِ

inexhausta vena virtutum præ-
 ditus: & in *Divo. Hud.* جَمَّ

المَوَاهِبِ inexhausta ve-
 na scatens in donationes.

Vides quam pulchre enun-
 ciatum sit قَرِيحَتُهُ
 venam recollegit scatebra ejus:
 dictique gratiam interius ad-
 huc persentifces, si de قَرِيحَةٍ
 scatebra, & per metaphoram,
 ingenium ac naturalis vena qua-
 fi, relegeris, quæ superius an-
 notata.

Ibid. Non minus elegans fi-

وَأَسْتَدْرِي لِفَحْتِهِ
 ۞ ad fluxum evocasset camelum

suam lactantem. ۞ radiavit flu-
 xus lactis; & radiatim emisit lac
 camelus; in 10. dat provocavit
 fluxum lactis. Jam vero Elo-
 quentia ab Arabibus comparari
 solet fluxui copioso lactis; unde
 formula لَهُ دَرَكٌ prob flu-
 xum lactis tui! alibi explicita.

Hæc ansa adduxit لَفْحَةً
 ejusdem potestatis cum تَفَوُّحٌ
 camelus quæ mulgetur.

Hinc ajunt, inulge camelum
 tuam, ut lac præbeat: pro men-
 tem vena copiosa eruditionis præ-
 ditam. Vides quo jure لَفْحَةً
 per

collegisset, & donec camelam suam lacte uberem incitasset ad fluxum, dixit, para atramentarium tuum, & cape apparatus tuum ac scribe.

„ Liberalitas (stabiliat deus exercitum felicitatis tuæ) ornat: „ ע

per **נָפֶס** mentem exponatur. Tales glossæ si extra feriem, & justam constructionem, offerantur, scopas solutas appelles licet; vel potius ossa asida & disjecta.

Ibid. **אֶלֶף** instrue lana ע

atramento. Est imper. 4. a **לָף** med. je & waw: primaria potestas in molliendo: unde molliter concinnare, aptare, parare, succrevit. Est autem speciatim, emollire aliquid macerando; habetque metaphoras egregias: quas hinc quisque sibi enu-

cleabit. **דָּוָה** atramentum & atramentarium, supra illustratum, cum Hebræo **דָּוָה** pro **דָּוָה** a **דָּוָה**,

idem quod **דָּוָה**. Nihil in hisce dissonum. Nempe **דָּוָה** & **דָּוָה** masculinæ sunt formæ, pro quibus in fem. exit **דָּוָה**,

דָּוָה; & **דָּוָה**: a masc. per

quietem est **דָּוָה** & **דָּוָה**: a fam.

דָּוָה & **דָּוָה**: quod est nostrum **דָּוָה**.

56. Est inter figurata dicta corroboratus est exercitus ejus; pro res ope/que ejus invaluerunt; vel &, inconcussum habuit statum. Inde ad genium orientis, stabiliat exercitum felicitatis tuæ, valet, statum tuum felicem & augeat, & firmum immotumque reddat. Alterum votum, in parentesi item insertum, deprimat fortuna cilium invidentis tui, per se clarum; cum allusione ad supercilia subducta & altis oculos, quibus fastus & contemptus pin-

gi solent. **דָּוָה** depressit visum; suppressit vocem; cohibuit; imminuit; detraxit de quantitate &c. omnes istas notiones secundarias induit, a frangendo, præfringendo. Sic Latinis visus & vox frangi dicuntur; impetitus quoque frangitur, infringitur: & præfringitur, quum imminuitur.

Sed en mirum quid! Idem

דָּוָה pro **דָּוָה** med.

وَاللَّوْمُ غَضَّ الدَّهْرُ جَفَنَ حَسُودَكَ
يَشِبُّنَ وَالرَّوْعُ ٥٧ يَثِيبُ وَالْمَقُورُ يُخِيبُ
وَالْحَلَّاحِلُ ٥٨

Kefrata declaratur per recens
fuit: primo vigore nituit juven-
ta &c. Ex hoc usu Noster
in eadem hac *Epistola* dabit

خَفَضَ وَسُرُورٍ غَضَّ
commoditas & letitia recenter ni-
tida. Est metaphora a ramo tan-
tum quod refracti ab arbore, &
pulchre virente. Sic *Avicenna* L.

I. p. 45. غَضَّيْنِ بَضَّيْنِ
nitentes, madentes: i. e. quasi
recens refracti rami, vigore &
madore pleni. Habes concor-
diam suavissimam, in significa-
tionibus quas nulla copula jun-
gere posse videbatur. Idem
judica de similibus dissonantiis;
quæ confestim amicissime con-
sonabunt, si vera Origo har-
moniam temperarit.

الرَّوْعُ يَثِيبُ ٥٧

strenuus remunerat. Posterius in
fut. 4. a ثَابَ رَوَّعَ rediit; ut
Hebraeis הָשִׁיב etiam valet re-
munerari. Prius رَوَّعَ a Ra-

dice رَوَّعَ tremuit; & transitive,
terrui, etiam exponitur pla-
cuit res, vel persona. Inde

رَوَّعَ in *Golio* est forma pla-
cens, aut corporis lineamentis
formosus: & fem. رَوَّعَا

astu ac versutia pollens camelus,
equa. Ita fere Arabes in *Glof-*
sariis suis: unde pulchritudo ac
constantia *Linguae* parum relu-
cent. Videamus num exem-
pla lucis quid datura sint. In
Hamasfa celebris ille Heros
Taabbeta Sjerran semet infig-
nit, ut

لَابِسَ اللَّيْلِ نَرَوْعَا *

Familiarem noctis, terribilem.

Monet *Taurizius* posse intelli-
gi, vel الْجَمِيلِ pul-

شهِمِ الْفَوَّادِ
acri corde pradtum. Posterius
haud

„ & avaritia (deprimat fortuna cilium invidentis ti-
 „ bi) turpat: & strenuus remunerat; & debilis latus
 „ nudans fallit vota petentis: & Hospitalis excipit,
 „ &

haud dubie præferendum. Ita planissime in Diw. Hudeil.

لَعَنِي لَقَدْ أَكَلْتُ خَرْقًا
 مَبْرَأَةً مِنَ التَّغَبِ جَوَابَ الْمَهَالِكِ أَرَوْعًا *

*Per vitam meam, mortuum nunciasti virum liberalem,
 Immunem a vitio, trajectorem desertorum, terribilem.*

Rectissime ibi scholiastes: nuus significatur. Quum dici-
 tur اَرَوْع ذِكِّي الْقَلْبِ tur يرعني ذلك
 vox Arwabo signat placet mihi hoc, eadem elegan-
 acrem corde & audacem. Est tia sermonis captata; quasi,
 ergo اَرَوْع terruit idem plane dandi mihi accidit: sic Arabi Gra-
 qui Gracis dandi, ad omnia ve- cis dicuntur ea quæ valde pla-
 bemens, acer, promptus, strenuus, cent, ita ut externent veluti
 mente, lingua, manu: ut ter- mentem, quæ tali affectu con-
 rorem quodammodo incutiat cita percelli dicitur. Ex-
 sua vehementia ac promptitudine tra figuram hancce رَوْع vim
 Hac anfa اَرَوْع nostrum pro exerit mali terrentis; in quo
 circumstantiis variat, & for- spirat: idem رَايَعَةٌ cum plur:
 mosum quoque nonnunquam ex-
 primit, ut apud Græcos dandi.
 In nostro contextu Liberalis, rōaيع sic in Diw. Hud.
 atque in omnem virtutem stre-

وَلَمَّا تَرَعْنَا بِالْغُرَافِ الرَّوَايَعِ *

Et quum terrens nos in discessu terrentia.

Ibi-

وَالْجَلَّاحِلُ يُضَيِّفُ وَالْمَاجِلُ يُخَيِّفُ
وَالسَّمَحُ ٥٩

Ibidem.

وَقُلْ تَشْرِكُنْ نَفْسَ الْأَسِيرِ الرَّوَاعِ *

Et num deserunt animam captivi terrentia ?

Hinc Originem mali sub
peritiores facile agnoscent. Sub

رَاع med. je راع alius tremor
obtinuit; de quo alias.

Ibid. الْمَعُورُ, debilis; latus
nudans: opponitur strenuo &
vehementi. Est part. 4. اَعْمَرُ

cæcavit. Inde عَوْرٌ locus pa-
tens nudusque in confiniis hostium;
& insidiis, impressionibusve sub-
tariis obnoxius. A cæcitate vi-
detur ductum; quatenus cæca
loca appellantur, ubi nil pro-
spicias, provideasve. Inde ad-
scitus usus in 4. اَعْمَرُ aper-
tum latus præbuit ferienti præ-
da. Eo usus Taabbeta sjerran
indagine hostili cinctus.

وَيَوْمِي ضَبَّ الْجَحْرِ مَعُورٌ *

Et dies meus angustus latibulo, nudum offerens latus.

Hinc occasio arrepta, ad igna-
vum hac appellatione adficien-
dum. pulchre Teblebius المعور
اي البادي العورة
وهو الفارس يظهر
في طعنه خلل واراد

بـة هنا الناقص
الخلق الكبير
السفاهة ومن جملة
عيبه البخل Voca-
bulum bocce signat proprie eum
cujus apparet nuditas lateris:
vel-

Et vorax fraudator timorem incutit; & enodis largitor alimenta

veluti Eques, cujus hasta ferientis apparet interstitium ferri aptum. Hic autem intendit Noster scævum indole, & valde stolidum: cujus inter vitia quo-

que avaritia. يَخْبِبُ fallit

vota: in fut. 4. a حَاب

med. je, seclusus fuit spe & votis. Inde in 4. transitivus usus admissus. Posteriori hac specie augenda Lexica.

. Origo delitescit in حَبَاب

ignitabulum fallax, quod non excudit semina ignis. Nempe Arabibus placuit excussio scintil-

la e fomite, pro felici successu. Hinc contrarii exitus elusi & frustrati vis Nostro themati subjuncta.

58 الْحَلَّاحِل Hospita-

lis dominus, in Golio simpliciter datur, princeps populi aut tribus. Est Epitheton potius prin-

cipis liberalis الذي تحل

به الناس كثيرا

ad quem multi mortales divertere solent: ut Tebl. notat. Radix

حل solvit, per reduplica-

nem حلحل. Ita Amriol-

الْقَاتِلِينَ الْمَلِكِ الْحَلَّاحِلَا *

خَيْرٌ مَعِدٍ حَسَنًا وَفَائِلًا *

Qui trucidarunt Regem hospitalissimum,
Optima dare solitum lautia, & donaria.

Addit Tebl. secundum Abulbe-
ka potius hoc vocabulo defi-
gnari الثابت الحكم
المرتدين العقل

Firmo judicio, & gravitate men-
tis præditum. Noster Haririus

prius firmat, subdens يَضِيقُ

convivio excipit: in fut. 4. a

ضاق conviva accessit, hospi-

tium sumpsit. Notio orta ab
ambiendo, vel, in orbem eundo.

G g Se

وَالسَّمْحُ يُغْذِي وَالْمَحْكُ يُغْذِي وَالْعُطْبَةُ
يُنْجِي ٥٥

Sequens **الْمَاحِلُ** *fraudator avarus*; in part. præf. a **مَحَل** *sterilis fuit ex pluvie inopia regio. Item, delaturam exercuit. Hinc ماحل* quoque *delator, sycophanta. Hæc notio nonnullis & hic obtinere visa; sed præplacet Teblebius, cui الماحل* est **الْبَخِيلُ لَا خَيْرَ** *عنده شبه بالبلد* **الْمَاحِلُ** *Avarus in quo nil boni; comparatus cum regione sterili. يُخِفُّ* *timorem incutit in fut. 4. a خَافَ* *med. wav, motuit; referri nunc debet ad inhospitalem acerbitatem, quæ publico terrori est.*

٥٩ **السَّمْحُ** *liberalis; proprie enodis; supra explicatum.*

Ei opponitur **مَحْكُ** *rixator morosus. Radix مَحْكُ* *rixatus est. Ejus origo abest. Videtur sub حَك* *fricuit; confricuit, delitescere. Inde in 3. حَاك* *pro حَاك* *repugnabit, obstrigillavit: et تَحْكُ* *in 5. confictatus est cum aliquo. Pulchra alliteratio inter يُغْذِي* *alimenta præbet ori: in fut. 4. a يُغْذِي* *nutrivit: & يُغْذِي* *festuca ledit oculum; item in fut. 4. قَذِي* *illapsu festucæ laesus fuit oculus. Solemnis figura festuca in oculo, pro vexatione ingrata, atque adeo omnire unde oculi doleant. Poeta vetus in Hamasa laudans liberalem Donatorem.*

ta præbet; & obstrigillator festuca ledit: & donum sal-
vat,

رَأَيْ خُلَّتِي مِنْ حَبِّثُ يَحْفِي مَكَائِهَا
فَكَانَتْ قَدْ عَيْنِهِ حَتَّى تَجَلَّتْ *

Vidit ille inopiam meam, qua vel maxime se occultabat:
Fuitque Festuca oculi ejus; donec discussa est.

Hoc est: ita paupertate mea do- petuo barens festuca; meque oc-
luit, ac si oculum ei uteret per- tavit. Iterum in Hamasa.

قَبْلُ قَدْ عَيْنِهِ *

Non ferens ullam oculorum festucam.

Hoc est, vir animosissimus, minuat. Id cum Emblematis na-
omnis injuriæ nexæque inoletans, tura minus conjunctum. Im-
earumque acerrimus vindex. Mi- patientiam injuriæ signari, li-
nus recte Taurizius retulit ad quet ex hocce Harizbi in Moal-
vigilantiam quam nulla lippitudo lekat.

أَنْ سَكَّيْنِ عَيْنَا فُكَانَ كَمَنْ
أَقْمَضَ عَيْنَا فِي جَفْنِهَا لَقْدَاءَ *

Vel silentium agetis, a nobis: eritque ut quum quis
Claudit ambos oculos, quorum in ciliis festuca.

Imitatus Ibn Doreid.

لَمْ يَنْجِي وَالْمِطْطَالُ يَشْجِي وَالِدَعَامُ
 ٦٤ يَيْقِي وَالْمِدْحُ يَيْنِقِي وَالْحَرُّ
 ٦٥ يَجْزِي

هَـمَّا الْكَذَانِ سَمُوا بِنَاطِرِي
 مِنْ بَعْدِ أَغْضَايَ عَلَيَّ لَدُعِ الْقَذِي *

*Hi sunt, qui extulerunt oculum meum;
 Postquam palpebras contraxissem super uestione festucae.*

Hoc est, bi me ab injuriis omni- | Idem eandem hanc figuram
 bus, & molestiis, quas tolerare | tendens.
 cogebar, vindicarunt.

فَأَغْضَيْتُ عَلَيَّ وَخَزَ السَّفَا *

Palpebras contraxerim super punctiorem spine.

Id est, omnem vitæ acerbicatem | translatione hæcè Noster. Conf.
 tolerare cogar: atque ab omni- | 37.
 bus impune divexer. Multus in

وَالْحَرُّ مَنْ إِذَا قَذَيْتَ عَلَيْهِ
 ٦٦ لَحْفِي قَذِي جَفْنَهُ عَنْ نَاطِرِيه *

*Ille liberalis, qui, quum festuca leditur oculus,
 Osculit festucam ciliorum a spectantibus ipsum.*

pat; & tergiversans merore necat; & comprecatio tutam præstat, & laus niudat; & ingenuitas rependit mercedem; &

Iterum Conf. 22. واغضي جفنه علي قذاته
& contraxit cilium suum super festucam ejus.

Alibi plura. Nunc teneatur adhuc alter usus, Arabibus non minus tritus, quo festucam in oculo designat levius vitium, ita in Hamaja:

فَيَاتِي أُرَي فِي عَيْنِكَ الْجَذْعَ مُعْرِضًا
وَتَعْجَبُ إِنْ أَبْصَرْتَ فِي عَيْنِي الْقَذَا *

Ego sane in oculo tuo transversam cerno trabem,
Et tamen miraris si meo in oculo festucam videas.

Inter Judæos eandem formulam viguisse, a Viris Doctis ad Matth. cap. 7. indicatum.

60 Donatio salvat; seu evadere facit: nempe a vituperio: atque famam, præstat integram. ita Tebleh. Ego malim salvat donatum, atque ex miseria eri-

pit. يَنْجِي in fut. 4. a

نجا evasit liber; prope-
ravat; prævertit currendo. Men-
ti nostræ succinit, & tergi-
versatio angit, præfocat: non
utique donatorem; sed dona pe-

sentem. يَشْجِي fut. 4.

ا شجى præfocatus fuit

moerore origo; est implicatus fuit; quæ & sub شَجَن

anxit eum res: quasi implicuit. Item delinuit eum res necessaria: i. e. implicatum tenuit.

Sed & شَجَن implicatio ramorum, & arborum, in arbo-
re, quæ majora capit incre-
menta. Hac ansa شَجَن & شَجَن
in crescendi vim devenit: at
شَجَن errationem ab implicatione
viæ, & mentis, adscivit.

61 Et comprecatio tutum præstat.
Intelligas faustas comprecationes
eorum, qui largiter donati: un-
de in caput donantis benedictio
& immunitas a malis derivetur.

وَقِي est fut. 1. a وَقِي

& depergit officii decorat; & abjicere necessarium est pravus error, & fraudare filios spei est grave de-

ubi Alatta tantumdem est ac velavit rem, celavitque: dicitur etiam Alatta velum ante eum; pro demisit illud: & Alatta veritatem, est eam velavit & occultavit. Nempe qui recusat bona officia, velat quasi obligationem ipsam, eamque occultit.

63 اطرح abjicere, rejicere, deferere, prodere. Est infin. 4. a طرح projecit. نوى الحزمة necessariarius; sacrosancta necessitudine junctus. Nempe حزمة

הרמה notat devotionem: indeque omne sacrum & sanctum, quod violare nefas. Uxor: familia: necessitudo omnis. Veneranda dignitas. Radix حرم probibuit, ut sacrum: & حريم ac

حريم illicitum fuit quid, & Vetitum; respondet Hebraeorum קדש quo consecrationis maxime vis & religio continetur. Clar. Cocc. in Lex. ex Arabum fonte Originem vestigans, ita mentem exponit. Videtur communis significatio esse privatio, vel separatio plenaria. Arabice enim usus-

patur אחרם pro מנע negavit, privavit. Atquin, & ea notio

secundaria: & حرم الشيء valet negavit alicui rem tanquam sacrosanctam, illicitamque: & حرم exclusit, probibuit ut

חרם, cui nihil impertiri velis. Ita Pf. 21: 3. in loco, quem citat Cl. Cocc. habemus, لم تخبره سؤال, Non denegas ei

شفاعة Non repellis eum &c. Hac occasione حرمات repulsae vim induit: pro quo مخبرمة dedit. No-

stor, item repulsa, frustratio votorum. Ad originem praelucet derivatum חרם matilis, cui

pars quaedam resecta, incisa, praecisa. Ita Arabibus كحرم,

חרם, a Themate حرم incidit, praecidit, resecuit. Hinc consecrationis usus succrevit; per quam quid resecatur quasi. Sed haec alias.

وَمَا ٦٤ ضَمَّ إِلَّا عُجْبِيَّ وَلَا عُجْبِيَّ إِلَّا ضَلْبِيَّ وَلَا
 ٦٥ خَزَنَ إِلَّا شَقِيَّ وَلَا قَبْضَ رَاحَةٍ تَقِيَّ وَمَا
 قَنِيَّ وَعُدَّكَ ٦٦ يَغِي وَأَرْأَيْكَ تَشْفِي وَحِلْمَكَ
 يُغْضِي ٦٧ وَهَلَالِكَ يَضِي وَأَلْأَيْكَ تُغْنِي
 وَأَعْدَاؤَكَ

Porro **بَنِي الْأَمَالِ**

Filios spei elegantissime. Noster; pro iis quibus sola in terris spes relicta: quasque, velut Mater, sola ea lactat.

64 Pulchra *παλκή*, qua luditur in notionibus verborum

عَبْنٌ avarus *فْنِي*, & *عُجْبِيَّ*

fraudatus fuit. A posteriori venit

عُجْبِيَّ imbecillis *مَنْعِي* mente

consilio; quasi fraudatus. A prio-

ri *عُجْبِيَّ* tenax. Hac ju-

cunde inter se commutata.

65 *خَزَنَ* condidit in horreo,

erario, thesauro: *عَبْدُ* hic

aliquam vim adsciscit, cum a-

varitia conjunctam. *شَقِيَّ*

Miser, miserabilis; etiam sig-

natus frequentari amat pro il-
liberali, impurato, sordido. In
Alcorano sæpiuscule signat impro-
bum, Religionisque contemtorum.

Sic Nostro Conf. 41. *شَقِيَّ*

est improbitas. Huic nunc op-

positus *تَقِيَّ* religiosus, Dei

reverens; a *تَقِيَّ*, cavet, me-

tuit, abstinuit a malo. Ea Ra-

dix propagata a *وَقِي* cujus g.

تَقِيَّ, abjecta prima syllaba,

suggestit *تَقِيَّ*. Ita *تَلَدَ*

ab *تَلَدَ* per *وَلَدَ*, vernacu-

cula fuit res, & domi nata-

وَلَجَ ingressus est, ex *تَلَجَ*

subiit. *أَتَهُمَ* & *تَهُمَ* opina-

tus est, ex *وَهُمَ* mente vaga-

tus

delictum; nec tenax est nisi mente carens, nec frustra est, nisi tenax: & non recondit nisi miserabilis, neque contrahit manus suam pius. Et non cessant promissa tua solvere, & consilia tua sanare, & mansuetudo tua connivere, & Luna tua illustrare, & munera tua ditare; & hostes tui te dilaudare; & gladius tuus secans perdere; &

di-

nus est: **تَكَأ** nixus est, ex
&c. &c. Genus pro
Harmonia Ling. O. O. diligen-
ter notandum. **قبض** راحه
contrahit volam suam, figurate
dictum: nempe ut Tebl. monet,

كناية عن المنع
والبخل كما أن
بسط الكف كناية
عن السخا قال
زهبي

تعود بسط الكف حتي لو انه
تناهي لقبض لم تطقه انامله *

Contractio volae est circumlocutio tenacitatis & avaritiae; quem admodum expansio, vel exporre-

ctio manus, figuram praebet liberalitatis in donando. Sic Zobair.

Insuevit exporrigere manum eo usque, ut si
Conaretur eam contrahere, baud finerent digiti.

cessat. A primi-
genia notione laxationis, & languoris remissi, quae peperit omisionem, oblivionem, negligentiam, &c. Eandem tenet Originem cum פתח & פתח. Etiam sequens
promissio, est Hebraum
condictio. **יָפִי** solvit,

in fut. 1. a **وَفِي** promissis stetit. Hoc secundarium; a primario, completus fuit; vel completum. Apud Hebraeos **פִּי** est pulcher fuit; a completi forma.

הִלַּאֲכִי יָפִי Lu-
na tua illustrat. Figurate: pro, lata & liberalis tua facies bilarat petentes dona; eorumque nubila & tenebras pellit.
Hh A

وَأَعْدَاؤُكَ تُبْنِي 68 وَحَسَامُكَ يَفْنِي وَسُودُوكَ
يَبْنِي

A ضاء micuit, luxit, in 4. ori-
tur اضاء illuminavit. Ejus

fut. يَضِيّ hic ob Kafiam

contractum in يَضِيّ: sic
יָדַי pro יָדַי, aliaque, de quibus
in instit. Grammat.

68 حَسَامُكَ يَفْنِي
gladius tuus perdit. Imago Orienti
propria; qua pingitur Fortuna
stabilis Domus, quæ omnem ini-
micum impetum facile a se repel-
lat; hostesque disperdat. Con-
trarium efficit Gladius retusus,

vel confractus. Sunt Emblemata
in sacris quoque nostris pro-
trita.

Ibid. يَبْنِي سُدُوكَ

dignitas tua ædificat. Bifariam
exponi potest: nam ædificat, ad
potentes relatum, erit mune-
ribus ornat; firmat: prout in
Lexico inter Glossas nostri

ædificavit comparat

اصطنع consuetudine profecutus

est. Commodius tæcularis ad ip-
sum virum principem, qui sibi
ædificet arcem gloriæ, liberali-
ter donando. Ita Labidus in
Moall.

قَبِنُوا لَنَا بَيْتًا رَفِيعًا سَمَكًا
فَسَمَا إِلَيْهِ كَهَلْنَا وَغَلَامَنَا *

Et ædificarunt nobis patres nostri Domum cujus præcelsum
tectum:

Idque conscendunt Viri simul, puerique, nostri.

Intelligit gloriam antiquam fa-
milia. Huc Tebl. inclinat, ap-
ponens. لِي يَرْفَعَكَ
مَجْدًا وَشَرَفًا وَيَشْبِدَ
لَكَ ذِكْرًا جَمِيلًا

ædificat, est, attollit tibi gloriam
ac nobilitatem, extruitque famam

pulcherrimam سُدُوكَ est actio

Verbi سَلَكَ media via,
De.

dignitas tua exædificare : & accedens ad te fructus decerpit ,
&

Dominus fuit, principem egit. A Huc pertinet *مِرْقَل* pro *مِرْقَل*
specie equinenti, & procul metum
insouciantia ducta potestas. Ajunt
longa cauda præditus ; per

Grammatici *سُود* per Da-
ex *مِرْقَل* *promissi caudam, cri-*
letu servile a *سُود* *produ-*
nem, vestem : alia. Quid ? quod
ctum. Errant. Est derivatum
ultima hæce etiam antiquæ
speciei pibeli ; quæ in Veteri
Lingua vindicent inscriptionem
سُود *فَعْلِيل* æque ac *فَعْلِيل*

Lingua hinc dabat *سُود*
atque ita *Harmoniam cum Dia-*
Inde deinceps IX. *سُود* *lecto Hebræa insigni accessione*
cumulent. Ex *Publal* ortum

temerfit. Multa talia. Sic *قَرْد* *مِرْقَل* *boma mala indolis.*
salebrosior terra, a Veteri specie
وَالا *مِرْقَل* *raro palo fuit.*

قَرْد *ex* *قَرْد* *crispus fuit.*
صَفْرِي *concretum gummi,*

Item *مِرْقَل* & *مِرْقَل*
ejusve pilula : a *صَفْرِي* *conгло-*
bavit pilulam. Ejus passivo usitis
vetus poeta Rhythmicus,

*سُود كَحَبِّ الْقَلِيلِ الْمَصْفَرِّ **

Nigri, ut bacca piperis conglobati.

Apparet, fines *Grammaticæ A-*
rabicæ ampliandos, si omnem
Lingua Analogiam rotundare
vehimus.

Ibid. يَجْتَنِي *fructum*
carpit. In fut. 8. a *جَنِي*
carpsit. Intelliguntur dena ; quæ
quali fructus ab arbore copiosa
decerpantur. Amant Orientales
divitem copiosum comparare Ar-
bore

يُبْنِي وَمَوَاصِلَكَ يَجْتَنِي وَمَادِحَكَ يُقْتَنِي
 وَسَمَاحَكَ ٦٩ يُغْبِضُ وَسَمَاوَكَ تُغْبِضُ ٧٠ وَدَرْكَ
 يُغْبِضُ وَرَدَّكَ يُغْبِضُ ٧١
 وَمَوْمَلِّكَ شَيْخٌ حَكَاهُ ٧٢ فِيءٌ وَلَمْ يَبْنِ
 لَهُ شَيْءٌ أَمَكَ بَطْنٌ ٧٣ حِرْصُهُ يَثْبُتُ وَمَدْحُكَ
 بِمَدْحِ

bori fructibus gravi. Alterum
 يُقْتَنِي similiter in fut. 8. a
 قَنِى ٧٠٧٧ acquisivit quid ut
 peculium.

٦٩ يُغْبِضُ opitulatur. In
 fut. 4. a غَاثٌ med. waw.
 At med. je غَاثٌ rigavit; com-
 pluit. Inde mox in fut. 1.
 تُغْبِضُ compluit, rigat coe-
 lum tuum: i. e. tua eminens di-
 gnitas, & gratia. Jucundiffi-
 ma alliteratio: quæ & inter
 سَمَاحٌ Samâb^m, munificen-
 tia, & سَمَاءٌ Samâ^m, coelum
 perillustis.

٧٠ fluxus, sive radiatiolactis.
 hic est donatio effusissima. Succinix
 يُغْبِضُ exuberat. in fut. 1. a
 فَاض med. je. Opposita
 رَدٌّ rejectio, repulsa: a
 رَدٌّ repulit. يُغْبِضُ deficit, fidis
 sub terram; fut. 1. a غَاضٌ
 فَاض med. je, quod
 directe adversum exprimit a-
 que sub terram fidentis defectum.
 Clarius Latine sic concipias:
 ut bonitas tua in largitatem pro-
 na quotidie excrescit; ita excu-
 satio, recusatio, rejectio, qua
 nonnunquam forte antea ute-
 baris, decrescit; eamque nemo
 ulterius experitur.

& laudans te quæstum comparat; & munificentia tua opitulator, & coelum tuum compluit: & radiatio lactis tua excrescit; ac repulsatio tua decrescit.

Jam vero qui spem in te habet est senex, cui similis est umbra pomeridiana; & cui nihil rei reliquum. Is adiit te cum opinione bona, ejusque cupiditas salit, laudatque te lætissimis dictis.

Ea

71 **خَصَاءٌ فِي** cui si. melior & lætissima pars rei. U-
milis est umbra pomeridiana. Id
est, qui jam in occasum vitæ

declinat. Radix **فَاء** rediit, extraxit, evulsit, ex-
huc illuc flexus fuit. Hinc

فَاء umbra huc illuc inflexa:

speciatim pomeridiana. Imagi-
ne umbræ quoque utuntur Ara-
bes in corpore enecto, evanido,
viribus defecto: ut *anm* Græci tra-
duxere.

72 **حَرْصَةٌ يَنْتَبِ**

cupiditas ejus salit. Duplicem
recipit faciem: ut vel internum
cordis motum exprimat illud
وئب salit, exiit: vel ex-
ternum corporis, pro insilit,
cum saltu & impetu accedit.

Ibid. **نَكْبٌ** lætissima di-

ctæ. Est plur. fract. **نَكْبَةٌ**

melior & lætissima pars rei. U-
surpatur in rebus & personis,
peræque. Hic intelliguntur
flores lætissimi orationis. Radix

نَكْبٌ extraxit, evulsit, ex-
cepfit. **مَهْرٌ** dotes: etiam

plur. fr. a **مَهْرٌ**

dos, a rad. **مَهْرٌ**; dota-
vit, scripsit dotem. Origo in fe-
stinando. Inde dos dicta. Eo-
dem ex fonte celeritas ingenii;

quæ in **مَاهِرٌ** part. act. &

مَاهِرٌ part. pass. signat soler-
tem, ingeniosum, ad omnia prom-

tum. **تَجِبٌ** necessariae sunt

dotes ejus: in fut. 1. a **وَجِبَ**

necessaria fuit res. Est usus se-
cundarius, a cadendo ortus; spe-
ciatim in quadrum: ut apud
Latinos etiam quadrare dicuntur
ea, quæ justum locum tenent &
occupant.

يَنْحَبِ مَهْرَهَا تَحِبُّ وَمَرَامَهُ يَحِبُّ 73 وَوَصْرَهُ

نَشَفٌ

74 وَإِطْرَاوَهُ يَبْجُشْتَبُ وَسَلَامَهُ يَبْجُشْتَبُ

75 وَوَرَاةَ صَفَقَ مَسَّهُمْ شَطَفٌ وَحَصَّهُمْ جَنَفٌ

وَعَمَّهُمْ قَشَفٌ

وَهَقٌ

73 وَوَصْرَهُ conciliatorem i. e.

amici conciliantes favorem. Est

plur. fit. ab وصْرٌ affectus be-

nevolentia; gratia, favor; quicquid animum alicujus in altum propensum reddit: ut, cognatio, meritum, equitas &c. &c. Ra-

dix اصبر proprie est flexit;

inde, conciliavit, inflexit in favorem. Alio adpectu illud flexit valet egingendo inclussit, coërcuit, obsequit. Hinc orta vis recondendi in thesauro; sub 76.

74 وَإِطْرَاوَهُ laudatio ejus. Est

inf. 4. a طبراً ultima Hamza-

ta; & طبراً ult. vau & je.

Omnibus inest vis recensendi videris aut madoris; ut in 77.

Hebraeo. Inde طبرى cum-

lata laudavit, laudibus ornavit; q. d. recentavit. Ita Tebl. præit.

اصل الإطراء المديح

في السوجه فهو

لمشاهدته مكانه مدح

طبرى Origo significationis lau-

dem in os adferentis, & præsen-

ti tributam, est, quod hac laus

quasi recens fit. Clarius dixisset,

quod recentia faciat omnia ali-

cujus præclare dicto, aut facta.

يجتذبه, distrabitur, valet

quæda ab omnibus recipitur; & impensius adamatur.

75 وَوَرَاةَ post eum: a tergo

ei inderet, & incumbit; صَفَقَ

turba domesticorum: proprie, com-

Ea dotare officii est; quæ autem petit levia sunt; causeque affectum ei veltum conciliantes transparent.

Hujus sane laudatio avide captatur; & vituperatio devitatur: is vero habet post se domesticorum turbam quam tetigit durior fortuna, & pluris nudavit fortuna iniquior, atque involvit simul omnes squalor.

Ipsè

compressio hominum ad aquam
consummationem. Cum his compa-
ratur turba mensam alicujus cir-
cumstantis. In Traditione extat

ما شبع رسول
لله من خبز
ولحم الا علي ضف

Alia sedemori solebat propheta de
pane, iust. ante, nisi super com-
pressum. Hoc varie exponitur.

Afinaxas vage, هبوا اي
يكون المثل قلبا

ومن ياستكلمه مكثبر
Depheph appellant, quoniam videtur
exiguus, compressores multi. Eodem
vondit glossa Alehalili الضف

كثرة الايدي علي الطعام

Depheph est, multitudo manuum
super cibo satum. Elucet satis,
compressio multorum ad unam a-
quam, tractata ad victum, &
convictum familia numerosa, at

pauperum. Radix ضف est
pressit. pressavit, manus con-
tracta mulsit. Inde in VI

تضاقوا se invicem pressa-
runt ad aquam.

Ibid. شرب tetigit eos; i. e.
laesi, affixit. Origo Verbi, ter-
fit, terendo palpari: ut *terro*
Inde porro, attigit; strinxit,
laesi, ussit &c. In Alcorano fre-
quens ضف tetigit cum
noxa. Vide Sur. 30: 32. &
35: 32. & 36: 17. & 38: 40.

Pro ضف hic ضف da-
rities acrior & penetrans: ut
quum lapis vel lignum cutilim
scindit tangentis. Hinc transla-
tio facta ad fortunam dulem.

Ibid. ضف nudavit plu-
mis. Nempe signat hæc Radix
ذهب الشعر قتبس
ما تحتها ablationem coma, et
apparet quod sub ea. Supra O-
rigo indicata a secundo, inciden-

do. Hinc ضف aras ia a-
la pennas habens avis: *triplanis*.
Imaginem hac mittit delectan-
tur

وَقَدْ فِي 76 دَمْعٍ يَجِيبُ وَكِهِ يَذِيبُ وَهَمَّ
77 تَضَيَّفَ وَكَمَدٍ نَبَّفَ لِمَأْمُولٍ خَبَّبَ
وَأَهْمَالٍ

sur Arabes, ad paupertatem pin-
gendam: ut contra ريشش
pluma copiosa figuram exhibet
divitiarum. جَنَفَ inclinatio,
hic absolute est مَبِلٌ
من الدهر وظلم
declinatio fortuna, ejusque ini-
quitas.

Ibid. غَمَّ involvit eos.
In Lexico غَمَّ exponitur com-
munis fuit; communiter fecit
quid. Sunt notiones secundariæ
ab involvendo ortæ. Recte Tebl.

شَمَلَهُمْ وَأَسْتَغْرَقَهُمْ
involvit & obruit simul omnes.
Ab involvendo nomen invenit
عِمَامَةٌ fascia, cidaris.

Itemque غَمَّ castus hominum,
populus; غَمٌّ quasi غَمٌّ; a دِو

quod iisdem legibus unum in
corpus communitatis revinciatur.
Hebraum גָּמַל textit, operuit
in Lexicis; proprie valet involvit.

Sequens قَشَفَ squalor,
hic est سوء الحال
ونكد عيش يقال
قشفت اذا اصابته
الشمس فتغير
مiseria conditionis, &
angustia vitæ: nam verbum ponit-
ur in eo quem sol exurit; ita ut
cutis squalleſcat. Sic Tebl. apposite
ad originem; quam geminus
plane usus Latini squallere pri-
mum in cute; mox in vita ſta-
tu & fortuna illustrat egregie.
76 Exquisite dictum, هو

فِي دَمْعٍ يَجِيبُ
Ipse in lacryma est, quæ respon-
deat; vel annuat. Intelligit faci-
lem & largam in fluxum; quæ
وَكِهِ
que nunquam areſcat. وَكِهِ
consternatio, attonita mentis stu-
por; a وَلِيٍّ mente alienatus

fuit; & impatiens, atque impos-
ſui. Thema Hebræis restituend-
um. Extat Gen. 47: 13. וְהָלַךְ

Ipse autem in lacrymis usque respondentibus ; & in consternatione liquefaciente ; & in cura , quæ hospitium sumsit : & in furore modum excedente ; ob speratum , quod

& impatiens ac impositus mentis fuit | terra præ fame. In Diw. Hud.

يبعثون النوح منقطع الليل التمام كما
تستولة العجل *

Excitant luctum in fine noctis longissime :

Prout impotes sui jacent quæ ob fatum amissum insaniunt.

Ubi Schol. الباهلي

امراء والهة

كانها ذاهبة

العقل من الجزع

لمصيبة اصببت بها

Babeli tradit ילדת appellitari

feminam, quæ tanquam impositus

mentis facta præ consternatione,

ob infortunium, quo oppressa est.

Sequens يذيب liquefacit,

In fut. 4. a ذاب med. warw,

liqui, colliquefcere; hic tabem

mentis simul & corporis infert.

Est idem plane cum Hebræo

דב, cujus origo item in liquefactione.

77 وهم تضيف

cura, quæ hospitium sumsit.

Ab هم colliquavit,

orta vis, animum sollicitavit cura:

indeque هم omnis

cogitatio gravior, animum sollicitans.

Figuratissime adjectum

تضيف hospes accessit; in

hospitium divertit. In præ. 5.

a ضاف divertit. Est idem

color orationis quo cure dici

possunt stabulari, nidulari, hospitari in animo.

Fortius tamen aliquid captatum ab Arabibus.

Bona notula Teblebii تضيف

اي نزل ومال

فليس له دفعة

كما لا يدفع

تضيف Hospes accessit i. e.

descendit & divertit; sic ut excludi nequeat; sicut hospes excludi non potest.

Interiorem vim imaginis pandet hocce Moleicibi

in Diw. Hud.

فَأَمَّا شَبَبٌ وَهَدٌ نَبِيٌّ وَهَدٌ نَفْسٌ
وَأَم

فَأَمَّا لَأَقْرِي أَلْهَمَ حَبِيٍّ يَضْبِفُ
بِعِزِّهِ كَوَقْعِ السَّيْفِ *

*Ego vero cibare soleo curam, quum ut hospes accesserit,
Firmitate mentis, quæ istum referat gladii.*

Similiter Omnia.

فَأَقْرِي مَهْجِدٌ ضَبِفَ أَلْهَمِ
صَلْبًا لَهَا عَتَرِيْسُ الْمَحَالِ *

*Et cibare soleo pervigilem curarum Hospitem,
Dorso firmo, firmis vertebribus prædito.*

*Id est insidens camelo meo, multa
constantia iustineo, quin foveo, &
pascō, curas in me ingruentes.*

Sequitur كَمْدٌ luro; qui

*curæ tabidæ fere comes. Apud A-
vicennam crebrum, in pallore a-
grotantium aut mortis proximorum.*

نَبَفٌ modum excessit: in præter.

2. a نَافٌ med. je, eminus.

Etiam نَوَفٌ med. waw effer-

tur: cujus نَافٌ notar

longa & elata fuit res. Hinc

enatum in 4. اَنَافٌ buc
illuc agitavit; & prominere fecit.

Ibid. اَهْمَالٌ dissipatio for-

tunarum. Est inf. 4. verbi

اَهْمَلٌ pastum roit. Inde

اَهْمَلٌ sine pastore vagantes

cameli. Hac arisa اَهْمَالٌ

gregis vagatio sine pastore

translata ad تَضْبِيعٌ dissipatio

tionem fortunarum. شَبَبٌ

canitie affecit, in præter. 2. a

شَابٌ incanuit caput.

A miscela, quæ in شَوْبٌ,

dictam canitiem, supra osten-

sum. Canitie afficere dicuntur,

quæ macerant & emaciant in-

fortunia. In Divo Hud.

يَشْبَبُونَ

sefellit; & dissipationem fortunarum, quæ canitie affe-
rit; & hostem qui dentem infixit: & quietem quæ exut facta;
cu-

يَشْبَهُونَ الدَّوَابَّ بِالْأَنْفُسِ *

Canescere faciunt comas suspiritu.

Ibidem Omnia.

حَوَادِثُ خَطْبٍ تَوَلَّى ثَنِي

أَشْبَنَ الْمَفَارِقَ فَالْجِسْمَ بَالِي *

*Nova fortuna hereditario me occupant jure;
Quæ canescere faciant vertex; & corpus absumitur.*

In Hamasa etiam annotatum *momordit famam inimicus lace-*
لَيْلَةُ شَبَابٍ *Noctem Car* *rans. Plus est in figura hac,*
نام *usurpari pro* *quam prima frons fuit. Nem-*
دَاهِيَةً *pe dens ab Orientalibus tribui-*
graviore calamitate: quod scilli- *tur omni valido simul, simul*
cet canitiem inducat. *ledere aut scire prono. Ita*
Horitius Conf. 21.

Ibid. dentem fixit.

وَيَسَادِي يَمُوتُ صَرْفَ الزَّوَانِ قَبَانَةٍ
يَمُوتُ خَلْبِهِ الْإِشْغِي يَغُولُ وَنَابَةٍ *

*Aque sic praevenias vicissitudinem Fortuna, qua sane
Et ungue distorto saevit, & dente.*

In Diw. Hud.

بَاهِظَةٌ نَابَتُكَ مَتِي

ضُرُوسُ نَابَتُهَا عَضَلٌ *

وَلَيْسَ ٧٨ يَزِرْغُ وَدَّهَ فَيَقْضِبُ وَلَا حُبْشَ
عَوْدَهَ فَيَقْضِبُ ٧٩ وَلَا نَقَبَ صَدْرَهَ فَيَنْقَضُ وَلَا
شَرْحَ وَصْلَهَ فَيَنْقَضُ
وَمَا ٨٠

*Grave malum veniet tibi a me;
Mordens; dente torto præditum.*

٧٨ *vacillat; deflectit.* | *لا حُبْشَ عَوْدَهَ non corruptum est lignum ejus: pro, non est improbus, impurus, vitiosus.*
Est fut. i. a فراغ med. je: & &c. &c. Nempe Lignum signat hominem, ejusve conditionem internam, externam. Pau-
& waw. Convenit cum ٧١; cula ex Haririo apponam. Conf.
nam Origo sita in quatiendo: 21.
unde vacillatio, & alia, fluxe re.

Ibid. Proverbialiter dictum,

وَلَا التَّحِي عَوْدِي خُطْبَ كَارْثُ *
وَلَا فَرِي نَابِي جَد فَارْثُ *
بَلْ مَحَلِّي بِكَلْ صَبْدْ ضَابْتُ *

*Neque decorticavit lignum meum fortuna stringens.
Neque insecuit dentem meum sedtio findens:
Sed unguis meus omnem prædam figens.*

Per lignum intelligit corporis & sis infractum negat. Sic Conf. mentis vigorem: quem adver- 20.

فَلَمْ يَزَلْ يَبْتَرُ دَهْرُ *
مَا بِهِ مِنْ بَطْشٍ وَعَوْدٍ صَلْبِ *

*Neque cessavit spoliare eum Fortuna ejus,
Edo, quem bacebat, vigore, & ligno robusto.*

cujus haud vacillat amor; ut iram mereatur: & haud corruptum lignum, ut excindatur: & haud spuit pectus, ut repudietur: & haud nodosa amicitia est, ut odio habeatur.

Sed

Iterum Conf. 33.

وَحَادَثَاتٌ قَرَعَتْ مَرْوَتِي
وَكُوِّضَتْ مَجْدِي وَبَنَانَهُ *

وَأَهْتَصَصَرُ عَوْدِي وَيَا وَيْلَ
مَنْ تَهْتَصَصِرُ الْأَحْدَاثُ أَغْصَانَهُ *

Et infortunia pulsarunt saxum meum edurum,
Ac destruxerunt gloriam meam, ejusque substructionem.

Et frugerunt lignum meum, at va illi!
Cujus confringunt ramos infortunia.

لَا نَفْسٌ صَدْرَهُ ٧٩
haud spuit pectus ejus. Est al-
lusio ad proverbium لَا بَدَّ
لِلصَّدُورِ اِنْ يَنْفَثَ
Feri nequit ut qui pectore labo-
rat non screet. In eo pectus læ-
sum, ulceratumque, figuram præ-
bet ejus qui duram, adversam-
que experitur fortunam, omni-
que injuria expositus est. Screare
est in querelas erumpere. Ele-

ganter quiritatio, & expostulatio
comparatur cum screatione.
Illos malos humores, ex inju-
riis oriundos, qui supprimere;
vel potius devorare, & con-
coquere valet; is demum Vi-
rum se præstat. Consimilem
figuram residere in Hebræo
תַּפְלָה sputatio demonstratum
in Comm. Job. 1: 22. ubi
hunc quoque locum ad-
duxi; cum Teblébi fatis appo-
sit.

وَمَا يُقْتَضِي كَرَمَكَ بِنْدَ حَرَمَةٍ
 قَبِيضُ أَمَلِهِ بِتَخْفِيفِ أَمَلِهِ ٨٠ يَنْتُ
 حَمْدَكَ بِنِزَالِهِ عَالَمِهِ بِقَبْلِ لَامِطَةِ شَجَبِ
 وَأَعْطَاءِ نَشَبِ وَمَدَاوَا ٨١ شَجَبِ وَمَرَاةٍ بِغِي
 مَوْضُولٍ ٨٢ بِخَفِضِ تَسْرُوبِ غَضِّ مَا غَشِي
 مَقْعَدِ

sito interpretamento. Sequens
 قَبِيضُ ut repudietur;
 est fut. pass. i. cum ٨٠ illa-
 tivo, quod phata ad finem in-
 duxit. Radix ٨١ قَبِيضُ
 proprie est quater. Hic valet
 quater foras.

Ibid. لَا نَشْرَ وَضَلَهُ
 non incommoda est conjunctio
 ejus. Thema ٨٢ نَشْرَ expo-
 nitur immorigeram esse, de
 muliere: succensere, & uxo-
 rem duriter tractare, de mari-
 to. Utrumque ductum a no-
 tione ٨٣ نَشْرَ الْمَسْكُونِ
 elatus fuit locus, promissit;
 praesertim cum duritie incommo-
 da; quae sedentem, tangen-
 temque male laedat. Apparet

dignitas metaphora, hinc tra-
 ctat.

٨٠ مَا يُقْتَضِي كَرَمَكَ
 Non decadat generosi-
 tas tua Est fut. 8. a قَضَى
 secuit, decedit, constituit, fas
 & jus esse judicavit.

Ibid. قَبِيضُ أَمَلِهِ
 itaque albam fac spem ejus: Id
 est spem ejus non confundas ac
 pudofactas; sed larga donatione
 bilares. Sui interpretem agat
 ثم انتال ٣٩ Haririus Conf.
 عليه من الجبوايز
 والوصايل ما قبض
 له الغني وبقي
 وجه

4. Sed non decernat nobilitas tua abjicere necessitudines ejus: itaque *albam* fac *spem* ejus allevando ejus dolorem; tunc sparget laudem tuam per homines seculi sui: ita vivas, ad *anovendum* e medio exitium, elargiendasque divitias, *tristitiam*que medicina pellendam, curandumque seniculum: continuus in

CONT.

وجه المتني *Dein effusum*
in eum de muneribus ac donis,
quod ei opulentiam adjudicaret,
& vultum votorum albalet.
Hoc est avidissima quoque vota
expleret atque exhiberaret. Stylo
orientis vultus niger est deje-
ctus; ut vultus albus est ere-
ctus.

81 يَنْتِ *sparget.* Pro-

i. a نَتّ divulgavit dictum
factumve. Origo, manavit
uter, ac perfluxit. Non abli-
mile illud Comici, rimarum ple-
nus es, hac illac perfuis. Ita
Nostri نَتّ الحديث

perfluxit, vel perfluere fecit famam: pro longe lateque sparsit. Eadem metaphora fama dicitur manare, emanare &c. ⁵عَالَمٌ seculum; hic signat homines seculi.

Ibid. بقية *ita vivas.*

Est præteritum ipsum بقى
Supersiles fuit; more Arabicum.

enunciatum cum voto, & o-
mine fausto, *superstitasti*, pro
superstes sis. Originem & na-
turam huius constructionis a-

libi jam indicavi. **امطاعة**

est *infin.* 4. a בלמיט;
cujus בלמיט est ἡ ἀλίζα,

e medio remove. اعطى item

inf. 4 a. manu protensa
ce, it. Inde in 4. *Largitus fuit.*

مَدَلَا : *medela* : est inf. 3.
 دَوِي ; *quod sæpiuscule jam*

habuimus. *caratio d-*
mica iterum infn. 3. 2
& רעה pavit : unde רעה

וַיִּפְתָּהּ *compavit; cum aliq pastas*
fuit: amicitiam coluit &c. &c.

82 مؤوضولاً conjunctus.
Cohæret cum præcedenti
بسانبست Proas, superflua
est.

مَعَهُدٌ غَيْبِيٌّ أَوْ حُشْيِيٌّ وَفَمَّ غَيْبِيٌّ
وَالسَّلَامُ ٨٢

٨٣ فَأَمَّا فَرَّغَ مِنْ أَمَلَاءَ رِسَالَتِهِ وَجَلِّي فِيهِ
هَبْجَاءَ الْبَلَاغَةِ عَنْ بَسَالَتِهِ أَرْضَتَهُ الْجَمَاعَةُ
فَعَلًّا وَقَوْلًا وَأَوْسَعَتُهُ حَقَاوَةً وَطَوَّلًا ثُمَّ سَبَّلَ
مِنْ أَيِّ الشُّعُوبِ نَجَارَةً وَفِي أَيِّ الشُّعَابِ
وَجَارَةً فَقُلَّ

٨٤ فَشَانُ

٨٥. Effertur in accus. ad sta-
m durabilem consignandum.

غَيْبِيٌّ præst. pass. in 1.

text: unde secundaria vis,
supervenit, speciatim, de im-
proviso: hoc adhiberi amat in
accessu hospitum, ac peregrin-
antium. مَعَهُدٌ est Hof-
pitium, locus quem multi fre-
quentant; a غَهَدٌ frequen-

tavit, visitavit غَيْبِيٌّ

dives, opulentus; speciatim in
dona prolixus. Et oppositus

٨٦ غَيْبِيٌّ ignavus, illibera-
lis, humanitatis & officii in-
curiosus.

٨٧ فَرَّغَ مِنْ أَمَلَاءَ 83
absolvisset dictare. Ad verbum,
vacuus fuisset a dictatione. Po-
streminum est inf. 4. اَمَلِيَّ،
cujus 5. اَمَلِيَّ apud Ge-
lium est dictavit. Ex Haririo
addas licet اَمَلِيَّ.

Ibid. Pulchre figurata
هَبْجَاءَ الْبَلَاغَةِ

commoditate vitæ; & lætitia recenter nitida; quamdiu frequentatur hospitium divitis, aut metuitur tergiversatio sordidi. Vale.

Quum autem absolvisset dictare suam epistolam, atque detexisset in pugna eloquentiæ suam strenuitatem; gratificatus est ei cæsus opere simul & dicto: atque amplissima tum benevolentia, tum munificentia, eum profecutus est. Deinde interrogatus e quanam propaginum originem traheret? & in quonam pagorum haberet nidum? dixit.

Gaf-

pugna eloquentiæ. Thema
 هاج med. je, concitatus
 fuit pulvis, dat comparativum
 fem. هَبْجَاء concitator
 pugna; prælum. Sequens
 كَرَضْتُهُ gratificatus est ei:
 est in præf. 4 ا رَضِيَ
 gratum habuit: ἀπλοκον. Hoc
 ab αἶμα propagatum. Ejus ἱερ
 sunt grata, jucunda; proprie
 apta; ἀπτε βαρεντία. Eadem
 origo & رَضَا رَضَا

Ibid. أَوْسَعْتُهُ amplam
 fecit ei: in præf. 4. ا وَسَّعَ
 وِشَع & وِشَع amplius, laxusque
 fuit. حَفَاوَةٌ est actio &
 حَفِيَ trivit, terendo lævi-
 gavit. Hinc omnes notiones
 apud Golium emanarunt. Ha-
 rum 1. discalceatus incescit: a

trito pede. Ei succinit 2. لَاصِمًا, attenuatam, tritamque ungulam habuit fumentum. Paulo retrusior 3. diligenter de alicujus statu percunctatus fuit. Benevolus fuit. Favet. Nempe quasi dicas trivit eum studiose. Eadem ansa significationis 4. studiose commendavit. itemque 5. scivit; quasi dicas tritus fuit in re; calluit in ea. Quod 6. extat, erosa & excoziata cute fuit equus, recurrit ad classem 2. Nostra vis ex 3. classe adfert accuratissimum studium cum benevolen-

tia. Alterum طَوَّلَ prolixitas, munificentiam valens, supra illustratum.

Ibid. سَأَلَ interrogatus

est. In forma præf. pass. 1. a.

سَأَلَ rogavit. شَعَبٌ

plur. fr. a شَعَبٌ propago, ramus: proprie fissura: inde

Kk

per-

٥٤ غَمَّسَانِ اسْرَتِي الصَّبِيْمَةُ وَسَرُوْجُ تَرْبَتِي

الْأَقْدِيْمَةُ *

٥٥ فَالْبَيْتُ مِثْلُ الشَّمْسِ إِشْرَاقًا وَمَنْزِلَةٌ

جَسِيْمَةُ *

٥٦ وَالرَّبْعُ كَالْفِرْدَوْسِ مَطْبَعَةٌ وَمَنْزِلَةٌ

وَقِيْمَةُ *

٥٧ وَاهَا

porro, tribus primaria. نَجَارٌ,

& نَجْرٌ per radicem, originem, naturam exponunt

Glossographi. Descendit a نَجْرٍ

asciavit lignum. Inde نَجْرٌ

asciatio, exasciatio; truncus; stirps. Hinc ad genus, naturam, familie dignitatem, alia, translatio sumta. Sequens

شُعَابٌ etiam plur. fr. a

شُعْبٌ, item fissura; sed

inflexa in significationem via per montes, & cohabitationis pagana. Isti notioni pulchre

succinit وَجَارٌ antrum; latibulum; nidus: quo domus & sedes indicatur. Sunt duæ formulæ, quæ aliquid proverbiale induerunt. His usus Arabjades Hist. Tim. p. 442. ثم

سألني عن نَجَارِي ووجاري Deinde interrogavit me de stirpe & de fede mea. Hinc emenda quod pag. 61. occurrit فلما

استوضح اخباري وعلم

نَجَارِي ووجاري

quumque explorasset ejus negotia, & cognosset ejus stirpem & sedem. Male editum نَجَارِي

نَجَارِي ووجاري

نَجَارِي ووجاري

نَجَارِي ووجاري

Gassan est cognatio mea sincerissima, & Serusjum terra mea antiquissima.

Domus autem, solis instar splendore, & dignitate maxima.

Sedes porro ut Paradisus delectatione, amœnitate, & pretio.

Vab

84 *غَسَّان* Gassan, nomen domus Regiæ Perfarum. *أسرة*

cognatio, sic dicta quasi colligatio, ab *أسر* *לגא* ligavit, vinxit. Venusto rhythmo dicere solent, *مَا لَكَ أَسْرَةً*

إِذَا نَزَلْتَ بِكَ عَسْرَةً

non est tibi affinitas, quum descendit in te calamitas. *صبيمة*

sincera; a *صم* obligavit, obliuravit ampullam. Exponi solet a Glossographis *صميم*

per *خالص*, purissimum rei, quasi Extractum; ut Chemicorum filii vocant. Hoc genus liquorum in lagenis bene obturatis conservari solet. Ista

ansa *صميم* quoque sincerissimum & Delibatissimum flo-

rem cujusque rei delignare cœ-

pit. *سروج* Serusjum, urbs

Mesopotamiæ peramoena: de qua adisib Indicem ad vitum Saladini.

85 *בֵּית* domus, pro Nobilitate omnibus in Linguis trita. In Sacris quoque creber

usus hicce sub *בית*. In *מִנְרָה*

gradus, dignitas; jucunde simul allusum, ad gradus stellarum

in cœlo, qui *מִנְרָל* vo-

cantur *מִנְרָל*.

86 Sedes *רִנֵּעַ* cubatio ver-

na; redit ad Serusjum; quam paradiso comparat, *مَطْبِئَة*

delectatione, a *טוב* bonus, suavis;

delicatus fuit, odore præsertim, ac sapore. Huc Origo quoque

præit. Addit *מִנְרָה* amœ-

nitatem tanquam borti secretissi-

mi, atque ab omni malignitate aëris seclusi. Radix *נֶרֶס*

secessit longius: integer fuit a

contagione: intactus ab omni ma-

٧٦ وَأَمَّا لِعَبَشٍ كَانَ لِي فِيهَا وَلَدَاتٍ

عَمِيمَةٍ *

٧٧ أَيَّامَ اسْحَبَ مِطْرِي فِي مَرُوضِهَا مَاضِي

الْعَزِيمَةِ *

٧٨ اخْتَالَ فِي بَرْدِ الشَّبَابِ وَاجْتَلَى النِّعَمِ

الْوَسِيمَةِ *

٧٩ لَا

١٥. قَامَ قِيمَةً *pretium*; a قام *stetit*; quatenus pro *valuit* frequentatur.

٧٦ وَأَمَّا & وَأَمَّا; itemque *vab*, sunt interjectiones admirantis & extollentis.

لَدَاتٍ *deliciae*, plur. san. a لَذَّة *voluptas*. Radix لَذَّ *suave comperit; voluptatem cepit*.

Hæc secundaria. عَمِيمَةٍ

perfecta, completa, omnibus numeris absoluta. Est forma sing. fam. cum plurali præcedenti constructa more solemn. عَمِيمٍ

completum, est فَعْبِلٌ *Radice* عَم *involuit; unde secundo adscita vis completi, suisque partibus absoluti. Cernas in* عَم *quod exponitur integrum completumque corpus. Tales glossæ nunquam recte intelligi queunt, nisi contextus ipse, & series, ante oculos sit. En ergo*

Vah vitam! quam ibi egi, & delicias completissimas!
Diebus, quibus trahebam vestem meam in pratis ejus, se-
cans propositi.
Superbiebam in stola juventutis, & nuda facie adspicie-
bam fortunas pulcherrimas,

Non

ex Div. Hud.

بَضٌّ مُجَرَّدَةٌ لَقَاءٍ فِي عَيْبٍ *

Nitida nudis membris, compacta integro corpore.

Ibidem.

هُوَ عَيْبٌ قَوَامُهَا *

Venuscula, cujus completissima statura.

أَسْحَبٌ مِطْرَفِي 88

trahebam vestem meam. Est circumlocutio opulentia, & vita delicatioris; quæ in stolis superbis conspicitur amat. Trahere pertinet ad Syria vestis splendida;

quæ مِطْرَفٌ, vocatur, a طرف margo, ora: quod oras habeat purpura prætextas.

Ibid. مَاضِي الْعَزِيمَةِ

secans propositi: est figura felicitatis cui omnia ex voto succedunt, quæque nusquam daret. Sic Hebrais הַצֶּלֶח fe-

licem esse, prospere agere; proprie est, sese penetrare per omnia; atque ita successum habere.

89 أَخْتَالٌ *superbiebam. In*

fut. 8. خَالٌ med. je, imaginatus est. Proprietas sita in

strenuitas, virtus, robur, alia, fluxere. Octava ista specie augendum Lexicon. In Hamasa

أَخْتَبَالٌ infin. 8. est e-

stenatio strenuitatis.

Kk 3

Ibid.

٥٠ لَا أَتَّقِي ثَوْبَ الزَّيْمَانِ وَلَا حَوْلَاتَهُ

الْبَلْبَمَةِ *

٥١ فَلَوْ أَنَّ كَرِيًّا مَثَلًا لَتَلَفْتُ مِنْ كَرَمِي

الْمُقِيمَةِ *

٥٢ أَوْ يَفْتَدِي عَيْشَ مَضَى لَعُدَّتْهُ مَهْجَتِي

الْكَرِيمَةِ *

٥٣ فَالْحَوْتُ

<i>Ibid.</i> بَسْرَةُ الشَّيْبَابِ <i>stola juventutis; signat juventutem ipsam, & quidem floridam, quæ tanquam vestis striata ætatem ornat. Sic ثَوْبُ الْحَيَاةِ vestis vite, pro vita: in List.</i>	<i>Tim. 37.</i> ثَوْبُ الْحَيَاةِ <i>removit ab eo vestem vitæ. Vita eum exuit. Magnifice & granditer Poëta in Hamasa:</i>

وَلَا ثَوْبَ الْبَقَاءِ بِثَوْبِ عِزِّ

فَيْطَوِي عَنْ أَخِي الْخَنَعَ الْبَرَارِ *

Non sane vestis vita prorogata, vestis honorifica est: Qua mox exui solet fraterculus molliet, arundineus.

<i>Ibid.</i> أَجْتَلِي <i>nuda facie</i> <i>videbam. Est fut. in 8. ا ج ل ي</i>	<i>clarus fuit; patuit nudus, & fine velo. Item revelavit ut</i>

Non timebam vicissitudines fortunæ, neque casus ejus ignominiosos.

Quod si mæror extingueret, periissem mærore meo permanente.

Aut si redimi posset vita præterita, redimeret eam sanguis cordis mei pretiosissimus.

Nam

In 8. speciatim usurpatur de sponso, cui sponsam primum adspectare datur sine velo. In Ἀνάλυσις simile quid supeditat Græcia. Cum sponsa comparari solent in Oriente dies læti, festivi, solennes. Etiam sponsæ hic assimilatur Fortuna laetior.

90 **آتقي** timebam. In

fut. 8. a **قوي** cavit. **نوب** vices; plur. fr. a **نوبة** vices una. Per vices temporis, intelliguntur vicissitudines fortunæ. Ei dantur & **حوادث**

nova; i. e. casus novi, eoque graviores. Sic in Græcis signat aliquid novi & gravioris mali.

Radix est **חדת** **חדת** Aramaeis, ut Hebræis **חדש**, novus fuit. Ejus part. præf. **חדשה**

dat plur. fr. **חודש**. Epitbe-

ton **مليمة** pertinet ad

fæditatem casuum: **مليمة**

in part. 4. notat culpabilem; nefandum, nefastum. Radix **لام** med. **waro**, culpavit.

91 **كرب** mæror, a sculpendo, scalpendo, ut supra.

مقبية persistens, durans, stationem perpetuam habens. Est part. 4. a **قام** stetit.

92 **يقتدي** redimeretur.

In fut. 8. a **فدى** solvit pretium redemptionis. Inde mox **لقدت** sane redimeret eam:

in præf. 1. **موجة** vis vilis; vel sanguis cordis, ut Glossographi. Radix **موج** nituit.

In Hist. Tim. p. 321. invenias

بدل

٩٥ قَالَمَوْتُ خَبَّرَ الْفَتَى مِنْ عَبْشَةِ عَيْشٍ

الْبَهِيمَةِ *

٩٦ تَقْتَنَادُهُ بَرَّةَ الصَّغَارِ الْكِي الْعَظِيمَةِ

وَالْهَضِيمَةِ *

٩٧ عَايَرِي السَّبَاعِ تَنَوَّعَهَا أَيْدِي الضَّبَاعِ

الْمُسْتَضِيمَةِ *

٩٨ وَالذَّنْبُ لِلْأَيَّامِ لَوْ لَا شُومَهَا لَمْ تَنْبُ

شَيْئَةٍ *

٩٧ ولو

مَهْجَتُهُ elargitus est sanguinem cordis; animam impendit. Et pag. 103. افصح الاتراك كهجة وانركاهم Facundissimi Turcarum lingua, & purissimi sanguine cordis: i. e. indole, mente &c.

٩٧ مَوْتُ mors; ملائ: ab Origine certissima macerandi, & maceratione dissolvendi; ut alibi insinuat. Ei opposita حياءَ حياءَ vita; a convolutione, & compaginatione, nomen indepta.

Hujus synonymum عَيْشٌ

ex origine signat circationem; quæ & in ٧٧١ Hebræo continetur. Circare circationem jumentum, est vitam vivere contentiffimam; omnibusque injuriis obnoxiam.

٩٨ Insigne scbema: بَرَّةَ الصَّغَارِ

annulus contemtionis. Nempe ٩٨ suppressa 3 radicali, pro ٩٨, est annulus æneus qui cameli naso inseritur, ut obnoxius sit ductori. Ejus radix برا ult. wara je, asciavit, rafit, quasi rasionem dicas, sive annu-

*Nam mors melior est homini, quam vitam vivere jumentis;
Quem naso trahat annulus contemtionis ad grave & inju-
riosum.*

*Et quam ut videat Leones vexari manibus Hyenarum infes-
tissimis.*

*Crimen vero penes Fortunam est, cujus nisi foret scævi-
tas, non incommoda esset ulla in dolens.*

ع

nulum rasilem. Ansam trans- Ibn Doreid.
lationis aperiet versus hicce |

حَوْصٌ كَأَشْبَاحِ الْخَنَائِيَا ضَمَّرٌ

يُرْعَفْنَ بِالْأَمْشَاجِ مِنْ جَذْبِ الْبَرِيِّ *

Cavo oculo cameli, arcuum instar graciles;

Qui sanguine miscent spumas a tractione annulorum.

Egregie etiam locatum verbum
رُكِّفَ in fut. 8. a verbo
دُخِيَ : unde in 8. ducti-
lem, obnoxium sibi habuit. per
العظيمة grave quid, in-
telligitur quicquid viro honesto
intolerandum : الهضبة
consimiliter injuriam, omnem-
que coactionem ignominiosam
consignat.

95 Allegoria perpulchra; cum
alliteratione non injucunda. In

ca سِبَاع fer. c. &, xar' iz-

xlw, Leones, sunt generosi, ac

nobiles: ضَبَاع byæne sunt igno-

biles & contemnitissimi mortales.

Ufus etiam figuris hisce Am-

rolkius; qui hostium cinctus in-
dagine exclamasse narratur

يَا بَوسَ لِلْسَبَاعِ
فِي أَيْدِي الضَّبَاعِ

prob Leones! in manibus Hyena-
rum. Ratio in promptu. Ver-

bum نَاش, cujus fut.

تَنَوَّش, vellicationem pro-
prie signat; ut barbæ, crinium

&c. مُسْتَضْبِة infesta, injurio-

sæ; est part. 10. a ضام med.

je. defraudavit.

96 أَيَّام dies, pro vicibus

fortune. Iis tribuitur شَوْم

L1 sca-

scavitas. Radix شَام in Gollio exponitur niger & infaustus fuit. Hæc ejusdem Originis

cum شَام med. Hamz: sinister, & infaustus fuit. Quid jam prius? niger, an sinister? Qui superficiem sequitur, dicit confestim, sinistrum prius esse, indeque infaustum, ac nigrum, manasse: nam dextra fere fausta, ut sinistra, infausta. Veniet alius, & ajet, prius esse nigrum, dein infaustum, max sinistrum, quippe quod infaustissimum. Secutura nota ad

vocem شَبَمَة, aliquid lucis feret. Nunc moneo شُوم etiam esse plur. fract.

ab شُوم, niger; & per سُود nigros hic posse declarari; ut sit, culpa penes dies, ejus nifi essent nigri; i. e. nisi multorum nigri forent, atque infausti.

Ibid. لَمْ تَنْتَبِ شَبَمَة

non incommoda esset ulla indoles.

Verbum نَبَا ult. waw,

dat in fut. يَنْبُو per

quietem, pro يَنْبُو Proprietas phræseos affert, non contenta esset ulla indoles; non du-

ra, aspera, gibbosa, incommode tuberans. Præcipuos usus hujus Thematis ita stringit Pbiru-

zabad: in Camuso نَبَا بَصْرَة

تَبَّوْا وَنَبَّوْا وَنَبَّوْا

والسيف عن الضرب

كل وضوء لم

تقبلها العين فميزه

به لم يوافقه وجنبه

علي الغراش لم يطعمه

عليه والسهم عن الهدف

قصر والنابذة القوس

تبت عن قشرها والنبي

الطريق والنباوة ما

لترفع من الأرض

كالنباوة &c. Oculus

ejus נבה, cum infin triplici

Nebuw, Nebw, & Nebwa;

itemque gladius significat

HEBETATUS fuit. Adhibetur

etiam in forma, quæ oculo pa-

rum accepta: & in mansione,

quæ minus commoda, ac con-

veniens Dicitur etiam, נבה

latus ejus super strato; quum

quiescere nequit super eo: nec

non jagitta a scopo; quum eum

non attingit. Ejus part. præf. sæm absolute signat Arcum chor de sua male harentem. Ejusdem part. pabl majc. נבִי notat viam calcatam: ut derivatum נבִי, quicquid elatum convenire, de terra: quemadmodum נבִי, &c. &c.

Uno tenore hæc detexta dedi; ut claro in specimine notari posset, qua methodo ferme in Glossis concinnandis usus fuerit Pbiruzabadius. Incipit scilicet ab usibus vulgarissimis, in oculo, gladiove, bebetato, retuso, resiliente a rebus: nihil addens de Origine, & potestate illa, primariæ, an, ut certissime est, secundaria sit. Hoc genus a Glossarum veterum confarcinatoribus tam parum requiri debet, quam ut qui aurum, gemmasque, e fodinis eruunt, eadem opera polituram, & nitorem statim pretiosæ materiæ addant. E re fuerit, etiam Gjeubarii copiam exhibuisse;

נבִי השׁי עני. sic ille. ינבִי
אנא תבאני
ותבאני ונבִי
דפעתה עני נפסי ופי
המלל הדיק ינבִי
עני לא הדיק
הדיק ידפעת עני

الغاية في الحرب لا
التهدد. ونبأ السيف
إذا لم يعمل في
الضريبة ونبأ بصري
عن الشبي ونبأ بفلان
منزلة إذا لم يوافق
وكذلك فرشه والناحية
القوس التي نبتت عن
وترها أي تجافت
والنبوة والنبوة ما
ارتفع من الأرض فان
جعلت النبي ماخوذا
منه أي انه شرف علي
سايير الانعام

dicatur נבִי a me res, cum fut. נבִי, quum reclinem sese avertit quod in 4. dicit נבִי pro repello eum a me. In Adagio est, strenuitas depulsiabit a te, non comminatio: de clade belli, quam a te propulset vehementia pugnandi, non comminandi ferocia &c. Dicitur quoque נבִי gladius, quum non viget penetratve idu. Item visus meus נבִי a re: (quum ingrata est:) & mansio נבִי דא quum ei non commoda est. Consimiliter stratum ejus, Forma part. præf. sæm. fig.

nat Arcum qui a chorda sua resiliuit. Formæ נִבְיָהּ & נִבְיָהּ no-

tant quicquid elatum, convexumve, de terra. Quod si נִבְיָהּ Propbetam hinc derives; sic appellatus erit, quasi elevatus super reliquos mortales. Cernit peritus rerum, ac Linguarum, e Lexicographis Arabum genuinam indolem Radicum, earumque Origines, hauriri non posse: nisi

e Fontibus Librorum hortuli eorum rigentur. Elucet tamen satis primaria vis convexi, cum gibbosa tuberatione, & elevatione; quam indicavi in Libr. de Defect. pag. 18. 19. ubi etiam phrasas hæc enucleatas dedi. En alias! unde copia ac potentia Linguae, cum hac insigni Radice, intimius adhuc persentiscetur. Hariri Conf. 21.

فَكَبُضَّكَتْكَ الدَّهْرُ مِنْهُ إِذَا نَبَا
عَنْهُ وَشَبَّ لِكَبْدِهِ نَارُ الْوَعَا *

Sane risum concitabit tibi Fortuna de eo, quum resiliuerit
Ab eo; & accenderit in perniciem ejus ignem bellicum.

Pro resiliuerit; sermo Arabicus figurat convexa fuerit facta; gibbosa; aspera. Iterum Conf. 23. Dixit Haritb Ibn Hemmam:

نَبَانِي مَأْلَفَ الْوَطَنِ

فِي شَرْحِ السَّرْمَنِ بِحُطْبٍ

خَشْيٍ وَخَوْفٍ خَشْيٍ

convexa facta mihi in primordio atatis consueta mansio negotio, unde timor incussus; & formido injecta. Similiter Conf. 40. Dixit Haritb Ibn Hemmam:

أَنْزَعْتُ التَّيْبَرِيْزَ مِنْ

تَيْبَرِيْزٍ حِينَ نَبَتْ

بِالذَّلِيلِ وَالْعَزِيْزِ

وَخَلَّتْ عَنِ الْمَجْبِرِ

وَالْمَجْبُرِ Destinarum

excedere Tauriza, urbe, tum, quum convexa facta esset ignobili nobilique simul; & vacuata esset receptore clientum, donorumque largitore.

Habes convexitatem incommo- dam; quæ opposita planitie de- pressæ, æquabili, commodæ. Pro obtusione aciei reclinis habeatur

ex Ibn Doreid.

إِذَا بَكَوْتَ السَّيْفَ مَحْمُودًا فَلَا تَذَمُّهُ
يَوْمًا إِنْ تَرَاهُ كَدَّ نَبَا *

Si probaveris gladium excellentem; at non vituperes eum, quum videris eum quandoque obtundi.

Grandi cothurno *Ispabanensis*
in *Salad*. فَنَبَتَ مَضَارِبَ

الدِّينِ بِأَعْمَادِ
الْحَسَامِينَ وَجَلَّتْ

أَلَهُمُّمُ لَأَجَلِ
أَجَلِ أَلَهُمَامِينَ

Et obtusi facti enses Religionis, quia in vaginam conditi erant duo secantissimi gladii: & moles volutæ curarum, propter fatum duorum Heroum. Ad acumen Viri allequendum, teneatur

أَغْمَادَ in vaginam condere

esse sacram formulam *Muhammedanorum*, pro decedere in fide sanctorum, atque in paradisu recipi.

Ibid. شِبْمَةٌ indoles. For-

ma præfert *Radicem* شَامَ
med je. ubi tamen in *Golio* non

compareret; sed sub شَامَ
med. Hamz. cum lectione

شِبْمَةٌ *Natura*. Nostra

lectio in *Appendice* suppletur,
ubi شِبْمَةٌ cum plurali

شِبْمٍ exponitur *natura*,

mos *boninis*. Ita in *Hist. Tamerl*: pag. 221. habes سِبْرَتَهُم

وَسِبْمَتُهُم *consuetudo* &
natura eorum. Et pag. 443.

وَلَكِنْ أَنْتُمْ أَهْلُ

الْعِلْمِ شِبْمَتِكُمْ

الْعَفْوِ عَنِ الْجَانِي

وَالْحِلْمِ vos vero cultores estis

Eruditionis, & *natura* vestra
est, condonare delinquenti, ac

97 وَلَوْ اسْتَقَامَتْ كَانَتْ الْأَحْوَالُ فِيهَا

مُسْتَقِيمَةٌ *

ثُمَّ إِنَّ خَبْرَهُ نَمِي 98 إِلَيَّ الْوَالِي فَمَلَأَ فَاهُ
بِالْإِلَإِي 99 وَسَمَاهُ لَنْ يَنْضَوِيَ إِلَيَّ أَحْسَابُهُ
وَالِيهِ

mansuetudo. In Hamasa egregie enunciatur.

لَا أَمْلِكُ الشَّيْءَ

Non in potestate habeo naturas

Non possum mutare indoles bo-
minum, sive characteres. Nem-
pe شَيْءٌ in origine idem

videtur signare, quod شَامَةٌ
cum plur. fr. شِيَامٌ &

شِيَامَاتٌ, quod arguit

etiam in singulari شِيَامَةٌ

olim extitisse. Ea forma fre-
quentatur pro *novo corporis*.
Inde succrevit, *secundario usu*,
signum a natura impressum, *nota*
natura. Hinc adscita porro
potestas indolis, quem vulgo

characterem vocitamus. Tales
nota corporis, quos *navos* dici-
mus, pterumque *nigricant*.

Inde subfunctum autumo شَامٌ
niger fuit: unde porro *infau-*
stus, *stercus*, *sinister*. Habes
pulchrum lusum, quo cum *al-*
literatione inter شَوِّمٌ &
شِيَمَةٌ Origini quoque
huic attenderit *Haririus*.

97 Omnia plana. Attenda-
tur tantum اسْتَقَامَتْ,
prius, in *prat.* 10. redire ad
شَيْءٌ indolem, quæ ver-
su præcedenti *convexa*, *gib-*
boza, *detorta*, nunc postula-
tur recte *constituta*. Alterum

مُسْتَقِيمَةٌ

Et quæ si recto talo flaret, fortune quæque per eam rectæ flarent.

Deinde pervenit ejus historia ad præfectum, qui os ejus opplevit margaritis, ei que imposuit ut se aggregaret comitatui; & præfecturam gereret Diwani epistola-

مشتقبه cohæret cum

أحوال statibus fortune, per

solennem Arabismum; quo fem. sing. additur masc. plur. Observandum præterea, omnes hosce versiculos pro Tarw femin. jam habere He Sjejmatum; quod repræsentat veterem pronunciationem per He quiescens Hebræorum. Popularis illa ratio pronunciationis,

quæ formam فاقدة refo-

nat pokeda. Ergo non licentia quadam poetica, sed veteris Linguae auctoritate hoc genus recitentum, & ubi metrum non aliter constaret, adhibitum.

98 Notanda formula, implevit os ejus margaritis: pro splendidis eum muneribus ditavit. Nempe os aperit, qui dona appetit. Hoc margaritis implet qui largiter donat & ditat. Non abimilis figuratio absolute posita Pf. 81: 12. dilata os tuum, & implebo illud. A munifica mea largitate pete, quicquid voles: vincam vota, atque te muneribus exsaturabo.

سامة imposuit ei:

pro hoc officii ab eo exegit: sic & שם Hebræis cognitum.

يَنْضَوِي aggregaret se:

est fut. 7. a ضوي se recipit, sequente البه ad eum confugit &c. item, tenui corpore, & macilentus fuit. Utraque notio secundaria, ex contractione oriunda; nam contrahitur corpus quod macie attenuatur: & contrahitur ad aliquem, qui se ad eum recipit,

subducitque. Sequens إخشاء propiores amici secundum Tebl.

est plur. fr. ab حاشية

ora vestis: item cliens, affecla. Monet idem; istam formam pluralem magis usitatam esse

pro visceribus; a sing. حشا

pro حشو fertura: quin

addit se nunquam إحشاء

aliter quam pro visceribus invenisse. Forte ergo viscera hic

وَيْلِي دِيَوَانِ إِنْشَائِيهِ ١٥٥ فَأَحْسَبُهُ الْحَبَاءَ
وَضَلَعَهُ عَنِ الْوِلَايَةِ الْإِبَاءِ ١٥٦

قَالَ الرَّأَوِي وَكُنْتُ عَرَفْتُ عُودَ ١٥١ شَجَرَتِهِ
قَبْلَ إِيْنَاعِ ثَمَرَتِهِ ١٥٢ وَكَدْتُ أُتْبَهُ عَالِي قَدَمِهِ
قَبْلَ اسْتِنَامَةِ بَدَنِهِ ١٥٣ فَأَوْحِي إِلَيَّ بِإِيْمَاصِ
جَفْنِهِ

hic figuravit *Haririus*, ad intimos amicos designandos. Prius præfero; & moneo clientes sic appellatos ab ora vestis, sive lacinia; quod tamquam laciniosa appendix sint Magnatum; quodque olim sub laciniam, alammæ, vestis recipi solerent, qui in clientelam suscipiebantur.

أَحْسَبُهُ الْحَبَاءَ ١٥٥

suffecit ei donatio: prius in præet.

٤. ab حَسَبَ computavit, cogitavit, חשב. Id vi formæ suæ sonaret contentum fecit, barbare contentavit, ita ut diceret حَسْبِي sufficit m-

bi. Potestas computandi, cogitandi, excogitandi &c. omnibus Dialactis sub hac Radice communis Origo latitat.

101 Festiva Allegoria: Ego vero lignum ejus agnoveram, ante quam maturuisset fructus ejus. Eam sic enucleat *Teblebius* يريد انه عرفه في اثناء املاء رسالته الدلة علي بلاغته وذلك قبل انشايه الابيات التي عرف

فيها بنفسه وقبل ايناع ثمرته عبارة عما حصل له من الجماعة من الحفاوة والطول

dicere vult, se eum agnovisse inter dictandam epistolam, indicem eloquentiae ejus: idque, antequam protulisset carmina, quibus semet indicabat. Aliis maturitas fructus est figu-

lorum didanderum. Sed sufficit ei donatio, æque retinetur cum a præfectura illa nobilis contumacia.

Dixit Narrator, jam agnoveram Lignum arboris ejus, antequam maturesceret fructus ejus: & ferme commonefecissem de ejus pretio antequam resplenderet Luna ejus. At ille inuit mihi nictu ciliis sui, ne gladium ejus extraherem e vagina: quum.

ra benevolentia; & donationis, quæ ei a coetu contigit. Posterior expositio extra oleas abit; fructum male torquens ad munera; quum ad ingenii & Eloquentiæ specimina sese referat. Ne prior quidem interpretatio satis justa; nam sic Epistola illa esset lignum; & versiculi demum fructum maturum darent. Epistola illa æque ingenii maturimi, & in Eloquentia consummati, fructus offert, quam versiculi. Minus apte quoque designationem patriæ terræ, ac familiæ, per maturitatem fructus figurasset Haririus, summus in his tractandis artifex. Hoc ergo voluit Noster, Abuzeidi personam sive lignum internoſci jam cum coeptum a Narratore, quum se intulisset in coetum, ibique mentionem fecisset de retro relapsis Eloquentiæ studiis in prosa, versaque simul, oratione. Hoc Lignum ostendebat Abuzeydum, etiam ante, quam maturuisset fructus ejus: i. e. antequam Epistolam illam admirabilem, cum carminibus subnexis, expromisisset.

102. Nova allegoria subseritur, & ferme commonevissem de

pretio ejus i. e. indicassem viri excellentiam; antequam luna ejus resplenduisset: h. e. splendorem Eloquentiæ suæ in medium extulisset. Hoc interpretationi modo datæ pulchre succinit; eamque unice veram esse firmat.

103. Jucundus lusus ex gemino usu جَفْرٌ, quod cilium oculi, & vaginam gladii, designat. اِيْمَاضٌ est inf. 4. a وِضٌ micuit conveniens cum وِضٌ & نَبْضٌ in originem certissimam vibrandi, quam sub נָבֵט & הָבֵט possederunt Hebræi.

أَجَرْتُ nudarem; est fut. 2.

a جَرَدٌ scalpfit, scalpendo rasit, decorticavit &c. A decorticando adscita spoliatio vestium, nudatio, evaginatio &c.

عَضْبٌ propria similia. M m sig-

جَفِينِهِ إِلَّا أَجَرَدَ عَضْبَهُ مِنْ جَفِينِهِ فَلَمَّا
 ١٥٤ خَرَجَ بِطَبْنٍ أَخْرَجَ وَفَصَلَ فَأَيَّرًا بِأَلْقَلِجٍ
 ١٥٥ شَبَقْتَهُ قَاضِيًا حَقَّ الرِّعَايَةِ وَلَا حِبًّا لَهُ
 مَحَلِّي رَفِضٍ أَلْوَلَايَةِ ١٥٦ فَأَعْرَضَ مَتَبَسِّمًا وَأَنْشَدَ
 مِثْرَتَهُمَا

١٥٧ كَجَوْبٍ

signat sectionem; inde aciem;
 mox gladium acie praeclitum.

Ad hæc Teblebius; المعني

استترني كستر

السبب بقراية

sensus est, absconde me ut condi-
 tur gladius in vagina. Est la-
 xum, ac vagum nimis. Per
 عَضْبَ sectionem gladii hic

speciatim figurari autumem
 astutiam & versutiam Abuzeydi,
 qua eruscatorum agebat profes-
 sum, & omnium mortalium
 emundatorem ac elusorem. Hanc
 ipsemet in vaginam veluti con-
 siderat; indicata familia, indi-
 cata patria, sed suppresso no-
 mine, & vagandi omnesque
 ludificandi professione. Hæc
 vagina inclusa manere cupie-
 bat.

١٥٤. Apposite translaturum طَبْنٍ

ventricosus, طَبْنٍ, ad refectum

marisupium; quod hic خَرَجَ

Hippopere nomine insignitum,

ad amplitudinem & capacitatem

indicandam. Potitum victoris

dicat, quod votorum compos

esset factus in eludendis, & e-

mungendis, hominibus.

١٥٥. شَبَقْتَهُ secutus

sum, sive deduxi eum. Est

præf. 2. 2. شَاعَ media je,

Usurpari astat in comitatu di-

scedentis. Adhibetur etiam in

Exequiis funerum: ut in Conf.

XI. شَبَعَ نَعَشِ الْمَيِّتِ

secutus est feretrum mortui

Cum derivato شَبَعَةٌ catus,

quumque egredieretur turgens Hippoperam, & discederet potius victoriam, deduxi eum, persolvens officium debitum, & destringens eum quod rejecisset præfecturam. Ille vero avertit se renidens, & occæpit cantillabundus.

Sane

comitatus, turba sequentium; secta
consonat Arameum **קִיעָה**

quemadmodum & verbum
קִיעָה, cum suo **קִיעָה** ex usu

bus Arabum sub **شاع** mul-
tam lucem foeneratur.

Ibid. **قَاضِيَا حَقَّ الرِّعَايَةِ**
persolvens officium debitum: ad
verbum, persolvens jus, vel,
statutum, observantia. Themata
jam illustrata; & cum totidem
Hebraeis abunde collata. Illi
eodem modo **קִיעָה חֶק הָרֵעִיָה**
offere potuissent.

Ibid. **لَا حِيَا** vituperans.

Est part. pres. a **لَحِيَ** de-
corticavit. Item vituperavit, in-

famavit. Rixatus est. Postrema
secundaria; a radendo cortice
translata. supra jam indicatum.

106. **أَعْرَضَ** avertit se.
وَصَرَ vibravit se. Proprie.
مَتَبَسِّمًا renidens. Est

part. r. a **بَسَمَ** suaviter ri-
sit; subrisit. Ejusdem formæ est

مُتَشَرِّطًا cantillans. Ra-

dix **مُرْسَمٌ** tinnulum sonus ar-
cus: ejusdem Originis cum
رَنَدًا **رَنَا**, & **رَدَنَ** **رَتَا**

quibus jam ante commonui.
Illustre specimen potestatis
huic verbo additæ dabo ex
Diu. Hud.

صَفَرٌ مِّنْ أَقْوَامٍ شَبَبَانِ الْقَدَمِ *

تَمَعَّجَ فِي الْكُفِّ إِذَا الرَّمِي اعْزَتَمَ *

تَرَفَّمِ الشَّعَارِفِ فِيهِ أَخْرِي التَّقَمِ *

١٠٧. لَجُوبُ الْبِلَادِ مَعَ الْمَتْرَبَةِ لَحَبٌ إِلَيَّ

مِنَ الْمَرْتَبَةِ *

١٠٨. لَا تَلَّ الْوَلَاةُ لَهُمْ نَبْوَةٌ وَمَعْتَبَةٌ يَا

لَهَا مَعْتَبَةٌ *

١٠٩. وَمَا فِيهِمْ مَنْ يَرَبُّ الصَّنِيعَ وَلَا مَنْ يُشَبِّدُ

مَا رَتَبَهُ *

فَلَا ١١٠.

Flavus ex arcubus Sjaibani nobilissimis :

Qui fridat in manu, quum jaculator intendit

Tinnulo fbridore Cameli annoſæ, in extremo pecorum agmine.

١٠٧. ^٥جُوبٌ *secare, pro tra-* rum est plur. fr. a ^٥وَالٍ *pro-*
 jicere est *metaph. apud Græcos* ^٥وَالِيٍّ; quod est *part. pres. a*
Latinosque, etiam protrita. ^٥تَرَبٌّ *paupertas a* ^٥وَلِيٍّ *presuit, administravit*
terra adhasit; jacuit in pulvere. ^٥مَرْتَبَةٌ *gradus bonoris, di-* &c. De origine, & conve-
gnitatisve: munus publicum; a nientia cum ^٥وَلَاةٍ *Aræmo, su-*
^٥مَرْتَبَةٌ *erectus constitit: firmus* pra. ^٥نَبْوَةٌ *convexitas, elatio*
fuit, ac stabilis. Habes pul- *terra convexa & gibbosa, paulo*
chram oppositionem, alliteratio- *ante illustrata; quatenus*
ne suffultam. *teritur pro asperitate indolis, ac*

١٠٨. ^٥وَلَاةٍ *presecti provincia-* *inorum. Ei comes comes fere*

مَعْتَبَةٌ

Sane secare regiones cum paupertate optatius mihi quam munus.

*Nam praefectis provinciarum inest asperitas, & ob-
jurgatio, o quam gravis illa objurgatio!*

*Neque inter eos, qui rite beneficium concinnet; neque quis
exaedificet, quod struxit.*

ta-

مُعْتَبَةٌ objurgatio, a

عَتَبَ increpuit, perstrinxit
aliquem.

109. يَرْبُ concinnet recte.

Est fut. i. a. Them. رَب mag-
nis multisque usibus insignito.
Ejus origo sita in spissando. Sic
Hebraeis רָבַב multum, magnum
fieri; incrementum; augeri; pro-

prie fuit spissari; coalescere; &
concresecendo adaugeri. Ita dicunt

رَبَّ السَّقَاءِ spissavit u-

trem; pro preparavit eum indi-
to liquore, ut firmior evadat vi-
no, oleo, aliis recipiendis: &

سَقَاءَ مَرْبُوبٍ

שָׁקָה מַרְבּוּב uter sic inspissatus,
ac rite concinnatus. In
Hamafa.

کونی کالسمن ربت له الادم *

Esto tu ut butyrum, cui spissati utres coriacei.

Ibi Taurizius الادييم

يعالج برب

التمر لبلا يفسد

السمن uter coriaceus praeparatur succo spisso doctylorum,
ne corrumpatur butyrum Hinc

pulcherrime figuratum رَب

الصنيع concinnavit be-

neficiam, ac veluti condidit: i.
e. ita dedit illud, ut proprium,
perpetuum, jucundumque maneat
accipienti; neque unquam inter
manus ejus corrumpatur; aut
putrescat.

Ibid. Confimili figuratione
enunciatum, non exaedificat quod
struxit: i. e. suum ipsius opus
destruit; beneficium impertitum
necopinato eripit; ac corrup-
pit.

... فَلَا يَخْذَعُكَ كَمَوْعُ الشَّرْبِ وَلَا نَأْنِ أَمْرٍ إِذَا

مَا إِشْتَبَهَ *

... فَكُنْ حَالِمٍ سِرِّهِ حَلَمَهُ وَأَدْرِكَهُ الرُّقْعَ

لَمَّا إِنْتَبَهَ *

110. لَمَوْعُ الشَّرْبِ

micatio vaporis aquam mentien-
ti; pro Emblemate vana polli-
citationis, ac fortuna mendacis,
omnem paginam apud Arabes
occupat. اِشْتَبَهَ prat. 8. a

obscurus fuit, valet

dubis & ambigua fuit res. No-

tio secunda conj. شَبَّهَ

affilavit; comparavit; nec non
dissimulavit, incertum reddidit;
non est contrario sibi: ut nugan-
tur Grammatici; sed diverso flexu
extitit, ob origine obscuri. Nam
adumbrare est comparare, affimila-
re obscurius: itemque obscurare,

*Itaque ne decipiat te micatio vaporis meridiani; neque ag-
grediare quid quod obscure ambiguum est.*

Quot enim somniantes bilavavit somnium, quos corripuit
terror expergefactos.

est dubium & incertum reddere.

III. Appositissima clausula.

חַלֵּם & *somniator*, חַלֵּם חַלֵּם

חלם *somniavit*, a *convolutione*

emanarunt. sic suavissimus con-
centus existit inter חלם con.

valefcere, & inter חלם somnare: utrumque proprie fonat convolvi denfendo; concrefcere. Diverfa applicatio hinc præbet vigorem denuo viribus fuis convoluti, compactique: illinc foporem in fe convoluti quafi atque fonniti concreti, implicati, confufi.

I N D E X A R A B I C U S.

1

- اديم *Pellis translata ad Cælum, notat expansum; ad diem vero, lucidum ejus faciem; sed ad noctem, nigredinem ejus signat.* p. 10
- اسرى *Proprie ligavit, figurate اسرى cognatio q. d. colligatio: Est est Hebr. אסר.* 259
- اصرى *Prop. flexit: translate conciliavit, inflexit in favorem &c. A flexu orta vis recondendi in thesauro sub Hebr. אצר.* p. 246
- اٹا *Prop. Striduit: secundo ad teneriorem fertur affectum. Hebr. אטט illustrando.* 14
- امل *Prop. longa facie fuit. Secundo Speravit: item acie fixa intuitus fuit rem.* 103
- انما *Prop. maturus fuit: improp. appropinquavit tempori suo &c. hinc Hebr. אמר maturavit, fundit derivata אמר occasio; prop. maturitas: & אני navis vel classis maturo tempore ire & redire sueta.*
- اهب *Paravit se ad rem suscipiendam, apud Hebr. vero אהב amavit. Primarium utriusque videtur esse aspiravit. Spirando appetit: quod & هب* 60

ب

- بر *Pius fuit: hoc secundarium: origo residet in Hebr. בר purus fuit.* 88
- بود *Hebr. בד grandio, translata ad vestes, variegatas notat: alio flexu بارد frigidum translatum ad prædā* Nn
fig-

I N D E X

signat talem quæ *citra cædem* contingit; quemadmodum *calidum* prædicatur de *præda* quæ accenso Martis igne, id est sanguinis effusione acquisita &c. p. 46. 105

بري Prop. *præsecundo* *accidit*: transfertur pulchris usibus ad laborem, cursum, curam, bellum quæ hominem *extenuant* & quasi *dolent*: ita ad *ossa* translatum, *fame tenuata* indicat quin grandiore figura sagitta etiam *dolare* aliquem dicitur, cum eum *configit*. Hæc figura etiam Biblica. 131

بسط Prop. *expandit*. Derivatum *بساط* *stratum*, *tapes confabulationis expandi* eleganter dicitur; cum familiarissimi sermones *cæduntur*: sed alio flexu *Stratum Humanitatis complicari* dicitur, cum receditur a studiis Humanioribus tradendis. 109

بغى Prop. *bullivit*, metaph. *cupivit*. est Hebr. בעה 40. 85

بتع Prop. *fidit* est Hebr. בקע, cujus derivatum בקעה *val-*
lis; speciatim in qua restagnat aqua. 136

בלע Proprietas videtur in *nitenti splendore*: hinc *desertum incultum*. 141

باع Med. و prop. *ulnas extendit*: transfertur ad *Serpentes* quum *se explicant*; ad quadrupedes, quum *terram diducto passu secant*. 187

בית בית Domus pro *Nobilitate* in Biblijs quoque crebrum. 259

ث

ثري Prop. *maduit*: improprie *dives fuit*. 3

ثني Prop. *flexit*, *flexendo plicavit*; *iteravit*: est Hebr. ثنى. 40

ج

جدل Prop. *torquendo plexuit*: *secund. crevit*: est Hebr. גדל. &c. 200

جسد Prop. *Scalpsit* *detorticando*, metaphorice *Spoliavit*, *au-*
devit &c. 273

جمرع

A R A B I C U S.

- جرع Prop. *traxit*. Secundario *Sorpsit*. Hebr. גרע. 17
- جرف Prop. *verrit*: metaphorice transfertur ad *fluxum aquæ* obvia secum *trabentem*: Hebr. גרף. 58
- جرل Prop. *refecuit*, *revulsit*: hinc Secundaria notione *diripuit*. &c. 17
- جزي Prop. *secuit*: secundario *suffecit ad omnia*, *pensavit*, *retribuit*. Radix Hebræis quoque restituenda: hinc enim explicandum Ps. 71. 6. a visceribus matris meæ tu יחי defensor *ad omnia sufficiens*. 238
- جسم Prop. *spissum*, *densum* fuit: hinc גשם Chald. *Corpus*. 238
- جشر Proprie videtur signare *eduxit in pastum*: quod metaphorice eleganter transfertur ad *auroram exorientem* &c. 158
- جلب Prop. *transit colligendo*: metaph. *acquisivit* &c. 35
- جلي Prop. *nūtiavit*: dein *nudus patuit*, sine velo. Hebr. גלה *revelavit*. Speciatim usurpatur *de sponso cui sponsam primum licet videre* sine velo. 262
- جسم Prop. *Scaturivit*: transfertur ad *equum cursorem* spatia quasi *forbentem* &c. &c. 31
- جمد Prop. *compactus* fuit: metaph. *congelari*: quod adhibetur de *avaro*, prout *liquefieri* de *liberali*. 31
- جرح Prop. *inclinavit* & quidem *inclinatione* qualis est *ale* propendentis & demissæ ad tegendum. hinc *pars* & *vigilia noctis*; *asylum* &c. omnia ab *ale* usu. 124
- جني Prop. *carpsit* metaph. *vexavit calumniis*: hinc جَان absolute *Tyrannus*. 39
- جابه Med. و prop. *secuit*: Secund. *respondit*. &c. 169
- جاء Med. و est Hebr. جاء *adferens sonum expirantis præ defectu virium*. 98
- جال Med. و ي Prop. *gyravit*, huic apud Hebr. גול *exsultavit* secundario &c. 199

- حبر** Prop. *virgavit striis longioribus* : lucem hinc capie
Hebr. חבורה & חברורה pro *virgatione maculosa*
cutis &c. 156
- حدق** Prop. *novum, recens fuit* : absolute حودث *casus gra-*
viores, novos nempe & non provisos ; hoc usu Græc.
vix quoque crebrum : Hebr. חדש 263
- חרני** Prop. *conjeruit baccas foratas* : per metaph. *condidit*
collegitque, per metonym. *firmus munitusque fuit*,
hinc videmus quales fuerint lineæ apud Hebræos
חרנים. 166
- חרם** Prop. *incidit, præcidit* : *secundario prohibuit ut sacrum* :
hinc *consecrationis usus* apud Hebræos succrevit ; per
quam quid *rejecatur* ; atque ad hanc originem præ-
lucet חרם *mutilus*. 239
- حسب** Secundario *computavit, cogitavit, excogitavit*. Origina
non obvia. 272
- حشي** Prop. *farfit, farciendo replevit* : hujus partic. fœm.
حاشية hac occasione absolute varia notat v. g.
oram vestis, angulum, tractum, umbram protectionem,
domesticos, affectas &c. p. 271. 162
- حصى** Prop. *secuit, secando rasit* : hinc subnatum *celeriter ivit*
q. d. *Secuit viam* : hinc quoque حصى *sagitta* apud
Hebr. nomen invenit. 206. 247
- حفي** Prop. *trivit* : secundario 1. *discalceatus incescit*, a trito
pede. 2. *tritam ungulam habuit jumentum*. 3. *Fovit*
q. d. *trivit eum studiose*. Item *scrivit* q. d. *tritum fuit in*
re, calluit in ea. &c. 257
- حكة** Prop. *fricavit* ; quod olim Hebræis etiam in usu fuisse
docet חך *palatum*. 207
- حل** Prop. *Solvit*, per metonym. *Substitit, quievit*, prout
λύει & καλεῖται apud Græcos etiam usurpatur : est
Hebr. חלל. 91

A R A B I C U S.

- حلم** Prop. *convolutus est* Secund. *Somniare &c. &c.* eñ.
Hebr. חלם. 279
- חלי** Prop. *trivit per metonym. polivit & monilibus ornavit.*
Hinc scimus quid sit Hebr. חלי, *monile politum nem-*
pe. &c. &c. 87. 211
- חמי** Prop. *ferbuit*: idem etiam Hebr. חמם. 108
- חاج** Med. ح. Prop. *ambivit*: hinc videtur enata notio *opus*
fuit; necesse habuit. Est חג Hebr. 43
- חמי** Med. waw & je. Prop. *vertit*, hinc *secundario attonitus*
obstupuit &c. 125. 220
- חאק** Med. waw & je. Prop. *texuit*, *secundario, complexus est,*
narravit: hanc originem quoque habet חקי 173
- חבי** Prop. *convolutum: compaginaturn esse.* Secundario *vixit*:
est Hebræum חיה 264

خ

- خبط** Prop. *quaterere, speciatim fuste injecto decutere fructus,*
hinc *jucunda enata formula loquendi, Beneficio af-*
fecit ignotum q. d. decussit ei de arbore. 121
- خرع** Prop. *findere*: secund. *moliri aliquid, novos sensus ex-*
primere q. d. effindere &c. 197
- خرف** Prop. *carpsit*: hinc خرفة proprie *carptura* notat
proverbium pervagatum per omnium ora. 65
- خزم** Angustis, *limis oculis fuit*: hinc nomen adeptus *porcus*
חזר. 185
- خسر** Prop. *refluxit; defluxit*: hinc *figurate suspiravit; lassus fuit*
obtus fuit; defecitque visus & alia: origo Gen. 8. 3.
etiam conspicua. 39
- خضر** Prop. *viruit*: hinc خضير apud Hebræos notat pecu-
liariter herbam virentem. 61
- خط** Delineavit: hinc خطة *linea, conditio, mos, proprietas.* 36
- خلب** In *pericardio affectus est*: secundario *amavit q. d. in pe-*
ricardio tactus fuit amore.

I N D E X

خلس Prop. *rapuit*, venustissime transfertur ad *baculam mugientem* quæ *rapit* mugitum i. e. lenissime mugiat; alio flexu non minus venuste dicitur *rapere disertationis* id est leviter & perfunctorie scribere &c. 8

خلف Prop. *levigavit*: omnes notiones prima fronte disparas, hinc facile in harmoniam rediguntur: est Hebr. חלק 100

خاب Med. ي Prop. *excussit* *scintillas* e fomite, secundario *felicem successum habuit* &c. 233

خال Med. ي Prop. *חלל* . hinc חיל apud Hebr. *industria, strenuitas, robur, facile arcessuntur.* 281

د

دجى Prop. *cooperuit*: copia, multitudine omnia obtexit, & involvit. Radix dives metaphoris pulchris. Inde Hebr. דגה cum suo derivato דג *pisces* insignem lucem accipit. 117

دمنى Prop. *fovit*, secundario *stercoravit* agrum; alio flexu *simultate laboravit* q. d. fovit quid adversus quem &c. 61

دهش Prop. *mollis fuit*: secundario *perculsus fuit.* 197

دق Med. ي Prop. *tenuavit*. *Tenuis fuit*. Secundario *desipuit* q. d. *tenuis mente*: alio flexu, *macie laboravit* q. d. *tenuatus fuit*: alia iterum ratione, *gustavit*; q. d. *tenuavit ore*, subtili ore *exploravit*: convanit cum Hebr. דקק & דוק. 123

ذ

ذأب *Antis capronis ornavit frontem*: Radicem metaphorarum feracissimam videtis 161

ذري Prop. *sparsit*, *ventilavit*: Hebr. ذרה. 249

ذاب Med. و Prop. *liquifactus fuit*: idem cum Hebr. ذوب. 249

ذاق

A R A B I C U S.

ذاق Vide داق ejusdem originis.

دال Prop. *laxus & pendulus fuit*: hinc ذيل

و

- رَبَّ Prop. *spissus fuit secund. multus, auctus fuit*. Est Hebr. 277
 رَّبَّ
- رَثَّ Prop. *detritus fuit: secundario pauper & attenuatus: est*
 Hebr. רָתַשׁ. 45
- رَجَبَ Speravit: Origo nondum obvia. 214
- رَدَّ Prop. *roravit, ad varia transfertur: ut Caelum, Uterum,*
vulnus. &c. 213
- رَضِيَ Prop. *firmiter adhaesit, uti aptum, Secundario complacuit*
acquiescit: eadem indoles Hebr. רָצַח 87, 257
- رَضَعَ Prop. *fuxit: hinc phrases, non tantum abera doctrina*
fugere; sed & injustitia. 5
- رَغَفَ Adhibetur in *collecta massa formata in buccellas & orbiculos:*
hinc رَغِيف panem & quidem rotundum significat: est Aramæum رَغِيف 118
- رَفَضَ Prop. *excussit cum divulsione: secund. respuit, abiecit, libere sivit pascere &c.* 109
- رَفَقَ Prop. *fulcivit: secund. juvit, comes fuit: hinc illustratur*
Cant. 8: 5. vide sis. 4. 5.
- رَقَبَ Captavit quid Collo *protenso: Secundo expectavit.* 56
- رَفَتَ Prop. *fregit: huic caries; & apud Syros exesus fuit a vermibus.* 109
- رَقَعَ *Acquisivit; curavit: hoc palam secundarium: Origo ad huc latet.* 121
- رَمَسَ Prop. *obliteravit solum: hinc رَمَسَ Sepulchrum.* 43
- رَمَقَ Prop. *vibravit; strinxit, secundario leviori intuitu vidit*
 strinxit

I N D E X

- strinxit* aliquem; quod est honoris signum apud Arabes. 3
- مرسل Prop. *ad arenam recidit*: *secundaria comineatu caruit*,
Hinc *ارملة* & Chaldæis *ארמלתא* *viauam* no-
tat. 121
- مروق Demisit v. lum figurate de nocte adhibetur. 72
- مربي & مربي Prop. *tinnulum edidit sonum*: idem cum Hebr.
רנה & רנה 275

ن

- نزيب Succensuit, infamavit, contempsit: Formula elegantiore
res contemnit aliam, id est *longissime exsuperat*. 157
- نزع Prop. *concussit*. quadril. a ناع Hebr. נוע absolute
نزعراع notat turbinem q. d. *concussorem*: transfertur
etiam ad animi *vebementiores motus*. 188
- نعم Prop. *Spumavit*. *secundario cum vebementia pronunciavit*;
asseveravit. 208
- نكا Prop. *micuit*. metaph. *luxuriavit* planta: alio flexu
fortuna aucta *junt* q. d. *micuerunt*: &c. &c. est Hebr.
וכה 103
- نمع Prop. *substrinxit*, *secundario properavit*; & contra lente
incessit: quas diversas notiones sub una radice pul-
chre consistere discas ex 217
- نمد ي & ي Prop. *tumuit*; *excrevit* aqua; transfer-
tur ad *incrementum doctrinae* non tantum; verum etiam
superbiam: *Aquæ* ידונים Hebræorum quales sint
facile hinc colliges. 135, 217, 221
- نماع med. ي & ي Prop. *quati*, hinc *vacillare* & alia
fluxerunt: est Hebr. נוע 252

س

- سمر rop. *pertentavit vulnus* qua esset profunditate: se-
cun-

A R A B I C U S.

cundario transfertur ad *cognitionem* rerum & negotiorum, quidnam ea in sinu habeant. 205.

سببا *Aequalis* fuit res; non *crispa* sed in longum *porrecta*: hinc שבת *virga* appellationem suam invenit: reliquas metaphoras vide. p. 101

سجى Prop. *quievis*: hinc *noctem* altissime silentem *quiescere* dicunt Arabes: &c. 70, 117

سد Prop. *obstruxit*, *opplevit*: hinc elegantes natæ metaphoræ v. g. *obstruxit fractionem vertebrae*; id est *extrema inopia subvenit*, est Hebr. סד. 29

ستر Proprietas in *striatione* sita videtur: hinc *latus* fuit q. d. *exporrectus* fuit vultus ejus ita ut *striae* frontis apparerent. 167

سراب In *specie aquæ* meridianis horis *apparente* per orientem in campis arenosis: est Hebr. שרב.

سرح Propre *dimisit pastum*: hinc eleganter dicunt, *uxorem repudiavit* q. d. *pastum dimisit*, vel ut Latini ajunt; res suas sibi habere jussit. 35

سرى Prop. *perovast*: hinc Hebr. שרר valere coepit *Principem* egit. 107

ساعد Prop. *fulcivit*: hinc ساعد absolute *brachium* notat q. d. *fultor*. Est Hebr. סעד.

سعى Prop. *concitato motu fuit*: secundario *studuit*, *operam dedit*. Radix Pf. 55: q. etiam *obvia*.

سفير Prop. in *ratione pulveris*: secundario diversissimæ notiones *everrendi*, *componendi litem*, *scribendi librum* ex hac origine in harmoniam reducuntur. 81

سقم Proprietas videtur sita in *obscuris* simul & *debilibus*, هضم, hinc *agritudo* & *morbis* secundario.

سكب Prop. *fluxit* & *fudit*; eadem origo Hebr. שכב. 225

سلك Prop. *leve* & *lubricum* fuit: hinc natæ secundariæ, 1. *aquavit terram* 2. *præterit*, *præcessit*, a lapsu lubrico q. d. *prælapsus est*: Hebr. סלק. 178

سوح Prop. *enodis extitit* præ *mollitie*: secund. *liberalis* fuit

I N D E X

fuit &c. שָׁמַח.

סִמְיָ Proprietas est in *fusco colore*: Secundario *borruit*:
est Heb. סָמַר &c. 18

סָרַר Prop. *acuit*. Secundario *quadrupedavit equus, velo-*
citer cucurrit: est Hebr. שָׁרַר cum derivato שָׁרָה
dens. 7, 53, 129

סָאָ Med. יָ prop. *sponte fluxit*, cujus derivatum סָאָ
est *lac fluens citra mulsionem*: est Hebr. סָאָ. 52

סָאָ Med. וָ prop. *eminenti specie & procul metum inji-*
ciente fuit: hinc *Dominus fuit; Principem egit; proflu-*
zere. 143

סָאָ Med. יָ prop. *pendulus fuit prælaxitate*: huic שָׁלַח

Hebraeorum *non sunt fimbriae sed laciniæ laxiores &c.* 70

סָאָ Med. וָ prop. *imposuit*: *usurpatur de injuria & pe-*
na: est Hebr. שָׁאָ. 93, 271

ש

שָׁאָ Proprietas in *novo corporis*: hinc *succrevit secunda-*
rio usu signum a natura impressum, nota natura: ea
fere *nigra* atque sic *assumpta notio niger fuit*: mox *in-*
faustus, scævus, sinister. 266, 279

שָׁבָ Prop. *flagravit*: *figurate adolescentiam notat*: origo
Job. 18: 5. *conspicua etiam in phrasi שָׁבָ אֵשׁ fla-*
grantia ignis. 9

שָׁבָ Prop. *obscurus f. affmilavit* *secundario non tantum sed*
etiam diffimulavit, incertum reddidit: quorum coti-
centum videsis. 278

שָׁתָ Prop. *dispersit*: huic *granditer elatum colligere dispersio-*
nem pro dissipatas alicujus opes instaurare: prout con-
tra dispergere collectionem alicujus, est eum opibus & se-
dibus evolvere. 218

שָׁחָ Prop. *implicari*. Secundario *crescere, quæ vis apparet*
in

A R A B I C U S.

- in Hebr. שנה & שנה : prout vis *errationis* sub שנה
ab eadem origine *implicandi*. 237
- شجن Proprietas eadem *implicandi*, quæ alio flexu metapho-
ram *detinendi*, *angendi* peperit. *ibid.*
- شدخ Prop. *fregit* : transfertur ad *animum percussum* q. d. fra-
ctum. 197
- شسر Prop. *Scintillavit* : hinc *malus fuit*. &c. 76
- شرد Fugax fuit fera : transferri amat ad *Carmen per orationi-*
num volitans q. d. *fugax* : & alio flexu usurpatur de
Salibus exquisitissimis supra acumen vulgi positis q. d.
fugacissimis. 194
- شرط Prop. *incidit* : hinc orta *stipulandi* notio : sic Hebr.
שחט quoque *incisionem* notat.
- شط Prop. *longius tetendit* : Secundario modum *excessit*
&c. 184
- شظف Proprietas in *duritie acriore*, transferri amat ad *fortu-*
nam duriores. שצל. 247
- شعب Prop. *fidit* : hinc *ramus* q. d. *fissura*, & alio flexu *Tri-*
bus primaria ; & *via per montes*. 257
- شعث Prop. *disperfit* : Secundario *tumultuatus est* : absolute
شعث pro *negotio disperso* & *tumultu venire* amat. 79
- شفق Prop. *tenuis fuit*. Secundario *commiseratione ductus* f. 17
- شقق Prop. *fregit findendo* : absolute شقاق pro *dissen-*
sione : hinc proverbialiter elatum *frangere baculum*
discidii, pro *discidia fugitare* : longe alio flexu شقق
fratrem germanum notat q. d. *alteram Tui partem a*
Te veluti dissam. 5, 17
- شمخ Prop. *altus fuit naso* : transferri amat ad *Superbiam* pingen-
dam : Sed etiam *altus nasi* eleganter *Nobilem & g. nerofum*
innuit : atque sic figuratissime elatum de gloria excel-
lentissima, *Gloria alto naso prædita*. 185
- شاب Med. ي prop. *miscuit* : transfertur ad *varia e. g. ad*
canos capillos ; ad *auroram dum albescere incipit*, & *mis-*
ce.

I N D E X

cetur solis radiis: figurate quoque *cana nox* pro *calamitosissima*. 160, 251
 Med. و ي idem cum سال vide supra.

ص

- صح Prop. *nituit*: hanc originem sub Hebr. צחק videre est: transfertur ad *janum, integrum, verum* &c. 141
- صدع Prop. *fidit cum fragore*: idem quod פתח eleganter transfertur ad *vocem elatam* q. d. cum fragore editam, simili fere usu quo Latini *rumpere vocem* frequentant: gravi similiter figura *findi corda* dicuntur dum *vehementi amore* vel *terrore adfecta* sunt &c. 163
- صر Prop. *fortius strinxit* vel *pressit ad stridorem usque*, hinc صر crumena; צר aliaque videtis. 177
- صفر Prop. *vacuus & inanis* f. Secundario *pallidus* q. d. inopia enectus. 82, 143
- صفي Prop. *nituit præ claritate*: hinc צפה apud Hebr. *nitenti crusta induxit*, notio *visus* hinc etiam fuit. 198
- صم Prop. *obturavit*: hinc glossa Chymica *Sincerum purissimum rei*. q. d. bene in lagenis obturatum & conservatum. 259

ض

- ضحك Prop. *reniduit, resplenduit*: Secundario *risit*: quo usa Hebræum צחק fere solum cognitum. 169
- ضر Vide صر; cum quo conspirat.
- ضغن Prop. *inclinavit cum distorsione*: eadem origo Hebr. צלל, apud Arabes diversis flexibus diversa notat. v. g. *male voluit, odit*, & contra *propensus proclivis fuit*; hæc varietas pendet ab origine. nempe *odium a la-* 107

A R A B I C U S.

- tere inflezo & se avertente : propensio vero a latere an-
trorum inclinatio.* 32, 33
- ضف Prop. *pressit* : hinc *turba domesticorum* & alia quæ pres-
sionem, compressionem, adferunt, dicta. 246
- ضم Prop. *constrinxit*, *adstrinxit*, צמצם : hinc *secundario*
aggregavit, *recepit se ad clientelam* &c. 149
- ضمير Prop. *gracilis fuit* : late *patentes usus* eosque *elegan-
tissimos* vide sis. 54, 55
- ضمين Prop. *recepit*, *complexus est* : hinc *secundario* *Cavit*,
spondit ; sic Latini etiam *recipere* pro *spondere* fre-
quentant &c. 92
- ضاف Med. ي Prop. *ambit* & *in orbem ivit* : *secundario*
conviva accessit. &c. 59
- ضاع Med. و & ي Proprietas videtur in *expirando* si-
ta ; hinc *succrevit perit*, alio flexu media و *odorem*
expiravit, *diffudit*, res commota. 59
- ضام Med. ي Prop. *declinavit*, *deflexit* : *secundario de-
fraudavit*. &c. 35
- ضوي Prop. *contraxit se* : *secundario*, *se recepit ad aliquem* :
alio flexu *macilentus evasit*. 271

ط

- طري Prop. *recenti vigore & madore f.* in specie *Secundario*
usu cumulate laudavit q. d. *recentavit* : est Hebr.
טריה. 246
- طبق Proprietas eadem quæ طباق nempe *appactus f.*
rei : hinc *Secundario* *usu*, *Coepit* q. d. *appactus f.*
rei, quatenus qui aliquid coepit ei quodammodo ap-
pangitur. 48
- طلع Prop. *eminens f.* *Secundario* *consideravit cognovit* rem.
construitur cum praep. على q. d. *imminuit su-
per re*. Sic granditer Deus dicitur *superimminere cordi-
bus hominum* : idest *intime penetrare in eorum corda*. 98
- طمر Pannus ; vestis lacera : Sublimi figura dicitur *Sol apparet*

I N D E X

in tritis pannuciiis, quum tenebrae ingruunt: Sic in Sacris Sol sacco vel cilicio indui dicitur, quum obscuratur &c. 59

طاب Med. ي proprietas videtur sita in odore vegeto ac sapore: hinc Secundario bonitatis notio succrevit. Hebr. טוב. 259

طام Med. ي prop. volavit: Secundario dispersus, dissipatus est quaquaversum, venustissime usurpatur in corde prae vehementia amoris distractio. Simile apud Graecos quod videlicet. 105

طال Med. ي prop. in longum porrectus fuit: metaphorice superbiuit, dominatus f. q. d. longiorem se fecit: alio flexu benefecit, favit, quemadmodum Latini prolixam voluntatem frequentant. 154

ظ

ظفن Ejusdem origines cum ظفن quod vide.

ظل Prop. umbravit: Secundario appropinquavit q. d. tam prope accessit ut umbraret veluti. ظل. 157

ع

عَبّ Prop. Bibit sine suctu: hinc عَبَّ equus velox, cursor Arabum stylo spatia cum decurrit forbere baurire ea dicitur &c. 223

عبي Prop. crassum fuit. Secundario nata sacerdotiae notio q. d. incrassationem: idem Hebr. עבה. 42

عجن Prop. Sedit super nates: Secundario impotens f. q. dicas sedit super nates ita ut assurgere vix ac ne vix quiverit, ad aliquid emoliendum. 197

عجل Prop. in rotundum volubilis f. hinc Secundario properavit q. d. in rotundum volubilis f. hinc عجل. 154

vitzu.

A R A B I C U S.

*viculus & עֲלִילָה plaustrum apud Hebræos nomen
invenere.* 96

عَذْرَ Prop. *Substrictus fuit* hinc Virgo absolute عَذْرَاءُ
dicta q. d. *substrictam* vel *substrictiorem*: alio flexu
notat *instrumentum ferreum*, quo *extorquetur veri-*
tas &c. 181

عَرَسَ Prop. *ligavit*. Secundario *substitit alicubi*. 13

عَرَضَ Prop. *vibravit*. Secundario *expofuit*, *adversus obtulit*.
metonymice *vibrando quassavit*, *percelluit*, *perterre-*
fecit, hujus originis Hebr. עָרַץ hinc נִרְרָץ tre-
mendum signat ad cuius quasi *adfectum vibratio*
existit terroris &c. 203, 275

عَرَفَ Proprie عَرَفَ: secundario *inspexit & noscivit q.*
d. refecuit ut clarius nosceret: est glossa anatomi-
ca. 204

عَصِيَ Prop. *durum fuit* hinc عَصِيٌّ apud Hebr. *peculiarior*
durum lignum notat 5

عَضِبَ Prop. *Sequitur*: hinc *acies*, *gladius acie praeditus &c.* 253

عَضِلَ Prop. *intorfit* Hinc *piger fuit* apud Hebr.
عَضِلَ. 207

عَقَدَ Prop. *nexuit, nodavit*, Secundario *animo fixum per-*
suasum habuit &c. 92

عَلِمَ Prop. *Signavit* Hinc عَلِمَ virgo q. d. *Signatam*,
Virum non dum expertam, quamvis eidem jam
maturam: hinc quoque sciendi significatio proflu-
xit. 90, 142

عَمِيَ Prop. *involvit idem* Hebr. עָמַם unde עַם *populus*
quasi עָמַם a עָמַם; quod iisdem legibus in unum
Corpus revinciatur. 248, 263

عَمِيَ Prop. *transversus f.* Secundario *accidit, apparuit*:
Hebraicum עָמַם hinc nubem, peculiariter transversam
signat. 8

عَادَ Med: عَادَ prop. *rediit, iteravit*, quemadmodum etiam
عَادَ

I N D E X

- עָנָה Hebr. hinc עֲנָה Aramæorum significans
festum denominationem invenit q. d. *recurratio-*
nem, iterationem. 57
- עָנָה Med. ی confugit ad Deum tanquam ad Robur
aut עֲנָה Afylum. 67
- עָשָׂה Med. ی prop. *circavit.* Secundario vitam ducere &
degere. 120, 264
- עָלָה Med. ی prop. *fluxit:* hinc עָלָה oculum & fontem
coepit notare. 112

ع

- عَرَفَرٍ Est *insperatus* a sono in gutture edito; de oculis
etiam dicitur *gargarizare*, cum illum sonum exhibet
largior lacryma 169
- عَشِيءٍ Prop. *textit, obtexit:* Secundario *supervenit;* speciatim
de improvviso.
- عَضَضٍ Prop. *fregit:* Secundario *depressit visum, vocem.* q.
d. *fregit:* quemadmodum Latinis etiam *visus* &
vox frangi dicitur. 229
- عَاثٍ Med. ی prop. *rigavit:* Secundario *opem tulit;* haec
origo regnat sub. عَاثٍ Med. ی 244

ف

- فَتَحَ Prop. *aperuit:* est Hebr. פָּתַח transfertur ad *explica-*
tionem difficiliorum locorum. 74
- فִּטְרִי Prop. *fidit.* Secundario *inspexit dentes* q. d. *fidit.* Alio
flexu fugere &c. 84
- פִּצְחִי Prop. *fragorem edidit:* ita Hebr. פָּצַח. Secundario *elo-*
quens f. q. d. *Sonoram rupit vocem:* tale in Hebr.
פָּצַח רִנָּה. 182
- פִּסְלִי Prop. *diremit, dirjunxit.* secundario *digressus est.* q. d.
diremptus; sic פָּסַל apud Hebr. pro *diremptione* *cor-*
tis occurrit. 144

فَضَل

A R A B I C U S.

- فَض** Prop. *fregit cum divulsione*: est Hebr. פָּצַץ &c. 147
- فَضَح** Prop. *rupit secundo*: secundario probro exposuit aliquem q. d. perrupit corticem alicujus & sic vitia nudavit: alio flexu illuxit aurora q. d. perrupit velum noctis: alio denique adspectu rubescere cœpit dactylus q. d. rupit involucrum. 204
- فَطَر** Prop. *fidit*, adhibetur de aurora emicante. פָּטַר &c. 162
- فَكَר** Prop. *vinxit*: hæc origo conservata ab Aramæis sub פָּכַר quæ secundarium usum peperit cogitandi, attente dispiciendi. 220
- فَنِي** Prop. *vertit, convertit*: idem Hebr. פָּנָה &c. 9. 85
- فَاء** Med. & Prop. *rediit*, hinc umbra: transferriamat etiam ad corpus enectum, evanidum: prout Græci etiam οὐλας usurpant. 244
- فَات** Med. & Prop. *præterit*: secundo mortuus est. 190
- فَاق** Med. & *singultavit*: translatum ad humorem denuo confluentem seque colligentem; qui tunc quasi singultit. Est Hebr. פָּוַק. 6

ق

- قَدِي** Prop. *secuit, secund. celeriter incessit*.
- قَذِي** *Illapsu festucae læsus fuit oculus*: solennes figuras festucae vide. 172
- قَر** Prop. *stabilis, firmus fuit*: secundario mansit, habitavit. 86
- قَرَع** Prop. *percussit*: convenit cum Hebr. קָרַע laceravit. absolute قَرِيع Heroëm notat. 199
- قَرَب** Prop. *junxit*: huic compar, socius fuit. 199
- قَسَط** Prop. *rigidum fuit*: huic Hebr. קָיַט veritas q. d. rigidum, recto & rigido stans talo: diverso flexu iniquus fuit; & justus fuit. Concordiam vide sis. 152
- قَض** Prop. *scidit*: est Hebr. קָצַץ &c. ejusdem quoque originis قَضِي Hebr. קָצָה: secundario finivit, præfinivit. &c. 201. 159

- قط Prop. *refecuit* : hinc *kitt* قط *sebedulam & portionem* significat q. d. *refectam vel præfectam* &c. 153, 219
- قطب Proprietas in *secundo* : *secundario miscuit*, unde قاطبة *miscens pro multitudine conglomerata frequentatur.* 222
- قل Prop. *levis fuit* : est Hebr. קלל *secundario* 1. *sustulit* q. d. *levavit* 2. *diminuit* q. d. *elevavit*. 3. *extulit*. q. d. *levavit in altum* 4. *pauper evasit* q. d. *ad leve pervenit.* &c. &c. 86
- قلب Prop. *invertit*, hinc قلب *puteus* q. d. *inversum*, quatenus Terra effoditur, quæ *invertitur.* &c. 205
- قلد Prop. *torfit funem* : per Synecdochen in 2. *præposuit muneri* q. d. *torquavit* ; vel *torquem collo circumdedit.* 208
- قلي Prop. *torruit, frixit* : est Hebr. קלה : hinc קלי absolute pro *toftis fabis vel frugibus* : Secundario, odio *prosecutus est* q. d. *coxit bilem.* 20
- قنع Prop. *capite demisso fuit.* Secundario *humiliter cogavit.* &c. 21, 87
- قاد Med. ي Prop. *duxit.* Hinc *secundario افتاد obtemperavit* q. d. *ductilem se præbuit.* 265

کی

- كب Prop. *conglomeravit* : secundario *assiduus fuit in aliquare*, q. d. *femet convolvit*, super re &c. 110
- کید Prop. *gravis fuit* : hinc کبد & Hebr. כֶּבֶד *cur dictum* q. d. *gravius viscus.* &c. 144
- کرب Prop. *scalpsit vel sculpsit* : secundario *mæstus fuit.* 263
- کسف Prop. *palluit*, secundario *tabuit, desideravit*, &c. Hebr. כסה 47
- کفت Prop. *curvavit* : secundario *abstinuit, semet continuit* : est

A R A B I C U S.

est Hebr. כף unde כף *vola*; proprie *curvatura*. 189

כפל Prop. *duplicavit: secundario educavit, fidejussit.* Hebr. כפל 151

כל Prop. *consummavit, & consummatus fuit: secundario defessus fuit.* Hebr. כלל 92

כלל prop. *palluit, ad nigrum inclinavit: secundario studiose incubuit, amavit &c.* 47

ל Prop. *conglutinator fuit: est* Hebr. לאם unde לאם *populum confederatum signat.* 7

ل

لجبن Prop. *lentum f. viscosum & ductile: huic* لَجَبْنٌ *argentum q. d. viscosum quid & ductile.* 69

لحد Prop. *flexit vel obliquavit: hinc sepulchrum q. d. excavatum a latere.* 139

لزم Prop. *firmiter adstrinxit: Secundario ut necessarium injunxit &c.* 100

لهم Prop. *occurrit: Secundario adventavit, visitavit, hinc* لَهُمْ *absolute pro Hospite.* 74

لمح Prop. *micuit: Secundario vidit & quidem strictim &c.* 46

لمظ Prop. *linxit: Secundario, strenue mendicavit q. d. circumlambere rogitationem: alio vero flexu* تَلَمَّظٌ *est is qui in amore inconstans est q. d. circumlambens amores.* 91

لاح Med. و prop. *splenduit, micuit: Secundario apparuit: hinc* Hebr. לוח *tabula nomen suum invenit.* 6

لاق Med. و & ي prop. *mollivit: Secundario instruxit, concinnavit: & quidem molliter.* 229

I N D E X

۲

- محل Sterilis f. ex inopia pluviae : Secundario delaturam
exercuit : hinc ماحل absolute fraudator, ava-
rus. 234
- محن Prop. trivit : Secundar. exploravit &c. 202
- مدي Prop. protraxit & protendit moram : Secundario perse-
veravit &c. 59
- مر Prop. penetravit : Secundario amarus fuit. est Hebr.
מר. 87
- مس Prop. terfit palando : ששם Secundario tetigit, strin-
xit &c. 247
- مضي Prop. penetravit se e per omnia : Secundario felix
fuit : hinc lucem capit Hebr. הצליח. 261
- مت Prop. coxit sub cineribus : Secundario pertusus fuit
64, 125
- مهد Prop. stravit : Secundario admisit. hinc eleganti for-
mula elatum : sterne excusationem i. e. admitte. 174
- مهر Prop. festinavit : hinc מהר dos apud Hebr. dicta.
transfertur ad solers ingenium quoque. 243
- مات Med. ي prop. maceravit. Secundario mortuus est
Hebr. מות. 264
- ماط Med. و prop. declinavit. Hebr. מוט. 3
- مان Med. ي prop. sculpsit. finxit, effinxit : hinc Hebr.
תמונה notat imaginem. 60

ۛ

- نبا Prop. convexum fuit cum gibbosa tuberatione, נבה Ra-
dix Hebraeis restituenda. 266 conf. 13
- نبط Prop. elicuit aquam : hinc eleganter transfertur ad in-

ter-

A R A B I C U S.

terrogationes, quibus Scientia ex suo quasi fonte elicitur.

- نبض Prop. *vibravit, jaculatus est*: hinc part. نابض *ira q. d. jaculans.* 178
- نت Prop. *perfluxit humor*: Secundario *evulgare* tam in bonum, quam in malum. 88, 255
- نشل Prop. *extraxit*: est Hebr. נשל 188
- نجب Prop. *decorticavit*: Secundario *Nobilis, egregius fuit*: eadem fere metaphora qua Latinum *Delibratum* pro *Leclissimo* dici putatur. 168
- نجف Asciiavit: hinc ad varia transfertur. v. g. *genus, naturam, familia dignitatem &c.* 258
- نزل Fluxit: est Hebr. נל 7, 259
- نشأ Elatus est, ortus est: idem cum Hebr. נשא Secundario *adolescere &c.* 134
- נשר Prominuit tuberavit; Secundario *immorigera fuit mulier*: & vice versa *uxorem duriter tractavit* maritus. 254
- נصا Vulsit carpendo: est Hebr. נצה: Secund. *attenuatus, macer fuit.* 121
- נصح Sincerum, purum fuit v. g. mel. hinc metonymice נצח *sincerus monitor*: quemadmodum etiam titulus ille Psalmorum מְנַצֵּחַ *Monitorem sincerantem* notat &c. 204
- נצ Micuit: secundario *leniter fluxit aqua &c.* 164
- נצל Utraque notat *extraxit*: hinc secund. *jaculatus est.* 201
- נעש Extulit se in altum: secund. *instauratus est. &c.* 135
- נעج Emedullavit: secundario adhibetur *de carmine* quod ex tempore editur. 190. 207
- נקד Prop. *punxit. &c.* Hebr. נקד 190. 207
- נל Potavit; potum egit: hinc apud Hebr. נללללל forma ex Pibbel derivata notat *aquatoria, loca pascuis & aquis rigua.* 8. 125

I N D E X

- נאב** Med. *rediit per vices*: in Scriptura S. quoque hæc
 proprietas conspicua sub נוב Vid. 113
נאח Med. *procubuit ingenua*: granditer *Campus prælii*
vocatur Procubitorium cladis: est Hebr. נוח *quie-*
vit. 130
נאש Med. *vellicavit*: Secundario *vexavit.* 265
נאפ Med. *eminuit*: Secundario *modum excessit*:
 hinc הניף apud Hebr. notat *buc illuc agitavit.* 250

- 6
- נאל** Prop. *vertit cum flexione* hinc Hebr. הניאיל *lucem ca-*
pit. 123
נאב Prop. *cecidit*: Secundario *neceffe fuit*: quasi dicas ita
cecidit ut moveri non potuerit: simili fere ratione
qua Latinis neceffe a non cedendo dictum. 41
נאב Prop. *albicavit*: origini הניב infervit. 135
נאב *Laboravit ex ungula, eamque tritam habuit*: hinc secun-
 darium apud Hebr. etiam invaluit *doluit in* ינה.
 117. 245
נאב Prop. *posuit, deposuit*; secundario *valedixit*: *reliquit.*
 Hebr. ידע *scivit q. d. deposuit in mentem &c.* 175
נאב Prop. *secuit, & quidem in minuta frustula*: secundario
scivit, missum fecit.
נאב Prop. *descendit aquatum*; Hebr. ירד in Orig. illustr.
 7. 194
נאב Prop. *laxum fuit*: secundario, *amplum fuit &c.* est
 Hebr. ישיע. 154
נאב Prop. *transfertur ad orationem coloribus distinctam.* 192
נאב Prop. *albicavit*: hinc *clarus, evidens fuit.* 135
נאב Prop. *imminuit*: hinc *venit, accessit.* 215
נאב Prop. *compleri vel complere*; hinc *pulchri notio sub* יפה
illustratur. 17

A R A B I C U S.

- وقع Prop. *cecidit cum fragore*: est Hebr. יקע . 138
 وله Prop. *consternari*: Hebræis quoque hæc radix ילה o-
 lin in usu fuit. 248
 ولي Prop. *contiguus fuit, adbaesit*: secundario *affecclam egit*. 209

8

- هش Prop. *agilis fuit*: secundario *lætus, alacris*. 214
 هم Prop. *liquefieri*: hinc secundario *sollicitus fuit*
 &c. המם 51. 249
 هنا Prop. *liniuit, inunxit*: secundario *prodesse*: hinc *elegans*
formula: liniuit me cibus: id est *jucundum expertus*
sum, & intransitive; Unctus fuit cibus, id est, *lætus, sa-*
lubris fuit. Sic apud Latinos quoque *unctus pro lau-*
to, læto &c. 104
 هاج Med. ي concitavit pulverem: hinc absolute
 concitator pugna; prælium: &c. 257
 هوي Cecidit, secundario cupiuit q. d. *latus cum impetu est*
 Hebr. היה & הוה conf. & Job. 7: 71.

ي

- يسر Prop. *rectum, æquale fuit*: est Hebr. ישר . 201

I N.

INDEX

HEBRAICUS.

א			
אהב	pag. 60	בעה	40. 85
אהל	76	בקע	136
אור	211	כרא	133
אז	64	כרד	46
און	51	כרה	188. 226
אחה. אחו. אח	24	כרר	88
אחז	92	כרק	167
אטט	14	כשר	63
אי	36		
אילת השחר	162		ג
אכל	93	גדל	200
אלה	37	גוע	17. 98. 115
אמן	32	גור	15
אמם	85. 223	גזה	238
אנה	220	גזל	17
אנש	19	גיל	15. 199
אסר	259	גלה	263
אצר	246	גמר	31
אשר	64	גמם	227
אשש	38	גרר	273
		גרע	17
		גרף	58
		גשם	92. 95
ב			
בחון	202		ד
בין & בון	60. 70	דנה	117
בטן	274	דוה	28. 148
בית	259	דון	176
כלג	107	דוק	123
כלה	25. 111		דיו

INDEX HEBRAICUS.

ריו	229
רמן	61
רמע	147

ה

הוה	77I.	115
היה		ib.
הלל		83
הלם		9I
המם		249
המם		5I

1

זרב	196
זרב	249
זרב	135. 221
זול	70
זוע	252
זכה	103
זמם	25
זער	243
זרה	78
זרר	162

1

חבב	28
חבט	121
חבר	156
חגג	129
חדש	46. 263
חונ	43
חור	37. 87. 220. 238
חזיר	185
חיה	119. 264
חיל	261
חכך	207
חכט	15
חלד	148
חלה	211

חלל	14. 91
חלץ	29. 201
חלק	100
חלם	279
חמה	109
חמם	16. 51
חנן	166
חפר	39
חצץ	206
חציר	61
חרץ	166
חרם	93. 127. 239
חשב	63. 272

B

טוה	109
טול	8. 154
טיב	259
טרה	246
טרם	25
טרף	111

אל	123
יה	117
ידד	16. 28. 36
זן & זן	31
נה	135
לה	241
פה	241
יקד	97
קע	138
סס	85
יבב	7. 105. 194
ירק	148
שה	51
שן	108
שע	211. 257
יש	201
	כ

Qq

I N D E X

[illegible]

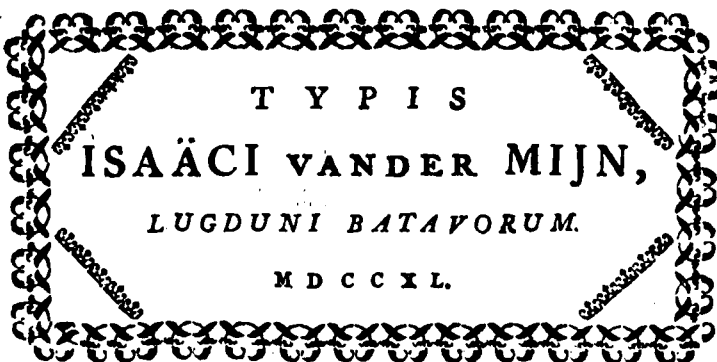
H E B R A I C U S.

[illegible]

I N D E X

רוח	47. 112. 214	שול	70
רוח	57	שוח	6. 130
רוח	215	שוט	184
רוע	232	שום	93
רוץ	200	שוק	44
רמה	98. 113	שחר	11
רמל	121	שי	52
רנה } 275		שיב	160. 250
רנן }		שכן	188
רעם	15. 23	שכס	225
רפק	5	שמח	127
החורפק.		שמל	121
רצה	21. 87. 257	שנה	40. 82
רקח	209	שנן	7. 53
רקם	21	שרב	170
רשש	46	שרה	107
		שרט	100
		שקה	225
		שקל	82
שאל	257		
שבב	9		
שבט	101		
שבל	120		
שנה	737		
שוב	109. 223. 230	ת	
		תלה	74
		תמל	253

F I N I S.

Index

Locorum S. S. citatorum

in 3 priority Pontificibus.

Gen. 8: 8	155. Job. 17: 17	140. Job. 16: 9	160
Gen. 12: 12	32. 13: 4	157. 25: 5	44.
23: 8	134. 23: 9	18. 28: 16	98.
29: 2	87. 30: 3	66. 29: 9	66.
Lev. 1: 15	64. 31: 4	64. 30: 20	142.
5: 8	64. 39: 22	39. 30: 25	46.
25: 47	150. 41: 6	185. 30: 25	173.
Num. 27: 17	7. Num. 11: 6	65. 42: 14	59.
Deut. 1: 41	96. 17: 1	11. 50: 11	85.
7: 14	150. 17: 3	70. 52: 16	10.
25: 9, 10	32. 30: 5	75. 63: 14	57.
28: 6	7. 48: 3	2. 64: 1	35.
31: 2	7. 63: 6	11. Jer. 4: 30	41.
32.	102. 65: 14	18. 5: 8	47.
32: 2	110. 68: 15	2. 6: 29	81.
Jer. 16: 29	39. 90	151. 19: 14	91.
Ruth 3: 8	39. 90: 9	153. Ezech. 5: 1	10.
1 Sam. 17: 7	90. 140: 9	70. 16: 4	25.
23: 7	91. Ps. 7: 25	34. 16: 33	129.
2 Sam. 21: 19	92. —	25. 23: 7	9.
1 Reg. 3: 8	7. 13: 3	170. 28: 23	21.
10: 28	137. 20: 31	87. Sam. 2: 35	134.
14: 5	91. 25: 14	112. 6: 18	136.
22: 27	141. Eccl. 2: 8	164. 9: 24	8.
2 Reg. 6: 27	82. 12: 12	45. Jer. 2: 20, 21	17.
21: 13	61. Cant. 2: 6	60. 5: 6	33.
Jer. 2: 13, 15	10. 7: 10	20. 13: 9	15.
Job 6: 18	40. 7: 10	86. Job. 1: 10	29.
6: 19	62. 8: 5	67. Zach. 8: 24	58.
12: 11	96. Jer. 3: 1	36. 11: 8	170.

Matth. 6. --- 105.

உள்ளே,

201

644.2

Index

*Locorum S. P. citatorum in tribus
posterioribus consensibus.*

Gen. 3	215	Joh 6:2	71. Palm. 140	25
4: 7.	188.	10: 7.	117. Rom. 1:	41.
254 29.	221.	18: 5	9. — 3:	41
47: 13.	240.	20: 22.	40. — 1:	50
48: 16.	117.	26: 8.	77. — 27:	6.
49: 9.	138.	27: 6.	67. Cant. 5:	11.
Ed 16: 18.	39.	29: 4.	67. — 8.	16
Lev. 18: 18.	77.	30: 8.	43. — 8:	5.
1 Cor 9 & 18. 19. 21.	222	31: 32.	73. 1 Cor 7:	19.
1 Cor. 1: 6.	77.	Palm 21: 3.	239 — 28:	17.
1 Reg 6: 18.	162.	22.	163. — 32:	6.
2 Reg. 28: 5	18.	22: 8.	162. — 33:	20.
Joh 1: 5	24.	55: 9.	220. Eccl 23:	47.
1: 22.	293	62: 11.	113. — 27.	—
3: 22.	15.	71: 6.	230. Dan 1:	10.
4: 15	18.	81: 12.	271. — 1:	10.

Mich. 6: 14. — — — — — 51.

E

Monimentis Vetusioribus Arabia.

Gen. 257 — — — — — 7. 1 Cor 5: 11. — — — — — 68. 2 Cor 12: 32. — — — — — 65
